

மணர்கேணி

இதழ் 51
ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் 2021

தனி இதழ் ரூ.120
ஆண்டு சந்தா ரூ.720
வெளிநாடுகளுக்கு
ஆண்டு சந்தா US \$ 25

வங்கிக் கணக்கு எண்:
கனரா வங்கி,
பாண்டிச்சேரி
Manarkeni Publications
ODAccount 96011400000398
Canara Bank
Pondicherry Bazar Branch
IFSC Code CNRB0019601

ஆசிரியர்
முனைவர் து.ரவிக்குமார்
எம்.ஏ., பிஎல்., பிஎச்.டி.,

தொடர்பு முகவரி
மணர்கேணி
கடை எண் 11, GANபிளாசா
முனிசிபல் காலனி, கல்லூரிச் சாலை
தஞ்சாவூர் 613007
தொலைப்பேசி:
9442573305, 8110906001
மின்னஞ்சல்: manarkeni@gmail.com

அச்சாக்கம்: அருண் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை

அட்டைப்படம்: கீழ்வாலை பாறை ஓவியம்
வடிவமைப்பு: சந்தோஷ் கொளஞ்சி

பொருளடக்கம்

தலையங்கம்

வரலாற்றைத் தெளிவாக்கும் 'தொல்லியல்' 3

ஈழத் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் சிறப்புப் பகுதி

**கிடையின ஒலிகளின் விடுபடு விதியினால்
தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றங்கள் 5**

வாசு அராங்கநாதன்

**யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கில் 'இதண்டு':
ஒரு செயற்பாட்டுப் பொருண்மையியல் ஆய்வு 11**

மார்க்கண்டன் ரூபவதுனன்

**இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக்
கட்டமைப்பதில் இலங்கைப்
பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்பு 16**

துரை. மனோகரன்

இலங்கையில் சிலப்பதிகார கதையின் பயில்நிலை 22

முனைவர் செல்வராஞ்சிதம் சிவசுப்பரமணியம்

**அகத்தியமுனிவரும் தமிழ் மருத்துவ
நூல்களின் தோற்றமும் 31**

பால சிவகாட்சம்

ஈழத்து மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் 37

வழக்கறிஞர் செ. சிறீக்கந்தராசா

**ஈழகேசரி: சமூகம் பண்பாடு மொழி சார்ந்த
சில குறிப்புகள் 61**

தி.செல்வமனோகரன்

அகத்திணை மரபில் முன்னிலைப் புறமொழி 67

எம்.என்.எப். (ரூஸ்னா நவாஸ்)

பொருளாதார நீதிக்கான கோட்பாடு	83
ரவிக்குமார்	
தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தேவை	
தொல்லியல் ஆய்வுகளும் மொழியியல் ஆய்வுகளும்	97
ரவிக்குமார்	
தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் கல்வி ஆய்வின் தேவை	99
பேரா. கோ. பாலசுப்ரமணியன்	
மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஏன் தேவை?	102
எல்.இராமமூர்த்தி	
மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றம்	105
ரங்கன் கிருஷ்ணசாமி	
மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஏன் அமைக்கப்பட்ட வேண்டும்?	107
முனைவர். இரவிசங்கர்	
மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் சில சிந்தனைகள்	108
பேராசிரியர் நல்லபெருமாள் நடராசன்	
திராவிடப்பழங்குடியின மொழியியல் ஆய்வு மையம் தேவை	111
முனைவர் பெ. செல்வக்குமார்	
தமிழ் மொழியை இன்னும் அதிகமாக உலகறியச் செய்ய மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தேவை	113
ஆ. ஜோசப் ஜெயபால்	
உலகப் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகத்திற்கு இணையாக மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் இருக்க வேண்டும்	114
ராஜசேகரன் நாயர்	
மொழியியல் ஆய்வுகளுக்கான இணைய நூலகம் தேவை	115
பழனிராஜன்	
பின்னிணைப்பு:	
கொரோனா பெருந்தொற்று காலத்தில் மணற்கேணி ஆய்விதழ் மூலம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட இணையவழி கருத்தமர்வுகள்	117

தலையங்கம்

வரலாற்றைத் தெளிவாக்கும் 'தொல்லியல்'

தமிழ்நாட்டில் 1961ஆம் ஆண்டில் தொல்லியல் துறை உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு இது 60ஆவது ஆண்டு. அதைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடவேண்டும் என ஒருபுறம் கோரிக்கை எழுந்துவரும் நேரத்தில், 'தொல்லியல் ஆய்வுகளே வீண்' என்ற விமர்சனம் இன்னொருபுறம் முன்வைக்கப்படுகிறது.

1784ஆம் ஆண்டில் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரிதான் கிரேக்க வரலாற்றில் 'சந்திரகொட்டாஸ்' என்று சொல்லப்படுவது இந்தியாவை ஆண்ட சந்திரகுப்த மவுரியர் என்ற பேரரசரின் பெயர்தான் என்பதைக் கண்டறிந்து கூறினார். 1886ஆம் ஆண்டில் சென்னை அரசாங்கம் ஹூலிஷ் என்ற ஜெர்மன் அறிஞரைக் கல்வெட்டு ஆய்வாளராக நியமித்தது. அவர் தஞ்சைப் பெரியகோயில் கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்துப் படித்து இதனைக் கட்டியவன் மாமன்னன் ராஜராஜனே என முதன்முதலாகக் கூறினார்.

சங்க காலம் என நாம் இப்போது பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிற காலத்தை உறுதிசெய்ய 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இலக்கியப் பிரதிகளுக்கு அப்பால் போதுமான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பல்லவர் காலத்துக்கு முற்பட்ட வரலாறு குறித்து வரலாற்றாசிரியர்களால் உறுதிபட எதையும் கூறமுடியவில்லை. அத்தகைய சூழலில் கல்வெட்டுத் துறையில் மிகப்பெரும் புரட்சியை உருவாக்கியவர் கே.வி.சுப்ரமணிய அய்யர். 1924ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு கருத்தரங்கில் அவர் வாசித்தளித்த கட்டுரையில்தான் 'தமிழ்நாட்டின் இயற்கையான குகைகளில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் தமிழில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன' என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அதுவரை அந்தக் கல்வெட்டுகள் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்த பௌத்த துறவிகளால் பிராமியிலும் பிராகிருத மொழியிலும் எழுதப்பட்டவை; அவற்றுக்கும் தமிழக வரலாற்றுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லையென்றுதான் வரலாற்றாசிரியர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். அதை மறுத்து குகைக் கல்வெட்டுகளில் தமிழ்க்கேயரிய சிறப்பு எழுத்துகளான ழ, ள, ற, ன ஆகியவை இருப்பதையும், தமிழ்ச் சொற்கள் இலக்கணத்தோடு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் சுப்ரமணிய அய்யர்தான் நிரூபித்தார்.

தொல்லியல் துறை உருவானதற்குப் பிறகுதான் இந்திய வரலாற்றையும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றையும் தெளிவாக எழுதக்கூடிய நிலை உருவானது. அந்தத் துறை மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வுகளும், அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளும்தான் நம்முடைய வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்வதற்கு வழிவகுத்தன.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலே இருப்பதைப் போல வரலாறு எழுதும் முறை என்பது நமது நாட்டிலே இதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை. நம்முடைய வரலாறு புராணங்களிலே கலந்து கிடக்கிறது. அந்தப் புராணங்களின் மிகைப்படுத்தல் பண்பு காரணமாக அவற்றை வரலாற்று ஆதாரங்களாக எவரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதனால், இந்திய வரலாற்றை எப்படித் தொகுப்பது என்பதைப் பற்றிய சிக்கல் வந்த நேரத்தில்தான் இந்தியாவில் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நொபோரு கராஷிமாவின் நூலொன்றில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தின்படி இந்தியாவில் 59,800 கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 44 ஆயிரம் கல்வெட்டுகள் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்தவை. அதிலும் குறிப்பாக 28 ஆயிரம் கல்வெட்டுகள் தமிழில் இருக்கின்றன. சமஸ்கிருதக் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை 7,800 மட்டும்தான்.

இந்தக் கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டு, அவற்றில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியத் தொடங்கியதற்குப் பிறகுதான் தமிழ்நாட்டின் வரலாறு தெளிவடைய ஆரம்பித்தது. குப்தர்களின்

காலத்தைப் 'பொற்காலம்' எனப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு 'இனிமேல் இந்திய வரலாற்றை எழுத வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தொடங்கி எழுத வேண்டும்' என்கிற நிர்ப்பந்தத்தைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

கல்வெட்டியலைப் போலவே தொல்லியலின் பிற துறைகளான காசு இயலிலும் இப்போது பல்வேறு முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. "சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட சங்ககாலக் காசுகள் கிடைக்கவில்லை. மீன், புலி ஆகியவை பொறித்த சில சதுரமான காசுகள் கிடைத்தன. ஆனால் அவை சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவை என உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை. இந்த நிலையில் 1987ஆம் ஆண்டில் இரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி முதன்முதலாகக் கண்டுபிடித்த 'பாண்டியன் பெருவழுதி'க் காசு' தமிழக நாணயவியல் வரலாற்றில் மிகப்பெரிய திருப்பமாக அமைந்தது.

தமிழ்நாட்டில் தொல்லியல் ஆய்வுகள் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கும் பொருட்களை வைத்து அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டைக் கட்டமைக்கிற, மதிப்பிடுகிற அணுகுமுறை 'கலாச்சார வரலாற்றியல் கோட்பாடு' எனப்படுவதாகும். இந்தியாவில் இந்தக் கோட்பாடுதான் நீண்டகாலமாகப் பின்பற்றப்பட்டுவருகின்றன.

அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்படும் பொருட்களின் காலத்தை ஏ.எம்.எஸ் காலக்கணிப்பு முறை என்னும் அறிவியல் முறையின் மூலமாகவே உறுதிப்படுத்துகின்றனர். பொருந்தல், கீழடி முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளில் கிடைத்த பொருட்கள் அமெரிக்காவில் உள்ள ஆய்வகத்துக்கு அனுப்பிக் காலக்கணிப்பு செய்யப்பட்டன. அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில்தான் தொல்லியல் ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் தொல்பொருளியல் வேதியியலராக (ஆர்க்கியாலஜிகல் கெமிஸ்ட்) பணிபுரிந்த எஸ்.பரமசிவனும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கே.வி.கோவிந்தசாமியும் அறிவியல் முறையைப் பயன்படுத்தித்தான் சுமார் 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் இருந்த சோழர்கால ஓவியங்களைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆதிச்சநல்லூரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வில் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகள்; இரும்பால் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்கள்; தங்கம், செம்பு ஆபரணங்கள்; அலங்காரப் பொருட்கள், பொம்மைகள் முதலானவைக் கிடைத்தன. அங்கு கிடைத்த செப்புப் பொருட்களை வேதி ஆய்வு (கெமிக்கல் அனலிசிஸ்) செய்து பார்த்தபோது நீண்ட காலமாகவே அங்கு செம்பை உருக்கிப் பொருட்களைச் செய்யும் தொழில்நுட்பம் பயன்பாட்டில் இருந்திருப்பது தெரியவந்தது. இப்போது பயன்படுத்தப்படும் அதே தொழில்நுட்பத்தை ஆதிச்சநல்லூரில் சுமார் 3 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு வரை அங்கே தொடர்ச்சியாக உலைக்களங்கள் செயல்பட்டுவந்துள்ளன என்பதையும் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுத் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் அறிவியல்பூர்வமான ஆதாரங்களைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் வழங்கிவருகின்றன. அவற்றை வீணவேலை எனக் கூறுவது அறிவியலையே மறுப்பதாகும். அதுமட்டுமின்றி, உலக அளவில் புகழ்பெற்ற தொல்லியல் அறிஞர்களான ஐராவதம் மகாதேவன், இரா.நாகசாமி, எ.சுப்பராயலு, இரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலானவர்களின் பங்களிப்புகளை அவமதிப்பதுமாகும்.

பழம்பெருமை பேசுவதும் வரலாற்றைப் போற்றுவதும் வேறு வேறு. தமிழக அரசியலில் தொல்லியலும்கூட அரசியல் கருவியாக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் காப்பாற்றுவது இன்று தமிழகத்தின் நலம் நாடுவோரின் முக்கியமான கடமைகளுள் ஒன்றாகும்.

ரவிக்குமார்
ஆசிரியர், மணற்கேணி
(03.08.2021 அன்று இந்து தமிழ் திசை நாளேட்டில் வெளியானது)

வாசு அரங்கநாதன்

இடையின ஒலிகளின் விடுபடு விதியினால் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றங்கள்

தமிழ் மொழியின் இக்கால இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பிய இலக்கணம் வழியாகக் காண்பது ஒரு முறை. ஆர்டன், ஆற்றனோவ் போன்ற ஐரோப்பிய இலக்கணத்தாரால் இருபதாம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்ட ஆங்கில இலக்கணங்களின் வழியாகக் காண்பது இன்னொரு முறை. இவ்விரு இலக்கணங்களுமே இலக்கியத் தமிழுக்கே முதலிடம் கொடுத்துப் பேச்சுத் தமிழின் அமைப்பை அவ்வளவாக மனதில் கொள்ளவில்லை எனவே கூறவேண்டும். தொல்காப்பியரின் 'உறழ்ச்சி', 'குறிப்புப் பொருள்', 'புணர்ச்சி விதிகள்' போன்ற கருத்துகள் வழி இலக்கியத் தமிழிலிருந்து ஒலியன் விதிகள் வழிச் சொற்கள் மாறும் விதத்தை அறியமுடிகிறது. குறிப்பாக இலக்கியத் தமிழிலிருந்து சில ஒலியன் விதிகளால் பேச்சுத் தமிழ் மாறிய விதத்தை வரலாற்று மொழியியற் கோட்பாடுகளின் வழி அறியவேண்டியது தேவையாகிறது. இல்லையேல் சங்ககாலந்தொட்டு வளர்ந்து வரும் மொழியின் வளர்ச்சியை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாததாகும்.

இரு உயிர்களுக்கு இடையே வரும் இடையின ஒலிகளான ய,ழ போன்ற ஒலிகள் பேச்சுத் தமிழில் விடுபடும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. 'ஆய்த்தி' என்பது 'ஆச்சி' எனவும், 'கொண்டுவா' என்பது 'கொண்டா' எனவும், 'வியர்வை' என்பது 'வேர்வை' எனவும், 'தாழ்வாரம்' என்பது 'தாவாரம்' எனவும் இது போன்ற இன்னும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட விதத்தையும் அவற்றுக்குட்பட்ட ஒலியன் விதிகளையும் பட்டியலிடவேண்டியது முக்கியமான ஒன்றாகும். இதற்கு முக்கியக் காரணம் தமிழ் மொழியின் பல வேர்ச்சொற்கள்

இவ்வகை ஒலியன் விதிகளால் மறைந்துள்ளன என்பதே. 'ஆய்', 'கொள்', 'வியர்', 'தாழ்வு', 'வாய்' போன்ற வேர்ச்சொற்களையும் 'ஆச்சி', 'கொண்டா', 'வேர்வை', 'தாவாரம்', 'வாக்கப்படு' போன்ற பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் தொடர்புப்படுத்துவது ஒலியன் விதிகளே. இதைப் போன்றே 'க' என்னும் வெடிப்பொலி 'ஹ' என்னும் வலுவற்ற உரசொலியாக மாறும் போதும் அது விடுபடும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 'ஆகும்' என்னும் சொல் ஆம் என ஆகி, ஆம், ஆம் என்னும் தொடர் 'ஆமாம்' என வந்துள்ளது. 'ஆமாம்' என்னும் சொல்லை உடன்படு சொல்லாகக் கருதுகிறோமே தவிர இதை 'ஆகும் ஆகும்' என்னும் தொடராகக் காண்பதில்லை. அஃது

> அது எனவும் இஃது
> இது என மாறியதும் இவ்விடுபடு விதியின் காரணமாகவே. ஃ என்னும் ஒலியை ஆய்த எழுத்து என உயிரொலியோடு இணைத்திருப்பினும் இதுவும் ஹ என்னும் உரசொலியின் வலுவழிந்த தன்மையைக் கொண்டிருப்பதாலேயே விடுபடும் தன்மையைப் பெறுகிறது. இது போன்று வலுவழிந்த ஒலிகள் விடுபடுவதால் ஏற்பட்ட தமிழ் மொழியின் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. முக்கியமாக 'ஆவது' (<ஆகுவது), 'ஆது' (<ஆகாது), 'லாம்' (<அல் ஆகும்) ஆகிய உருபுகள் தமிழுக்குக் கிடைத்த விதத்தையும் வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையிலும் ஒலியன் விதிகளின் வழியும் இக்கட்டுரை விளக்க முயற்சிக்கிறது.

'க' விடுபடு விதி:

இரண்டு உயிரொலிகளுக்கு இடையில் வரும் இடையின ஒலிகளாகிய ய, ழ போன்றவையும் உரசொலியாகிய 'க' (<ஹ)—வும் பெச்சுத்தமிழில் விடுபடும் தன்மையன. இம்மாற்றத்துக்குள்ளான

பெரும்பாலான சொற்களைச் சங்க இலக்கியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் இவை பேச்சுத்தமிழ்ச் சொற்கள் என்னும் பாகுபாடு இன்றியே பயன்படுத்தி வந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

எடுத்துக்காட்டாக, போகும் > போம், சாகும் > சாம், நோகும் > நோம், வேகும் > வேம் போன்றவற்றைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காண்கிறோம். இக்காலப் பேச்சுத்தமிழில் சுகம் > சொவம், மகன் > மவன், தாகம் > தாவம் போன்றவை சரளமாகப் பயன்படுவதையும் காண்கிறோம். இச்சொற்களில் இரண்டாவது வகைச் சொற்கள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் 'க' ஒலி விடுபடுவிதியேயாகும்.

இம்மாற்றம் சங்ககாலத்திலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியும் போது இத்தகைய மாற்றங்களை இக்கால மொழி மாற்றம் என்று கொள்ளாமல் காலங்காலமாக பேச்சு வழக்கு மற்றும் இலக்கிய வழக்கு என்னும் இரு நிலை இருந்துவந்துள்ளது

நோம்என் நெஞ்சே நோம்என் நெஞ்சே இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி அமைதற் கமைந்தநங் காதலர் அமைவிலர் ஆகுதல் நோம்என் நெஞ்சே. காமஞ்சேர் குளத்தார். (குறுந்தொகை 4).

'நோம்' என்னும் சொல்லை 'நோகும்' என்னும் இலக்கிய வழக்கின் பேச்சு வழக்கு என்று கொள்ளும் போது பேச்சு வழக்கும் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு இப்பாடல்.

இது போன்று இன்னும் பல இலக்கியப் பாடல்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளின் வழி சங்கப் பாடல்களில் முழுவதுமாக இலக்கியச் சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றில்லாமல் அவ்வப்பொழுது பேச்சுவழக்கையும் கலந்து பாடியுள்ளனர் என்றே அறியவேண்டும்.

மேலும் 'ஆகினேன்' என்னும் சொல்லிலிருந்து 'ஆனேன்' என்னும் சொல் வந்ததும், 'ஆகாது' என்னும் சொல்லிலிருந்து 'ஆது' என்னும் உருபு வந்ததும் இந்த 'க' ஒலியன் விடுபடு

விதியினால்தான் எனக் கொள்ளவேண்டும். 'ஆகினால்' என்னும் சொல் 'ஆனால்' என மாறியதும் இவ்விடுபடு விதியினால்தான் எனக் கூறவேண்டும். 'ஆயின்' என்னும் நிபந்தனைச் சொல்லைப் பரவலாக நாம் சங்கத் தமிழில் காணலாம். இச்சொல்லின் முன்படிவம் 'ஆகின்' என்றே இருந்திருக்கவேண்டும். 'க' விடுபட்டு 'ஆ' மற்றும் 'இன்' இணையும் போது 'ய' இணைக்கப்பட்டு 'ஆயின்' என்னும் வழக்கு வந்துள்ளது. இம்மாற்றம் சங்ககாலத்திலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியும் போது இத்தகைய மாற்றங்களை இக்கால மொழி மாற்றம் என்று கொள்ளாமல் காலங்காலமாக பேச்சு வழக்கு மற்றும் இலக்கிய வழக்கு என்னும் இரு நிலை இருந்துவந்துள்ளது எனவும் இவ்விரு வழக்கையும் மாறி மாறி பயன்படுத்திவந்துள்ளோம் எனவும் கொள்ளவேண்டும். இவ்வகையில் வட்டார வழக்கு என்பதையும் இலக்கிய வழக்கோடு இணைந்து வழக்கில் வரும் வழக்குகள் எனவே கொள்ளவேண்டும் என்பதும் உறுதிப்படக் கூறவேண்டியுள்ளது.

பிரியாய் ஆயின் நன்றும் றில்ல (அகம் 33:17)
நீ உறும் பொய்ச் சூள் அணங்கு ஆகின் மற்று இனி
(கலி 88:20)

இங்கு 'ஆயின்' என்னும் 'க' விடுபடு விதி ஏற்பட்டு விளைந்த சொல்லையும் விடுபடு விதி நிகழாத 'ஆகின்' என்னும் சொல்லையும் காணமுடிகிறது.

இத்தோடு 'ஆகின்றே' என்னும் 'ஆகிறது' என்னும் சொல்லுக்கு இணையாகப் பயன்படுத்தியுள்ள சொல்லில் 'க' விடுபடாதது குறிப்பிடத்தக்கது.

நகை ஆகின்றே தோழி நெருநல் (அகம் 56:1)

இங்கு 'க' 'கின்று' என்னும் உருபோடு வந்துள்ளது. 'ஆகு' என்னும் சொல்லில் 'க' விடுபட்டு 'ஆ' என்னும் விணையாகி 'கின்று' என்னும் விசுவயை ஏற்று 'ஆகின்று' என வந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரலாகும், பார்க்கலாகும் போன்ற 'லாகும்' என்னும் விசுவயோடு கொண்ட சொற்களைப்

பக்தித் தமிழிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் வரை பரவலாகக் காணமுடிகிறது.

அளியது எனலாகும் ஆன்மாவையன்றி
(திருமந்திரம் 2325:2)
தலைப்படலாகும் தருமமும் தானே
(திருமந்திரம் 2666:4)
நுண்மை கொண்ட பொருளினது கண்டீர்
நொடியி லிஃது பயின்றிடலாகும்
(பாரதியார் - தெய்வப் பாடல்கள் 77).
கால்கொண்டடித்து விழுந்திடலாகும்
(பாரதியார் - ஞானப்பாடல்கள் 2)

'அல்' என்னும் விசுவயை 'வரல்', 'போகல்' போன்ற சொற்களின் வழி 'வர', 'போக' என்னும் விணையெச்ச விசுவயாக இடைக்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்துள்ளது என்பதை மேற்படி எடுத்துக்காட்டுகள் வழி அறியலாம். இருப்பினும், 'ஆகும்' என்னும் சொல்லின் 'க' விடுபடு விதியாலும், 'அலாகும்' > 'அலாகும்' > 'அலாம்' என்னும் அன்வயப்படுத்தல் விதியின் காரணமாகவும் 'அல்' என்னும் விசுவயின் பயன்பாடு இக்காலத் தமிழில் மறைந்துவிட்டது என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் இவை. இக்காலத்தமிழின் இலக்கணத்தை 'ஆர்டன் இலக்கணம்' வழி கண்டபோது 'லாம்' என்னும் விசுவயைப் பிரித்துக் காணவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. (காண்க அரங்கநாதன் 2020, கிஷ்பீம்ஸ் 1942). இவ்வெடுத்துக்காட்டுகள் வழி குறிப்பாக 'லாம்' என்னும் விசுவயை 'க' விடுபடு விதியின் காரணமாகவே தமிழில் கொண்டுள்ளோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'ழ' விடுபடு விதி:

இரு உயிர்களுக்கிடையே வரும் ழ என்னும் உரசொலியும் விடுபடுவதைத் தமிழில் பல எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் காண்கிறோம். 'தாழ்வாராம்' என்பது 'தாவாரம்' என வந்துள்ளதை இதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இது போன்றே கீழே கொடுத்துள்ள எடுத்துக்காட்டுகளையும் நோக்கவேண்டும்.

சோழநாடு > சோணாடு

சூடிய வாரமு மாணையுஞ் சோணாடும்
(ஓட்டக் கூத்தர் முவருலா 273)

சுழியிட்ட காவிரிக்குச் சோணாடு வாழ
(ஓட்டக்கூத்தர் - மூவருலா 85)

இவ்வெடுத்துக்காட்டில் மூ முதலில் ந எனும் முன் பல் ஒலியை ண எனும் சுழற்றொலியாக மாற்றிவிட்டு விடுபடுகிறது என்பதை நோக்கவேண்டும். விடுபடு ஒலிகளின் இத்தகையப் பண்பை இன்னும் சில எடுத்துக்காட்டுகளிலிலும் காணலாம் (எடு. ஆய்த்தி > ஆச்சி). விடுபடுவதற்கு முன் முன்னே அல்லது பின்னே உள்ள ஒலிகளை மாற்றிவிட்டு அவை விடுபடும். இதைப் பொதுவி—தியாக கொள்வது அவசியம். இதை சுழற்சிவிதி என மொழியிலாளர்கள் கூறுவார்கள். (காண்க அரங்கநாதன் 2019, Kiparsky 1982).

‘மூ’ விடுபட்டு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் இன்னொரு சொல் ‘போழ்து’ > ‘போது’ என்னும் சொல்லாகும். இக்காலத்தில் ‘போது’ மற்றும் ‘பொழுது’ என்னும் இரு சொல்லையும் பரவலாகப் பயன்படுத்துகிறோம். முன்னது பேச்சு வழக்கு மற்றும் இலக்கிய வழக்கிலும் பின்னதை இலக்கிய வழக்கில் மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகிறோம். இந்நிலைக்குக் காரணம் ‘போது’ என்னும் சொல் ‘போழ்து’ என்னும் இலக்கிய வழக்கிலிருந்து ‘மூ’ விடுபடு விதியினால் ஏற்பட்ட பேச்சு வழக்காகும். இருப்பினும் இப்பேச்சு வழக்கையும் பிற்காலத்தில் இலக்கிய வழக்காகவும் பயன்படுத்திவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

இலக்கிய வழக்கு > பேச்சு வழக்கு

இலக்கிய வழக்கு > பேச்சு வழக்கு > பேச்சு வழக்கு/
இலக்கிய வழக்கு

இவ்விளக்கத்தின்படி ஒரு சில பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் இலக்கிய வழக்காகவும் மயக்க

நிலையில் தமிழில் பயன்படுத்திவருகிறோம் என்பதே. ‘போது’ என்னும் சொல் இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும்
(ஆசாரக்கோவை 14:1)

தண்பெயல் எழிலி தாழ்ந்த போழ்தே (அகம் 175:18)

ஆர்கலி வளவயின் போதொடு பரப்பப் (அகம் 273:3)

புகரில் குவளைப் போதொடு தெரிஇதழ் (அகம் 393:24)

‘போழ்து’ மற்றும் இதனுடைய பேச்சு வழக்கான ‘போது’ எனும் சொல்லையும் மயக்கத்துடன் சங்கத் தமிழிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளதிலிருந்து பேச்சு வழக்கும் இலக்கிய வழக்காக மாறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் ‘போ’ என்னும் இக்காலச் சொல் ‘போழ்’ என்னும் அடி—யிலிருந்துதான் வந்துள்ளது என்பதற்கும் இவ்விதியின் வழி எடுத்துரைக்கலாம். ‘போழ்ந்தது’ என்னும் வழக்கைச் சங்கத் தமிழிலும் பத்தித் தமிழிலும் அதிகமாகக் காணலாம்.

பொன்னகலம் வள்ளுகிரால்
போழ்ந்து புகழ்படைத்த

(திவ்யப் பிரபந்தம் 2763)

அரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட்டு உழவர் (அகம் 41:6)

‘ய’ விடுபடு விதி

‘ய’ இரண்டு உயிர்களுக்கிடையே வரும்போது அது விடுபடும் சூழல் ஏற்படுகிறது. இவ்வி—தியின் காரணமாகத் தமிழில் சில சொற்களின் வேர்ச் சொற்களைக் காண்பது அரிதாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ‘ஆச்சி மசாலா’ என்று நாம் பரவலாகப் பயன்படுத்தி வரும் இச்சொல் ‘ய’ விடுபடு விதியால் ‘ஆய்’ என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘ஆய்’ என்னும் சொல்லைச் சங்கத் தமிழில்

‘தாய்’ என்னும் சொல்லுக்கு இணையாகப் பயன்படுத்திவந்துள்ளதை காணலாம்.

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ (குறந்தொகை 40)

‘என்னுடைய தாயும் உன்னுடைய தாயும் யாரோ’ என்னும் பொருளில் வந்துள்ள இக்குறந்தொகைப்பாடலில் வரும் ‘யாய்’ என்னும் சொல் ‘ஆய்’ என்னும் சொல்லாகும்.

மா மருண்டன்ன மழைக் கண் சிற்று ஆய்த்தியர் (கலித்தொகை 108)

‘ஆய்த்தியர்’ என்னும் சொல்லில் ‘ய’ வருமொழி ‘த்த’ என்னும் ஒலிகளை ‘ச்ச’ என மாற்றிவிட்டு விடுபடுவதால் ‘ஆச்சி’ என்னும் சொல்லைப் பேச்சு வழக்கில் பெற்றுள்ளோம். இதையும் சுழற்சிமுறை ஒலியன் விதி வழி விளக்கவேண்டும். (காண்க அரங்கநாதன் 2019). ‘ஆய்’ என்னும் சொல்லுக்கும் ‘தாய்’ என்னும் சொல்லுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆய்ந்தறியவேண்டிய ஒன்று. சுப்பிரமணியம் தனது மறைந்த சங்கத் தமிழ்ச் சொல் என்னும் கட்டுரையில் ‘ச’ விடுபடு விதி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். ‘சான்றோர்’ > ‘ஆன்றோர்’, ‘சிறகு’ > ‘இறகு’, ‘சிறை’ > ‘இறை’ என்னும் சொற்களில் ‘ச’ விடுபடு விதி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் சுப்பிரமணியம். (காண்க சுப்பிரமணியம் அச்சில்). இவ்விதியை ஒரு பொது விதியாக மொழி முதல் வெடிப்பொலி விடுபடு விதி எனக் கொண்டு ‘தாய்’ > ‘ஆய்’ என மாறியதாகவும் கொள்ளலாம். ஆனால் மொழி முதல் வெடிப்பொலி விடுபடுவதற்கான காரணத்தை மொழியியற் பண்பு வழி விளக்குதல் எளிதல்ல.

இவ்வாறே ‘வாய்’ என்னும் சொல்லில் உள்ள ‘ய’ விடுபட்டதால் ‘வாய்க்கப்படு’ என்னும் சொல்லிலிருந்து ‘வாக்கப்படு’ என்னும் சொல்

வழக்கில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணே யன்றோ ?

(பாரதியார் – தாய் மாண்பு)

வாரேன் நெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே (அகம் 130:15).

‘வாய்க்கப்படு’ என்னும் சொல் ‘பக்குவப்படு’ என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவது நோக்கத்தக்கது. பெண் திருமணத்திற்குப் பிறகு முழுமை பெற்றவள் என்னும் பொருளில் ‘வாக்கப்படு’ என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்திவருகிறோம் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்றே ‘எனக்கு வாய்த்தவன்’ என்பதை ‘எனக்கு வாச்சவன்’

என்று கூறுவதையும் ‘நீர் பாய்ந்தது’ என்பதை ‘நீர் பாஞ்சிது’ என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இது போன்றே ‘எனக்கு வாய்த்தவன்’ என்பதை ‘எனக்கு வாச்சவன்’ என்று கூறுவதையும் ‘நீர் பாய்ந்தது’ என்பதை ‘நீர் பாஞ்சிது’ என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இங்ஙனமே ‘வேர்க்கிறது’ என்னும் சொல்லில் உள்ள ‘வேர்’ என்பது ‘வியர்’ என்னும் வேரிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை ‘ய’ விடுபடு விதி வழி விளக்கவேண்டியுள்ளது. ‘வியர்’ என்னும் சொல்லில் ‘ய’ விடுபட்டு முன்னுள்ள ‘இ’ ‘ஏ’ என நீட்டித்துள்ளது இச்சொல்லில் நிகழ்ந்த ஒலி மாற்றங்களாகும். ‘வியர்’

மற்றும் ‘வேர்’ என்னும் சொல்லைச் சங்கத் தமிழில் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

பிறைநுதல் வியர்ப்ப உண்டனள் கொல்லோ (அகம் 207:13)

கழிவிரக்கங் கொள்ளார் கதழ்வாளார் வேர்த்துப் (ஐந்திணை ஐம்பது 1:4)

வேர்த்தவேந்தர் பல்குழாம் விரைந்தகூந்தல் மாக்குழாம் (சூளாமணி)

முடிவுரை:

தமிழ் மொழியை உண்மையாக அறிந்துகொள்ள மொழியியல் நோக்கில்

ஆய்ந்தறிவது தேவை என்பதற்கான விளக்கங்களை இக்கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது. குறிப்பாகச் சில இடையின ஒலிகள் சொல்லிலிருந்து விடுபடும் சூழலில் தமிழில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து காண்கிறோம். இலக்கிய மொழி மற்றும் பேச்சு மொழி என்னும் இரு நிலைகளில் தமிழைக் காணும்போது ஒலியன் விதிகளால் இலக்கிய வழக்கிலிருந்து பேச்சு வழக்கைப் பெறுகிறோம் என்பது உறுதி. சில பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் மீண்டும் இலக்கிய வழக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் இப்போக்குச் சங்ககாலத்—திலிருந்தே நிகழ்ந்து வந்துள்ளது என்பதையும் இக்கட்டுரை வழி காணமுடிகிறது. குறிப்பாகத் தமிழில் வேர்சொற்களை ஆய்ந்தறியும் முன் இத்தகைய ஒலியன் விதிகள் எதுவும் சொல்லில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிந்து வேர்ச்சொற்களைக் காணமுயலவேண்டும். இல்லையேல் தவறான வேர்ச்சொற்களை எடுத்தியம்பும் சூழல் ஏற்படலாம். குறிப்பாக ஒலியன் விதிகள் சுழற்சி நிலையில் செயல்படுவதால் எந்த ஒரு சொல்லையும் வேர்ச்சொல் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் போது மொழியியல் கோட்பாட்டின் வழி சுழற்சி நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள அனைத்து ஒலியன் விதிகளையும் கவனத்தில் கொண்டு ஆய்ந்தறியவேண்டும் என்பதை மிகவும் முக்கியமான உத்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு தமிழில் பல சொற்கள் பொருள் மயக்கம் தருவனவாகவும் இருக்கும். 'வாழ்த்துகள்' என்பதை 'வாழ்த்துக்கள்' என எழுதினால் அது 'வாழ்த்து பெற்றக் கள்' எனவும் பொருள் படும்.

தமிழில் வேர்சொற்களை ஆய்ந்தறியும் முன் இத்தகைய ஒலியன் விதிகள் எதுவும் சொல்லில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிந்து வேர்ச்சொற்களைக் காணமுயலவேண்டும். இல்லையேல் தவறான வேர்ச்சொற்களை எடுத்தியம்பும் சூழல் ஏற்படலாம்.

அங்ஙனமே 'பழங்கள்' என்பதை 'பழைய கள்' எனவும் புரிந்துகொள்ளும் சூழல் உண்டு என்பதையும் இது சிரிப்பு வேர்ச்சொல் (joke etymology) எனவும் வேர்ச்சொல்லை அறிதலில் ஆழ்ந்த ஆய்வு வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தும் செ.வை. சண்முகம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். (காண்க சண்முகம் 2005:58 - 62).

மேற்கோள் நூற்கள்.

Arden, A.H. 1942. A progressive grammar of the Tamil language. Madras: Christian Literature Society.

அரங்கநாதன், வாசு (2019). "சுழற்சி முறை ஒலியனியல் மாற்றங்கள்." மொழியியல் 1:1 2019, மொழியியற் கழகம், கோயம்புத்தூர்.

அரங்கநாதன், வாசு (2020). இக்காலத் தொல்காப்பிய மரபு. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை.

Kiparsky, Paul (1982). 'From Cyclic Phonology to Lexical Phonology', in Harry van der Hulst and Norval Smith (eds), The structure of phonological representations (vol. 1). Dordrecht: Foris, 131-75.

Renganathan, Vasu. (2010). The Language of Tirumūlar's Tirumantiram, Medieval Saiva Religious Text. Unpublished Ph.D. dissertation, University of Pennsylvania, Philadelphia.

Subramaniam, P.R. (in print). "In Search of a Hidden Word in Sangam Classics".

சண்முகம், செ.வை. 2005. மொழி ஆய்வு. மணிவாசகர் நூலகம். சென்னை.

(கட்டுரையாளர்: தெற்காசியத் துறை, பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகம் email: vasur@sas.upenn.edu.)

மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கில் 'இதண்டு': ஒரு செயற்பாட்டுப் பொருண்மையியல் ஆய்வு

1. முன்னுரை

தமிழில் கிளைமொழி வழக்குகள் பல உள்ளன. உலக நிலையில், இலங்கைத் தமிழ் அவற்றுள் ஒன்று. ஆனால், பொதுவாக இலங்கைத் தமிழ் எனக் கூறினாலும் இங்கும் பல்வேறு பிரதேச வழக்குகள் உள்ளன. அவற்றுள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் என்பதும் ஒன்று. இது மற்றைய பிரதேச வழக்குகளைப் போல தனக்கெனத் தனியான சில மொழிக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

கிளைமொழி அல்லது பிரதேச வழக்குகள் என்பதை அடையாளப்படுத்த உதவுவது பேச்சு வழக்கு. ஏனெனில், பேச்சு வழக்கு ஒரு மொழியின் உயிர்நாடி. அது ஒரு தேசத்து, பிரதேசத்து அல்லது இனத்தினது தனித்துவத்தினை வெளிப்படுத்தக்கூடியது. ஆயினும், ஒரு தனித்துவ வழக்கின் மொழிக்கூறுகள் அதனுடன் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. அவற்றுக்கிடையில் பொது வழக்குகளும் இருக்கச் செய்கின்றன. அந்தவகையில் பொதுவாக இலங்கைத் தமிழிலும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கிலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் "இதண்டு" என்ற சொல் எவ்வாறு மொழிப்பயன்பாட்டில் பண்பாட்டுச் சூழமைவுகளுக்கு ஏற்பவும் சந்தர்ப்பச் சூழமைவுகளுக்கு ஏற்பவும் பொருள் வெளிப்படுத்தி தொடர்பாடலைப் பூர்த்திசெய்ய உதவுகின்றது என்பதை சமுதாய மொழியியல் மற்றும் உள மொழியியல் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பாட்டுப் பொருண்மையியல் நோக்கில் இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

2. சொற்பிறப்பியல்

‘இதண்டு’ என்ற சொல் எவ்வாறு பயன்பாட்டுக்கு வந்திருக்கும் என்பது தொடர் ஆராய்வுக்கு உரிய விடயப்பரப்பு என்றாலும் அதன் பயன்பாட்டுத் தொடக்கம் பற்றி இங்கு சில கருத்துக்களைப் பகிரவேண்டியுள்ளது. தமிழ் மொழி வரலாற்றில் சங்ககாலத் தமிழ் தொடக்கம் நவீன தமிழ் வரை இச்சொல் எழுத்து வழக்கில் இடம்பெற்றிருப்பதை அறியுமாறில்லை. மாறாக இதனுடைய ஒலியமைப்பை ஒத்த சில சொற்கள் வழங்கி வந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இதன், இதணம் என்பவையே அச்சொற்கள்.

‘இதண்டு’ என்ற சொல் தொடர்பாக அகராதிகளில் தகவல் இல்லை. ஆனால், சுவாமி ஞானப்பிரகாசரது சொற்பிறப்பு அகராதியிலும் இதன், இதண்டு ஆகிய சொற்கள் உள்ளன.

இதன், இதணம் என்பவை பெயர்ச் சொற்கள்; தூ இரண்டும் ஒரே பொருளை உடையவை தூ காவற்பரண், பரண் என்பவற்றை அவை குறித்து நிற்கின்றன. பண்டைய இலக்கியங்களில் இச்சொற்கள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

‘வேங்கையங் கவட்டிடை நிவந்த இதணத்து’
(அக 388:7)

“வரவழிச் செவ்வாய் குறத்தியர் இதணும்
மனையையும் தினையையும் வாரி.....” (சீரா. 1:2:8)

இதன், இதணப் ஆகிய சொற்களுடனும் இவை கொண்டுள்ள பொருட்களுடனும் ‘இதண்டு’ என்ற சொல் தொடர்புபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

சாதாரண பேச்சுவழக்கில் ஒருவர், இன்னொருவர் சொன்ன விடயத்தைச் சுட்டிக் கூறுமிடத்து ‘அவன் இதெண்டு தான் சொன்னவன்’ என்று கூறும் சந்தர்ப்பம் உள்ளது. இங்கு வரும் இதெண்டு என்பது ‘இது என்ற’ என்ற இரண்டு சொற்களில் கூட்டாக வருவது. இங்கு ‘இது’ ஒருவர் கூறிய விடயம், பொருள் என்பவற்றைக் குறித்தே வருகின்றது. ‘என்று’ என்பது இணைப்பிடைச் சொல். இது ‘எண்டு’ என்றே பயன்படுகின்றது. அந்த வகையில் இது இணைப்பிடைச் சொல். இது ‘எண்டு’ என்பது புணர்ச்சி விதிக்கேற்ப புணர்ந்து இதெண்டு என வழங்கி வருகிறது. இது

ஒலியமைப்பில் ‘இதண்டு’ என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையதாயினும், ‘இதண்டு’ என்ற சொல் செய்யும் வேலையை அது செய்வதில்லை. இதண்டு வேறு பயன்பாட்டில் பயன்படுவது. ‘இதண்டு’ என்பதின் பயன்பாட்டுத்தன்மை வேறு.

பேச்சு வழக்கில் ஒருவரை இன்னொருவர் தன்பால் கவனிக்க வைக்க “இந்த இது” என்று கூறுவதை நாம் நடைமுறையில் அவதானிக்க முடியும். “உங்களுடன் பேச அல்லது பரிமாற ஒரு விடயம் இருக்கிறது” என்பதே இதன் பொருள். சிலவேளைகளில் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தவும் இது பயன்படும்.

ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, பேசிக் கொண்டிருக்கும் விடயத்தில் ஏதாவது விடயம் உடன் ஞாபகத்துக்கு வராவிட்டால் அல்லது மறந்திருந்த விடயத்தைக் கேட்பவரிடம் ஓ பெறுபவரிடம் இருந்து தெரிந்து கொள்வதானால் “இந்த இது” என்று கூறுவதுண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் “அந்த அது” என்றும் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. இச் சிறு தொடர்கள் நேரடிப் பொருள்களை வெளிப்படுத்தாவிட்டாலும் எவ்வாறு சூழமைவுக்கு ஏற்ப நின்று பொருள் கொடுத்துத் தொடர்பாடலைப் ஈர்த்தியாக்குகின்றனவோ அவ்வாறான ஒரு தொழிற்பாட்டைச் செய்யும் ஒரு சொல்லாகவே ‘இதண்டு’ என்பதும் வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஆக “இதண்டு” என்பது மொழியின் தொடர்பாடல் தேவையை ஈர்த்தி செய்வதற்குக் காலம் அறிந்து, தேவை அறிந்து, சூழமைவுக்கு ஏற்பப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல் எனலாம்.

3. பெயரா? வினையா?

‘இதண்டு’ எனும் சொல் பயன்படும் சூழமைவை உற்றுநோக்கிப் பார்க்கும்போது, அடிப்படையில் இது வினைச் சொல்லாகவே தொழிற்படுகின்றது.

- உதாரணம்: 1. நீ ரீவியை இதெண்டு
2. சோற்றை இதெண்டிவிடு
3. நேற்றுச் சோறு இதெண்டிப்போச்சு

இந்த வினைச் சொல்லைக் கொண்டு உருவாக்கக்கூடிய வினையாலணையும் பெயர்

மற்றும் தொழிற்பெயர்களும் மிக மிக அருமையாகப் பாவனையில் உள்ளன.

உதாரணம்: இதண்டினவள்

இதண்டினவனக் கூப்பிடு

போன்ற பிரயோகங்களை பேச்சு வழக்கில் அவதானிக்கமுடிகிறது. ஆனால், பெரும்பான்மையான சந்தர்ப்பங்களில் 'இதண்டினவள்' என்ற சொல் வினைச்சொல்லாகவே பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் அவதானிக்கின்றோம்.

உதாரணமாக, "அவள் இந்த அறைக்குள் நிண்டு ஏதோ இதண்டினவள்"

என்று கூறுவது வழக்கம். இங்கு இதண்டினவள் என்பது பெயர் அல்லதா வினை. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் எழுவாயாக வரும் மாற்றுப் பெயர்கள் பயனிலையுடன் இணைந்து வருவதைச் சாதாரணமாக அவதானிக்க முடியும்.

உதாரணம்: நாங்கள் போனனாங்கள்
(நாங்கள் போனோம்)
நீங்கள் வந்தநீங்கள்
(நீங்கள் வந்தீர்கள்)

இவற்றைப் போலவே அவள் இதண்டினவள் என்பதும் வந்துள்ளது. (அவள் இதண்டினாள்) இதண்டினவள் என்பது இதண்டினாள் என்பதின் இன்னொரு வடிவமே ஒழிய பெயர் அல்ல.

4. வினைச் சொல்லிற்கான பண்புகள்

வினைச் சொல்லின் பண்புகளான காலங்காட்டுதல், வினையடைகளை ஏற்றல், ஏவுப் பொருளில் வருதல், செயலை உணர்த்தல், எச்சமாதல், திணை, பால், எண், இடவிகுதிகளைப் பெற்றுவருதல் முதலியவற்றை 'இதண்டு' என்பதும் கொண்டுள்ளது.

காலம் : அவன் இதண்டினான்
வினையடை : சட்டியை நல்லா இதண்டிவிடு
ஏவல் : நீ இதண்டு
எச்சம் : இதண்ட, இதண்டி என்ற எச்சங்களாக அமைதல்

மேற்கூறிய உதாரணங்களுடன் 'இதண்டு' ஏதோ ஒரு செயலை உணர்த்தி நிற்பதைக்

காண முடிகிறது. வாக்கிய இயைபு வேண்டி திணை, பால், எண், இட விகுதிகளை வினைகள் ஏற்பதுபோல் ஏற்றும் வந்துள்ளது.

4.1. முதல்வினையும் கூட்டுவினையும்

'இதண்டு' எனும் வினை முதல்வினையாகத் தொழிற்படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அவர்கள் எங்களைப் பிடித்து இதண்டினாங்கள். இங்கு 'இதண்டு' முதல்வினை.

சிலதுணைவினைகளுடன் 'இதண்டு' என்பதும் இணைந்து கூட்டு வினையாகத் தொழிற்படுகின்றது.

சோறு இதண்டிப் போச்சு
நீ அதை இதண்டிவிடு

இங்கு, இதண்டு, போச்சு, இதண்டு, விடு எனக் கூட்டுவினைகள் அமைந்துள்ளன.

4.2. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையும் செயப்படுபொருள் குன்றாவினையும்

தமிழில் உள்ள சில வினைகள் செயப்படுபொருளை ஏற்றும், சில வினைகள் செயப்படு பொருளை ஏற்காமலும், சில வினைகள் ஏற்றும் ஏற்காமலும் வழங்கி வருவதைக் காணலாம்.

உதாரணம்: (1)வீடு எரிந்தது

(1)அவன் வீட்டை எரித்தான்

ஆகிய வாக்கியங்களில் 'எரி' செயப்படுபொருளை ஏற்காமலும் ஏற்றும் வந்துள்ளதைக் காணலாம். இதேபோல 'இதண்டு' என்பது வழங்கி வருகின்றது.

(1)சோறு இதண்டிப் போச்சு

(2)நீ சோற்றை இதண்டிவிடு

மேற்கூறிய வாக்கியங்களில் முதலாவதில் செயப்படுபொருள் குன்றியும் இரண்டாவதில் செயப்படுபொருள் குன்றாமலும் வந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

5. சொல்லும் பொருளும் : செற்பாட்டு நோக்கு

'இதண்டு' என்பதற்குப் பொருள் இல்லை.

பயன்படுத்தப்படும் சூழமைவுக்கு ஏற்ப அது பொருளைப் பெற்றும் வழங்கியும் வருகின்றது.

தமிழில் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல், பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் என்ற ஒரு வகைப்பாடு உள்ளது.

உதாரணம்:(1) ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்

கடல் ஸ்ரீ ஓதம், சாகரம், பரவை, புணரி, வாரி, வேலை, உவரி

(2) பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல்

கவி ஸ்ரீ பாட்டு, கவிதை, புலவன், குரங்கு

இவை தவிர வாக்கிய நிலையில் சொற்கள் தொழிற்படுவதைக் கொண்டு அவை எந்தவகையைச் சார்ந்த சொற்கள் என்றும் வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்: 'படி' வினையாகவும், பெயராகவும், இடையாகவும் தொழிற்படுகின்றது.

மேற்கூறிய வகைப்பாடுகள் கூறப்பட்டமைக்குக் காரணம், அவற்றால் குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு அப்பால் சென்று பொருள் வழங்கவோ வாக்கியத்தில் செயற்படவோ முடியாது. இத் தன்மைகளில் இருந்து சற்றுவேறுபட்ட பண்பைக் கொண்டதாகவே 'இதண்டு' தொழிற்படுவதைக் காணலாம்.

ஆனால், 'இதண்டு' எப்பொழுதும் ஒரு வினையாகவே தொழிற்படுகின்றது. அதேவேளை, அதன் பயன்பாடும் பொருள் கொள்ளலும் வரையறைக்குட்பட்டதாகவும் இல்லை.

பேசுபவர் என்ன நினைத்துப் பேசுகிறார்தூ கேட்பவர் என்ன பொருளில் விளங்கிக் கொள்கிறார்தூ தொடர்பாடல் நடைபெறும் சூழமைவில் அது என்ன பொருளைப் பெற முடியுமோ, அந்தப் பொருளையே 'இதண்டு'

என்ற வினைச் சொல் பெற்று, வழங்கி வருவதைக் காணமுடிகிறது.

சில உதாரணங்கள் மூலம் இதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

(1) சோறு ஆக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது தண்ணீர் கூடுதலாக விட்டதாலோ, கூடுதலான நேரம் அடுப்பில் இருந்ததாலோ சோற்றை உரிய பதத்தில் இறக்க முடியாது போன வேளையில் "சோறு இதண்டிப் போச்சு" என்பர்.

இங்கு, இறக்கிய சோற்றைப் பார்த்து அது குழைந்துவிட்டது அல்லது அடிப்பிடித்து விட்டது என்ற பொருளைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

(2) வீடியோக் கசட்டை டெக்கிற்குள் போட்டதும் அது எதுவித தொழிற்பாடும் இன்றி இருக்கும் வேளையில் ஒருவர் இன்னொருவரிடம்,

'கசட்டை எடுத்து இதண்டிப் போட்டுப் போடு'

எனக் கூறும்போது, கசட்டைச் டெக்கில் இருந்து வெளியே எடுத்துச், சற்றுக் குலுக்கிவிட்டு, சற்றுச் சுத்தம் செய்துவிட்டு, திறந்து நாடாவை முன்னோக்கிக் கடத்திச் சுற்றிவிட்டு மீண்டும் போடலாம் என்பதை அது குறித்து நிற்கும்.

(3) இராணுவத்திடம் பிடிப்பட்டு விடுவிக் கப்பட்ட பெண்ணொருவரை ஊடகத்துறையினர் நேரடிப் பேட்டி கண்ட வேளையில்,

'அவங்கள் எங்கள் பிடித்து இதண்டிப் போட்டு விட்டாங்கள்'

என்று கூறுகிறாராயின், இராணுவத்தினர் அப்பெண்ணைப் பிடித்துச் சோதனை செய்துவிட்டோ, விசாரித்துவிட்டோ, குற்றம் புரிந்துவிட்டோ விடுவித்தார்கள் என்று எந்தப் பொருளை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இவற்றைப் போலப் பல்வேறு சூழமைவுகளில் 'இதண்டு' என்பது வந்து, தொடர்பாடல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

இக்கட்டுரையின் தலைப்புக்கூட இதற்கு நல்ல ஓர் உதாரணம். 'இதண்டி வரும் இதண்டு' என்பதில் 'இதண்டு' என்பது பெருகி, வளர்ந்து, அதிகரித்து, பயிலப்பட்டு வரும் என்று பல்வேறு பொருட்களைப் பெற்று வரலாம்.

இங்கே மிக முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் மேற்கூறிய பொருட்கள் இதண்டுக்குரிய பொருட்கள் அல்ல என்பதை மனதிற்கொள்ள வேண்டும்.

6. சொற்பயன்பாட்டிற்கான காரணங்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை மட்டும் மையப்படுத்தி 'இதண்டு' என்பது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதைப் பார்த்தோம். தொடர்பாடல் வேளையில் அது பயன்படுவதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளதை அறிய முடிகிறது. அவை உடல், உள பலவீனங்களோடு தொடர்புபட்டவையாகவும் இருக்கக் கூடும்.

(1) ஒரு சொல் ஞாபகத்திற்கு வராதிருத்தல்.

தொடர்பாடலின் போது குறிப்பிட்ட சூழமைவில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சொல் ஞாபகத்துக்கு வராதவுடன் தொடர்பாடலைப் பூர்த்தி செய்யுமுடிகாமா இச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

(2) சொல்லுவதற்குச் சொல் தெரியாது போதல்

சில வேளைகளில் சிலபேருக்குச் சொற்பஞ்சம் ஏற்படுவதுண்டு. சில செயல்களை - அதிகம் பாவனையில் இருக்காத, பழக்கப்படாத செயல்களை - சொல்வதற்கு சொற்கள் உடன் வருவதில்லை. அத்தருணங்களில் எல்லாம் இதண்டு கைகொடுக்கின்றது.

(3) சொல்ல முடியாததைச் சொல்லல்

சபையறிந்து பேச வேண்டும். எல்லா விடயத்தையும் எல்லார் முன்னும் சொல்ல முடியாது. அந்த வகையில் சூழமைவில்

சொல்லமுடியாத விடயங்களை - செயல்களை - சொல்லவும் இதண்டு பயன்படுகின்றது.

7. முடிவுரை

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் மட்டும் பயின்றுவரும் 'இதண்டு' ஒரு வினைச் சொல்லாகத் தொழிற்பட்டு சூழமைவுகளுக்கு ஏற்பப் பல்வேறு பொருள்களை புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. அறிவாற்றல் மற்றும் மன அனுமானங்களுக்கு ஏற்ப பேசுவோர்;— கேட்போர் கருத்துக்களை வாங்கி வழங்கும் வெற்று வினை வங்கியாகத் தொழிற்படுகின்றது. மேலும் தொடர்பாடல் தேவையை நூர்த்தி செய்யுது தொடர்பாடல் தொடர்பாடலுக்குப் பயன்படும் முக்கியமான ஒரு மொழிக்கூறு என்பதும் புலப்படுகிறது.

உசாவியவை

அகத்தியலிங்கம், ச., 1995. திராவிட மொழிகள். சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சக்திவேல், ச., 2000. தமிழ்மொழி வரலாறு. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

Aitchison, J., 2012. Words in the Mind: An Introduction to the Mental Lexicon. 4th edn. London: Wiley-Blackwell.

Asher, N., 2011. Lexical Meaning in Context: A Web of Words. Cambridge: Cambridge University Press.

Calzavarini, F., 2017. Inferential and Referential Lexical Semantic Competence: A Critical Review of the Supporting Evidence. Journal of Neurolinguistics. 44: 163-189.

Chomsky, N., 2000. New Horizons in the Study of Language and Mind, Cambridge: Cambridge University Press.

Del Pinal, G., 2018. Meaning, Modulation, and Context: A Multi-dimensional Semantics for Truth-conditional Pragmatics. Linguistics & Philosophy. 41: 165-207.

Evans, V., 2009. How Words Mean: Lexical Concepts, Cognitive Models, and Meaning Construction. Oxford: Oxford University Press.

Karunakaran, K., & Sivashanmugam, C., 1981. Study of social dialects in Tamil. Annamalainagar: All India Tamil Linguistics Association.

Stanley, J., 2007. Language in Context. Oxford: Oxford University Press.

Travis, C., 1975. Saying and Understanding. Oxford: Blackwell.

(கட்டுரையாளர் முதுநிலை விரிவுரையாளர், ஊவா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம், பதுளை 90000, இலங்கை ruban@uwu.ac.lk)

துரை. மனோகரன்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்பு

தமிழ்நாட்டின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. தமிழ்நாட்டினை அடுத்து, இலங்கை தனக்கெனத் தனித்துவமான இலக்கியவரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் தொடக்கம் பெறுவது போல, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைப் பெறத்தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டின் பிரக்கஞ்சூர்வமான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று எழுத்து முயற்சிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து தொடக்கம் பெறுகின்றன. அதேபோன்று, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று எழுத்து முயற்சிகளும் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இடம்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. சைமன் காசிச்செட்டியின் தமிழ் புரூராக்(1859) இவ்வகையில் ஒரு முன்னோடி முயற்சியாகும். அதனையடுத்து, 1886இல் வெளிவந்த ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் பாவலர் சரித்திரதீபகம் குறிப்பிடத்தக்கது.

சைமன் காசிச்செட்டியின் நூலில் 12 பேர் இலங்கையர்கள். அரசகேசரி, நல்லூர் வி.சின்னத்தம்பிப்புலவர், சுன்னாகம் வரதகவிராயர்(அ.வரதபண்டிதர்), மாதோட்டம் லோரெஞ் சுப்புலவர், ஞானப்பிரகாசதேசிகர் (ஞானப்பிரகாசமுனிவர்), கூழங்கையர் (கூழங்கைத்தம்பிரான் அல்லது கனகசபாபதி), பிலிப்பு த. மெல்லோ, மாதோட்டம் குமாரசிங்க முதலியார், வட்டுக்கோட்டை கணபதிஐயர், சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் ம. சரவணமுத்துப்புலவர், அராலி விசுவநாதசாஸ்திரியார் ஆகியோர் இலங்கையர்கள் ஆவர். ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் நூலில்

இடம்பெற்றுள்ளவர்களில் 69 பேர் இலங்கையர்கள்.

இவற்றைத் தவிர, இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரின் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், வித்துவான் சி. கணேசையரின் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் ஈழமண்டலப் புலவர் சரித்திரம், ந.சி.கந்தையாபிள்ளையின் தமிழ்ப்புலவர் அகராதி, தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளையின் ஈழநாட்டின் தமிழ்ச்கூடர்மணிகள் ஆகியவையும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறான முன்னோடி முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ள நிலையில், இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முதல் எழுத்து முயற்சியாகக் கனக.செந்திநாதனின் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி(1964) விளங்குகிறது. இந்நூல் இலங்கையின் பழந்தமிழ் இலக்கியவரலாற்றை மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு, 20ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றை இயன்றவரை விரிவாகக் கூறுகின்றது.

வித்துவான் எப்.எக்ஸ்.சி.நடராசா எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு (1970) இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூலில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய காலகட்டங்கள் பின்வருமாறு பகுக்கப்பட்டுள்ளன: மகாவம்மிச அரசர் காலம் (கி.பி.300), ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம்(1240—1620), போர்த்துக்கேயர்—ஓல்லாந்தர் காலம்(1620—1800), ஆங்கிலேயர் காலம்(1800—1950), தற்காலம்(1950—). நடராசா இந்நூலில் ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பு, காவியங்கள், புராணங்கள் பற்றி விரிவாக நோக்கியுள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற அடிப்படையில் நின்று எழுதப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நூலாகக் கலாநிதி க.செ. நடராசாவின் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (1982) விளங்குகிறது. கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இந்நூல்

விளக்குகின்றது. பின்வரும் நான்கு இயல்களை இந்நூல் கொண்டுள்ளது: ஈழத் தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்து அகப்பொருள் இலக்கிய வளர்ச்சி, ஈழத்துப் புறப்பொருள் இலக்கிய வளர்ச்சி, பிரபந்த வகையுள் அமையாத ஈழத்து இலக்கியங்கள். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாக வெளிவந்த நூல்களில் இதுவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நூலாகும்.

இத்தகைய முயற்சிகள் ஒருபுறமிருக்க, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும் முயற்சிகளும் இன்னொருபுறத்தில் இடம்பெற்றுவந்தன. 1950களில் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கை பற்றிய இலக்கியவரலாற்றுத் தகவல்களையும் தந்துள்ளார். அவரது மாணவராகிய பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் எழுதிய இலக்கியத் தென்றல் என்ற நூலிலும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக அமைந்த நூல், பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் பதிப்பித்த ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியமாகும்(1966). இந்நூலில் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் முதல் சு.நடேசபிள்ளை வரை காலவரிசைப்படி கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்ட சிறந்த நூலாக இது விளங்குகின்றது. அரசியல் காலகட்ட அடிப்படையில் இந்நூலில் காலகட்டங்கள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலகட்டங்கள் பின்வருமாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. சங்ககாலம்
2. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலம் (1261 - 505)
3. போர்த்துக்கேயர் காலம் (1505 - 1658)
4. ஓல்லாந்தர் காலம் (1658 - 1796)
5. ஆங்கிலேயர் காலம்(1796 - 1947)
6. தேசிய எழுச்சிக் காலம்(1948)

அவ்வக்காலத்து அரசியல்நிலை, இலக்கியப்பண்பு என்பன, அவ்வக்காலப் பகுதிகளுக்கு முன்னுரைகளாகச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இன்றுவரை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முக்கிய நூலாகவும், மூலநூலாகவும் இது விளங்குகிறது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் இந்நூல் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது எனலாம்.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்தின் வரவை அடுத்து, பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாறு தொடர்பான கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின. இவ்வகையில், பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள் (1970) என்ற நூல், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெறும் சிறந்த ஆளுமைகளை இனங்காட்டும் முறை—யிலான கட்டுரைகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. சைமன் காசிச்செட்டி, ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிளை, தி.த.கனகசுந்தரம்பிளை ஆகியோரது பெரும் பங்களிப்புகளை விளக்கும் முறையில் கனத்தியான கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இது விளங்குகிறது.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி எழுதிய ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்(1978) என்ற நூல், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் கவனம் செலுத்திய இன்னொரு நூலாக விளங்குகிறது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான பல கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இது அமைந்துள்ளது. “இலங்கையின் தனித்துவத்தையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுமையையும் இணைத்துநிற்கும் ஓர் இலக்கிய மரபு இலங்கையில் தோன்றிவளர்ந்த முறையினைச் சிறப்பாக இந்திய வாசகர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதே இந்நூலின்

முக்கிய நோக்கமாகும்” எனச் சிவத்தம்பி தமது முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். 1948—1970 காலப்பிரிவையே இந்நூல் விதந்துகாட்டுகின்றது. இந்நூலில் சிவத்தம்பியும் தமது நோக்கிற்கேற்ப, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றுக்கான காலகட்டப்பிரிவுகளைத் தந்துள்ளார். அவை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

- 1.யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றும் வரையுள்ள காலம்
- 2.யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலம் - இது ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம் என்றே எடுத்துக்கூறப்படல் மரபு
- 3.போர்த்துக்கேயர் காலம்
- 4.ஓல்லாந்தர் காலம்
- 5.பிரித்தானியர் காலம்

இன்றுவரை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முக்கிய நூலாகவும், மூலநூலாகவும் இது விளங்குகிறது.

பிரித்தானியர் காலத்தை கா.சி. பின்வரும் உபபிரிவுகளாக வகுத்துக்கொள்ளலாம் என்கிறார்.

(அ) கிறித்தவத்தின் பரவலும் சமூக பண்பாட்டுத் தனித்துவப் பேணுகையும் (1796 - 1879)

ஆறுமுகநாவலர்(1822 - 79) முக்கியத்துவம் பெறுவர்.

(ஆ) ஆங்கில ஆட்சி, மத்தியதரவர்க்கத் தோற்றக்காலம் (1900 - 1948)

(இ) தேசிய இலக்கிய காலம் (1956)

சிவத்தம்பி ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கால இலக்கிய வரலாற்றை மேலும் 4 உபகட்டங்களாக வரிசைப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆங்கில ஆட்சி வழங்கிய வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி, ஆங்கிலத் திருச்சபையும், அமெரிக்க மிசனரிமாரும் மேற்கொண்ட கிறித்தவமயப்படுத்தும் இயக்கத்தின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்.

1. இக்கிறிஸ்தவமயமாக்க முயற்சி — யினை எதிர்த்து ஆறுமுகநாவலர் நடத்திய எதிர்ப்பியக்கத்தின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்.

2. நாவலர் காலத்தின் பின்னர், 1880 முதல் 1933 வரை (இலங்கைக்கு வரையறுக்கப்பெற்ற பொறுப்பாட்சி வழங்கப்பட்ட காலம்வரை). இலங்கைத் தமிழர்களிடையே தோன்றிய ஆங்கிலம் கற்றுக் கிளம்பிய மத்தியதரவர்க்கத்தினரின்

இலக்கிய முயற்சிகள். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையை (1872 - 1929) இவ்வியக்கத்தின் பிரதிநிதியாகக் கொள்ளலாம்.

3. வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பாட்சி வழங்கப்பெற்றதன் காரணமாகத் தோன்றிய அடிநிலை மக்களின் விழிப்பாகவும் அவ்விழிப்புக்கான உந்துதலாகவும் விளங்கிய இயக்கத்தின் இலக்கிய முயற்சிகள் (1933—1948 வரை).

இந்நூலில் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட இலக்கிய வளர்ச்சியை காசிவத்தம்பி 3 காலகட்டங்களாகப் பகுத்துள்ளார்.

1. ஈழத்தில் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கட்டங்கள் - 1948 வரை.

2. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும் (1954 - 1970).

3. 1970

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாகப் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களால் எழுதப்பட்ட முதல்நூலாகப் பேராசிரியர்கள் சி.மௌனகுரு, சித்திரலேகா மௌனகுரு, எம்.ஏ.நூஃமான் ஆகியோர் எழுதிய இருபதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் (1979) விளங்குகின்றது. இந்நூலில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், விமர்சனம் ஆகிய துறைகள் பற்றி விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய நூலாக இருப்பினும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நூலாக இது விளங்குகிறது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் முழுமையான பார்வையைச் செலுத்திய ஒரு நூலாகப் பேராசிரியர் துரை. மனோகரனின் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (1997) என்ற நூல் அமைந்துள்ளது. தொடக்ககாலம் முதல் நவீனகாலம் வரையான சகல காலகட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இது விளங்குகிறது. இந்நூல் பின்வரும் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

1. தோற்றுவாய்

2. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன்னர் காலம்

3. போர்த்துக்கீசர் - ஒல்லாந்தர் காலம்

4. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி

5. இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி

ஒவ்வோர் இயலும் அறிமுகம், குறிப்பிட்ட காலகட்டத்து இலக்கியப்பண்பு, குறிப்பிட்ட காலகட்ட இலக்கிய வகைகள், குறிப்பிட்ட காலத்து முக்கிய இலக்கியவாதிகள் பற்றி விளக்கியுரைக்கின்றது. தற்போது அச்சில் உள்ள இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் பெயரில் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. இதன் அமைப்பு பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

1. தோற்றுவாய்

2. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன்னர் காலம்

3. போர்த்துக்கீசர் காலம்

4. ஒல்லாந்தர் காலம்

5. ஆங்கிலேயர் காலம்

6. சுதந்திர காலம்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் ஆர்வம் செலுத்திய இன்னொரு நூல், பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜாவின் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி (19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை) (2001) ஆகும். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாக வெளிவந்த

குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு நூலாக இது விளங்குகிறது. இந்நூலின் இயல்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

1. அறிமுகம்
2. ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம்
3. போர்த்துக்கேயர் காலம்
4. ஒல்லாந்தர் காலம்
5. ஆங்கிலேயர் காலம் (19 ஆம் நூற்றாண்டு)

இந்நூல் ஒவ்வொரு காலகட்டத்து இலக்கியச் செல்நெறிகள் பற்றியும், நூல்கள் பற்றியும் விரிவான விளக்கங்கள் தருகின்றது.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் (1986) என்ற நூல், அவரது மறைவுக்குப் பின் வெளிவந்தது. நூல் பொதுவாக இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்று அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இலங்கையில் இலக்கிய முன்னோடிகளாக விளங்கிய சிலரின் ஆளுமைகளையும், ஆற்றல்களையும், பங்களிப்புகளையும் கைலாசபதி தமக்கே உரிய பாணியில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பற்றிய இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டமைப்பை, இந்நூலின் முதற்கட்டுரையான 'புதிய நோக்குகளும் போக்குகளும்' தருகின்றது.

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதனின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் (1997) என்ற நூல் 27 கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூலில் இடம்பெற்றவற்றுள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் - ஒரு குறிப்பு, இந்நூற்றாண்டு முற்பகுதியிலே செய்யுளும் உரைநடையும், கவிதை வளர்ச்சி, ஈழத்துத்

தமிழ்நாவல் இலக்கியம் - ஒரு பொது மதிப்பீடு, சிறுகதை வளர்ச்சி, மலையகமும் தமிழ் இலக்கியமும், ஈழத்தில் நடந்த இலக்கியச் சர்ச்சைகள் ஆகியவை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாறு தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க கட்டுரைகள் ஆகும்.

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதனின் ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும் (2004) என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக விளங்குகிறது. கோணேசர் கல்வெட்டு, வையாபாடல், கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம், கைலாசபுராணம், சித்திரவேலாயுதர் காதல் ஆகிய நூல்கள் தொடர்பாக நூலாசிரியர் விரிவாக நோக்கியுள்ளார். பிற வரலாற்றுச் செய்திகள் தொடர்பான கட்டுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையில் இலக்கிய முன்னோடிகளாக விளங்கிய சிலரின் ஆளுமைகளையும், ஆற்றல்களையும், பங்களிப்புகளையும் கைலாசபதி தமக்கே உரிய பாணியில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சியை இனங்காணும் முயற்சியில் அமைந்த இன்னொரு நூலாக விளங்குவது, பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள் (2009) என்ற நூலாகும். இந்நூலில் பின்வரும் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன:

1. தொடக்ககால ஈழத்து இலக்கியங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும்
2. அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசமும் அது எழுந்த இந்துப்பண்பாட்டுச் சூழலும்
3. இலங்கைத் தமிழர்களின் கயிலாச பாரம்பரியம்
4. கோணேசர் கல்வெட்டுப் பற்றிய நுண்ணாய்வு

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான நூல்கள் சில பிரதேசரீ—

தியாகவும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில், பேராசிரியர் க. அருணாசலத்தின் மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்(1994), மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்(1999) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன. பல்கலைக்கழகரீதியாக மலையகம் பற்றிய பார்வையை அதிகம் முன்னெடுத்தவர், பேராசிரியர் அருணாசலம் ஆவார்.

இவைதவிர, தனித்தனி இலக்கியவகைகள் தொடர்பான நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வகையில், கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியத்தின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்(1978), செ.யோகராசாவின் ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு(2002), ஈழத்து நவீன கவிதை(2007), ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும்(2008), ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்(2013) என்பவையும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் உதவக்கூடியன.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளி—யிட்ட உலகத் தமிழிலக்கிய வரலாறு(கி.பி.1851—கி.பி.2000) (2005) என்ற நூலிலும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில், பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலம் பற்றிப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியும், கவிதை பற்றிப் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமானும், நாவல் பற்றிக் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியமும், சிறுகதை பற்றிப் பேராசிரியர் துரைமனோகரனும், நாடகம் பற்றிப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியும், நாட்டுப்புறவியல் பற்றிப் பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸும், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் பற்றிக் கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாவும், அறிவியல் தமிழ் பற்றிக் கலாநிதி செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியமும், ஊடகங்களில் தமிழ் பற்றிப் பேராசிரியர் செ. யோகராசாவும், ஆய்வியல் தமிழ் பற்றிப் பேராசிரியர் க.அருணாசலமும் எழுதியுள்ளனர். இவையும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சி பற்றி நுண்ணிதாக நோக்குகின்றன. இதேபோன்று, அயலகத் தமிழ்க் கலை இலக்கியம் — சமகாலச் செல்நெறிகள்(2001) என்ற நூலிலும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றோடு தொடர்பான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தொடர்பாக ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதிய மற்றும் பலரதும் பங்களிப்புகளும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் நினைவுகூரத்தக்கன. இவ்வகையில், தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர்கள் க. கணபதிப்பிள்ளை, ச. தனஞ்செயராசசிங்கம், எம்.எம். உவைஸ், அ. சண்முகதாஸ், இ. பாலசுந்தரம், இரா. வை. கனகரத்தினம், எம். எஸ். எம். அனஸ், வ. மகேவரன், க. விசாகரூபன், றமீஸ் அப்துல்லா, ஸ்ரீ. பிரசாந்தன், கலாநிதிகள் க. இரகுபரன், செ. சுதர்சன் போன்றோரின் பங்களிப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

உசாத்துணை

கைலாசபதி, க. (1986) ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், சென்னை: மக்கள் வெளியீடு.

சதாசிவம், ஆ. (தொகுப்பு) (1966) ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், கொழும்பு: சாகித்திய மண்டலம்.

சிவத்தம்பி, கார்த்திகேசு (1978) ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம்.

சிவலிங்கராஜா, எஸ். (2009) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி, மூன்றாம் பதிப்பு, கொழும்பு — சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

நடராசா, க. செ. (2008) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, இரண்டாம் பதிப்பு, மீளச்சு, கொழும்பு — சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

பூலோகசிங்கம், பொ. (1970) தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், யாழ்ப்பாணம் — கண்டி: கலைவாணி புத்தக நிலையம்.

மனோகரன், துரை. (1997) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, யாழ்ப்பாணம் — கண்டி: கலைவாணி புத்தக நிலையம்.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (2009) ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள், கொழும்பு — சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

(கட்டுரையாளர்: முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை)

முனைவர் செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பரமணியம்

இலங்கையில் சிலப்பதிகார கதையின் பயில்நிலை

முகவுரை

சிலப்பதிகாரம் தமிழில் தோன்றிய முதற் காப்பியம். கால் அணியாகிய சிலம்பினை வைத்துக் கதை அமைத்தார் இளங்கோவடிகள்.

“ஏதிலாள் செயலே கவலையுற்ற திருமாவண்ணி
என்பாள்”; (நற் 216)

என வரும் நற்றிணையில் தலைவி ஒருத்தி தான் காதலித்த தலைவன் தன்னைக் கைவிட்ட காரணத்தினாலே தனது ஒரு முலையை அறுத்துக் கொண்டனள் என்ற தொன்மக் கதையை மதுரை மருத இளநாகனார் குறிப்பிடுவார். சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முன்பே சிலப்பதிகாரத் தொன்மக் கதை இருந்திருக்கின்றது என்பதை நற்றிணைச் செய்யுள் காட்டுகின்றது. சிலப்பதிகாரம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அதற்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் புகழேந்திப் புலவரால் கோவலன் கதை என்ற அம்மானைப் பாடல் இயற்றப்பட்டது. சிலப்பதிகாரக் கதையிலிருந்து வேறுபட்டது. கோவலன் நாடகம் கதை வேறுபாடுகளுடன் தோன்றியது. திரைப்படமாக கண்ணகி கதை காட்டப்பட்டது. கண்ணகி கதை நாவலாக எழுதப்பட்டது, சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றி ஈழத்தில் கண்ணகி வழக்குரை, கோவலன் கதை, சிலம்பு கூறல் ஆகிய தொன்மக் கதைகள் எழுந்தன. ஈழத்து சிலப்பதிகாரத் தொன்மம் பற்றிய ஆய்வாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

1. தொன்மம் என்பதன் பொருள்

புராணக் கருத்தியல் (Mythology) என்பது மேலை நாடுளில் தனித்துறையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இன்றைய கால கட்டத்தில் ஒப்பியல் ஆய்வின் விமர்சன கூறாக தொன்மம் விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியர்

“தொன்மைதானே சொல்லுங் காலை
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தொல்காப்பியம். செ.நா.பா 229)

புகழ் வாய்ந்த பழங்கதைகள் தொன்மை என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்தன. தொன்மை என்ற சொல்லே இன்று தொன்மம் என்ற சொல்லால்

ஆளப்படுகின்றது. தொன்மம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி பல ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். சிக்மண்ட் புறொயிட் (ளுபைஅழனெ ஜீசநரன) “பழங்குடி மக்களின் கனவுத் தொகுதிகளே தொன்மங்கள்” என கூறுவார். பி.மாலினோவ்—ஸ்கி “பழங்கால மக்களின் அனுபவ விளக்கங்களைத்

தொன்மைகளில் காண இயலும்” என்பது இவரது கருத்து. பழங்குடி மக்களின் கனவுகள், ஆசைகள், கற்பனைகள் தான் கதைகளாக உருவெடுத்தன. இவை சில அறிவுக்கும் புறப்பானவை. ஆயினும் உள் உணர்வால் உணர் வேண்டியவை. நாட்டுப்புறவியலோடும் பண்பாட்டு மானிடவியலோடும் தொடர்புடையவை. பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் இசடங்குகள் இஇயற்கை இகந்த கற்பனைகள், வரலாறு தழுவி எழுந்த கதைகள் இசமய நெறிகள் இஇருவினையொப்பு இ மறுபிறப்பு இ ஊழ் என்பவற்றை விளக்குவனவே தொன்மம்.

2. நூல் ஆசிரியரும் காலமும் பின்னணியும்

கோவலன் கதை பருத்தித்துறையில் உள்ள மந்திகை கண்ணகை அம்மன் கோயிலில்

பாராயணம் செய்யப்படுகிறது. நூலிலுள்ள அகச் சான்றுகளிலிருந்து சயவீரன் (யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னன்) என்னும் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது எனத் தெரிகின்றது. இந்நூலினை 1962 ஆம் ஆண்டு மா.சே.செல்லையா அவர்கள் பதிப்பித்துள்ளார். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பாராயணம் செய்யப்படும் நூல் கண்ணகி வழக்குரை எனப் பெயர் பெறுகிறது. இந்நூல் 1968 ஆம் ஆண்டு வி.சி.கந்தையா அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. காங்கேயர் என்பவரே கண்ணகி வழக்குரையின் ஆசிரியராகக் கூறப்படுகின்றார். சிலம்புகூறல் முல்லைத்தீவு, வவுனியா போன்ற இடங்களில் வைகாசித் திங்களில் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை

முதுநிலை விரிவுரையாளர் மா. இரகுநாதன் ஏட்டுப்பிரதியினை அச்சுருவாக்கம் ஏற்றி—யிருக்கின்றார். சிலம்பு கூறலின் ஆசிரியராக குமாரப்புவெற்றிவேலன் குறிப்பிடப்படுகின்றார். இவை கி.பி 15ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவையாகவே கருதப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம் தோன்றி நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் இவை தோன்றியுள்ளன. இது ஆய்விற்குரிய விடயமாகும்.

கண்ணகி மதுரை எரித்த பின்பும் தனது கோபம் தணியாதவளாக இலங்கைக்கு வந்து பல்வேறு தலங்களுக்கும் சென்று அருள் பாலித்து வற்றாப்பளைக்கு வந்த வரலாற்றை சிலம்பு கூறும். வற்றாப்பளையில் நந்திக் கடற்கரையில் மாடுகளை மேய்த்த சிறுவர்கள் சிறுகோயில் கட்டிப் பூசை செய்தனர். அதனைக் கண்ட மூதாட்டி (கண்ணகை) திரும்பவும் பூசை செய்யுமாறு வேண்ட சிறுவர்கள் எண்ணெய் இல்லை எனக் கூற மூதாட்டி கடல்நீரை எடுத்து எரிக்குமாறு வேண்ட அப்படியே சிறுவர்கள் செய்தார்கள். கடல் உப்புநீரில் விளக்கெரிவதைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தனர் சிறுவர்.

அவர்களுக்கு தான் கண்ணகை என்றும் அங்குவந்த நாள் வைகாசித் திங்கள் விசாக நட்சத்திரம் கூடிய பூரணையில் வருகின்ற திங்கட்கிழமை தோறும் தன்னை வழிபட்டால் தான் அருள் கொடுப்பதாகக் கூறி மறைந்தாள். இன்றுவரை முல்லைத்தீவு வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் கடல் நீரில் விளக்கு எரிவதைக் காணலாம். அங்கிருந்து கதிர்காமம் சென்று முருகனை வழிபட்டு கைலைக்குச் சென்றதாக சிலம்பு கூறுகின்றது. இந்த உண்மை வரலாறு வடமாகாணம் வரை பரவியது. இதனால் பல கண்ணகி கோயில்கள் எழுந்தன. மட்டக்களப்பில் பல இடங்களில் கண்ணகி கோயில்கள் எழுந்தன. ஏறத்தாழ மட்டக்களப்பில் 26 கண்ணகி அம்மன் கோயில்கள் உள்ளன. காரைதீவுக் கண்ணகியம்மன் கோவில், குளக்கட்டுக் கண்ணகி அம்மன் கோவில், சித்தாண்டி கண்ணகியம்மன் கோவில், சேனையூர் கண்ணகி அம்மன் கோவில் ஃ சோலையூர் கண்ணகி அம்மன் கோவில், துறைநீலாவணைக் கண்ணகி அம்மன் கோயில் ஃ செட்டிபாளையம் அம்மன் கோயில் எனப் பல கண்ணகி அம்மன் கோவில்கள் மட்டக்களப்பில் உருவாகின. யாழ்ப்பாணத்தில் அல்வாய் கண்ணகி அம்மன் கோயில், புலோலி தெற்கு மந்திகைக் கண்ணகி அம்மன் கோயில், புங்குடு தீவு கிழக்கு கண்ணகி அம்மன் ராஜராஜிஐஸ்வரி கோயில், ஆனைக்கோட்டை வண்வடமேற்கு ஸ்ரீ கண்ணகி அம்பாள் கோயில், சாவகச்சேரி மட்டுவில் கண்ணகி அம்மன் கோயில், மிருகவில் கோவிற் குளம் கண்ணகி அம்மன் கோயில், கோப்பாய் வடக்கு பாவனை கண்ணகி அம்மன் கோயில், மட்டுவில் பன்றித்தழைச்சி கண்ணகி அம்மன் கோயில் என்பன கண்ணகி வழிபாடு இன்றுவரை நிலைத்து நிற்பதைக் காட்டுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கண்ணகி கோபம் தணியாது இலங்கைக்கு வைகாசித் திங்களில் வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது அந்தத் தொன்மச் செய்தியால் இன்று வரை வைகாசித் திங்கள் பெரிய விழாக் கோலமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. வைகாசி மாதம் பொங்கல் நிகழ்வும், விரத நிகழ்வும் பறையொலி நிகழ்வுகளும், தீமிதித்தல்

போன்ற சடங்காசாரங்களும் கண்ணகி கதை பாராயணமும் பக்தி சிரத்தையுடன் கண்ணகி கோயில்களில் நடைபெறுகின்றன. தொன்ம கதையும் சமய நிகழ்வும் இணைவதைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரம் சமரச சமய நோக்குடையது. இந்துக்கள், சமணர்கள், பௌத்தர்கள் சிலப்பதிகாரத் தொன்மக் கதையைப் பின்பற்றுவதைக் காணலாம். சிங்கள மன்னனாகிய கயவாகு மன்னன் கண்ணகிக்குப் பெரஹுர என்ற பெயரில் கொண்டாடி விழா எடுத்தான். கயவாகு மன்னன் சோழ நாட்டிலிருந்து சந்தணக் கட்டையால் அமைத்த கண்ணகி விக்கிரகத்தையும் (கண்ணகி உருவம்) சிலம்பையும் கொண்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில்தான் சிலப்பதிகாரத் தொன்மக் கதைகள் எழுந்தன.

3. தொன்மம் அடிப்படையில் கதை புனைந்துரைத்தல் (கதைத் தொன்மம்)

ஈழத்தில் முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, பருத்தித்துறை ஆகிய இடங்களிலும், வேறு இடங்களிலும் பல ஏடுகள் சிலப்பதிகாரக் கதை பற்றி எழுந்துள்ளன. அந்த ஏடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக அமைந்துள்ளன. முல்லைத்தீவில் பல கோவில்களில் கண்ணகி வழிபாடு நிகழ்ந்து பாராயணம் செய்யப்படுகின்றது. ஏட்டினைப் பெறுவது என்பது இயலாத காரியம் மூன்று நூல்களுமே வெளி வந்துள்ளன. கண்ணகி வழக்குரை, கோவலன் கதை, சிலம்பு கூறல் என்பன மூல நூல் வடிவத்தை அப்படியே பின்பற்றவில்லை. பிரதேசத்திற்கேற்பவும் காலத்திற்கேற்பவும் கற்பனை வளத்திற்கேற்பவும் கதை மூன்று நூல்களிலும் திரிந்தும் மாற்றமடைந்தும் வந்துள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி சாதாரண பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டு இறுதியில் தெய்வீகப் பெண்ணா மாற்றமடைகின்றாள். ஈழத்து மூன்று நூல்களிலும் கண்ணகி தெய்வீகப் பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டு சாதாரண பெண்ணாக பாவனை பண்ணி கதை வளர்த்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன.

கோவலன் கதை

கோவலர் கண்ணகையம்மன் வரலாறு தூரி ஓட்டம், கடலோட்டு கதை (வெடியரசன் போர்), நீலகேசிபுலம்பல், வீர நாராயண தேவன் போர், விளங்குதேவன் போர், மணமாலை, அரங்கேற்று கதை, கோவலரைப் பொன்னுக்கு மறித்த கதை ஃ சிலம்பு கூறல், உயிர்மீட்சிக்கதை, வழக்குரை, மதுரைத்தகனம் குளிர்ச்சி என்ற உட்பிரிவுகளைக் கொண்டு கோவலன் கதை அமைகின்றது.

சிலம்பு கூறல்

பாண்டியன் அரசிருக்கை, கண்ணகி திருவவதாரக்கதை, கோவலரவதாரக் கதை (திருக்கரத்தமர்தல்) தூரியோட்டக்கதை, கடலோட்டக்கதை (கடலோட்டிய வெடியரசன் போர், கடலோட்டிய வீர நாராயணன் போர், கடலோட்டிய விளங்குதேவர் போர்) கண்ணகையம்மன் திருக்கல்யாணக் கதை (நைவேத்தியக்கதை) மாதவி ஆடலரங்கேற்று கதை, கோலரைப் பொன்னுக்கு மறித்தல், சிலம்புகூறல், உயிர்மீட்சிக்கதை, வழக்குரையளித்த கதை, மதுரைத் தகனக் கதை குளிர்ச்சி என்ற உட்பிரிவுகளை உடையது சிலம்புகூறல் கதையாகும்.

கண்ணகி வழக்குரை

வரம்பெறுகாதை (கோவலன் பிறந்த கதை, அம்மன் பிறந்த கதை), கப்பல் வைத்த காதை (மீகாமன் கதை, தூரியோட்டு கதை) கடலோட்டு காதை (வெடியரசன் போர், நீலகேசி புலம்பலும் வீரநாராயணன் கதையும், மணிவாங்கின கதை விளங்குதேவன் போர்) கலியாணக் காதை, மாதவி அரங்கேற்று காதை, பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை, (இரங்கிய காத்தல்) வழிநடைக் காதை (வயந்த மாலை தூது) அடைக்கலக் காதை, கொலைக்களக்

காதை (சிலம்பு கூறல், அம்மன் கனாக் கண்ட கதை, உயிர் மீட்புக் கதை) வழக்குரை காதை (குளிர்ச்சிக் காதை (வழக்குரைக் காவியம்) என்ற கதைகளையும் உட்பிரிவுகளையும் உடையது கண்ணகி வழக்குரை கதையாகும்.

4. தொன்மக் கதையில் கண்ணகி கோவலன் பிறப்பும் – கிளைக் கதைகளும்

கண்ணகி வழக்குரையில் முற்பிறப்பில் பரராச முனிவரின் மகளாக இருந்த பெண்ணின் பெருமையை கண்டு வியக்கும்படியாக மதுரை—யிலே பாண்டியனின் தோட்டத்திலேயுள்ள மாமரமொன்றின் கனியாகுமாறு சிவபெருமான் அவளைத் தோற்றுவித்தார். பாண்டிய மன்னனுக்கு மூன்று கண்கள் இருந்தன.

தேவியும் மாங்கனியை ஒரு பொற்குடத்திலே இட்டு வைத்தாள். மூன்றாம் நாளில் மாங்கனி பிள்ளையாகத் தோன்றியது. சோதிடத்தின்படி அக்குழந்தையைப் பேழையில் இட்டு கடலில் பாண்டிய மன்னன் விட்டான்.

பாண்டிய மன்னன் செருக்குடையவனாக இருந்தான். உமாதேவியார் சிவனிடம் ஒரு கண்ணை மாற்ற வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டாள். பாண்டிய மன்னன் மாங்கனியை நோக்கி கையை நீட்டிய பொழுது மாங்கனி அக்கினிப்பிழம்பாக அவன் கையில் விழுந்தது. பாண்டியன் பதைபதைத்து கீழேபோட்டு விட்டு நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்த பொழுது நெற்றியிலிருந்த

கண் மறைந்தது. பாண்டிய மன்னன் மனம் நொந்து வேதியர்களை அழைத்து கேட்ட பொழுது வேதியர்கள் பாண்டிமாதேவி—யிடம் அம்மாங்கனியைக் கொடுக்கும்படி உரைத்தனர். தேவியும் மாங்கனியை ஒரு பொற்குடத்திலே இட்டு வைத்தாள். மூன்றாம் நாளில் மாங்கனி பிள்ளையாகத் தோன்றியது. சோதிடத்தின்படி அக்குழந்தையைப் பேழையில் இட்டு கடலில் பாண்டிய மன்னன் விட்டான். கடலிலே மிதந்து வந்த அப்பேழையை மாநாகனாரும் மாசாத்துவனாரும் கண்டனர். மாநாகனார் அக்குழந்தையை எடுத்து காவி—ரிப்பும்பட்டினத்திற்கு தனது மனைக்குக் கொண்டு

சென்று வளர்த்தார் என கண்ணகியின் பிறப்பு கண்ணகி வழக்குரையில் கூறப்படுகின்றது.

சோழ நாட்டில் பூம்புகார் நகரிலே மாசாத்துவான் நீண்ட காலமாக மகப்பேறு இல்லாமல் இருந்தான். மாசாத்துவானின் மனைவி கனவொன்று கண்டாள். தெய்வ அருளினால்; பொன்னெழுத்தலான ஆணி வாங்கியதாகக் கணவனிடத்தில் குறிப்பிட்டாள். கணவன் பூசைகள் பல புரிந்தான். சில மாதங்களின் பின்னர் ஒரு மகவைப் பெற்றனர். அப்பிள்ளைக்கு கோவலன் எனப் பெயரிட்டனர். பதினாறு வயது நிறைந்தது.

கோவலனார் கதையிலே சிவஸீருமானை மதிக்காது தக்கன் வேள்வி செய்த பொழுது சிவனும் பார்வதியும் பெரும் சினமுற்ற நிலையிலே தோன்றிய பத்திரகாளியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் எனக் கூறப்படுகின்றது. பத்திரகாளிக்கு கோவலன் வழிபாடாற்றி வந்தானென்றும் பாண்டியன் கோவலனை பத்திரகாளிக்கு வழிபாடெதுவும் செய்யக் கூடாது என குறிப்பிட்டதும் அதனைக் கோவலன் செவிமடுக்காது வழிபாடு செய்து வந்தானெனவும் பாண்டியன் கோவலனை சிரச்சேதம் செய்தான் எனவும் பத்திரகாளி வெட்டுண்ட கோவலனைப் புகாரிலே பிறக்கும் படியும் தான் அவ்விடம் அவனை மணம் செய்து மதுரைக்கு வந்து பழி வாங்குவதாகவும் பத்திரகாளி குறிப்பிட்டதாகக் கதைத் தொன்மம் அமைகின்றது.

சோழ நாட்டில் வணிகர் குலத்து மசாத்துவானும் மனைவி வண்ணமாலையின் தவத்தினால் கோவலன் அவதரித்தாகக் சிலம்பு கூறலில் கூறப்படுகின்றது.

பாண்டியனால் கடலில் விடப்பட்ட பேழை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை அடைந்தது. மாநாகர்,

மாசாத்தார் ஆகிய இருவரும் அப்பேழையை தமக்கென்று வாதிட்டனர். பின்னர் பேழையைத் திறக்கும் போது நீல ஒளியெங்கும் பரவியது. மாநாகர் மாசாத்தார் ஆகிய இருவரது கண்களும் ஒளியிழந்தன. இக்குழந்தையின் அருளால் அவர்களுக்கு பின்னர் ஒளி உண்டானது. ஒளியைக் கொடுத்தால் அக்குழந்தைக்கு கண்ணகை எனப் பெயரிட்டனர். மாசாத்தானின் மகன் கோவலனுக்கு அக்குழந்தையை மணம் முடிப்பதாகவும் இருவரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு மூன்று தொன்மக் கதைகளிலும் திரிபு அடைந்துள்ளதைக் காணவலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கள வாழ்த்துப்பாடலில் மாநாயகன் என்பவனின் மகளாக கண்ணகியும், மாசாத்துவானின் மகனாக கோவலனும் பிறக்கிறார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது.

மாதவி அரங்கேற்று காதை, பொன்னுக்கு மாறப்புக் கதை சிலப்பதிகாரத்தில் வருவன இக்கதை மூன்று நூல்களிலும் திரிந்து இடம்பெறுகின்றது

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கோவலன் பிறந்த கதை காதையாக விரிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஈழத்துக் கண்ணகி வழக்குரை, கோவலன் கதை, சிலம்பு கூறல் என்பவற்றில் கோவலன், கண்ணகி பிறப்பு விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் மீகாமன், வெடியரசன் கதை சொல்லப்படவில்லை.

ஆனால் ஈழத்து மூன்று கதைகளிலும் மீகாமன் வெடியரசன் கதை சொல்லப்படுகின்றது. மாதவி அரங்கேற்று காதை, பொன்னுக்கு மாறப்புக் கதை சிலப்பதிகாரத்தில் வருவன இக்கதை மூன்று நூல்களிலும் திரிந்து இடம்பெறுகின்றது. கொலைகளக்காதையும் வழக்குரை காதையும் சிலப்பதிகாரத்தில் வருவது போன்று இடம் பெறுகின்றன. மீகாமன் கதை, தூரி யோட்டு, கப்பல் வைத்தல், வெடியரசன் போர், வீரநாராயணன் கதைவிளங்குதேவன் கதை என்பன ஈழத்து மூன்று கதைகளிலும் வருகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வஞ்சிக் காண்டம், வரந்தருகாதை என்பன ஈழத்து கதைகளில் வரவில்லை. ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லாத

குளிர்ச்சிக் காதை புதிதாக ஈழத்துக் கதைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கோவலன் கதையில் மணமாலை என ஒரு பகுதி வருகின்றது. சிலம்பு கூறலில் திருக்கல்யாணக் கதை எனவும் கண்ணகி வழக்குரையில் கலியாணக் கதை எனவும் வருகின்றன. கருடன், தட்டான் இல்லத்—திலிருந்து சிலம்பினை எடுத்துக் கொண்டு போன கதை, சிலம்புகூறல், கோவலனார் கதையில் வருகின்றன. கண்ணகி வழக்குரையில் தட்டானே திருடனாக சிலம்பினை திருடுகின்றான். பின்னர் கோவலனைச் சாடுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலும் காற்சிலம்பை கோவலன் திருடியதாகச் சாடுகிறான் அதனால் கோவலன் கொலையுண்ணடாகின்றது.

கோவலனார் கதையில் திருமண நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற பின்னர் கோவலன் கண்ணகியைத் தழுவ முற்பட்ட போது இருவருக்குமிடையில் தீப்பிழம்பு முகட்டளவு தூரத்திற்கு பிரகாசித்து எழுந்தது.

“கேட்டருளுந் தீண்டாத கிருபை கொண்ட கற்புடையேன் நாட்டு சிவனருளாலே நல்வினையொன்றுடையவள் நான் பூட்டு முந்தன் மயன் தீர்ப்புவுலகிற் கணிகையர்கள் கூட்டமுண்டு பொருள் கொடுத்தோர் கொடியிடையைப் புணர்ந்திடும் நீர் புணருமென்தன் நாயகரே பூவலுகோரால் தனக்கும் உணரா தேயிவ் விரகசியம் உரைத்த தெளிற் பழுது வருத” (கோவலன் கதை)

கண்ணகி இவ்வாறு தனது கணவன் கேவலனுக்கு தான் தொட முடியாத கற்புள்ளவள் என்பதையும் (தெய்வீகம்) மற்ற கணிகையரிடம் உமது மையலை தீர்த்துக் கொள்ளும் அந்த இரகசியத்தை உலகோர்க்கு தெரியப்படுத்தாதே என கூறுகின்றாள். கண்ணகி தன்னை தொட்டால் கணவன் தீயில் கருகி விடுவான் என எச்சரிக்கின்றாள். தொடமுடியாத கற்பு என்பது உமையவள் பராசக்தியே கண்ணகித் தெய்வமாகப் பிறந்துள்ளாள் என்பதை கதை; தொன்மம் காட்டுகின்றது. சிலம்பு கூறலிலும் இதே கதை வருகின்றது. இந்தக் கதை கண்ணகி வழக்குரையிலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் வரவில்லை. சிலப்பதிகாரம் மாதவி தாசி (கணிகையர்) குலத்தில் தோன்றினாலும் அவளை

கற்புக்கரசியாகவே காட்டுகின்றது. ஆனால் சிலம்பு கூறல் கோவலனார் கதை என்பவற்றில் மாதவி தாசியாகக் காட்டப்படுகிறாள். பலமுறை மாலையைத் குறி வைத்து கோவலன் கழுத்தில் எறிந்தாள். கோவலன் கதை, சிலம்பு கூறலில் மாதவியும் கோவலனும் ஊர்வலமாக வரும் பொழுது பூரணகும்பம் வைத்து கண்ணகி வரவேற்கிறாள். மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 1008 பொன் கழஞ்சு தினமும் மாதவிக்கு கொடுப்போரே மாதவியைத் திருமணம் செய்யலாம் எனக் கூறப்பட்டது. அதனை ஏற்று கோவலன் மாதவியுடன் வாழ்ந்து வந்தான். இறுதியில் பணம் இல்லாததால் பிரிந்து செல்கிறான் என கண்ணகி வழக்குரை கூறுகின்றது. மாதவி கோவலனைக் கொடுமைப் படுத்தும் பாத்திரமாக மாறுகின்றாள்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் வெட்டுண்டு இறந்தபின் அவன் உடலைக் கண்ணகி தழுவிக்கொள்ள அவன் உயிர் பெற்று எழுந்து அவருடன் பேசியதாகக் கூறுகிறது. சிலம்பு கூறலில் கண்ணகை கோவலன் கொலை செய்யப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து கோவலனின் உடலைக் கண்டு சிவனிடம் ஊசியும் நூலும் வேண்டிப் பெற்று அதனைத் தைத்து உயிர் பெறச் செய்தாள் எனவும் உயிர் பெற்ற கோவலனிடம் நடந்த சம்பவங்களைக் கேட்டு அறிந்தவளாக காட்டப்படுகிறாள். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி மார்பைத் திருகி மதுரை நகரில் எறிய பார்ப்பனர் கோலத்தில் அக்கினி வந்து மதுரையை எரித்தது எனக் கூறப்படுகிறது. கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகை காற் சிலம்பை தனது கைக்கு வருமாறு வேண்ட அரச மாளிகையிலிருந்து தேவியின் கையில் அமர்ந்தது சிலம்பு. என் கணவன் கள்வனோ என நாகமணிச் சிலம்பினை உடைத்ததும் சிலம்பின் பரல்கள் மன்னனின் வாயிலும் சபையோர் வாயிலும் தெறித்தன எனக் கூறப்படுகிறது. தனது கணவன் கள்வனல்ல என்று வாதிட்ட செய்தியே கண்ணகியை உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது.

சிலம்பு கூறலில் கண்ணகி இடதுபுற மார்பைத் திருகி பாண்டியனின் மார்பிலே எறிந்தாள், நாகமணி சிலம்பை படியில் அடிக்க அக்கினி தோன்றி பாண்டியனையும் மதுரையையும்

எரித்தது என கதை அமைகின்றது. ஈழத்துச் சிலம்பு கூறலில் கோவலன் கதை, கண்ணகி வழக்குரை யோனிவாய் பிறவாத கண்ணகை தனது அவதாரப்படி மதுரையை அழித்தாள் எனக் கூறுவது பொருத்தமாக அமைகிறது.

கண்ணகி அம்மனைப் புகழ்ந்து பாடும் குளுத்திப் பாடல்கள், வசந்தன் கவிகள், உடுக்குச் சிந்துப் பாடல்கள் இப்பொழுதும் கண்ணகி அம்மன் கோவில்களில் பாடப்படுகிறது. கண்ணகி வழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நூல்கள் எழுந்துள்ளன. வசந்தன் கவித்திரட்டு, ஊர் சுற்றுக் காவியம், மழைக் காவியம், கண்ணகை அம்மன் ஊஞ்சல், கண்ணகை அம்மன் குளுத்திப்பாடல் எனப்பல நூல்கள் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத் தொன்மக் கதை மாற்றமும், வளர்ச்சியும் பெற்று அமைவதைக் காணலாம்.

5. பிற தொன்மங்கள்

கண்ணகை கோவலனுக்கு வரப்போகும் துன்பத்தை கனவின் வாயிலாக அறிந்து துடிதுடிக்கின்றாள். இந்த கனவுச் செய்தி கண்ணகி வழக்குரையில் வருகின்றது.

கண்டகனாப் பொல்லாது காற்சிலம்பு புறிபோங்காண்
கொண்டலென்னும் குழலாரே கோவலர்க்குத் தீங்கு வரும்
மண்டலத்திலவன் பொருட்டால் மதுரையெல்லாம்
அழியுமென்று
புண்டரிக முகம் வாடிப் புலப்புலவனே கண்கையார்

(கண்ணகி வழக்குரை, அம்மன் கானாக் கண்ட கதை
பா.194)

என தனது காற்சிலம்பு காரணமாகத் தனது கணவனுக்கு நேரவிருக்கும் பேரின்னலை தீய கனவுகளால் உணர்ந்து அவதியுறுவதைக் காட்டுகின்றது. பாண்டிமாதேவியும் துயிலும் பொழுது கொடிய கனவொன்று கண்டு தனது கணவனை எழுப்பி கூறுகின்றாள். “மதுரை மநாகரின் வீதி வழியாக அழகிய கிளி மொழியாள் ஒருத்தி விரிந்த கூந்தலையுடையவளாய்க் கண்ணீர் சொரியக் கையில் ஒற்றைச் சிலம்புடன் உலாவக் கண்டாதாகவும் பாண்டிய மன்னனுடைய பட்டத்து யானை வீழ்ந்திறக்கவும் கோபுரத்தில் இடிவிழவும் எங்கும் தீப் பொறிபறந்து மதுரை எரியவும் கண்டாதாக கூறுகின்றாள்”

(கண்ணகி வழக்குரை வழக்குரை காதை பா 22.23) சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் செய்தியை அப்படியே கண்ணகி வழக்குரையிலும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

கோவலன் கதையில் வெடியரசன் மனைவி பொல்லாத கனவு கண்டு சொல்வதைக் காணலாம். மலை வீழ்ந்திடவும் கண்ணொன்று மறைந்திடவும் மதயானை தனது சோடியினை இழந்திடவும், இடி விழவும் பெண் ஒருத்தி தலைவிரித்து நடந்திரவும் கரியானை நாகம் விழுங்கவும் தீய வினைகளைக் கண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றாள். (கோவலன் கதை கடலோட்டுக்கதை வெடியரசன் ப.உஎ)

சிலம்பு கூறலிலும் பாண்டியனும் தேவியும் கனவு காண்பதற்காகக் கூறப்படுகின்றது. பாண்டிமாதேவி குழந்தை பெரியவளாகி (கண்ணகை) பாண்டியனிடம் நீதி கேட்டு மதுரையையும் எரித்ததாகக் கனவு காண்கின்றாள். (சிலம்பு கூறல் பா.225-228) சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கனவு காணும் நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகிறது.

கடுக்கும் என் நெஞ்சம் கனவினால் என்கை
பிடித்தனன் போய் கள் பெரும் பதியுள் பட்டோம்
பட்ட பதியில் படாது ஒரு வார்த்தை
இட்டனர் ஊரார் இரு தேள் இட்டு எந்தன் மேல்
கோவலர்க்கு உற்றது ஓர் தீங்கு என்று அது கேட்டு
(சிலப்பதிகாரம் 4555 கனாத்திரம் உரைத்த கதை)

என்ற பாடல் அடிகளின் ஊடாக கண்ணகி தனது கணவனுக்கு தீங்கு நேர்ந்த செய்தி அறிந்து நாட்டு மன்னன் முன் சென்று வழக்குரைப்பதாகவும் மன்னனுக்கும் ஊர்க்கும் தீங்கு நேருவதாகவும் கனவு கண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றாள். இறை சக்தியினால் வரும் துயரை முன்னே தெரிதல். கோப்பெருந் தேவியும் மன்னனின் வெண் கொற்றக் குடையும் செங்கோலும் நிலத்தில் விழக் கனவு காண்பதாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும்.

(சிலப்பதிகாரம் வழக்குரை காதை 1-12)

தமக்கு வரப்போகும் நன்மை தீமைகளை கனவு வாயிலாக அறிகின்ற சக்தியை பெற்றுள்ளனர்.

உளவியல் ரீதியாக இத்தொன்மம் எல்லா கதைகளிலும் எடுத்தாளப்படுகின்றது.

நிமித்தம்

கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை விட்டு செல்லும் பொழுது ஏற்பட்ட துன்னிமித்தம் பற்றி கண்ணகி வழக்குரையிலே கூறப்படுகின்றது. நரி, காகம், எருமை, செம்போத்து, அணில், மயில் ஆகியன இடப்பக்கம் போதல் துன்னிமித்தங்கள் என கூறப்படுகின்றது. (கண்ணகி வழக்குரை வழிநடை பா.185)

சிலம்பு கூறலிலும் கோவலனும் கண்ணகியும் புறப்பட்ட போது ஏற்பட்ட சகுனங்கள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. காகம், பருந்து, நாய், கழுகு, ஓந்தி, நரி, சண்பகம் ஆகியவை இடது பக்கம் நோக்கிச் சென்றாலும் வானத்தில் இடி மன்னல் மழைத்தூறல், தும்மல் என்பன ஏற்பட்டால் துன்னிமித்தங்கள் என கூறப்படுகின்றது. (சிலம்பு கூறல் 1774) அந்தணர், ஆண்டி வெறுங்கழுத்தி, குசக்கலம் ஆகியவற்றைக் காணுதல் துன்னிமித்தங்கள் என சிலம்பு கூறல் குறிப்பிடுகின்றது. (பாடல் 1775).

சண்பகம், நரி, ஓந்தி ஆகியன வலப்பக்கம் நோக்கிச் சென்றால் நல்ல நிமித்தம் என சிலம்பு கூறலில் கூறப்படுகின்றது. (1776)

கோவலன் கதையில் கோவலன் கண்ணகி திருமணத்திற்காகச் சிலம்பை எடுத்து பொன்னுருக்கும் பொழுது தூர் குறிகள்பட்டதென தட்டார்கள் மொழிந்தனர் என கூறப்படுகின்றது.

“தன்னிகர் வேறில்லாதட்டார்கள் பலர் கூடிச் சொன்னமெடுத்துருக்கிடவே தூர்க்குறி தான் பட்டதென்றார் தென்னவனார் தங்கூடல் தீ பரப்பு மிச் சிலம்பு பொன்னுருகி நின்றநிலை பொல்லா தென்றுரைத்தனரே” (கோவலன் கதை மணமாலை பக, ௧0௭) என கோவலன் கதையில் தூர்நிமித்தம் காட்டப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகார ஆய்ச்சியர் குரவையில் குடங்களில் உறையிட்டிருந்த பால் உறையவில்லை. எருத்தின் கண்களிலிருந்து நீர் வழிகிறது. உறியிலே வைத்த வெண்ணெய் உருக வைத்தும் உருகவில்லை. பசுக்கள் கதறுகின்றன கழுத்தில் கட்டியிருந்த மணிகளும் அறுந்து நிலத்தில் விழுகின்றன எனவும் ஏதோ தீங்கு வரப் போகின்றன என தீய நிமித்தம் சிலப்பதிகாரத்தில்

கூறப்படுகிறது.

(சிலப்பதிகாரம் கய்ச்சியர் குரவை உரைபாட்டுமடை 13)

சோதிடம்

சாதகம் பார்க்கின்ற நம்பிக்கையும் தொன்மக் கதை வாயிலாக அறியலாம். கோவலன் இ கண்ணகி பிறப்புப் பற்றி சாதகக் குறிப்புக்கள் கூறப்பட்டன. சிலம்பு கூறலில் கோவலன் அவதாரக் கதை (307இ 308) பாடலில் கோவலன் பிறப்புப் பற்றி சாதகம் கூறப்படுகின்றது. மாதவியின் குறிப்புகளும் கூறப்படுகின்றன. சிலம்பு கூறலில் (1284இ 1285) பாடல்களில் கூறப்படுகின்றது.

“படப்பதினோராமிடந்தனில் வந்த சனியால் வாழ்வுகள் உண்டு ஆகுமிவள் குல மாணிக்கத் தண்டேறி ஆயிழை வாழ்வாள் எனவுரைத்தாரே” (கண்ணகி வழக்குரை மாதவி அரங்கேற்று காதை பா 32)

என கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவியின் வாழ்வு பற்றிய சாதகக் குறிப்பு வருகிறது.

சோதிடர்கள் நடக்கப்போகும் நிகழ்ச்சிகளை பாண்டினுக்கும் மனைவிக்கும் தெரிவிக்கின்றனர். அதனால் கண்ணகைக் குழந்தையைப் பேழையில் இட்டு கடலிலே விட்டனர். சிலம்பு கூறல் (242) கூறுகின்றது. அதே போல கண்ணகி வழக்குரையிலும்

“வேதியர்கள் சொன்னதன் பின் மிக்க மனங் களி கூர்ந்தே ஆதியரசன் தனை வணங்கி அப்பேழை தனை எடுத்து தீதறவே மா மாறன் திரை கடலில் விட்டனனே”

(கண்ணகி வழக்குரை அம்மணி பிந்த கதை பா 89) கண்ணகியின் தீது அறுவதற்காகப் பேழையில் இட்டனர் எனக் கூறப்படுகின்றது.

கண்ணகியின் திருமணம் சோதிடர்களால் நாள் பார்த்தே நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. பெயர்ப் பொருத்தம்இ நாள் பொருத்தம்இ காணப் பொருத்தம்இ கயிற்றுப் பொருத்தம்இ வசியப் பொருத்தம் முதலிய பொருத்தங்களெல்லாம் பார்க்கப்படுகின்றது. கல்யாணக்கதை சிலம்பு கூறல் 957இ 958 சோதிடர்களின் நாள் பார்த்தே எந்தக் கருமத்தையும் தொடங்குவதைக்

காணமுடிகின்றது. மாதவிக்கு நடனம் பழக்குவதற்கு சோதிடர்கள் நாள் பார்க்கின்றனர். சோழமன்னன் நடன அரங்கை அமைப்பதற்கே நாள் பார்ப்பதாக சிலம்பு கூறல் குறிப்பிடுகின்றது. பாடல் 1370, 1376, 1377.

கோவலன் கதையில் கோவலன் கண்ணகி திருமணத்தின் போது சோதிடர்கள் பொருத்தம் பார்ப்பதைக் காணலாம்.

“பார்த்து நல்ல போர்ப் பொருத்தம் பாவை திருநாட்
பொருத்தம்
ஏற்ற நல்ல கண்ப் பொருத்தம் மிக் கயிற்றுப்
பொருத்தமுடன்”
(கோவளனார் கதை மணமாலை பக் ௧0௩)மேல்
வரும் பாடல் சான்று காட்டுகின்றது.

மதுரை தீயில் எரியும் என்று சோதிடர் கூறியுள்ளனர். ஆடித் திங்களில் கிருஸ்ண பக் கத்து அட்டமியும் கார்த்திகையின் குறையும் சேர்ந்த வெள்ளிக்கிழமை அன்று தீப்பொறி எரிய மதுரையும் அதனை ஆளும் மன்னனுக்கும் கேடு நேரும் என சோதிடர்கள் சோதிடம் பார்த்து குறிப்பிட்டுள்ளனர். (சிலப்பதிகாரம் கட்டுரைக் காதை 133—137)

கோவலன் கதையில் முற்பிறப்பில் ஊர்வசியாக இருந்து இப்பிறப்பில் கணிகையாக மாதவி என்ற பெயரில் பிறக்கின்றாள். இங்கு முற்பிறப்பு பற்றிய செய்தி கூறப்படுகிறது. ஆதிபத்திரகாளி (கண்ணகி) வன்னவிழி மாதா, பொற்கொடி, பூமகள்,மணிவிளக்கு என கண்ணகி உருவகித்து விளிக்கப்படுகிறாள்.

முடிவுரை

தொன்மங்கள் காலம் தோறும் கவிஞர்களின் கற்பனைக்கு உரம் முட்டி வந்துள்ளன. தொன்மக் கதைகளில் மக்கள் நம்பிக்கையும் நாட்டமும் கொண்டவர்கள். ஆதலால் கவிஞர்கள் தமது

படைப்புக்களில் தொன்மக் கதைகளை இணைப்பதைக் காணலாம்.

இறை பெருமையை நிலைநாட்டவும் அறம் உரைக்கவும் சமுதாயநிலை கூறவும் தொன்மங்கள் துணை நிற்கின்றன. காலத்திற்கு ஏற்ப தொன்மங்கள் மாற்று வடிவம் (திரிபு) பெற்றுத் தாம் தோன்றிய கால நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் விளக்கி நிற்பன. சமயச் சடங்காசாரங்களை விளக்க உதவுவன. சமயத்தின் ஒரு பகுதியாகவே தொன்மம் விளங்குகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தொன்ம கதை சமய வாழ்வையும் சமூக வாழ்வையும் இணைத்துக்காட்டுவதாகும். சிலப்பதிகாரக் கதைத் தொன்மம் ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதையில் மாற்றமும் திரிபும் அடைந்துள்ளதைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் தொன்ம கூறுகள் பல எடுத்தாளப் படுவது போல ஈழத்து சிலப்பதிகாரக் கதைகளிலும் தொன்மக் கூறுகள் பல எடுத்தாளப்படுகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கண்ணகி வழக்குரை காரைதிவு இந்து சமய விருத்திச் சங்கம், மட்டக்களப்பு, இலங்கை, 1968.

2. கோவலனார் கதை., தென்பூலோலியூல்மா.செல்லையா அவர்களால் பதிக்கப்பட்டது, பருத்தித்துறை, 1962.

3. சண்முகதாஸ்.அ ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலம்;; ‘இலக்கியமும் செந்நெறி மரபும்’, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம், 2009.

4. சிலப்பதிகாரம்., ந.மு.வெங்கடசாமி நாட்டார், முல்லை நிலையம், சென்னை, 2003.

5. சிலம்பு கூறல், ம.இரகுநாதன் (பதிப்பாசிரியர்), முதுகலைமணிப் பட்டத்திற்கு செய்யப்பட்ட ஆய்வேடு, 1989.

(கட்டுரையாளர் முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.; இலங்கை.)

பால சிவகாட்சம்

அகத்தியமுனிவரும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களின் தோற்றமும்

இன்று அகத்தியர் என்னும் முனிவரின் பெயரில் ஏராளமான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. கும்பமுனி என்றும், குடமுனி என்றும், குறுமுனி என்றும் அழைக்கப்பெறும் அகத்தியமுனிவரின் பெயரில் பெரும்பாலான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் காணப்படுவது ஏன் என்னும் கேள்விக்கு விடையளிக்கவேண்டுமானால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை முழுமையாக ஆராயவேண்டியது அவசியம் ஆகின்றது.

“சப்த சமுத்திரத்தையும் ஓர் உழுந்தளவு ஆக்கி உள்ளங்கையில் வைத்துப் பானஞ்செய்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவரால் அன்றோ தமிழ் இயற்றப்பட்டது என்பர் ஒரு சாரார். சூரபன்மனை வேல்கொடு தடிந்து அமரர் தம் இடரை அடியோடு களைந்த சுப்பிரமணிய சுவாமியால் அன்றோ தமிழ் இயற்றப்பட்டது என்பர் ஒருசாரார். திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள் அன்றோ தமிழுக்கு ஆதி நாதர் என்று அறைவோர் அனேகர். ஆகவே தமிழின் மகிமை தானே புலப்படுகின்றது என நமது தமிழ்ப்பண்டிதர் மனமகிழ்ந்திருக்கின்றனர். ஆயின் அவர்செய்த பாவமோ தமிழ் செய்த புண்ணியமோ யாதோ அறிகிலேன். தற்காலத்து அவர் மாற்றம் அவைக்கேறாது போகின்றது. ஆங்கிலேய பாஷை கற்று அணுவேனும் ஆங்கிலேய சாஸ்திரங்களிற் பயின்றோர்க்கு அவர் கூற்று நகை விளைக்கின்றது”

இவ்வாறு எழுதிவைத்தவர் இன்றைய நூற்றாண்டின் தமிழ் ஆராய்ச்சி வல்லுனர் ஒருவர் அல்லர். தேவபாடை என்று

சமஸ்கிருதத்தை மேன்மைப்படுத்தியவர்களாலும் சிவபிரானும் முருகனும் அகத்தியரும் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த கதைகளைப் பரப்பிவந்த பண்டிதர்களாலும் இம்மொழிகளுக்கு ஏற்பட்ட நன்மையிலும் தீமையே பெரிது என்று இன்று நேற்றல்ல இன்றைக்கு 125 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிவைத்தவர் ஈழத்தில் திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தமிழறிஞர் தி.த. சரவணமுத்துப்பிளை ஆவார்.

அகத்தியரைக் கடவுளருடன் தொடர்புபடுத்தி அம்முனிவரைத் தமிழ்முனியாக்கித் தமிழ் மொழியின் வரலாற்றைத் திசைதிருப்பிய குற்றம் **இறையனார் களவியல் உரை** என்னும் நூலைச் சேர்வதாகும். கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டளவில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றிருக்கலாம் என்பது தமிழ் வரலாற்று ஆய்வாளர் பெரும்பாலானோரின் கருத்து. மூன்று தமிழ்ச்சங்கங்கள் பற்றி முதன்முதலில் அறியத்தந்துள்ள நூல் இதுவே என்ற போதிலும் இச்சங்கங்களின் வரலாற்றுடன் சிவபிரானையும் முருகக்கடவுளையும் அகத்தியரையும் தொடர்புபடுத்தியமை தமிழ்ச் சங்க வரலாறு தொடர்பாக இந்நூல் கூறும் விடயங்களின் நம்பகத்தன்மையைக் குறைந்துவிட்டது என்றே கருதவேண்டும்.

தமிழ்முனி எனப்படும் அகத்தியரின் ஒரு பாடல் கூட இன்று கிடைக்கவில்லை என்பதோடு இவர் பற்றிய எந்த ஒரு சிறுகுறிப்பையேனும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடியவில்லை. அகத்தியரின் தமிழ்ப்பணி பற்றிக் கூறும் நூல்கள் அனைத்துமே **இறையனார் களவியல் உரைக்குப்** பிற்பட்ட காலங்களில் ஆக்கப் பெற்றவையாக உள்ளன.

“ஆதிசிவன் பெற்றெடுத்த தமிழணங்கை அந்த அகத்தியன் என்னும் வேதியன் கண்டெடுத்து வளர்த்தான்” என்னும் கற்பனைக்கதை கம்பர், சேக்கிழார், கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற கவிஞர்களாலும் பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், அடியார்க்குநல்லார் போன்ற உரையாசிரியர்களாலும் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. இதன் காரணமாகப் பிற்காலத்தவரால் உண்மை வரலாறாகவே

நம்பப்பட்டுவிட்டது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தக் கதை திரும்பத்திரும்பக் கூறப்பட்டுவந்ததன் விளைவாகக் கதை வரலாறாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நிலை உருவாகிற்று. கூடவே குறுமுனி தமிழ்முனியானார்; முருகக்கடவுள் தமிழ்க்கடவுளானார்.

“அகத்தியருக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஏற்காதவர்கள் வேத வழக்கோடு மாறுகொள்வார்” என்று உரையாசிரியர்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர் கூறியிருப்பதை ஈழத்தமிழறிஞர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். தமிழுக்கும் அகத்தியருக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிய கதைகள் தமிழகத்தில் வேருன்றிவிட்ட காலப்பகுதியில் **வீரசோழியம்** (கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு) என்னும் இலக்கண நூலை ஆக்கிய பௌத்தரான புத்தமித்திரரும்கூட அகத்தியர் போதிசத்துவரான அவலோகிதேஸ்வரரிடம் தமிழ் கேட்டறிந்து உலகுக்குத் தந்தார் என்று கூறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்.

ஆயும்குணத்து அவலோகிதன் பக்கல் அகத்தியன்கேட்டு ஏயும் புவனிக்கு இயம்பிய தண்டமிழ் ஈங்குரைக்க நீயும் உளையோ எனிற்கருடன் சென்ற நீள்விசும்பில் ஈயும் பறக்கும் இதற்கென்கொலோ சொல்லும் ஏந்திழையே வீரசோழியம்: பாயிரம்

அகத்தியர் முருகக்கடவுளோடு **தமிழாராய்ந்தமை** பற்றிய கதையை ஒட்டிப் பிறந்ததே அகத்தியர் தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்த கதை. தொல்காப்பியருக்கு முன்னரேயே பன்னீராயிரம் சூத்திரங்கள் கொண்ட இலக்கண நூல் ஒன்றை அகத்தியர் எழுதியுள்ளார் என்றும் அப்பெருநூல் ஏதோ ஒருகாரணத்தினால் மறைந்து போயிற்று என்றும் கூறப்பட்டது.

முற்காலத்தில் இலக்கண நூலையும் மருத்துவநூலையும் ஒருவரே ஆக்கும் வழக்கம் வடமொழியாளரிடம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. **மகாபாஷ்யம்** என்னும் இலக்கணநூலை எழுதிய பதஞ்சலியே **சரகசம்ஹிதை** என்னும் புகழ்பெற்ற ஆயுள்வேதநூலையும் ஆக்கியுள்ளார் என்று கூறப்படுவதை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரலாம். இதனையொட்டி அகத்தியர் இலக்கணநூல்களையும் மருத்துவ நூல்களையும்

எழுதியுள்ளார் என்னும் கதையும் பிறந்தது.

‘அகஸ்தியர் இரசாயனம்’ என்னும் மருந்து சரச சம்ஹிதை உட்படப் புராதன ஆயுள்வேத நூல்களுள் இடம்பெற்றுள்ள முக்கியமான மருந்துகளுள் ஒன்றாகும். எனவே அகஸ்தியரை மருத்துவத்துடன் தொடர்புபடுத்துவது இலகுவாக இருந்தது. அகஸ்தியரின் சீடனாகக் கற்பிக்கப்பட்ட தேரையர் (தேரர்) என்பாரின் பெயரிலும் தமிழ் மருத்துவநூல்கள் உள்ளன.

அகத்தியருடைய நூல்கள் பெரும்பாலும் அழிந்து போய்விட்டபடியால் மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் மீண்டும் எழுதவேண்டியது அவசியம் என்று பிற்காலத்தவர் முடிவெடுத்தனர். இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றுதான் கி.பி.1500ஆம் ஆண்டுக்குச் சமீபமாக ஈழத்தில் எழுதப்பெற்ற **செகராசசேகரம்** என்னும் தமிழ் மருத்துவ நூலாகும். இந்த நூலினை ஆக்கியோர் அகத்தியரால் ஆக்கப்பெற்ற நூல் எதனையும் காணாவிடினும் அகத்தியர் தமிழில் மருத்துவம் உட்படப் பல நூல்களையும் முன்னரே ஆக்கித்தந்துள்ளார் என்னும் கதையை மறக்கவில்லை.

நம்பன் அம்மைக்கு உரைத்தனன் நந்திகேட்டு
இம்பவாகட நூலை இயம்பிடக்
கும்ப மாமுனி தான்செய்த செந்தமிழ்ச்
செம்பொன் ஒன்றில் அணிபல செய்வர் போல்

செய்ய பாவலர் செந்தமிழ் மிக்கையால்
நொய்யச் சொல்லில் நுவன்றதென் போலாவாம்
பைய வாருதி தன்னை எறும்பது
கையினால் கரை சேருவ போலாவாம்
(செகராசசேகரம்: அவையடக்கம்)

“கும்பமுனியாகிய அகத்தியர் தமிழாகிய செம்பொன்னில் தாம் செய்த ஆபரணங்களுள் ஒன்றாக ஆயுள்வேத நூலினையும் செய்தார். அவரைப்போல் நாமும் செய்ய முயல்வது ஏறும்பு

அகத்தியரால் ஆக்கப்பெற்ற நூல் எதனையும் காணாவிடினும் அகத்தியர் தமிழில் மருத்துவம் உட்படப் பல நூல்களையும் முன்னரே ஆக்கித்தந்துள்ளார்.

ஒன்று பெருங்கடலினைத் தன் கையினால் நீந்திக் கரைசேருவதை ஒத்ததாகும்” என்று அவையடக்கமாகக் கூறி நிற்கின்றனர் **செகராசசேகரம்** என்னும் தமிழ் மருத்துவநூலை ஆக்கிய செந்தமிழ்ப்புலமை மிக்க பாவலர்கள்.

செகராசசேகரத்தை அடுத்து அதன் விரிவாக மற்றுமொரு

தமிழ் மருத்துவ நூல் 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் தொகுக்கப்பெற்றது. பன்னிரண்டு பாகங்களைக் கொண்டதாக இருந்த **பரராசசேகரம்** என்னும் இப்பெருநூலில் இடையிடையே தன்வந்தரி, அகத்தியர், தேரையர் ஆகியோர் மேற்கோள் காட்டப்பெறுகின்றனர். தன்வந்தரியின் பெயரில் அக்காலப்பகுதியில் வழக்கில் இருந்துவந்த வடமொழி மருத்துவநூல்கள் பரராசசேகரத்தை ஆக்கியோருக்கு ஆதார நூல்களாக இருந்திருக்கலாம்.

“தன்வந்தரியரைத்த தகவுடைய ஆயுள்வேதப் பேரணியும் வாகடத்தை பெரிது பேணி”
பெட்டபுடைய தமிழ்ப்பாவால் பேசும் வண்ணம்”

என்னும் வரிகள் பரராசசேகரத்தில் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

செகராசசேகரம் என்னும் நூலின் பாகங்கள் பலராலும் பிரதிபண்ணப்பட்டுப் பயன்பாட்டில் இருக்கும்போது மூலநூலை ஆக்கிய பாவலர்களின் பெயர்கள் அறியப்படாமையால் அவற்றின் ஆசிரியராக அகத்தியரே கூறப்பட்டார். செகராசசேகரப் பாடல்களைப் பெரிதும் உள்ளடக்கிய தொகுப்பு ஒன்று **அகத்தியர் 2000** என்று அறியப்பட்டது. மற்றும் சில தொகுப்புக்கள் **அகத்தியர் நயனவிதி** என்றும் **அகத்தியர் சஸ்திராபுதவிதி** என்றும் கூறப்பட்டுள்ள விடயத்தின் அடிப்படையில் பெயரிடப்பட்டன. அவ்வாறே பரராசசேகரத்துக்குரிய சில பகுதிகள் தன்வந்தரி பெயரில் வழங்கப்பட்டுவந்துள்ளன.

பிற்காலத்தில் தமிழில் மருத்துவ நூல்களை எழுத முற்பட்டோர் தமது ஆக்கங்களையும் **அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500, அகத்தியர் வைத்திய இரத்தினசு சுருக்கம், அகத்தியர் செந்தூரம்** என்று அகத்தியர் பெயரிலே எழுதி வைத்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து இரசவாதம் மற்றும் இரசமருந்துகள் தொடர்பான நூல்களை எழுதியோரும் **திருமூலர், போகர், சட்டைமுனி** போன்ற பழம்பெரும் சித்தர்களின் பெயர்களிலே தமது நூல்களை எழுதிவைக்கத் தொடங்கினர். இத்தகைய நூலாக்க முயற்சிகள் கி.பி. பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் அகத்தியர் பெயரிலும் போகர் முதலான சித்தர்கள் பெயரிலும் ஆக்கப்பெற்று இன்று எமக்குக் கிடைக்கும் எராளமான தமிழ் மருத்துவ நூல்களில் போர்த்துகேயரால் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பறங்கிரோகம் என்னும் பால்வினை நோயும் (Syphilis) அதற்கு மருந்தாகக் கூறப்படும் பறங்கிப்பட்டையும் (chinaroot) தவறாது இடம் பெற்றிருப்பதைக்காணலாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த **தாயுமானவர்** நவநாத சித்தர்கள் பற்றியும் நந்திமரபு பற்றியும் திருமூலர் மரபு பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமூலர் மரபில் வந்த மௌனகுருவின் சீடராகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றார்.

மந்த்ரகுருவே யோக தந்த்ர குருவே மூலன்
மரபில் வரு மௌனகுருவே

அதேசமயம் செம்பைப் பொன்னாக்கும் இரசவாதம் மற்றும் ஆயுளை நீடிக்க வைக்கும் காயகல்பம் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டோரைத் தாயுமானவர் கண்டிக்கவும் செய்கின்றார்.

ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல்லாம் கட்டி
ஆளினும் கடல்மீதிலே
ஆணை செலவே நினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன் வைத்த பேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தைக்கு அலைநதிடுவர்
நெடுநாள் இருந்தபேரும்
நிலையாகவே காயகற்பம் தேடி
நெஞ்சு புண்ணாவார்

இதன்மூலம் தாயுமானவர் காலத்தில் இரசமருந்துகள் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட சிலரேனும் இருந்துள்ளார்கள் என்பதை ஊகிக்கமுடிகின்றது. இவர்களுட் சிலர் சித்தர் பரம்பரையினர் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்தியிருக்கவும் கூடும். இதன் தொடர்ச்சியாக வடஇந்தியாவில் பரவலாக அறியப்பட்ட கோரக்கர், மச்சமுனி, கம்பளச்சட்டைமுனி, பத்ரஹரி உள்ளிட்ட சித்தர்கள் நிகழ்த்தியதாகக் கூறப்படும் அதிசயங்கள் பற்றிய கதைகளும் இக்காலப் பகுதியில் தமிழகத்தில் பரவியிருத்தல்கூடும்.

இரசவாதம் தொடர்பான ஆய்வுகள்மூலம் கிடைக்கப்பெற்றனவே பாதரசம் மற்றும், கந்தகம் முதலான மூலகங்களும் கனியுப்புக்களும் மூலிகைகளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் சித்தர் மருந்துகளாகும். சித்தர்களின் பெயரில் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை முதன்முதலாக அறியத் தந்தவர் **வைறலோ ஐன்ஸ்லி** என்னும் ஆங்கிலேய மருத்துவராவார். இவர் கி.பி. 1798க்கும் 1832க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னரான இரண்டாம் சரபோஜியின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழகத்தில் மருத்துவப் பணி புரிந்தவர்.

கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்களால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற தஞ்சை அரண்மனை நூலகத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த முன்னின்று உழைத்தவர் மன்னர் இரண்டாம் சரபோஜி (1798—1832) ஆவார். இம்மன்னரது ஊக்கிவிப்பின் பேரில் நாடெங்கிலுமிருந்து ஏட்டுச்சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டு தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் என அறியப்படும் நூல்நிலையத்தில் இன்றும் பேணப்பட்டுவருகின்றன. அக்காலப்பகுதியில் அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஏட்டுச்சுவடிகளுக்குச் சன்மானம் வழங்கப்பட்டதால் சித்தர்கள், முனிவர்கள் பெயரில் போலி நூல்கள் சில தோன்றியிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

வைறலோ ஐன்ஸ்லி அவர்கள் தென்னிந்திய மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தும் மருந்துப் பொருள்கள் பற்றியும் அவர்களது

மருத்துவநூல்கள் பற்றியும் எடுத்துரைக்கும் தனது முதலாவது நூலை **Materia Medica of Hindustan** என்னும் தலைப்பில் கி.பி. 1813 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். 1814 இல் இங்கிலாந்து திரும்பிய ஐன்ஸ்லி அவர்கள் அந்நூலை மேலும் விரிவுபடுத்தி 1826 இல் **Materia Indica** என்னும் பெயரில் இரு தொகுதிகளாக இலண்டனில் வெளியிட்டார்.

தென்னிந்தியாவின் சுதேச மருத்துவர்கள் படித்தறிந்து கொள்ளும் நூல்கள் பற்றி ஐன்ஸ்லி அவர்கள் தந்துள்ள விபரங்கள் முக்கியமானவை. தென்னிந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கையின் சிங்கள மருத்துவர்களாலும் பயிலப்படும் நூல்கள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மொழி — யிலேயே இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள ஐன்ஸ்லி இந்நூல்கள் கிரந்தம், தெலுங்கு, சிங்களம் என்பவற்றின் வரிவடிவங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் தென்னிந்தியாவில் சமஸ்கிருத மொழியில் பயிலப்படும் மருத்துவநூல்கள் வட இந்தியாவில் பயிலப்படும் நூல்களிலும் சற்று வேறுபட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

King Serfoji II (1798-1832) Edward Balfour (1813-1889)

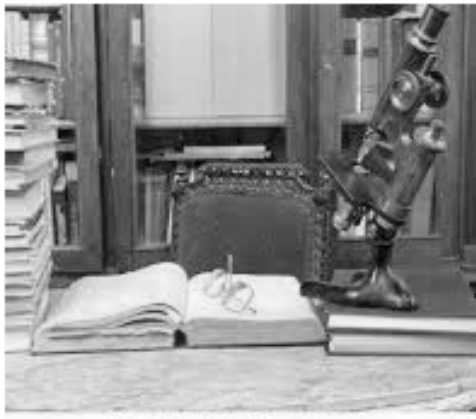
“இந்தியாவின் பல்வேறு தேசிய இனங்களும் தத்தமக்கே உரிய மருத்துவ நூலாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. வட இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் அங்குள்ள பிராமணிய நிறுவனங்களால் காலங்காலமாகப் பேணிக்காக்கப்படுவந்த சமஸ்கிருத மொழியில் ஆக்கப்பெற்ற ஏராளமான நூல்கள் உள்ளன. தென்னகத்தில் தெலுங்கரின் மருத்துவ நூல்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே இருப்பதோடு இவை வடக்கே காணப்படும் நூல்களின் எழுத்துப்பெயர்ப்பாகவோ (கிரந்தம் அல்லது தெலுங்கு வரிவடிவத்தில்) தென்னாட்டு

மகரிஷிகள் சிலரால் எழுதப்பட்டனவாகவோ உள்ளன. நோய்க்குறிகுணங்கள் பற்றிய துல்லியமான விபரங்களைத் தந்த போதிலும் இந்நூல்கள் மனித உடலின் உள்ளமைப்பு இயக்கம் என்பவை பற்றிய அறியாமையைக் காட்டி நிற்கின்றன.

தமிழ் மருத்துவநூல்களைப் பொறுத்தமட்டில் இவை உயர்ந்த செந்தமிழில் இயற்றப்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டனவாகவும் சமஸ்கிருதமொழியில் உள்ளனவற்றிலும் சிறப்புற்று விளங்குவனவாகவும் அறியப்படுகின்றன. இத்தமிழ்நூல்கள் பண்டைய ஆயுள்வேதத்தில் கூறப்படும் புராணக் கதைகள் இல்லாதும் சிறந்த மருந்துத் தயாரிப்புக்களை உள்ளடக்கியனவாகவும் காணப்படுகின்றன.” என்கிறார் வைறலோ ஐன்ஸ்லி.

அகஸ்தியர் என்னும் புராதன முனிவர் ஒருவர் பெயரிலேயே ஏராளமான தமிழ் மருத்துவநூல்கள் காணப்படுவதை வைறலோ ஐன்ஸ்லி குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் இவற்றுள் பல பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதையும் ஐன்ஸ்லி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

தமிழர்களைப்போல் அல்லாது தெலுங்கர் தமது தாய்மொழியில் எந்த ஒரு மருத்துவ நூலையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் இவர்களது தொழின்மை நூல்கள் அனைத்தும் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே இருப்பதாகவும் பதிவு செய்துள்ள ஐன்ஸ்லி அவர்கள் இந்த விடயத்தில் தெலுங்கர் தமிழர்களைவிடப் பின்தங்கிவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்காலப்பகுதியில் தெலுங்கு மொழியில் எழுதப்பெற்ற மருத்துவநூல் எதுவும் ஐன்ஸ்லி அவர்களின் பார்வைக்கு எட்டவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

MATERIA MEDICA OF
HINDOOSTAN, AND ARTISAN'S AND
AGRICULTURIST'S NOMENCLATURE

SIR WHITELAW AINSLIE

தெலுங்கர் சமஸ்கிருதமொழியை எழுதுவதற்குக் கிரந்த வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் வைறலோ ஐன்ஸ்லி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தெலுங்கர் மட்டுமல்லாது சமஸ்கிருதமொழி அறிவு பெற்ற தமிழர்களும் சமஸ்கிருதமொழி நூல்களைக் கிரந்தவரிவடிவில் எழுதிப்படித்து வந்துள்ளார்கள். வடமொழி நூலைக் 'கிரந்தம்' என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் தமிழர் மத்தியில் இருந்துள்ளது.

முந்தமா முனிவரான் மொழி கிரந்தமாம் அந்தநூல் என் அறிவு அளவிற்றாகுமோ சிந்தையில் அருள் சிறிதுண்டதாகலின் இந்த நூல் தமிழினால் சில வியம்புகேன். (பராசசேகரம்: அவையடக்கம்)

கிரந்த வரிவடிவில் எழுதப்பெற்றுத் தென்னிந்திய மருத்துவரால் படிக்கப்பட்டு வந்த சமஸ்கிருதமொழி நூல்களென வைத்திய சிந்தாமணி, வைத்திய சதஸ்லோகி, குணபாடம் கர்மகாண்டம், ரோகநிதானம், வைத்திய சாஸ்திரம் என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ள ஐன்ஸ்லி மேற்படி நூல்களின் ஆசிரியராகத் தன்வந்தரியே கூறப்படுவதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஈழத்தில் ஆக்கப்பெற்ற பரராசேகரம் என்னும் மருத்துவநூலும் தன்வந்தரி பெயரில் வழங்கப்பெற்ற வைத்தியசிந்தாமணி பற்றிக் குறிப்பிடுவதை நோக்கலாம்.

அந்தமில் ஆயுரு வேதமாய் உயர்
சுந்தர மந்திரி சொல் சிந்தாமணிச்
சுந்தநல் வடமொழி தமிழ் வளம்பெற
எந்தைதன் அருளினால் இயம்புவாமரோ
(பரராசசேகரம்: அவையடக்கம்)

தமிழர்கள் தமது தாய்மொழியை வளம்படுத்தில் பெரும் சிரத்தை எடுத்துவந்துள்ளமை பற்றி எடுத்துரைத்தவர் ஆங்கிலேய மருத்துவர் வைறலோ ஐன்ஸ்லி மட்டுமல்லர். வைறலோ ஐன்ஸ்லிக்கு ஏறத்தாழ 60 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1885ஆம் ஆண்டில் The Cyclopaedia of India and of Eastern and Southern Asia என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்ட எட்வோர்ட் பல்வோர் (Edward Balfour 1813-1889) என்பார் தமிழ் மருத்துவ நூல்களின் பட்டியலைத் தரும்பொழுது தமிழர் பற்றிய தமது அவதானிப்புக்களைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

“தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சுமார் பதினாறு மில்லியன் தொகையினராவர் (19 ஆம் நூற்றாண்டு). அறிவின் மீதான அவர்களின் நாட்டம் பெரியது; அவர்களின் ஆற்றல் மற்றும் தன்னம்பிக்கை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவர்கள் மேற்கிந்தியத் தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா, மொரீசியஸ், பர்மா, பினாங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர் மற்றும் மலாயாத் தீபகற்பம் ஆகிய பிறதேசங்களுக்குத் தயக்கமின்றிப் புலம்பெயர்கின்றார்கள். ஆங்கிலமொழி அறிவு பெரும்பாலும் அவர்களிடையே பரவியுள்ளது. பல மருத்துவப் புத்தகங்கள் சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.”

உசாத்துணை

சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தி.த., தமிழ்ப்பாஷை, எழுநா ஊடக நிறுவனம், நூலக நிறுவனம் 2013 (மீள்பதிப்பு)

Ainslie, Whitelaw, *Materia Medica of Hindoostan*, Madras 1813

Ainslie, Whitelaw, *Materia Indica*, Vol. I & II. London, 1836

Edward Balfour, *The Cyclopaedia of India and of Eastern and Southern Asia*, Third Edition, London 1885

King Serfoji II (1798-1832) Edward Balfour (1813-1889)

வழுக்கறிஞர் செ. சிறீக்கந்தராசா.

ஈழத்து மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

நுழைவாயில்

Necessity Is The Mother of Invention என்ற ஆங்கிலத் தொடர் ஒன்று உண்டு. இந்தத் தொடரை மொழிபெயர்க்க முயன்றால், மொழிபெயர்ப்பு என்ற நுட்பம் எத்துணைக் கடுமையானது என்பது புரியும். இதற்கான மொழிபெயர்ப்பு எவ்வாறு அமைந்தால் அந்த மொழிபெயர்ப்புச் சீரியதானதாக இருக்கும்?

(அ)“தேவையே தேடலின் தாய்” என்பதா?

(ஆ)“தேவையே படைப்பின் தாய்” என்பதா?

(இ)“அவசியம் அழுத்தினால் புதியன தோன்றும்” என்பதா?

(ஈ)“அவசரம் முடுக்கினால் புதியன பிறக்கும்” என்பதா?

(உ)“தேவைகள் துளைக்கின் நூதனை முகிழ்க்கும்” என்பதா?

(ஊ)“காரணம் கடித்தால் காரியம் விளைந்திடும்” என்பதா?

இவற்றில் ஒன்றுதானும் திருப்தி தருவதாக இல்லை எனினும், இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை ஏற்பதைத் தவிர வழியில்லை. மொழிபெயர்ப்பின் ஆற்றல் இவ்வளவே. அதனாற்றான் போலும், “மொழிபெயர்ப்பில் நிழலைத்தான் பார்க்கலாம்” என்றார்களோ!

John Millington Synge (1871 - 1909)என்பவர் தலைசிறந்த நாடக எழுத்தாளராக இருந்தவர். அவர் அயர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை உணர்ந்த அவர் கூறிய ஒரு

கூற்று, மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒன்று. அவர் சொன்னார்:-

“A translation is no translation unless it will give you the music of a poem along with the words of it”

இலக்குமொழிச் சொற்களால் மூலமொழிச் சொற்களைப் பெயர்க்கலாம். ஆனால் மூல மொழியிலுள்ள உயிரை (Music) கொடுப்பது கடினம் என்பதையே John Millington அழுத்திக் கூறியிருக்கிறார். “Necessity is the mother of invention” என்பதற்கான மேற்படி பெயர்ப்புக்களில் சொற்பெயர்ப்பு இருக்கிறது. மூலமொழியின் உயிர், இலக்குமொழியை வந்தடைந்திருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே. “Necessity is the mother of invention” என்பதை “Necessity is the mother of invention” என்று கூறுவதும் பொருத்தம் போலத் தோன்றுகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பதற்கான தேவை மக்களுக்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றியிருக்கிறது. இந்தத் தேவை நம் தமிழ் முன்னோர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எட்டுத்தொகை நூல்களைப் படித்தால் இந்த உண்மை புலனாகும். குறிப்பாக அகநானூற்றுப் பாடல்களைப் படித்தால் இது துலக்கமாகும். அகநானூற்றின் 31ஆம்; 205ஆம்; 211ஆம்; 349ஆம் பாடல்களில்

“மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும்”
“மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும் நல்குவர்”
“மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும் நல்குவர்”
“சொல் பெயர் தேஎத்த சுரன் இறந்தோரே”

ஆகிய தொடர்கள் பயின்று வருவதைக் காணலாம். ஆனால் மேற்படி தொடர்கள், மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிப் பேசவில்லை என்பதை மனங்கொளல் வேண்டும். “மொழி வேறுபட்ட தேயம்” என்பதே மேற்படி தொடர்களின் பொருளாகும்.

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே மொழிபெயர்ப்பதற்கான, அல்லது மொழிமாற்றம் செய்வதற்கான தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் மரபியலில் வருகின்ற ஒரு நூற்பா இந்த நம்பிக்கைக்கு இடம் தருகின்றது. இந்த நூற்பா 652 ஆம் சூத்திரமாக அமைந்திருக்கிறது. முதல்நூல் யாது என்பதை

விளக்கவந்த 649 ஆம் சூத்திரம்:-

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்” என்று இலக்கணம் வரைகிறது. 652ஆம் சூத்திரம், எவைஎவை வழிநூல்கள் என்று இலக்கணம் வரைகிறது பின்வருமாறு:-

“தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்த்ததர்ப்பட யாத்தலோடு அனை மரபினவே”. இந்தச் சூத்திரத்தை விளக்கவந்த உரையாசிரியர் எனப்பட்ட பேராசிரியர், “மொழிபெயர்த்தலென்பது, பிறபாடையார் செய்யப்பட்ட பொருளினைத் தமிழ்நூலாகச் செய்வது” என்றும், “அதர்ப்பட” என்பது, நெறிப்பட என்றவாறு” என்றும் விளக்கம் தருவார்; இந்தச் சூத்திரத்தைப் பார்க்கின்றபோது, மொழிமாற்றுகின்ற பழக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்திலும் தேவைப்பட்டிருக்கின்றது என்பது போதரும். தொல்காப்பியர், மரபியலில் வரைந்திருக்கின்ற இந்தச் சூத்திரத்தை அடியொற்றிப் பவணந்தியாரும் தமது நன்னூலில் ஒரு சூத்திரம் வரைந்திருக்கிறார். அது 50ஆம் சூத்திரமாக அமைகிறது. அத்துடன் தொல்காப்பியர் வரைந்தது போலவே அது அமைந்திருக்கிறது.

“தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பெனத்தகு நூல்யாப்பு ஈரிரண்டு என்ப” என்று நன்னூலார் வரைகிறார்.

நன்னூலாருக்கு முந்திய வீரசோழியத்தின் ஆசிரியரான புத்தமித்திரனார் மூலநூல் யாது, வழிநூல் யாது என்பன பற்றி எதுவுமே பறையவில்லை.

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே, மொழிகள் ஒன்றோடொன்று கலக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதாவது ஒரு மொழிக்காரர் வேற்றுமொழிக்காரரின் மொழியை அறிய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்நிய இன மக்கள் மட்டுமன்று, அந்நிய மொழிகளும் ஒன்றோடொன்று ஊடாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின்

எச்சவியலின் 397ஆம் சூத்திரம், தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும் என்று கூறும்போது:

“இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்று அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே” என்று இலக்கணம் வரைந்துவிட்டு, 400ஆம் சூத்திரத்தில் “திசைச்சொல்” என்றால் என்ன என்று கூறுகின்றது. அந்தச் சூத்திரம் வருமாறு:

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்

தங்குறிப்பினவே திசைச்சொற்களவி” என்று விளக்குகின்றது. அதாவது பொங்கர்நாடு; ஒளிநாடு; தென்பாண்டிநாடு; குட்டநாடு; குடநாடு; பன்றிநாடு; கற்காநாடு; சீதநாடு; யூழிநாடு; மலைநாடு; அருவாநாடு; அருவா வடதலை ஆகிய நாடுகள் செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள். அத்தகைய நாடுகள் “செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளாகக்” கொள்ளப்பட்டன. அந்த நாடுகளிலிருந்து செந்தமிழ் நாட்டுக்குள் வந்து வழங்கிய சொற்கள் “திசைச் சொற்கள்” எனப்பட்டன.

தொல்காப்பியர் மேற்படி பன்னிரண்டு நாடுகளையே செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளாகவும், அவற்றிலிருந்து வந்து தமிழின் இயற்சொற் களஞ்சியத்துக்குள் நுழைந்துவிட்ட சொற்களையே திசைச்சொல் என்றும் சொன்னார். தொல்காப்பியருக்கும் பவணந்தியாருக்கும் இடையில் 1300 ஆண்டுகள் இடைவெளி உண்டு. இந்த இடைவெளியின்போது, தமிழ்நாடு வேறு பல நாடுகளுடனும் தொடர்பு வைக்க நேர்ந்திருக்கிறது. இதன் விளைவாகப் புதிய நாடுகளில் வழங்கிய சொற்களும், தமிழுக்குள் வந்து சேர்ந்துவிட்டன. இதை உணர்ந்த பவணந்தியார், “புதியன புகுதல் வழுவல்” என்ற கொள்கை உடையவராக இருந்ததால், அந்தப் புதிய சொற்களையும் திசைச்சொற்களாக ஏற்றுக் கொண்டார். எந்தெந்த நாட்டுச் சொற்களை அவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டார் என்பதைக் காட்ட நன்னூலிலே ஒரு சூத்திரமும் சேர்த்திருக்கிறார். அந்தச் சூத்திரம் பின்வருமாறு:-

“செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு

நிலத்தினும், ஒன்பதிற்று இரட்டில் தமிழ்

ஒழிநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவே

திசைச் சொற்களவி” என்பது அந்தச் சூத்திரம்.

பவணந்தியார் குறித்த தமிழ் ஒழிந்த பதினெட்டு நிலங்கள் எவை எவை என்பதைப் பின்பரும் பழம் பாடல் ஒன்று கூறுகின்றது:-

“சிங்களம் சோனகம் சாவகம், சீனம், துளுக் குடகம்

கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம் தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம்

கங்கம் மகதம், கடாரம் கடவு, கடுஞ்சுனம்

தங்கும் புகழ்த் தமிழ்சூழ் பதினேழ் புவிதாம் இவையே”

கால ஓட்டத்தில், புதுச் சொற்கள் பல வேற்று நாடுகளிலிருந்து தமிழ்நிலத்துக்கு வந்திருக்கின்றன என்பதையும், பழந்தமிழர் அவற்றைத் தமிழ் முறைக்கேற்ப ஏற்றுத் தமிழ் மொழியின் சொற்றொகுதியை விரிவாக்கி இருக்கின்றனர் என்பதையும் காட்டவே திசைச் சொற்கள் பற்றியும் எழுத நேர்ந்தது. வேறொரு காரணமும் உண்டு.

வடமொழியில் உள்ள வேதங்கள் காலத்தால் மிக முற்பட்டவை என்று சொல்வார்கள். இவற்றுள் இருக்கு என்ற வேதம் மிகமிக மூத்ததாம். இந்த மிக மூத்த இருக்கு வேதத்தில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுவதாக வடமொழியும் தமிழ்மொழியும் கற்ற இந்திய அறிஞர்களும் மேற்கூலக ஆராய்ச்சியாளர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகின்றதென்றால், மிக ஆதியில் இருந்தே தமிழுக்கும் சமக்கிருதத்துக்கும் இடையில் கொடுக்கல் வாங்கல் இருந்திருக்கிறது என்பதே.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தின் எச்சவியலின் 401ஆம் சூத்திரம் பின்வருமாறு:-

“வடசொற்களவி வடவெழுத்தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”

வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வருகின்ற சொற்களை எப்படித் தமிழ்ப்படுத்துவது

என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் இது. வடமொழியிலிருந்து பல சொற்கள் தமிழுக்குள் நுழைந்து, தமிழின் தனித்தன்மையை அழித்து விழுத்தும் என்ற அச்சத்தால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சூத்திரம் இது. தொல்காப்பியருக்கு முற்பட்ட தமிழ் இலக்கண நூலிலும் இத்தகைய ஒரு சூத்திரம் இருந்திருக்கலாம். ஏனென்றால் தொல்காப்பியருக்கு முன்னரே வடநாட்டுக்கதைகள் பல தமிழ்நாட்டில் நுழைந்துவிட்டன. இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய வடமொழிக்கதைகள் சங்ககாலத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் பரவிவிட்டன என்று அறிகிறோம்.

வால்மீகி என்பார் இராமாயணம் என்ற காவியத்தை இயற்றுவதற்கு முன்னரே, இராமன் பற்றிய கதைகள் தமிழ் நிலத்தில் நிலவியதாக இலக்கிய வரலாற்றறிஞர்கள்; கூறுகின்றார்கள். பாரதக்கதைச் செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்று ஒருவர் இருந்தார் என்றும் அவர் பாரதக் கதையை வெண்பாயாப்பில் பாடினார் என்றும் அறிகிறோம்.

இவற்றையெல்லாம் நோக்குகின்றபோது, மொழிபெயர்ப்பு என்ற கலை, சங்ககாலத்துக்கு முன்னரே தோன்றி வளர்ந்து விட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது; வளர்ந்தது என்று கூறுவது தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் தோன்றி—விட்டது என்பது உண்மையே. மேற்படி கதைகளைத் தொடர்ந்து, வைதிக சமயம் என்ற வேதச் சமயமும், சமணமும் பவுத்தமும் தமிழ்நிலத்தில் நுழைந்தபோது, அந்தச் சமயங்கள் தந்த, தமிழல்லாத சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்த முயன்றபோது, தமிழ்ச் சொற்கள் படைக்க முயன்றபோது, மொழிபெயர்ப்புக்கலை பெருவளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது என்று கூறுவது பொருந்தும் போலத் தெரிகின்றது.

சீவக சிந்தாமணி என்ற வடமொழிக்

கதையைச் சங்கம் மருவிய காலத்திலே மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய ஆற்றலைத் தமிழ்மொழி பெற்றிருந்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடலாகாது.

ஐம்பெருங்காவியம், ஐஞ்சிறுகாவியம் என்றெல்லாம் தமிழர் பெருமையோடு பேசுமகிழ்வதுண்டு. இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம் என்ற ஒன்றே தமிழ் நிலத்துக் காவியம், அதுகூடச் சைவக்காப்பியமன்று; அது சமணக் காப்பியம். ஏனைய அனைத்துக் காவியங்களும், பவுத்தத்துக்கும் சமணத்துக்கும் உரிய காவியங்கள். அவையெல்லாம் மொழிபெயர்ப்புக் காவியங்களே.

வால்மீகி என்பார் இராமாயணம் என்ற காவியத்தை இயற்றுவதற்கு முன்னரே, இராமன் பற்றிய கதைகள் தமிழ் நிலத்தில் நிலவியதாக இலக்கிய வரலாற்றறிஞர்கள்; கூறுகின்றார்கள்

மொழிபெயர்ப்புக் காவியங்களாக இருந்தபோதும், தமிழின் இயல்பைப் பேண வேண்டும் என்பதற்காகத் தொல்காப்பியரின் இலக்கணத்தைப் போற்றிய காவியங்கள். “வடசொற்கிளவி வட எழுத்தொர்இ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” என்ற இலக்கண நெறியைப் போற்றிய மொழிபெயர்ப்புக்கள்.

திசைச் சொற்களாகத்

தொல்காப்பியர் குறித்த சொற்களில்; வடமொழி கலந்திருக்காமையால், அவை அப்படியே தமிழ்மொழியில் தற்சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். வடமொழியில், தமிழ்மொழி ஒலிக்குப் புறம்பான ஓசைகள் இருந்ததால், அப்படியான ஓசை கொண்ட சொற்களை ஏற்கும்போது, தமிழ் ஒலிக்கேற்ப, தமிழ் மொழிக்கேற்ப, மாற்றம் செய்ய வேண்டியாயிற்று. இத்தகைய செயற்பாடு, சொற்பெயர்ப்புப் போலத் தோன்றினாலும் ஒருவித மொழிபெயர்ப்பே.

வேற்றுச் சொல்லாக இருந்தாலும், அந்தச் சொல், நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தமிழ் மொழியில் நுழைந்து பலகாலம் நம்மிடையே இருந்து விட்டால், அந்தச் சொல்லைத் தீண்டாச் சொல்லாகக் கொள்ளக்கூடாது என்பது தெல்காப்பியரின் கொள்கையாக

இருந்திருக்கிறது. அதனாலேதான் சொல்லதிகாரத்தில் எச்சவியலின் 452ஆம் சூத்திரத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு அமைத்தார்:-

“கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே” என்று விதிசெய்தார். தாம் கொண்டிருந்த மேற்படி கொள்கையை வலியுறுத்தவே நன்னூலார் எச்சவியலின் 402ஆம் சூத்திரத்தைப் பின்வருமாறு அமைத்தார்:-

“சிதைந்தனவரினும் இயைந்தன வரையார்” என்று வற்புறுத்தினார். உண்மையைச் சொல்லப்போனால், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் முக்கியமாகப் பின்பற்ற வேண்டிய மூன்று விடயங்களைச் சொல்லதிகாரத்திலே தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கூற்றுக்கள் 401ஆம், 402ஆம், 452ஆம் சூத்திரங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

பிறமொழிக்கலப்பைத் தடுப்பது என்பது இயலாத ஒன்று என்பதை உணர்த்துகின்ற வகையில், வடசொற்கிளவி, வடஎழுத்து ஒருவி எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே. (401ஆம் சூத்திரம்) என்றும், சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார் என்றும், (402ஆம் சூத்திரம்), கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப்படினே (452ஆம் சூத்திரம்) என்றும், கூறி மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் ஏனையோருக்கும் அறிவுச்சுடர் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. மொழிபெயர்க்க வேண்டிய அவசியம் பண்டுதொட்டே தமிழர் மத்தியில் இருந்திருக்கிறது என்பதை இதுவரை பார்த்தோம்.

ஈழத்தில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

இந்தப் பின்னணியில், இலங்கையில் காலந்தோறும் மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றி இப்போது பார்ப்போம். வரலாற்றை எழுதிவைக்காத ஓர் இனம் தமிழினம். தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் மட்டுமல்லாமல், இலங்கைத் தமிழரும் வரலாற்றை எழுதி வையாத ஒரு கூட்டமாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். பவுத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற சிங்களவர் இந்த வகையில், ஒருபடி மேற்பட்டவர்களாக

இருந்திருக்கிறார்கள் என்றே எண்ணவேண்டி—யிருக்கிறது. தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் என்ற மூன்று பவுத்த நூல்கள் (பாளிமொழி) சிங்களவரிடம் இருப்பதாலேதான், இலங்கைத் தமிழர் எல்லோருமே “கள்ளத் தோணிகள்” என்று சிங்களவர் கூறுகின்றார்கள். கந்தரோடை நாகரிகம், விசயனின் வருகைக்கு முற்பட்ட நாகரிகம் என்பதை, கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட நாகரிகம் என்பதைச் சிங்கள வரலாற்றறிஞர்களே ஒப்புக் கொண்டபின்னரும், ஈழத்தமிழர் வந்தேறு குடிகள் என்று சிங்கள அரசியல் வாதிகளும், கரும்போக்குச் சிங்களவரும் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வெட்டுக்கள் இருந்தும், அகழ்வாராய்ச்சித் தடயங்கள் இருந்தும், புதைபொருள்கள் இருந்தும், எழுத்துவடிவில் அமைந்த வரலாற்று நூல் இன்மையால், ஏழைகளாகிய தமிழரின் சொல் அம்பலம் ஏறவில்லை. ஐ.நா. சபைக்கும் கேட்கவில்லை; ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கும் கேட்கவில்லை.

நல்ல காலமாக, கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரின் நிலையான அரசு ஒன்று இருந்தது என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கான எழுத்துச் சான்றுகள் சில உள்ளன.

யாழ்ப்பாண அரசை ஆண்ட அரசர்க்குச் “சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்” என்பது பெயர். அவர்களின் வழிவந்த ஒருவனின் பெயர் அரசகேசரி என்பது. இவன் பெரிய புலவனும் ஆவான். சமக்கிருதத்திலும் தமிழிலும் பெரும்புலமை கொண்டிருந்த இவன், காளிதாசனால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட இரகுவம்சம் என்ற காவியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பெருமைக்கு உரியவன். இந்த மொழிபெயர்ப்பு இரண்டாயிரத்து நானூறு செய்யுள்களைக் கொண்டது. அரசகேசரி என்பவன் 1615ஆம் ஆண்டளவில் அரசுக்கட்டில் ஏறினான் என்று ஆரனயடலையச ஊ சுயளயலையபயஅ அவர்கள் யுனீஉநைவெ துயககயெ என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

போத்துக்கீசர், 1505ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்த

நேரத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனி அரசு ஒன்று இருந்தது. அந்தத் தமிழரசர் பரம்பரையான ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் பரம்பரையில் வந்தவனே அரசுகேசரி என்பவன் என்று முன்னர்க் குறிப்பிட்டேன். அந்தப் பரம்பரையின் கடைசி அரசனான சங்கிலி குமாரனுக்கு முன்னர் ஆண்ட அரசனே அரசுகேசரி.

போத்துக்கேயர் 1505ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1658ஆம் ஆண்டுவரையில் இலங்கையின் வெவ்வெறு பாகங்களை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் ஆண்டார்கள். 1658ஆம் ஆண்டில், இடச்சுக்காரர், போத்துக்கேயரைத் தோற்கடித்து இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சில காலம் எடுத்தது.

கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்பவென்று இலங்கைக்கு வந்த போத்துக்கேயர், இந்துக்கோயில்களை இடித்தழித்துக் கிறித்தவ கோயில்களைக் கட்டினார்கள் என்றாலும் மதபோதனைக்கான, மதமாற்றத்துக்கான அல்லது கல்வி முன்னேற்றத்துக்கான இலக்கிய முயற்சி எதையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

1658ஆம் ஆண்டில் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய இடச்சுக்காரர், புரட்டத்தாந்து (Protestants) சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கத்தோலிக்கக் கோயில்களை இடிப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்த அவர்கள், நாட்டை நிருவகிப்பதற்கான கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதிலும் ஈடுபட்டார்கள். நாட்டினைப் பல பாகங்களாகப் பிரித்து, நீதிமன்றங்களை நிறுவியவர்கள் இந்த இடச்சுக்காரர்தாம். நீதிமன்றத்தை நிறுவியவர்கள், தம்மால் ஆளப்படுவோரை, அதுவரை அவர்கள் அனுசரித்து வந்த சட்டதின்படியே ஆளவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் தேசவழமை எனப்பட்ட ஒரு சட்டமுறைமைக்கிணங்க ஆளப்பட்டு வந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் கேள்விப்பட்டதும், அப்படியான ஒரு சட்டக் கோவை (Legal Code) உண்டா என்று அவர்கள் தேடினார்கள். அப்படியான கோவை எதுவும் அவர்களுக்கு அகப்படவில்லை. ஆனால்

அப்படியான ஒரு சட்டக் கோவையில் உள்ள சட்டப்படிதான் அவர்கள் ஆளப்பட்டார்கள் என்ற உண்மை மட்டும் புலனாயிற்று.

1697 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக (Governor) இருந்த இடச்சுக்காரரின் பெயர் Dr. Cornelius Joan Simons என்பது. அந்தக் காலகட்டத்தில், யாழ்ப்பாணத்தின் திசாவையாக (Dissawe) இருந்தவரின் பெயர் Classz Isaacz என்பது. Cornelius Joan Simons அவர்களுக்கு முன்னர் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக இருந்தவர் Zwardecroon (சுவாடேக்குறான்) என்பவர். இடச்சுக்காரர் நிறுவிய யாழ்ப்பாண நீதிமன்றங்களில், யாழ்ப்பாண மக்களை நிருவகிப்பதற்கான உள்ளூர்ச் சட்டப் புத்தகம் எதுவும் இல்லாது இருந்தது அவருக்குக் கவலை அளித்தது. குடியுரிமை சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் இடச்சுச் சட்டத்தையோ (Dutch Law) உரோம - டச்சுச்சட்டத்தையோ (Roman Dutch Law) பயன்படுத்துவது நியாயமற்றது என்று அவர் கருதினார். தமிழருடைய குடியுரிமைச்சட்டங்கள் எவை எவை என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் அதை நிறைவேற்ற முன்னர் Zwardecroon அவர்கள் வேறொரு நாட்டுக்கு மாற்றப்பட்டதும், அவருடைய இடத்தில் Cornelius Joan Simons என்பவர் தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். மாற்றலாகிப் போக முன்னர் யாழ்ப்பாண மக்களின் குடியுரிமைச் சட்டங்களைத் தேடி எடுத்து அவர்களை அந்தச் சட்டத்தின்படி ஆளவேண்டுமென்று வலியுறுத்தும் அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போனார்.

இந்த அறிக்கையை வாசித்த Simons அவர்கள், அந்த அறிக்கையின் நியாயப்பாட்டை உணர்ந்து, தமிழரின் சட்டங்களைத் தேடிப்பிடித்துத் தரும்படி அப்போது திசாவையாக இருந்த ஊடயளளண Classz Isaacz (கிளாஸ் ஐசாக்ஸ்) அவர்களைப் பணித்தார். ஐசாக்ஸ் அவர்கள், அந்தப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக, யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்களைச் சந்தித்து, யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலும் புழக்கிலும் இருந்த தமிழ்ச்சட்ட நெறிமுறைகள் அனைத்தையும் கேட்டறிந்து அவற்றை இடச்சு

மொழியில் எழுதுவித்தார். இந்தப்பணி 1707ஆம் ஆண்டளவில் நிறைவேறியது. இந்தப்பணிகூட ஒரு வித மொழிபெயர்ப்புப் பணிதான். தமிழிலிருந்த வழக்காற்றுச் சட்டங்களை இடச்சு மொழியில் தொகுத்தார்கள் என்று சொல்லும்போது, அதையும் இடச்சுக்காரரின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியாகவே கொள்ள வேண்டும். திசாவையாக இருந்த Classz Isaac இடச்சு மொழியில் தொகுத்த தமிழரின் சட்டக்கோவை சரியான தகவலைக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக, ஐசாக்ஸ் அவர்கள், தமிழறிந்த இடச்சுக்காரரான Jan Pirus என்பவரின் துணையை நாடி, இடச்சு மொழியிலிருந்த தொகுப்பைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தரும்படி வேண்டினார்.

Jan Pirus வேண்டப்பட்டவாறே அந்த இடச்சு மொழித் தொகுப்பைத் தமிழ்ப் படுத்தினார். இருப்பினும், றிசைரள அவர்களின் தமிழாக்கமும் உள்ளடக்கமும் சரியானவையா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக, இடச்சுமொழித் தொகுப்பினைப் பன்னிரண்டு பிரதிகளாகப் படி எடுத்து, அவற்றை இடச்சு மொழியிலும் தமிழிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற பன்னிரண்டு தமிழ் முதலிமாரிடம் கொடுத்தார்கள். இந்த இடத்தில் “முதலியார்” என்ற வரிசைப்பட்டம் (Title) பற்றியும் சிறிது சொல்லவேண்டும். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டகாலத்தில் யாழ்ப்பாண வேளாளருக்கு, “ராயன்”; அதிராயன்; முதலி; என்னும் வரிசைப் பட்டங்கள் அவ்வவரின் தகுதி அறிந்து வழங்கப்பட்டன. போர்த்துக்கேயர் என்ற பறங்கியர் (Franks) யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டபோது, ராயன், அதிராயன் என்ற பட்டங்களை வழங்கினால், அடிமைப்பட்ட தமிழ்ச் சாதியை “இராசா” (King) என்று அழைப்பதாக அமைந்து விடுமே என்று அஞ்சி, அத்தகைய பட்டங்களை வழங்குவதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். ஆனால் முதலி என்ற வரிசைப்பட்டம் சூட்டும் வழக்கம் தொடர்ந்தது.

மேலே நான் குறித்த பன்னிரண்டு முதலிமாரும், அவர்களின் தகுதிக் கேற்ப ‘முதலி’ என்ற வரிசைப்பட்டம் பெற்றவர்களே. இந்தப் பன்னிரண்டு முதலிமாருள் வில்லவராய முதலியார் என்பவரும் ஒருவர். இவருடைய

மகன்தான் சின்னத்தம்பிப்புலவர். கற்றார் அனைவரும் போற்றியேற்றும் “கல்வளை அந்தாதி” “மறைசை அந்தாதி” என்ற அந்தாதிகளின் ஆசிரியர் இந்தச் சின்னத்தம்பிப்புலவரே. இவை இவ்வளவில் நிற்க.

இடச்சுக்காரர் காலத்திலே இடச்சு மொழியில் தொகுக்கப்பட்ட தேசவழமைச் சட்டத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் Jan Pirus என்ற ஒல்லாந்துவாசி என்பது மனங்கொள்ளாது. ஒல்லாந்தனின் மொழிபெயர்ப்புச் சரியானதா என்பதைச் செவ்வை பார்த்துத் திருத்தம் செய்து கொடுத்தவர்கள் ஒல்லாந்து மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் வல்லவராய் இருந்த தமிழரே. இந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி 1707 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. 1707ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1776ஆம் ஆண்டுவரை இடச்சுக்காரர் யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்குட்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் இந்தச் சட்டக் கோவையை நடைமுறைக்கு இட்டனர். போத்துக்கீசர் நட்பு வளர்த்த கத்தோலிக்க மரத்தை, ஒல்லாந்தர் சிறிது சிறிதாகச் சிதைத்தனர் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டேன். கத்தோலிக்கர் தமது விவிலியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முயலவில்லை என்றும் முன்னர் கூறியிருந்தேன்.

தமிழருக்கு, ஒல்லாந்து மொழியைக் கற்பித்தாலன்றித் தமது சமயப் பிரசாரத்தையும், நாட்டு நிருவாகத்தையும் செவ்வனே செய்ய முடியாது என்பதை ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர் அறிந்திருந்தனர். அதனால் உள்;ர்வாசிகளுக்கு ஒல்லாந்து மொழியைக் கற்பிப்பதற்கான கல்லூரி ஒன்றைக் கொழும்பில் தாபித்து நடத்தி வந்தார்கள். அந்தக் கல்லூரியிலே கற்று, ஒல்லாந்து மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று மதம் மாறிய ஒரு கொழும்புத் தமிழ்ப்; பிரமுகரின் பெயர் மெல்லோ (natalname) என்பது. அவரின் பிறவிப் பெயர் (யெவயட யெஅந) என்ன என்பது தெரியவில்லை. இவர் 1720இல் பிறந்து, 1790ஆம் ஆண்டில் காலமானார். கூழங்கைத்தம்பிரானும், வில்லவராய முதலியாரும், மெல்லோப் பாதிரியாரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்திருந்தனர். இலங்கையில், முதன்முதலில் விவிலியத்தை (புதிய ஏற்பாடு) தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் இந்த மெல்லோப் பாதிரியார் அவர்களே. ஆறுமுகநாவலரின் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பு,

பிற்காலத்தில் பேர்சிவல் பாதிரியாரின் உதவியோடு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஒன்று.

1796ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் ஆட்சி, ஒல்லாந்தரின் தோல்வியை அடுத்து, ஆங்கிலேயரின் கைக்கு மாறியது. 1796ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1948 ஆம் ஆண்டுவரை ஆங்கிலேயர் ஆண்டார்கள்; அதாவது 152 ஆண்டுகள் இலங்கையை ஆண்டார்கள்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் போது, மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒல்லாந்தர் தொடக்கிவைத்த நீதிநிருவாக முயற்சிகளை ஆங்கிலேயர் மேலும் முன்னெடுத்தார்கள். அதே சமயம், மதம் பரப்பும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மதம்பரப்பும் தேவைக்காகக் கல்விக் கூடங்களும் கட்டப்பட்டன. இந்தத் தேவைகள் காரணமாக சட்டத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும் கல்வித்துறையிலும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் வேர்கொள்ளத் தொடங்கின.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்தில், இங்கிலாந்தில் நிலவிய சட்டங்களே பெரும்பாலும் இலங்கையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட உரோமன் இடச்சுச் சட்டமும், உள்ளூர்ச் சட்டங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. தேசவழமை, கண்டியச்சட்டம், முக்குவச்சட்டம், முசலிம் சட்டம் ஆகியனவும் நடைமுறையிலிருந்தன. மேற்படி சட்டமுறைகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. “சட்டம் தெரியாமை சாக்காகாது” என்பது ஆங்கிலேயரின் சட்டச் சிந்தாந்தமாக இருந்ததால், அவர்கள், இயன்றவரை, தாம் இயற்றிய சட்டங்களைத் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்ப்பித்தார்கள் என்று எண்ண இடமுண்டு. “Ignorance of law is no excuse” என்ற ஆங்கிலத் தொடர், Ignoratio legis non excusat என்ற இலத்தீன் தொடரின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகும்.

1798 ஆம் ஆண்டளவில் Governor North என்பவர் இலங்கைத் தீவின் தேசாதிபதியாக (ஆள்பதியாக) நியமிக்கப்பட்டார். 1801ஆம் ஆண்டில் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட upreme Charter of Judicature இன் மூலம் நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1801 ஆம் ஆண்டில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட Charter of Justice 1833 ஆம் ஆண்டுவரைக்கும் பல தடவைகள் திருத்தப்பட்டுச் செம்மைப் படுத்தப்பட்டது. 1833 ஆம் ஆண்டில் வெளி—யிடப்பட்ட Charter of Justice இலங்கைக்கான நீதிமன்றங்களை ஒருசீர்மைப்படுத்த வழிவகுத்தது. 1899ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட நீதிமன்றக் கட்டளைச்சட்டமே (Courts Ordinance) இன்று இலங்கையில் நிலவுகின்ற நீதிமன்றங்களுக்கும் நீதிநிருவாக அலகுகளுக்கும் வித்திட்டது.

Fisk Green mtu அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு பணி

கீழைத் தேயத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் கல்வி அறிவற்ற கசடர்கள் என்ற ஓர் எண்ணக்கரு மேற்குலகத்தாரிடம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே வேருன்றி வந்திருக்கிறது. அப்படியான கசடர்களுக்கு விவிலியம் (Bible) என்ற அறிவுச் சுடரை ஏற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் பெருமிதமாக எண்ணினார்கள். போத்துக்கேயர், இஸ்பானியர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் என்போருக்கு அத்தகைய எண்ணம் நிறையவே இருந்திருக்கிறது. இப்படியான ஓர் எண்ணம் அமரிக்காவில் 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த அமரிக்கர் சிலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் 1810ஆம் ஆண்டளவில், அமரிக்கர் சிலர் American Board of Commissioners For Foreign Mission என்ற ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். இது பிற்காலத்தில் மிகவும் பெரிதாக விரிவடைந்தது. 1810 இல் அமைக்கப்பட்ட இந்த மி~னைச் சேர்ந்த சிலர், 1816ஆம் ஆண்டளவில் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது இலங்கையின் தேசாதிபதியாக இருந்தவர் Brownrigg என்பவர். அவர் இந்த மி~னறிமாரை வரவேற்று அவர்களது மி~னின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அநுமதியும் கொடுத்தார். இவர்கள் தமது திட்டமிட்ட பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு உகந்த இடம் யாழ்ப்பாணமே என்று தீர்மானித்து, அங்கே

சென்றார்கள். அங்கே போய் வட்டுக்கோட்டை என்ற இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அங்கே அவர்கள் கட்டிய கல்லூரியின் பெயர் Batticotta Seminary என்பது. ஊறு. தாமோதரம்பிள்ளை போன்ற அறிஞர்களை உருவாக்கிய கல்வி நிறுவனம் இதுவே. இந்தக் கல்வி நிலையத்தில் கற்று, 1857ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக நடத்திய டி.யு. தேர்வில் முதற்றரத்தில் சித்தியடைந்த முதல் இருவரும் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழரே. Daniel Carol Visuvanathapillai; C.W. Thamotheerampilla என்ற இருவருமே அந்த மகான்கள்.

American Board of Commissioners For Foreign Missions என்ற கிறித்தவ அமரிக்க அமைப்பின் இலங்கைக் கிளையின் பெயர் American Ceylon Mission (A.C.M) (யு.ஊ.ஆ) எனப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் குடையின் கீழேதான் Batticotta Seminary இயங்கி வந்தது. சமயப் பணி மட்டுமல்லாமல், சமய நோக்கம் கொண்ட கல்விப் பணியும் மருத்துவப் பணியும் அதன் குறிக்கோள்களாக இருந்தன. இந்த மருத்துவப் பணியைப் புரியவென Gupantd Samuel Fisk Green என்ற ஒரு மருத்துவர் அமரிக்காவிலிருந்து இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டார். கிரீன் அவர்கள் 1847 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். கிரீன் அவர்களின் யாழ்ப்பாணப் பணி 1873 ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்தது. அதாவது 25 ஆண்டுகள் நீடித்தது. நோய்காரணமாக, 1857 இல் இருந்து 1862 வரை அவர் அமரிக்காவில் சிகிச்சையின் பொருட்டு வாழ நேர்ந்தது. ஆனால் அங்கு வாழ்ந்தபோதும் அவருடைய சிந்தை யாழ்ப்பாணத்தவரையே எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. மேற்படி இருபத்தைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் அவர் தமிழ்மொழியில் பெற்ற பாண்டித்தியம் அளவிடற்கரியது. தமிழில் எழுதும் ஆற்றலையும், கற்பிக்கும் ஆற்றலையும் அவர் விரைவில் பெற்றுக் கொண்டார்.

மருத்துவராக இருந்த கிரீன் அவர்கள், கிறித்தவ சமயப் பிரசாரங்களையும் செய்தார். அதற்கு வேண்டிய தமிழ்மொழிவளம் அவரிடம் நிறையவே இருந்தது. மக்களின் உடல்நோயை மாற்றுவதோடு மக்களின் உளவளர்ச்சிக்கு வேண்டிய கல்வியையும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய கருத்தாக இருந்தது.

குறிப்பாக மருத்துவக் கல்வியை ஊட்டி, மருத்துவச் சேவை புரியவேண்டும் என்ற ஓர் ஆர்வம் பிறந்தது. இந்த ஆர்வத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழறிஞர்களோடு நெருக்கமாக உறவாடி, ஊடாடித் தம்முடைய தமிழறிவை விரித்துப் பெருக்கித் தமது மருத்துவத் தேவைக்கு வேண்டிய கலைச்சொற்களையும் படைத்தார்.

கிரீன் அவர்கள் படைத்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் பட்டியல் பின்வருமாறு:-

Cutters Anatomy, Physiology and Hygiene

The Theory and Practice of Midwifery

The Science and Art of Surgery

Human Anatomy

The Principles and Practice of Physic, being a modified Tamil Version of Hooper's Physicians Vade Mecum

Dalton's Human Physiology

Chemistry, Practical and Theoretical

Practice of Medicine - (1875)

Human Physiology - (1883)

Pharmacopoeia of India - (1888)

மேற்படி மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தவிரப் பின்வரும் கலைச்

சொற்றொகுதிகளையும் அவர் வெளியிட்டார்:-

Physiological Vocabulary - (1872)

Vocabularies of Materia Medica Pharmacy, Diseases of Women and Children, and Medical Jurisprudence (1875)

சமுல். பி. கிரீன் வைத்தியனால் மேலே இறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டதும் செய்யப்பட்டதுமான அகராதி (Vocabulary) 1875 ஆம் ஆண்டில், “யாழ்ப்பாண அமரிக்க லங்கை I-னுக்காக, நாகர்கோவில் லண்டன் I-ன் அச்சியந்திர சாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது”. இந்த அகராதி 153 பக்கங்களைக் கொண்டது,

இந்த ஆழமான அகராதியைப் பார்க்கின்றபோது விஞ்ஞானம், மருத்துவம் சம்பந்தமாக உலகிலே முதன்முதல் தமிழில் வெளியிடப்பட்ட அகராதி இதுவென்றே கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தரின் சொல்லாக்கப்பணி

விஞ்ஞானம் சம்பந்தமாகவும் இலங்கையில் கலைச்சொல் படைத்த பெருமை சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களுக்கு உரியது. பிற்காலத்தில் விபுலானந்தர் என்று பெயர் தாங்கிய மயில்வாகனம் அவர்கள் 1892ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். அதாவது வைத்தியர் கிரீன் அவர்களின் மேற்கண்ட அகராதி அச்சிடப்பட்டதன் பின்னர், பதினேழு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் பிறந்தவர். விபுலானந்தர் அவர்களின் கலைச் சொல்லாக்கப் பணிக்குக் கிரீன் அவர்களின் மேற்சொன்ன அகராதி உந்துசக்தியாக அல்லது ஊக்கியாக இருந்திருக்கக்கூடும்; ஆனால் ஆதாரம் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. கலைச்சொல்லாக்கம் என்று பேசும்போது விபுலானந்தரின் பணி அளவிடற்கரியது.

1924ஆம் ஆண்டு, மதுரையில் நடைபெற்ற மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் 23ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது விபுலானந்தர் “சேக்ஸ்பியரும் தமிழ் நாடகங்களும்” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அன்றைய விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய டொக்ரர் உவே. சாமிநாதையர் விபுலானந்தரின் ஆங்கிலப் புலமையையும் தமிழ்ப்புலமையையும் வெகுவாகப் பாராட்டி, அன்றைய சொற்பொழிவுக்கு நூலுருக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். சாமிநாதையரின் வேண்டுகூலால் தூண்டப்பட்டதன் விளைவே “மதங்களுளாமணி” என்ற நாடகத் தமிழ்நூல் ஆகும். இந்தநூல், 51ஆம் “செந்தமிழ்” பிரசுரமாக, 1926ஆம் ஆண்டு, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.

“மதங்களுளாமணி” என்பது, அடிகளார் சேக்ஸ்பியருக்குக் கொடுத்த பெயர்; எனினும் இந்தநூல் சேக்ஸ்பியரின் நாடகத்திறன்கள் பற்றி மட்டும் பேசவில்லை. தமிழ்மொழியில் உள்ள நாடகப் பண்புகள் பற்றியும் இந்தநூல் ஆய்கின்றது. சேக்ஸ்பியரின் பன்னிரண்டு நாடகங்கள்

அடிகளாரின் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழ் அறிஞர்கள் வகுத்துரைத்; த நாடக உறுப்புக்கள் அனைத்தும் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் செறிந்து நிறைந்திருப்பதை அடிகளார் கண்டு அனுபவித்துத் தமிழ் உலகிற்கு வழங்கி உள்ளார். சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழரும் சுவைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையினால் பின்வரும் நாடகங்களை அடிகளார் தமிழாக்கம் செய்து உதவியுள்ளார்:-

Love's Labour Lost; -காதல் கைம்மிக்க காவலன் சரிதை

King Lear-ஆகுலராஜன் சரிதை

Romeo and Juliet-இரமியன் சுசீலை சரிதை

The Tempest-பெரும்புயற் சரிதை

Macbeth-மகபதி சரிதை

Merchant of Venice-வணிகதேச வர்த்தகன் சரிதை

As you like It-வேனிற் காதை

The Winter's Tale-கூதிர்க் காதை

Twelfth Night-கருதியது எய்திய காதலர்

அடிகளாரின் மேற்படி நாடகங்களின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், பல இடங்களில் மூலங்களையே கவித்துவத்தில் விஞ்சிநிற்பதாக அறிஞர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். சேக்ஸ்பியர் என்ற பெயரையே அவர் தமிழ்ப்படுத்திச் செக்சுறியர் என்று பொருள் பொதித்த பெயராக மொழிமாற்றம் செய்திருக்கிறார்.

1936ஆம் ஆண்டில் கலைச்சொல் ஆக்கம் பற்றிய மாநாடு ஒன்று சென்னையில் பச்சையன் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டில் அடிகளாரும் கலந்து கொண்டார். அறிவியல் எனப்பட்ட விஞ்ஞானத்தை எவ்வாறு தமிழிலும், தமிழ் மூலமும் நம்மவர்க்கு ஊட்டுவது என்பது பற்றி அடிகளார் அம்மாநாட்டில் நிறைவாகவே பேசினார். அவ்வாறு செய்வதற்கு முதற்படியாகச் கலைச்சொற்றொகுதிகள் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிய அடிகளார், “அறிவியற்றுறைக்கு வேண்டிய சொற்களைப் பண்டை இலக்கியத்தில் தேடுங்கள்; கிடையாத பட்சத்தில் சமக்கிருதத்தில்

இருந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதுவும் போதாதபோது ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தித் தமிழ்ச்சமங்களைப் படையுங்கள்; அதுவும் போதாத போது, ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே சொற்பெயர்த்துத் தமிழ்ச் சொற்றொகுதி வளத்தைப் பெருக்குங்கள்” என்று வழிகாட்டினார். அதாவது தொல்காப்பியர் கூறிய கருத்துக்களை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறினார்.

அறிவியல் கருத்துக்களையும், எண்ணக்கருக்களையும் தமிழ்மொழியில் எவ்வாறு எழுதலாம் என்பதை விளக்குகின்ற வண்ணம் விஞ்ஞான தீபம் என்ற நெடுங்கட்டுரை ஒன்றை அடிகளார் எழுதினார். மேற்படி நெடுங்கட்டுரையிலே ஆங்கில விஞ்ஞானப் பதங்கள் பலவற்றுக்கான தமிழ்ச்சொற்களை அடிகளார் குறித்திருக்கிறார்.

சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த அடிகளார், ஆங்கிலக் கவிஞர் சிலரின் கவிதைகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார். யோன் மில்ரன் (1608-1674) அவர்கள் ஆக்கிய “சுவர்க்க நீக்கம்” என்ற கவிதைக் காவியத்தின் சிலபகுதிகளை அடிகளார் மொழிபெயர்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறார்; தமிழன்னையை மகிழ்த்தியிருக்கிறார்.

தமிழ்மொழியில் கலைச்சொற்களை ஆக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம், சென்னையில் 1934இல் நடைபெற்ற மாநாட்டின்போது நிறைவேற்றப்பட்டது என்று முன்னோரிடத்தில் குறிப்பிட்டேன். அந்தத் தீர்மானத்தின் விளைவாகச் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அக்கழகம் சொல்லாக்கப்பணிக்கென உட்கழகம் ஒன்றை உருவாக்கி அதற்குக் “கலைச்சொல்லாக்கக் கழகம்” என்று பெயர் சூட்டியது. கலைச்சொல்லாக்கக் கழகம் சிரத்தையுடன் தொழிற்படத் தொடங்கியது.

1936ஆம் ஆண்டிலே சொல்லாக்க மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. இந்தப் புகழ்பூத்த மாநாட்டிலே இலங்கைக் கல்வியமைச்சைச் சேர்ந்த அறிஞர் சிலரும் கலந்து கொண்டார்கள். மேற்படி மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கியவர் விபுலானந்த அடிகள் என்பது இலங்கைத்

தமிழருக்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற ஒரு விடயம். இந்த மாநாட்டின்போது, தமிழ்த்துறைகள் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு, கலைச் சொல்லாக்கப் பணிகள் பற்றியும், மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டன. வேதிநூல் துறையின் தலைவராக விபுலானந்த அடிகளார் ஏற்கப்பட்டார். இந்த மாநாட்டின் பயனாக விளைந்ததுதான் தமிழ்க்கலைச் சொற்கள் அடங்கிய “கலைச்சொற்கள்” என்ற நூல். இந்த நூலிலே, கணிதம்; வேதிநூல்; மரநூல்; விலங்குநூல்; உடலியலும் நலவழியும்; பூகோளம்; வரலாறு; வேளாண்மை என்ற ஒன்பது துறைகளுக்கான பத்தாயிரம் சொற்கள் அடங்கியுள்ளன.

இந்தக்கலைச் சொல் அகராதிக்குமுவின்பொதுத்தலைவராகவும் வேதிநூல் தலைவராகவும் விபுலானந்த அடிகளாரே இருந்தார் என்ப— திலிருந்து அடிகளார் அகராதித் துறையில் எத்துணைப் பெரிய செல்வாக்கைச் செலுத்தினார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்த்துறைவராக அடிகளார் நியமிக்கப்பட்டது, காரணம் பற்றியே என்பது இதிலிருந்து புலனாகும்.

தம்பிப்பிள்ளை ஐசாக் தம்பையா (1869 - 1941)

மொழிபெயர்ப்பு என்று பேசுவரும்போது, ஈழத்துத் தமிழரும், வழக்குரைஞரும், மதபோதகரும் ஆன ஐசாக் தம்பையா அவர்கள் கணக்கில் எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒருவர். இளம் வயதிலேயே புயசடயனெழுகு வயது அடை ஏறச்சளநள் டல வாந டசனைபந என்ற இரண்டு ஆங்கிலக் கவிதை நூல்களை யாத்த பெருமைக்குரியவர் இவர். 1879 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் வழக்குரைஞராகத் தேறிச் சட்டத் தொழில்புரிந்த இவர், 1912ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று Grays Inn என்ற வழக்குரைஞர் கழகத்தில் சேர்ந்து பரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றார். இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், தமது எழுத்துத் திறத்தை மூலதனமாக வைத்து, Incorporated Society of Authors என்ற கழகத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்.

கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவி அதில் குருப்பட்டமும் பெற்றிருந்த ஐசாக் அவர்கள், தமது பெற்றோரின் மதமான சைவசமயம் பற்றியும் நன்கு தெரிந்திருந்தார். பவுத்தமதம், இந்துமதம் என்பனவற்றின் சித்தாந்தங்களைக் கற்றிருந்த ஐசாக் அவர்கள், சமயப் பொறையை வளர்க்கின்ற பாங்கில் “Gleams of God, A Comparative Study of Hinduism, Buddhism and Christianity என்ற ஒரு நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார். தாயுமானவரின் பாடல்கள் அவரை மிகவும் கவர்ந்த பாடல்கள். அந்தப் பாடல்களால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர், தாயுமானவரின் திருப்பாடல்களுள் முந்நாற்று அறுபத்தாறு (366) பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலை 1925 ஆம் ஆண்டில் “Psalms of a Saiva Saint என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் முன்னோடியாக விளங்கிய ஐசாக் அவர்கள், 1941 ஆம் ஆண்டு, அவரது எழுபத்திரண்டாவது வயதில் காலமானார்.

ஜே. வி. செல்லையா (J.V. Chelliah)

மொழிபெயர்த்த நெடுநல்வாடை

ஐசாக் தம்பையாவின் சமகாலத்தவர் என்று சொல்லத்தக்கவர் J.V. Chelliah என்பவர். 1880 களில் பிறந்த இவர், 1947 ஆம் ஆண்டில் காலமானார். இவர் யாழ்ப்பாணத்திலே புகழ்பூத்த கல்வி நிலையமாக விளங்கிய Jaffna College இல் 46 ஆண்டுக்காலம் ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றியவர்; பின்னர் கல்லூரித் தலைவராகவும் பணி செய்தவர்; ஆங்கிலத்தில் நிறைபுலமை கொண்டவராக விளங்கியவர். ஆங்கிலத்தில் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றிருந்த செல்லையா அவர்கள், சங்க இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தவர். பத்துப்பாட்டில் வருகின்ற “நெடுநல்வாடை” “முல்லைப்பாட்டு” ஆகிய நெடும்பாடல்களால் கவரப்பட்ட அவர், அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புநூல், கொழும்பில் அன்றிருந்த General Publishers என்ற அச்சகத்தினால் 1940 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. து.ஏ. செல்லையா அவர்கள் முல்லைப் பாட்டையும் நெடுநல் வாடையையும் மொழிபெயர்த்து நூலாக

வெளியிடுவதற்கு முன்னர், பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் வேறெவரும் இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபதுகளின் இந்தியாவின் தலைநகராக இருந்த கல்கத்தாவில் Bharathi Tamil Sangham என்று ஓர் அமைப்புச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சங்கம், The Sangham Age என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆங்கிலத் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டிருந்தது. அந்த நூலில், J.V. Chelliah அவர்களின் “முல்லைப்பாட்டு” மொழிபெயர்ப்பும், “நெடுநல்வாடை” மொழிபெயர்ப்பும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முல்லைப்பாட்டு 103 வரிகளைக் கொண்டது. நெடுநல்வாடை 188 வரிகளைக் கொண்டது.

விடுதலைக்குப் பின்னான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

இலங்கைத்தீவு 1948 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 4 ஆம் தேதி சுதந்திரம் பெற்றது. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி (United National Party) என்ற அரசியற்கட்சி வீறுநடை போட்டது. தலைவர்களுக்கு இடையிலான முதன்மைப் போராட்டம் வலுத்தது. 1955 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்திருந்தது. தலைவனாக விளங்கவேண்டும் என்று விரும்பிய ஞா.சு.ஞா. பண்டாரநாயக்கா புதிய ஒரு கட்சியை உருவாக்கினார். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவரான S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா, தம்முடைய கட்சியை ஆட்சிபீடத்தில் ஏற்றினால் “இருபத்துநான்கு மணித்தியாலங்களுக்குள் சிங்களமொழியை இலங்கையின் ஆட்சி மொழியாக மாற்றுவேன்” என்று கூறித் தேர்தலில் குதித்தார். பண்டாரநாயக்கா தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதும் சிங்கள மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில், 1956 ஆம் ஆண்டு, Official Languages Act (33 of 1956) என்ற சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றி அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார்.

சட்டம் இயற்றியாயிற்று! ஆனால் நாட்டில் நிருவாகத்தை நடத்துவதற்கும், கல்வி போதிப்பதற்கும் தேவையான கலைச் சொற்கள், பாடநூற்புத்தகங்கள் என்பனவற்றுக்கு எங்கே போவது? பண்டாரநாயக்கா தடுமாறினார்.

“Have I put the cart before the horse”? என்று யோசித்திருப்பார் என்று திடமாக நம்பலாம். ஆனால் பண்டாரநாயக்கா தடம்மாறவில்லை. கலைச்சொற்களை ஆக்குவதும், பாடநூல்களைத் தயாரிப்பதும் முதற் கட்டமான பணிகள் என்பதை உணர்ந்தவர், Official Language Dept. (அரசகரும மொழித்திணைக்களம்) என்ற ஒரு திணைக்களத்தை உருவாக்கினார். சொல்லாக்கப்பணிக்கென அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தை உருவாக்கிய இலங்கை அரசு, பாடநூல்களைத் தயாரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து, அதற்கெனத் தனியான ஒரு திணைக்களத்தையும் உருவாக்கியது. அதன் பெயர் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் (Educational Publications Dept). அதன் பின்னர் மேற்படி திணைக்களங்களுக்குத் தேவையான அலுவலர்களையும் நியமித்தார்.

சிங்களப் பிரிவுக்கெனச் சிங்களக் கல்விமான்களும், தமிழ்ப்பிரிவுக்கெனத் தமிழ்க் கல்விமான்களும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுப் பல்வேறு பதவிகளில் அமர்த்தப் பட்டார்கள். துறைசார்ந்த பல்கலைக்கழகத்து அறிஞர்களும் ஆலோசகர்களாக உள்வாங்கப் பட்டார்கள். தமிழ்ப்பிரிவின் முக்கியமான சிலரின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:-

பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம்

திரு. அ.வ. மயில்வாகனம்

வித்துவான் F.X.C நடராசா

திரு. இ. இரத்தினம்

திரு. சோ. நடராசா (சோமசுந்தரப்புவரின் மகன்)

கலாநிதி வ. பொன்னையா

திரு. C.W. வேதநாயகம்

திரு. மு. சண்முகம்

கலாநிதி கா. குலரத்தினம்

திருமதி. இ. அமிர்தலிங்கம்

திரு. இ. கந்தையா

திரு. வ. கணேசலிங்கம்

திரு. பொ. சங்கரப்பிள்ளை

திரு. வி.கே. நல்லையா

கலாநிதி மோ. தம்பையா

திரு. வே. சிவகுரு

திரு. வே. பேரம்பலம்

கலாநிதி செ. வில்சன்

திரு. நா. மாணிக்க இடைக்காடர்

பேராசிரியர் ஆ. சின்னத்தம்பி

திரு. கி. லக்ஷ்மணையர்

அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தினர் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினர் பாடநூல்களை மொழிபெயர்க்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். மேலே நான் குறிப்பிட்ட அறிஞர்களுள் பின்வருவோர் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்:-

திரு. C.W. வேதநாயகம்

திரு. அ.வ. மயில்வாகனம்

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்

திரு. இ. இரத்தினம்

திரு. வே. சிவகுரு

திருமதி அமிர்தலிங்கம்

திரு. V.K.. நல்லையா

திரு. மு. சண்முகம்

திரு. குமாரகுலசிங்கம்

திரு. ப. பேரம்பலம்

பாடநூல்கள் அனைத்தையும் மொழிபெயர்ப்பது என்பது சுலபமான காரியமன்று. ஆகவே கல்வி வெளியீட்டுத்

திணைக்களத்தினர், கல்லூரிகளில் வெவ்வேறு பாடங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த, ஆங்கிலமும் தமிழும் வல்லரான ஆசிரியரின் துணையை நாடினார்கள். கணிசமான ஆசிரியர்மார் விண்ணப்பித்தார்கள். தகுதியின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், கல்வித் திணைக்களத்தின் அனுமதியுடன், நூல் மொழி பெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள்.

மேற்படி முயற்சிகள் விரைவாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தன. நான்காண்டுக் காலத்துள் கணிசமான கலைச்சொற்றொகுதிகள் ஆக்கப்பட்டு விட்டன. கலைச்சொற்பஞ்சம் ஓரளவுக்குத் தீர்ந்தவுடன், பாடப்புத்தக மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை முழுமூச்சுடன் முடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான விண்ணப்பங்களைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் கோரியது. இது நடந்தது 1962 ஆண்டின் தொடக்கத்தில். விண்ணப்பித்தோரின் தகுதியைக் கணிப்பதற்கான தேர்வுகளும் நடைபெற்றன. அந்தத் தேர்வில் பின்வருவோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்:-

- திரு. சின்னையா சிவநேசன்
 - திரு. இராமுப்பிள்ளை முருகையன்
 - திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா
 - திரு. குணநாதன்
 - திரு. நடராசா வாசீசுமூர்த்தி
 - திரு. தம்பிமுத்து
 - திரு. கந்தசாமி
 - திரு. வீரபத்திரன்
 - திரு. கதிரவேலு
 - திரு. நா. சுந்தரலிங்கம்
 - திரு. A.C தாசீசியல்
 - திரு. இ. சிவானந்தன்
- அதன் பின்னர், காலந்தோறும் வேறு சிலரும்

சேர்ந்தார்கள்; ஆனால் பலர் நிலைக்கவில்லை.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் மொழிபெயர்ப்புக் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த மேற்படி மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், சொல்லாக்கக் குழுக்களிலும் இடைக்கிடை பங்குபற்றி, ஆக்கப்பட்ட கலைச்சொற்களை, மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தும்போது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்கள் பற்றிச் சொல்லாக்கக் குழுவுக்கு விளக்கிவந்தார்கள்.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினர் தம்முடைய திணைக்களத்துக்கு மொழிபெயர்ப்பாளர்களைத் திரட்டிய அதேவேளையில் அரசுகரும மொழித்திணைக்களத்தினரும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களைத் திரட்டினார்கள். அவ்வாறு திரட்டப்பட்டோரின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:-

திரு. குருசாமி

திரு. சிவராசசிங்கம்

திருவாட்டி புவனேஸ்வரி அருணாசலம்

மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி

வேறு சிலரும் பின்னர் சேர்ந்தார்கள். அவர்களின் பெயர் இப்போது நினைவில் இல்லை.

1956 இல் தொடங்கிய சொல்லாக்க முயற்சியின் பயனாக 1966 ஆம் ஆண்டளவில் ஏறத்தாழ நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட கலைச்சொற்றொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. ஆனால் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சி ஓய்ந்தபாடில்லை. அது தொடர்ந்தது; அந்த முயற்சி போர்ச்சூழல் நிலவிய போதும் 2006 ஆம் ஆண்டுவரை தொடர்ந்தது.

1956 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய மேற்படி சொல்லாக்கப்பணி, 2006 ஆம் ஆண்டுக்குள், அதாவது ஐம்பது ஆண்டுக் காலப்பகுதிக்குள், ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சொற்றொகுதிகளை உருவாக்கியது என்பது பெருமைக்குரிய விடயம். கல்வி வெளியீட்டுத்திணைக்களமும், கல்லூரி ஆசிரியர்களின் துணையுடன் நூற்றுக்கணக்கான கல்விசார் பாடநூல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதும் பெரும் சாதனையே.

அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தின் கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவினர் வெளியிட்ட கலைச்சொற்றொகுதிகளின் பெயரும் அவை வெளியிடப்பட்ட ஆண்டும் பின்வருமாறு:-

இரசாயனவியல்-1956 - Chemistry
 புவி இயல்-1956 - Geography
 கணிதவியல்-1956 - Mathematics
 தொழினுட்பவியல்-1956- Technology
 நெய்தல்வனைதல்-1956 - Weaving and Pottery
 மரவேலைப்பித்தளை வேலை-1956 - Woodwork/ Brasscraft
 பௌதிகவியல்-1956 - Physics
 கைப்பணிமரவேலை அரக்கு வேலை - 1956 -Handicrafts/Woodwork Wax work
 கணக்குப் பதிவியல்-1957-Book Keeping
 தாவரவியல்-1957,1963Botany
 பொருளியல் -1957-Economics
 உலோக வேலை-1957-Metal Work
 உடற்றொழிலியல்ஃசுகாதாரவியல்-1957-Physiology/Hygiene
 விலங்கியல்-1957-Zoology
 கமத்தொழில்-1958-Farming
 புவியியல்-1958-Geography
 குடிமையியலும், ஆட்சியியலும்-1958-Civics and Government
 மோட்டார்ப் பொறிமுறை-1958-Motor Mechanics
 பயிர்ச்செய்கை-1958-Agriculture
 அலுவலகச் சொற்கள்ஃதொடர்கள்-1959-Official Terms and clauses
 மனை இயல்-1959-Home Science
 உயிரியல்-1961-Biology
 சமூகவியல்-1961-Sociology

சித்திரம்ஃகைப்பணி-1961-Art and Craft
 உயிர்இரசாயனவியல்-1964-Bio - Chemistry
 கைப்பணி-1964-Handicraft
 பிறப்புரிமையியல்ஃகுழியவியல்ஃகூர்ப்பு-1964 - Genetics; Cytology and Evolution
 உடலமைப்பியல்ஃஇழையவியல்-1965-Anatomy and Histology
 விலங்கு வேளாண்மை-1965-Animal Husbandry
 மின்னெந்திரவியல்-1965-Electrical Engineering
 சட்டமருத்துவம்-1965-Forensic Medicine
 ஒட்டுண்ணியியல்-1965-Parasitology
 நோய் இயல்-1965-Pathology
 மருத்துவஇயல்-1965-Medicine
 மருந்தியல் விஞ்ஞானம்-1965-Medical Science
 அச்சியல்-1965-Printing
 பொது உடனலம்-1965-General Hygiene
 சமூகவியல் -1965-Sociology
 பற்றீரியவியல்-1966-Bacteriology
 விலங்கு உடற்கூற்றியல் -1966-Animal Physiology
 இரசாயன எந்திரவியல்-1967-Chemical Engineering
 கட்டட அமைப்புக்கலை-1968-Architecture
 புவிச்சரிதவியல்-1968-Geology
 கொத்துச் சொற்கள்-1970-Cluster words
 வரலாறுஃதொல்பொருளியல்-1970 -History/ Archaeology
 தரப்படுத்தப்பட்ட சட்டச் சொற்றொகுதி-1975/1977/1978/1999/2000- Standardized Legal Words
 குடித்தொகைஃகுடும்பத்திட்டத் தொடர்பாடல் -1976-Population, Family Planning Communication
 முகாமைத்துவம்-1996-Management
 தகவல் தொழில்நுட்பம்-2000-Information Technology

மொழியியல்-2006-Linguistics

Names of the Glossaries

Glossary of Accounting Terms
Glossary of Agriculture Terms
Glossary of Technical Terms in Anatomy and Histology
Glossary of Technical Terms in Animal Husbandry
Arts and Crafts, Technical Terms in
Bacteriology, Technical Terms in
Book Keeping, Technical Terms in
Botany, Glossary of Technical Terms in
Chemical Engineering, Glossary of Technical Terms in
Civics and Government, Glossary of Terms in
Civil and Mechanical Engineering, Glossary of Technical Term in
Cluster Words, Glossary of
Education and Psychology, Glossary of Technical Terms in
Electrical Engineering, Glossary of Terms in
Forensic Medicine, Glossary of Technical Terms in
Genetics - Cytology - Evolution, Glossary of Technical terms in
Government Departments and Official Designations, List of names of
Govt Organizations and Official Designations, Glossary of Names of
Handicrafts, Technical Terms in
History and Archaeology, Glossary of Technical Terms in
Home Science, Glossary of
Information Technology, Glossary of Technical terms in
Law, Glossary of Technical Terms in
Legal Terms, Glossary of Standard
Mathematics (Pure and Applied), Technical Terms in
Metal works, Technical Terms in

Motor mechanics, Technical Terms in
Official Terms and Phrases, Glossary of
Parasitology, Glossary of Technical Terms in
Pharmacology, Technical Terms in
Philosophy, Glossary of Technical Terms in
Physical Education, Glossary of Technical Terms in
Physiology and Biochemistry, Technical Terms in
Physiology and Hygiene, Glossary of
Population/Family Planning Communication, Glossary of Technical Terms
Printing Terms, Glossary of
Public Health, Glossary of Technical Terms
Social Sciences, Technical Terms in
Statistics, Glossary of Technical Terms in
Surveying, Technical Terms in
Zoology, Glossary of Technical Terms

கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்பிப்பதற்குத் தேவையான நூல்களைத் தயாரிப்பதற்காகவே மேற்படி கலைச்சொற்களையும் நிருவாகத்துக்குத் தேவையான சொற்களையும் அரசகரும மொழித்திணைக்களமும் அவர்களின் குடையின்கீழ்த் தொழிற்பட்ட சொல்லாக்கக் குழுவினரும் படைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சொல்லாக்கப் பணிக்காக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் வெவ்வேறு துறைகளில் விரிவுரையாளர்களாகவும் பேராசிரியராகவும் இருந்தவர்களும் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். விரிவஞ்சி அவர்களின் முழுமையான பெயர்ப்பட்டியல் இந்தக் கட்டுரையில் கொடுக்கப்படவில்லை.

அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தார் கலைச் சொற்களைப் படைத்தாலும், அவற்றின் பொருத்தப்பாடும் பொருத்தப்பாடின்மையும், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் முழுநேர மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகக் கடமையாற்றிய என்னைப் போன்றவராலேயே கூடுதலாக

உணரப்பட்டன. அரசகரும மொழித் திணைக்களத்தினால் படைக்கப்பட்ட சொற்கள், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் குடையின் கீழ்ச் செயற்பட்ட பாடநூல் மொழிபெயர்ப்புக் குழுவினால் விலக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்ட தறுவாய்களும் உண்டு. படைக்கப்படும் எந்தச் சொல்லானாலும் அது நூல்களிலே பயன்படுத்தப்பட்ட பின்னர்தான் உயிரும் உயிர்ப்பும் பெறுகின்றன அவை, நூலில் நுழைந்தபின்னர்தான் வாழ்வு பெறுகின்றன அவற்றின் பொருள்கள் உணரப்படுகின்றன.

நீதியமைச்சின் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்

சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதியின் திணைக்களம் (Attorney General's Dept.) சட்டவரைஞர் திணைக்களம் (Legal Draftsman's Dept.) என்ற இரண்டு திணைக்களங்கள் நீதியமைச்சின் கீழ் இயங்குகின்றன. சட்டங்களுக்கான மூலத்தை (சட்டமூலம் = Bill) வரைகின்ற பணி, சட்டவரைநர் திணைக்களத்துக்கு உரியது; சட்டமூலங்களை வரைகின்ற பணிமட்டுமன்று; ஆங்கிலத்தில் வரையப்படுகின்ற சட்டமூலங்களைத் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கின்ற பணியும் சட்டவரைநர் திணைக்களத்தின் பணியே.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற ஆண்டான 1948 இல் இருந்து, இலங்கைக்கான பாராளுமன்றம், சட்டங்களை இயற்றத் தொடங்கியது. ஆட்சி மொழியும், நீதிமன்ற மொழியும் ஆங்கிலமாகவே இருந்ததனால் சட்டங்கள் ஆங்கில மொழியிலே வரையப்பட்டன. நாட்டின் நடவடிக்கைகளும் ஆங்கிலத்திலேதான் நடைபெற்றன. உயர்கல்வியும் ஆங்கில மொழியிலேதான் பயிற்றப்பட்டு வந்தது. இந்த இடத்தில் பாராளுமன்றம் என்ற கலைச்சொல் பற்றியும் ஒருசில கூறல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் என்ற கலைச்சொல், நியசடயை அநவெ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. இந்தக் கலைச் சொல் அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தினால் படைக்கப்பட்ட அருமையான சொல். இலங்கை அறிஞர் சிலரும், இந்தியத் தமிழறிஞர் பலரும் இந்தச் சொல்லை வரவேற்கவில்லை. பார் என்ற சொல்லுக்கு நாடு என்ற பொருளும் உண்டு. நாடு என்ற பொருளில் கம்பநாடன் இந்தச் சொல்லை ஆண்டுள்ளான்.

பாராளுமன்றத்தை விரும்பாத அந்தச் சில அறிஞர்கள் நாடாளுமன்றமே நன்றென்று கூறியபோதும், இலங்கையில் பாராளுமன்றம் நிலைத்து விட்டது.

கலைச் சொல்லாக்கும் போது மூலச்சொல்லின் ஒலியோடு ஒத்துப் போகக்கூடிய தமிழ்ச்சொற்களை ஆக்க முடியுமானால் அப்படியான சொற்களை ஆக்க வேண்டும் என்பதும் சொல்லாக்கக் கொள்கைகளுள் ஒன்றாக இருந்தது. அந்த அடிப்படையிலேதான் “பாளிமென்ற” (Parliament) என்ற சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகப் “பாராளுமன்றம்” என்ற சொல் படைக்கப்பட்டது. “Treasury” என்ற சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகத் “திறைசேரி” என்ற சொல் படைக்கப்பட்டதும் இந்த முறையில்தான். பொளதிகவியற்சொல்லான “Surd” என்பதைச் “சேடு” என்று மொழிபெயர்த்ததும் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான். “சேடு” என்பது “செவிடு” என்பதன் மருஉ. “Surd” என்றால் “Deaf” என்று ஆங்கில அகராதி விளக்கம் தரும்.

இந்த இடத்தில் இன்னும் ஒரு விடயத்தையும் விளக்க வேண்டும். இலங்கை சுதந்திரம் பெறுகின்ற வரைக்கும், இலங்கை தொடர்பான சட்டங்களைப் பிரித்தானியாவே ஆக்கி வந்தது. அந்தச் சட்டங்கள் இருவகைப்பட்டவை. ஒன்றின் பெயர் Order - in - Council மற்றதன் பெயர் Ordinance. இலங்கை தொடர்பாகப் பிரித்தானியா அரசரின் கோமறைக் கழகத்தால் (Privy Council) பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டங்கள் Orders in Council எனப்பட்டன. பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்தினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டங்கள் Ordinance எனப்பட்டன. கோமறைக்கழகத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டங்களான Orders - in - Council கோமறைச் சட்டங்கள் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. Ordinance என்பது கட்டளைச்சட்டம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

1948ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், சுதந்திரம் பெற்ற இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள், வெறுமனே சட்டங்கள் (Acts) எனப்பட்டன. 1978ஆம்

ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பின்னர் இலங்கையில் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் Laws எனப்படுகின்றன.

சட்டவாக்கமொழியும் நீதிமன்றமொழியும் ஆங்கிலமாகவே இருந்த போதும், ஆங்கிலத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் அனைத்தும், 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டே வந்தன. அப்படியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்போ சிங்கள மொழிபெயர்ப்போ சட்ட அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கவில்லையெனினும், சட்டங்கள் எல்லாம் மேற்சொன்ன இரண்டு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டே வந்தன. அதாவது, சட்டக்கலைச் சொற்றொகுதி என்று எதுவுமே செய்யப்பட்டிராத 1948 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியின் போதும், இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட எல்லாச் சட்டமூலங்களும் (Bills) எல்லாச் சட்டங்களும் சுயபாசைகளிலும் (தன் மொழிகளிலும்) மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வந்தன. அத்தகைய தமிழ்மொழிபெயர்ப்புத் தேவைக்கு, 1700களில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்த தேசவழமைச் சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பெருமளவு உதவியிருக்கும் என்று நம்பலாம். கண்டியச்சட்டத் தொகுப்பில் கையாளப்பட்டிருந்த சிங்களக் கலைச்சொற்கள் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பிற்கு உதவியிருக்கலாம்.

காணிப் பதிவுகள் கட்டளைச் சட்டம்

காணி, பூமிகளைக் குறிப்பிட்ட ஓர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து, காணிகளின் உரித்தினைப் பேணிப்பாதுகாக்கின்ற பழக்கம் இலங்கையில் ஆதி காலத்தில் இருக்கவில்லை. பிரித்தானியாவில் கூட, அந்தப் பழக்கம், 1066ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்தான், நோமண்டியிலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் படையெடுத்து வந்த William The Conqueror என்பவனால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

காணிகளைப் பதிவு செய்கின்ற பழக்கமும் நடைமுறையும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் ஆங்கிலேயரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. இது 1867 ஆம் ஆண்டின் Land Registration Ordinance (காணிப்பதிவுக்

கட்டளைச்சட்டம்) என்ற சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கிடப்பட்டது. இந்தக் கட்டளைச்சட்டமும் காலத்துக்குக்காலம் திருத்தப்பட்டது. இந்தக் கட்டளைச்சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்னர்தான், காணிவிற்பனை தொடர்பிலான உறுதிகளைக் (Title Deeds) காணிப்பதிவு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்கின்ற பழக்கம் (Practice of Registering Conveyancing Documents) ஏற்பட்டது.

காணி விற்பனைக்கான ஆவணத்துக்கு நுநன் அல்லது Deed of Conveyance என்பது பெயர். Deed ஈழத்தமிழில் “உறுதி” என்போம். Conveyancing என்பதை என்பதை உறுதிமுடிப்பு என்போம். இந்த உறுதியை எழுதித் தயாரிக்கத் தகுதியும் உரித்தும் உடையவர்களாக வழக்கறிஞர்கள் Notaries இருந்தார்கள். அவர்களைத் தவிர, வேறு சிலரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் Notaries (நொத்தாரிசுமார்) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். Land Registration Ordinance நடைமுறைக்கு வந்ததன் பின்னர், காணி விற்பனைக்கான, காணி ஈடுவைப்பதற்கான ஆவணங்களை (உறுதிகளை) தமிழிலும் சிங்களத்திலும் எழுதிக் காணிக்கந்தோரில் (காணிப்பதிவுகத்தில்) பதிவு செய்கின்ற பழக்கம் ஏற்பட்டதும், மேற்படி வழக்கறிஞர்களும், நொத்தாரிசுமாரும் அதற்காகப் படைத்த சட்டச்சொற்கள் பல உள்ளன. கலைச் சொல்லாக்கத்துக்கு நொத்தாரிசுமாரும் பங்காற்றினார்கள் என்பதைக் காட்டவே இவற்றையெல்லாம் சற்று விபரமாக எழுத நேர்ந்தது.

Court Interpreters - நீதிமன்றப் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர்

குற்ற வழக்குகளை நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கும்போது, வழக்கறிஞர்கள் கேட்கின்ற கேள்விகளைக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்குத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொல்வதற்காகவும், அவர்கள் தமிழ்மொழியில் கொடுக்கும் மறுமொழியை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து நீதிபதிக்குச் சொல்வதற்காகவும், Court Interpreters எனப்பட்ட நீதிமன்றப் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இவர்களும்

குற்றவியற் சட்டச் சொல்லாக்கத்துக்குப் பெரும்பணி ஆற்றியிருக்கிறார்கள். நான் மொழிபெயர்ப்பாளனாகக் கடமையாற்றிய காலங்களில் அவர்களிடமிருந்து கலைச் சொற்கள் சிலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன். Woman in her advanced stage of pregnancy என்பதற்கு அவர்கள் பயன்படுத்திய சொல் “நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி” என்பது.

சட்டவரைநர் திணைக்களம்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் மூன்றாண்டுகள் பாடநூல் மொழிபெயர்ப்பாளனாகக் (Text book Translator) கடமை ஆற்றிவிட்டு, 1965ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நான் சட்டமொழிபெயர்ப்பாளனாக (Legal Translator) சட்டவரைநர் திணைக்களத்தில் சேர்ந்தபோது, அதன் தமிழ்ப்பிரிவில் இரண்டு மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் ஒரு தட்டச்சாளரும் (Typist) மட்டுமே இருந்தார்கள். Translator ஆக இருந்தவர் குமாரசாமி பூர்ணானந்தா என்பவர். பண்டிதமணி நவந்தகிருஷ்ண பாரதியாரின் மகளான பத்மாவதியின் கணவர் என்ற பெருமைக்குரியவர்; தமிழறிந்தவர்; சமக்கிருதமும் புரிந்தவர்; கடும் உழைப்பாளி; பெரும் பொறுமைசாலி. மற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர் தாவடித் தாமோதரம் என்று கூறிப் பெருமை கொள்ளும் ஒரு வழக்கறிஞர். இவர்கள் இருவரும் ஏற்கெனவே சட்டமொழிபெயர்ப்பில் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். 1965ஆம் ஆண்டிலிருந்து சட்டவாக்க வேலைகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. மூவராய் இருந்த நம்மால், அதிகரித்து வரும் வேலையைச் செய்து முடிப்பது சிரமமாய் இருந்தது. ஆனால் சட்டம் மொழிபெயர்க்க வல்லாரைத் தேடித் தெரிவதும் கடினமாக இருந்தது. தேர்வுகளை நடாத்தி, மேலும் சிலர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களைப் பொறுக்கி எடுத்தோம். செல்லையா தங்கராசர் யூனிஸ் இராசசேகரன்; என்று இருவர் நம்மோடு இணைந்தார்கள். இருவரும் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள். 1968 இல் ஐவராக இருந்த நாம், 1980இல் பதினெழுவராக எண்ணிக்கையில் உயர்ந்தோம். சட்டவாக்கப் பணிகளும் சட்டமொழி பெயர்ப்புக்களும் உயர்ந்துகொண்டே போயின.

1965க்கும் 1980க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பின்வருவோர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும் உதவிச் சட்டவரைநர்களாகவும் திணைக்களத்தின் தமிழ்ப் பகுதியில் கடமையாற்றினார்கள். சிரேட்ட உதவிச்சட்டவரைநர் என்ற முறையில், இவர்களிடம் வேலை வாங்குவதும், இவர்களின் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்திச் செப்பணிடுவதும் எனது பெரும் பணியாக அமைந்தது:-

திரு. செ. சிறீக்கந்தராசா

திரு. செ. தங்கராசா

திரு. யூனிஸ் இராசசேகரன்

திரு. கரிகாலன் நவரத்தினம்

திருமதி. வசந்தரா நடராசா

திரு. பாலசிங்கம்

திரு. விஸ்வரத்தினம்

திரு. கார்த்திகேசு மகாலிங்கசிவம்

திரு. செல்வச்சந்திரன்

திரு. இராசரத்தினம்

திரு. பூபாலசுந்தரம்

திரு. கைலாசநாதன்

திரு. சி. சரவணபவன்

திரு. நா. சிவகுமாரன்

சட்டச்சொற்றொகுதி என்று ஒன்று இருந்த போதும், சட்டமூலங்களை மொழிபெயர்க்கும் போது, புதுப்புதுச் சொற்களையும் நாங்கள் படைத்துக் கொண்டோம். கலைச்சொற்களைப் படைத்தவர்கள் சந்தித்திருக்காத தொடர்கள், சொற்கள் பலவற்றுக்குப் புதுச் சொற்கள், புதுத்தொடர்கள் படைக்க வேண்டிய நிலைக்கும் நாங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.

1970 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம், எனது சட்டக் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து Advocate of the Supreme Court of Sri Lanka ஆக உயர்நீதி மன்றத்தில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்தேன். அந்த நேரத்தில் பட்டுப்பழுத்த வழக்குரைஞர் பலர் (நவரத்தினராசா ஞா.ஊ; இரங்கநாதன் ஞா.ஊ; நடேசன் ஞா.ஊ; போன்றோர்) தமிழ்மொழியில்

சட்டத்தை, சட்டக் கருத்துக்களை நீதிமன்றத்தில் உரைக்க முடியாது என்று பின்னடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய கருத்தைப் பொய்யாக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய நான், 1971ஆம் ஆண்டில் “சட்டமும் தமிழும்” என்ற ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட்டேன். இருநூறு பக்கங்கள் கொண்டநூல் அது. அந்த நூலின் இறுதியில் நானூறு சொற்களுக்கு மேற்பட்ட ஆங்கிலச் சட்டச் சொற்களுக்கான தமிழ்க்கலைச் சொற்களையும் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய வாத்தத்தை முன்னெடுக்கும் நோக்கில் 1980ஆம் ஆண்டில் “பங்கான்மைச் சட்டம்” என்ற ஒரு நூலையும் எழுதி வெளியிட்டேன்.

1972ஆம் ஆண்டுப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் சிறிலங்காச் சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. சோல்பரியின் (Soulbury) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, கொல்வின் ஆர். டி. சில்வர் என். எம். பெரேரர் பீற்றர் கெனமன் என்போரின் துணையுடன், தமிழரின் உரிமைகளைத் தகர்த்துத் தறித்தெறிகின்ற புதிய ஒரு யாப்பை (அரசியலமைப்புச் சட்டம்) அவர்களின் அரசாங்கம் வரைந்தது. அந்த வரைவு, 1972ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22ஆம் தேதி இலங்கையின் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக நிறைவேறியது. அந்தச் சட்டத்தை அழகு தமிழில் மொழிபெயர்க்கின்ற பணியைப் பூரணானந்தா அவர்களும் நானும் மனக்கவலையுடன் நிறைவேற்றினோம். 1972ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம், 9ஆம் 10ஆம், 11ஆம் பிரிவுகள்:-

அ. பவுத்தமே இலங்கையின் முன்னுரிமை மதம் என்றும்;

ஆ. சிங்களமே அரசகரும மொழியாதல் வேண்டும் என்றும்;

இ. 1958 ஆம் ஆண்டின் 28ஆம் இலக்கச் சட்டமான “தமிழ்மொழி (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம் இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஏற்பாடாகக் கருதப்படக் கூடாது என்றும்;

ஈ. சட்டவாக்கமொழி சிங்களமொழியாகவே இருத்தல் வேண்டும் என்றும்;

உ. அவ்வாறு சிங்கள மொழியில் இயற்றப்படும் சட்டம் ஒவ்வொன்றும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும் என்றும்;

ஊ. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் நாட்டில் வழங்கிய சட்டங்கள் அனைத்தும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அரசாங்க வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட வேண்டும் என்றும்;

எ. அவ்வாறு வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட மொழிபெயர்த்த சட்டங்களே அந்தத் தேதியிலிருந்து நாட்டின் சட்டங்களாகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும் என்றும்;

ஏ. அவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட பின்னர் அந்த மொழிபெயர்ப்புக்களே சட்டங்களாக ஏற்கப்பட வேண்டும் என்றும்;

ஐ. அம் மொழிபெயர்ப்புக்களின் மூலங்களான ஆங்கிலச் சட்டங்கள் அத்தேதியிலிருந்து வலுவழிந்து போதல் வேண்டும் என்றும்;

மேற்படி அரசியலமைப்புச் சட்ட உறுப்புரைகள் ஏற்பாடு செய்தன.

மேற்படி 1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், வேறொரு புதுமையையும் செய்தது. அதுவரை “லங்கா” என்றே தன்னை அழைத்து வந்த சிங்கள அரசு, இந்தப் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்மூலம் தன்னைச் “சிறீலங்கா” என்று அழைக்க ஆசைப்பட்டு, “Sri Lanka” என்று ஆங்கிலேயரும், “லங்கா” என்று தாமும், இதுகாறும் அழைத்து வந்த தீவினைத், தீவினை விளைக்கும் நோக்கோடு “சிறீலங்கா” என மாற்றம் செய்தது. இந்தப் புதிய அரசியலமைப்பை மொழிபெயர்க்கும் பணியில் பெரும்பகுதியை ஏற்றிருந்த நான், அவர்கள் Sri Lanka என்று எழுதியிருந்ததை “இலங்கை” என்றே மொழிபெயர்த்தேன். சிங்களப் பிரிவில் மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்த இராமநாயக்கா என்பவரோடு பலதும் பத்தும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, Sri Lanka என்பதை “இலங்கை” என்றுதான் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன் என்று கூறினேன்.

Sri Lanka என்று இருந்தபோது “இலங்கை” என்று இருந்தது சரிதான். ஆனால் Sri Lanka என்று மாற்றிய பின்னர் அதனைச் சிறீலங்கா என்று தமிழிலும் மாற்றுவதுதான் முறை என்று அவர் வாதாடினார். அவருடைய கருத்தை நான் ஏற்கவில்லை. Sri Lanka என்று தமிழில் மொழிபெயர்க்காமல், மாற்றம் ஏதும் இன்றி “இலங்கை” என்றே தமிழ்ப்பிரிவில் சிறீக்கந்தராசா மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் என்ற செய்தி, எப்படியோ அப்போது நீதி அமைச்சராக இருந்த Felix Dias Bandaranaike வின் செவிக்கு எட்டிவிட்டது. ஒரு வாரம் கழித்து அமைச்சரிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. அங்கே போனதும், அந்தக் கண்ணியமான அமைச்சர் இந்த மொழிபெயர்ப்பு விடயம் பற்றிக் கேட்டார். நான் என்னுடைய நிலையைப் பொறுமையாக விளக்கினேன். மேனாட்டார் Ceylon என்று இந்தத் தீவை அழைத்தும் நீங்கள் “லங்கா” என்றுதான் இந்தத் தீவை அழைத்தீர்கள். பருத்தித்துறையை நீங்கள் சிங்களத்தில் “பேதுருதுடுவ” என்கிறீர்கள்; அதற்காக நாங்கள் எங்கள் ஊரின் பெயரை அப்படி மாற்றவில்லை. பருத்தித்துறை என்றுதான் அழைத்து வருகிறோம். Trincomalee என்று ஆங்கிலேயர் அழைத்த நகரை “திருக்குணமலய” என்றுதான் நீங்கள் அழைத்தீர்கள். “திருக்கோணமலை” என்றுதான் நாங்கள் அழைத்தோம். அந்த வகையில்தான் நீங்கள் Sri Lanka என்று அழைப்பதைத் தமிழில் தொடர்ந்தும் “இலங்கை” என்று அழைக்கிறோம் என்று ஆங்கிலத்தில் ஆறுதலாக விளக்கினேன். அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அமைச்சர் “I agree; you may go” என்று சொல்லி விடைதந்தார். இலங்கை என்ற சொல் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஏறிக் கொண்டது. அந்த நாட்களில், Central Bank இல் மொழி பெயர்ப்பாளனாக இருந்த ஈழவேந்தன் அவர்கட்கும், துறைமுகக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தொழிற்சங்க வாதியாக இருந்த ஐ.சம்பந்தனுக்கும் Sri Lanka Central Bank, Sri Lanka Port Cargo Corporation க்குப் பதிலாகப் புகுத்தப்பட்ட Ceylon வை எப்படித் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது என்பது தொடர்பில் அவர்களின் சிங்களத் தலைமைப்பீடத்திலிருந்து தலையிடி வந்தபோது, நான் மொழிபெயர்த்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைச் சான்றாகக் காட்டி, “இலங்கை” என்ற சொல்லை அங்கேயும் நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள் என்பது வரலாறு.

ஆங்கிலத்தில் இருந்த பழைய சட்டங்கள் அனைத்தையும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மொழிபெயர்த்து அவற்றை நடைமுறைக்கிட்டு விட்டு, ஆங்கிலத்தைப் புறம் தள்ள வேண்டும் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டம் வற்புறுத்தியதால், சட்டவரைநர் திணைக்களத்தின் தமிழ்ப்பிரிவும் சிங்களப் பிரிவும் விரிவடைந்தன. பழைய சட்டங்களை மொழிபெயர்க்கும் பணி 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மும்முரம் அடையத் தொடங்கியது. அவ்வப்போது வரையப்படுகின்ற சட்ட மூலங்களின் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளை இளைய மொழி பெயர்ப்பாளர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு, பூரணானந்தன் அவர்களும் நானும், நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகின்ற பழைய சட்டக் கோவைகளை மொழிபெயர்க்கின்ற பணியில் இறங்கினோம்.

குற்றவியலை எடுத்துக் கொண்டால், “தண்டனைச்சட்டக்கோவை” (Penal Code) “குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச்சட்டக் கோவை” (Criminal Procedure Code) என்பன முக்கியமான சட்டக் கோவைகள். இவை இரண்டுக்கும் முதுகெலும்பாய் இருப்பது “சான்றுக்கட்டளைச் சட்டம்” (Evidence Ordinance) குடியியல் சம்பந்தப்பட்டவற்றுக்கும் சான்றுச் சட்டமே மூலாதாரம்.

ஆகவே மேற்படி கோவைகளையும் சான்றுக்கட்டளைச்சட்டத்தையும் நாமிருவருமாக மொழிபெயர்க்கின்ற பணியில் இறங்கினோம். இவற்றை மொழிபெயர்க்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றபோது, குடியியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக் கோவையையும் (Civil Procedure Code) மொழிபெயர்த்தே ஆக வேண்டும் என்று அந்த நேரத்தில் Additional Legal Draftsman Mf ஆக இருந்த திரு. ஆ. தவத்துரை அவர்கள் கருத்துரைத்தார். அவருடைய கருத்துரையை ஏற்றுக் கொண்டு தொழிற்படத் தொடங்கினோம். குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச்சட்டக் கோவை 475 பிரிவுகளுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளைக் கொண்ட ஒருகோவை. இவற்றைவிட 154 பக்கங்களில் அட்டவணைகளையும் (Schedules); நீதிமன்றப் படிவ மாதிரிகளையும் (Court Forms) கொண்ட ஒரு கோவை இது. இந்த மூன்று கோவைகளும் நான்

பெற்ற பிள்ளைகள். என் மேசையை இப்போதும் அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக்கோவை Lord Macaulay என்பவரால் 1883 ஆம் ஆண்டில் வரைந்தளிக்கப்பட்ட ஒன்று. இந்தக் கோவை காலத்துக்குக்காலம் பல திருத்தங்களைக் கண்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள தண்டனைச் சட்டக்கோவையில் நானூற்றுத் தொண்ணூறு பிரிவுகள் (490 Sections) அடங்கியுள்ளன. இந்தியாவின் தண்டனைச் சட்டக்கோவையை வரைந்த Lord Macaulay அவர்களே இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையையும் வரைந்தார் என்றும், இரண்டு கோவைகளும் ஒன்றையொன்று ஒத்தனவாய் இருந்தன என்றும் சொல்வார்கள். நாட்டின் தேவைக்கேற்ப அவை திருத்தப்பட்டதால், இன்றைய நிலையில் அவைக்கிடையே வேறுபாடுகள் இருத்தல் கூடும்.

மேற்படி இரண்டு கோவைகளையும் மொழிபெயர்த்த அநுபவத்தை மூலதனமாக வைத்துச் சான்றுக் கட்டளைச்சட்டத்தையும் ஒருவாறு மொழிபெயர்த்து முடித்தோம். 1976 ஆம் ஆண்டளவில் குடியியல் நடவடிக்கை முறைச்சட்டக் கோவையின் மொழிபெயர்ப்பைத் தொடங்குவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதால், நாம் நினைத்த வேகத்தில் அந்த மொழிபெயர்ப்பைத் தொடர முடியவில்லை.

1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்றது. ஆண்டுகொண்டிருந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் கட்சியான சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி படுதோல்வி அடைந்தது. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது.

ஆட்சிக்கு வந்தவுடனும், ஜெயவர்த்தனாவின் அரசாங்கம் நீதித்துறைச் சட்டம் (Judicature Act 1978) என்ற ஒரு சட்டத்தை 1978ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது சட்டமாக இயற்றி, 1973ஆம் ஆண்டில் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, 1973ஆம் ஆண்டின் 44ஆம் இலக்கமாக இயற்றிய நீதிநிருவாகச் சட்டத்தின் (Administration of Justice Act No 44 of 1973) சில பகுதிகளை நீக்கியது. இந்த

நீதிநிருவாகச் சட்டமும் 1978 இல் இயற்றப்பட்ட நீதித்துறைச் சட்டமும் முக்கியமான சட்டங்கள் என்பதோடு என்னுடைய கண்காணிப்பின் கீழ் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சட்டங்களும் கூட. சட்டம் சார்ந்த புதுக் கலைச்சொற்கள் பலவற்றை மேற்படி இரண்டு சட்டங்களிலும் பார்க்கலாம்.

1973ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இலங்கையில் சட்டத் தொழிலர் இருவகையினராக இருந்தனர். ஒரு வகையினர் பெயர் PROCTORS மற்ற வகையினரின் பெயர் ADVOCATES. Advocates என்போர் வழக்குரைஞர் எனப்பட்டனர். Proctors என்போர் வழக்கறிஞர் எனப்பட்டனர்.

1973ஆம் ஆண்டின் நீதிநிருவாகச் சட்டம், மேற்படி இருவகைத் தொழிலரையும் ஒரேவகைத் தொழிலராக்கி, அந்த வகைக்கு Attorney at Law என்ற பெயரைச் சூட்டியது; உயர்வான தொழிலராகத் தம்மைக் கருதிக் கொண்டிருந்த அப்புக்காத்துமாருக்கு இந்த வகைமாற்றம் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் வேறு வழியின்றி ஏற்றுக் கொண்டார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் உயர்நீதிமன்றத்தில் (Supreme Court) வழக்குரைக்கும் உரிமையுடையவரான எனப்பட்டோர்க்கே இருந்தது. நிசமூஉவழசள எனப்பட்டோர் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைப்பதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. 1973 ஆம் ஆண்டின் சட்டம், சட்டத்தொழில் புரிவோருக்கான பெயரை (Supreme Court) என்று மாற்றியவுடனும், முன்னர் Proctors (பிரக்கிராசி) என்று அறியப்பட்ட வழக்கறிஞரும் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைக்கலாம் என்ற நிலை உருவாயிற்று.

Attorney-at-Law என்ற தொடரைச் சட்டத்தரணி என்று மொழிபெயர்த்தபோது, அதனைச் சட்ட விற்பன்னர் சிலரும், தமிழறிஞர் சிலரும் விரும்பவில்லை. அந்தத் தொடரில் ஆங்கில வாடை இருப்பதாகச் சொல்லி அவர்கள் புறுபுறுத்தார்கள். “கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே” என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு இலக்கிய ஆட்சியும் காட்டினேன். அப்போதும் அவர்கள் ஏற்பதற்குத் தயங்கினார்கள்.

சட்டத்தரணி என்ற தொடரில், மேற்குலக வாடை ஒன்று இருப்பது என்னவோ

உண்மைதான். ஆனால் மேற்குலக வாடை எங்கள்மேல் வீசத்தொடங்கிப் பன்னூறுஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. பேனர் ஆயர் விசுக்கோத்து; கடதாசி; மேசை; கதிவீர் கராம்பு; கருவாடு; கோப்பை; தொப்பி; தோம்பு; பப்பாசி; போத்தல்; வாத்து; வானி; பொத்தான்; கோப்பி முதலிய சொற்களை நாங்கள் தத்தெடுத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் கழிந்து விட்டன. அப்படியிருக்கவும் சட்டத்தரணி என்ற தொடரை அவர்கள் எட்டத்தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று வாதிட்டது பொருத்தமாகப் படவில்லை.

“தரணி” என்ற சொல் ஏலவே யாழ்ப்பாணத்தில் பயிலப்பட்டு வந்த சொல்தான். சென்னைப் பேரகராதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு சொல்தான் அது. பேரகராதிக்கு முன்னரே, உவின்சுலோவின் அகராதியில் ஏற்றப்பட்டிருந்த சொல்தான். தரணி என்பது Attorney என்பதன் குறுக்கம் என்றும், அது ஆங்கிலச் சொல் என்றும், உவின்சுலோ அகராதியும், அந்தப் பேரகராதியும் விளக்கம் தருகின்றன. உண்மையில் அது ஆங்கிலச் சொல்லுமன்று; இலத்தீன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலம் கடன்வாங்கிய சொல். இலத்தீன் மொழியில் Torn என்றால் Turn என்பது பொருள். Turn என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் வேரும் இலத்தீன் மொழியில்தான் கிடக்கிறது. தேவைக்கேற்றாற் போலத், தருணத்திற்கேற்றாற் போலத் திரும்பிச் செயற்படுபவர் என்பதால், பழைய உரோமாபுரியில், அவ்வாறு இன்னொருவருக்காக அவ்வப்போது திரும்பிச் செயற்படுபவருக்கு Attorney என்ற பெயர் ஏற்பட்டதென்று ஆங்கில அகராதிகள் கூறுகின்றன. Power of Attorney என்ற தொடரில் வருகின்ற Attorney என்பதன் பொருளும் அதுதான். வழக்கறிஞர், வழக்குரைஞர் என்போரும் அப்படியே; இன்றைக்கு என் சார்பாகச் செயற்படுவார்கள்; இன்னொரு வழக்கில் எனக்கெதிராகச் செயற்படுவார்கள். ஆகவே சட்டத்தரணி என்று கூறுவது பொருத்தமானதே என்று கூறிக் கதையை அவ்வளவில் முடித்துக் கொண்டேன். மொழிபெயர்ப்புத் துறையில், அரசுகளும் மொழித்திணைக்களத்தில் எனக்கு ஆசானாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்த இ. இரத்தினம் அவர்களோடு இந்தச் சொற்றொடர்

பற்றி ஆராய்ந்தபோது, என்னுடைய கருத்தையும் முடிவையும் ஆதரித்த அவர், மேலும் ஒருபடிபோய் “சட்டத்தரணி” என்பதைக் காட்டிலும் “சட்டத்தருணி” என்று கூறுவது சாலப்பொருந்தும் என்றும், யாழ்ப்பாண வழக்கில் “தரணி” என்ற சொல் வேறன்றி விட்டமையால், சட்டத்தரணி என்றே இருக்கட்டும் என்று கூறியமைந்தார். வசிட்டனான இரத்தினத்தார் வழிமொழிந்ததால் களிகூர்ந்தேன்.

சட்டக்கலைச் சொல்லை ஆக்கும்போது மொழிபெயர்ப்பாளன் எதிர்நோக்குகின்ற எதிர்ப்புகள் பற்றியும், அவன் செய்யக்கிடக்கும் ஆராய்ச்சிகள் பற்றியும் விளக்குதற்காகவே இவற்றையெல்லாம் சொல்ல நேர்ந்தது.

தொடக்க காலத்தில், அரசுகளும் மொழித்திணைக்களத்தார் சொற்களை ஆக்கியபோதும் இப்படியான எதிர்ப்புக்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. Pig Iron என்ற தொடரைத் தமிழில் பன்றி இரும்பு என்று மொழிபெயர்த்ததை இந்தியப் பேரறிஞர் பலர் எதிர்த்துச் சர்ச்சை கிளப்பினார்கள். அவர்களுக்கு அறிவுச்சுடர் கொளுத்துவதற்காகத் தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பெரிய போராட்டமே நடத்த நேர்ந்தது; செய்தித்தாள்களில் கட்டுரைகள் எழுதவும் நேர்ந்தது. தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், 1967ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பில் ஒருநூல் எழுதினார். அதன் பெயர் “மொழிபெயர்ப்பும் சொல்லாக்கமும்” இதனை, அந்நாளில் சென்னையில், உஸ்மான் ரோட்டில் இருந்த அருள் நிலையத்தார் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அந்த நூலில் வருகின்ற இரண்டு கட்டுரைகள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு மிகமிகப் பயனுள்ள கட்டுரைகள். ஒன்றின் பெயர் “பன்றியிரும்புப் பதம் பார்த்த கதை”; மற்றதன் பெயர் “திணைக்களம் வந்த கதை”. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் படித்துப் பயன்பெறக் கூடிய கட்டுரைகள். அக்கட்டுரைகளைப் படிக்குமாறு இந்தக் கட்டுரையை வாசிக்கப் போகின்றவர்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்றேன். இவ்வளவில் இது நிற்க.

1976ஆம் ஆண்டளவில் பூரணானந்தன் அவர்கள் பணி ஓய்வு பெற்றவுடனும், British

Honduras இல் நிலவிய “சட்டவரைஞர்” பதவியை நிரப்புதற்கென்று அங்கே போய்விட்டார். அதன்பின்னர் பாராளுமன்றச் சட்டவாக்க மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்யும் பணியும், கண்காணிக்கும் பணியும், எனது பணிகளா—யின. பழைய சட்டங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய கால அவகாசம் இல்லாது போயிற்று. ஏற்கெனவே தொடங்கி—யிருந்த Civil Procedure மொழிபெயர்ப்புப் பணிகூட ஆமை வேகத்தில் விட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்தது.

1977 இல் ஆட்சிக்கு வந்த ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா ஒன்றின்பின் ஒன்றாகச் சட்டங்களை இயற்றும்படி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். முக்கியமாக அவர் விரும்பியவாறான புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டமொன்றை ஆக்குவதற்கான சட்டவரைவுகளைத் தயாரிப்பதில் சட்டவரைநர் திணைக்களத்தினர் அனைவரும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். 165 பக்கங்களும் 172 உறுப்புரைகளும் கொண்ட புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை (The Constitution of the Democratic Socialist Re-

public of Sri Lanka) மொழிபெயர்க்கும் பணி என்பணி ஆயிற்று. எனக்கு வலக்கரமாக விளங்கிய அருணாசலம், வசந்தராதேவி, யூனிஸ் இராசசேகரன் ஆகியோரின் துணையோடு அந்தப் பணியை நிறைவேற்றினேன். சட்டத்தைத் தமிழில் அழகாகச் சொல்லலாம், அழகாக விளக்கலாம் என்பதற்கு அந்த மொழிபெயர்ப்பு நல்ல சான்று. அதிலே புதிய கலைச்சொற்கள் சிலவற்றைப் புகுத்தியிருக்கிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் நாட்டில் குழப்பங்கள் தொடங்கின. அவசரகாலச் சட்டங்கள் (Emergency

Regulations) நாட்டை ஆள ஆரம்பித்தன. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவில் இருந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் இடம் பெயரத் தொடங்கினார்கள். நாட்டை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கினார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டில் நானும் திணைக்களத்திலிருந்து விலகி வெளிநாடு சென்றேன். அரசகரும மொழித்திணைக்களத்திலும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திலும் நிலைமை இவ்வாறே மோசமாகிக் கொண்டே போயிற்று.

இன்றைய நிலையில், ஆங்கிலம் தெரிந்தோர் அருகிப் போன நிலையில், மொழிபெயர்ப்பாளருக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. அதனால் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் அற்றே போயின.

இனிமேல் இலங்கையில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக் கூடியவர்கள் தோன்றுவார்கள் என்பது சந்தேகமே. இருபது தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சேவை செய்த சட்டவரைஞர் திணைக்களத்தில் இப்போது என்பது வயதினரான திருமதி யூனிஸ் இராசசேகரன் என்ற ஒருவர் மட்டுமே

மொழிபெயர்ப்பாளராக இருக்கிறார். இதுதான் இன்றைய நிலை. தமிழில் மட்டுமன்று; சிங்களப் பிரிவிலும் நிலைமை இதுதான். ஆங்கிலத்தைத் துரத்திவிட்டு, உள்ளூர் மொழிகளைப் பேணமுயன்ற இலங்கையில், இன்று ஆங்கிலமும் இல்லைச் சுயமொழிகளும் இல்லை. அதாவது ஆங்கில மொழிவல்லுநரும் இல்லை; தாய்மொழிப்புலமை பெற்றோரும் இல்லை. அன்னநடை நடக்கப் போய்க் காக்கை தன்னடையும் இழந்த கதைதான் இலங்கைக் கதை.

(கட்டுரையாளர்: வழக்கறிஞர் செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா, B.Sc;LLM (London)

தி.செல்வமனோகரன்

ஈழகேசரி : சமூகம்பண்பாடுமொழி சார்ந்த சில குறிப்புக்கள்

காலனித்துவ ஆட்சியின் வழி ஏற்பட்ட கல்வி, அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு அசைவியக்கம் ஈழத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களையும் தேவையையும் ஏற்படுத்தியது. கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்துக்காக அவ்வப்பிரதேச மொழியூடான கருத்துப் பரிமாற்றத்தை மையங்கொண்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதன்வழி அச்ச ஊடகப் பண்பாடு காலனித்துவ நாடுகளுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. சுதேச மொழிவழியான துண்டுப்பிரசுரங்கள், நூலாக்கங்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் உருவாக்கம் பெற்றன.

தமிழின் முதற் பத்திரிகையாகத் தமிழகத்தில் வெளிவந்த 'Tamil Magazine' ஐச் சொல்வதுண்டு. இதன் காலம் கி.பி 1831; ஈழத்தில் வெளிவந்த முதற் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக உதயதாரகையைச் சொல்வர்; இதன் காலம் கி.பி 1841; ஆனால் இவை இரண்டுக்கும் முன் கி.பி 1802இல் வெளிவந்த 'சிலோன் கசட்' பத்திரிகையே உலகில் முதன்முதல் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆகும். இப்பத்திரிகை மூன்று மொழிகளிலும் வெளிவந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கி.பி 1832இல் 'மாசிகதாக' எனும் பத்திரிகையே முதன்முதலில் தனிச் சிங்களத்தில் வந்த பத்திரிகையாகும். உதயதாரகையாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக விளங்குகிறது. ஈழத்தில் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் முஸ்லீம் பத்திரிகையாக கி.பி 1882இல் வெளிவந்த 'முஸ்லீம் நேசன்' விளங்குகிறது.

மானிப்பாயில் இருந்த மிஷனரியின் அச்சுக்கூடமே பல்வேறு அச்சுப் பதிப்புக்களை வெளியிட்டிருந்தது. யாழ் நல்லூர் சர்ச் மிஷன் சபையும் (1821) அச்சுக் கூடம் ஒன்றைச் சிறப்பாக நடாத்தி வந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் உருவான சுதேசிகளுக்களான சில சலுகைகளில் அச்சுக்கூடம் நடாத்துதலும் ஒன்றாகும். இதன்வழி நாவலர் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலைகளை ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் நிறுவிய முதல்வராகத் திகழ்கிறார். இரண்டையும் ஒன்றிணைந்த தமிழகமாகப் பார்க்கும் பண்பாடு 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத் தமிழர்களிடமிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலர் (1877) காலத்திலேயே இலங்கை நேசன் வெளிவரத்தொடங்கியது. அக்காலத்தின் பின் வெளிவந்த இந்துசாதனமும் பாதுகாவலனும் நூற்றாண்டு கடந்தும் வெளிவந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் ஈழத்தில் 12 தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் 18 சிங்களப் பத்திரிகைகளும் வெளிவந்திருந்தன. ஆனால் இருபதாம்; நூற்றாண்டில் இந்நிலை மாற்றமடைகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்து பாலபோதினி, ஞானப்பிரகாசம், ஞானசித்தி, லங்கா, கலியுகவரதன், சுதேச நாட்டியம், விவேகானந்தன், திராவிட கோகிலம், விஜயபானு, குருசந்திரோதயம், சைவ சூக்குமார்த்த போதினி, ஆத்மபோதினி, சண்முகநாதன், பாலபாஸ்கரன் போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. அதேவேளை 1915 - 30 இடைப்பட்ட காலத்தில் பத்திரிகைகள் பல நின்றவிட்டன. புதிய பத்திரிகைகளின் உருவாக்கமும் குறைவாக இருந்தன என திருமதி சோமேசுந்தரி கிருஷ்ணகுமார் கூறுகிறார். ஆனால் 1920 - 30க்குமிடையில் 22 பத்திரிகைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவற்றின் ஆயுட்காலம் குறைவாகவே இருந்தன என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இத்தருமாற்றங்களின் பின்னணியில் முதலாம் உலக மகாயுத்தம், ஈழத்தில் நடைபெற்ற சிங்கள முஸ்லீம் கலவரம் என்பன அமைந்திருக்கக்கூடும்.

இலங்கையில் 1921இல் பிரிட்டின் அரசால் முன்வைக்கப்பட்ட மனிங் சீர்திருத்தம் இன

ஒடுக்கு முறைக்கான ஆரம்பப் புள்ளியை இட்டது. ஆரம்பத்தில் ஒருவருக்கு ஒருவர் என இருந்த சட்டசபைக்கான சிங்கள தமிழ் இனவிகிதாசாரம் இம்மனிங் சீர்திருத்தத்தால் 3 தமிழருக்கு 13 சிங்களவர் எனச் சட்டசபை அமையக் காரணமாயிற்று. இதற்கு எதிரான குரலை சேர்.பொன் அருணாசலம் முன்வைத்தார். இலங்கை தேசிய காங்கிரசிலிருந்தும் விலகினார். அதேவேளை 1924இல் புதிய மனிங் சீர்திருத்தத்தின் வழி மேல்மாகாணத்தில் தமிழருக்கான இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டமை தமிழ்த் தலைவர்களுக்கு ஓரளவு திருப்தியைத் தந்தது. ஆனால் 1927இல் இலங்கைக்கு வருகை தந்த டொனமூர் குழுவும் அது முன்வைத்த அரசியல் யாப்பும் தமிழ்த் தரப்பிற்குப் பெரும் ஆபத்தை ஈழத்தில் தந்தது.

1924இல் மாணவர் காங்கிரஸ் உதயமா—யிற்று. இதுவே பின்பு யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசாயிற்று. பூரண சுயராச்சியத்தை இவ்வமைப்புக் கோரிவந்த காலத்தில் தான் டொனமூர் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. சர்வஜன வாக்குரிமையும் முன்வைக்கப்பட்டது. இராமநாதன் இவற்றிற்கெதிரான குரலை முன்வைத்தார்; செயற்பட்டார்; ஆயினும் அவரது முயற்சிகள் தோல்வியில் முடிவுற்றன. 1925இல் மாணவர் காங்கிரஸ் டி.பி.எஸ்.குலரத்தின எனும் சிங்களவரைத் தலைவராகக் கொண்டிருந்தது. காந்தி உள்ளிட்ட இந்தியத் தலைவர்களை உள்நாட்டுக்கு அழைத்து கூட்டங்களை நடாத்தியது. காந்தியுள்ளிட்டவர்களைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது சிங்களவரும் இணைந்தே வரவேற்றனர். ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றனர். இதனை அக்கால அதிகார வர்க்கம் - தேசாதிபதி கியூ கிளிபேட் விருப்பத்துடன் வரவேற்றிருப்பாரா எனில் இல்லை என்பதே பதிலாக அமையும். மேற்படி செயற்பாடுகளின் வழி உருவாகும் தேசிய எழுச்சியை சிதைக்க முன்வைக்கப்பட்டதே டொனமூர் யாப்பு, இந்தியாவுடன் தமிழர்கள் கைகொர்த்து நிற்பதுபோல சிங்களவர்கள் நிற்கவேண்டியதில்லை. அவர்கள் இலங்கையின் தனியினம் என எண்ணவைக்கும் பிரித்தாளும் தந்திரம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. டொனமூர்

யாப்பு அவர்களுக்கு சிறப்புரிமைகளையும் சலுகைகளையும் முன்மொழிந்தது. ஆரம்பத்தில் பல சிங்களவர்கள் இந்த யாப்பை நிராகரித்தனர். ஆயினும் காலப்போக்கில் ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரவும் நல்கினர். இதன்வழி இனமுறுகல் - இனமுரண்பாடு உற்பவிக்கப்பட்டது. இச்சூழலில் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கான அரசியலை முன்னிறுத்தும் பத்திரிகை ஒன்றின் தேவை உணரப்பட்டது.

டொனமூர் யாப்பை நேரடியாக எதிர்த்தும் அதிகார வர்க்கத்துடன் அதற்கெதிராக வாதாடியும் நின்ற இராமநாதனை முன்னிறுத்தியே ஈழகேசரியை நா.பொன்னையா தொடங்கினார். டொனமூர்க்கெதிராகக் கப்பலேறி உரிய தரப்புடன் உரையாடச் சென்ற இராமநாதனை சிறப்பித்து 'சிங்கேறுமாகிய இலங்கைச் சிங்கம் (ஈழகேசரி) சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனுக்கு இவ்வெளியீட்டைச் சமர்ப்பிப்பதாக' 1930 ஜூன் 22இல் வெளிவந்த ஈழகேசரியில் பொன்னையா குறிப்பிடுகிறார். ஈழம் என்ற சொல்லை இருபதாம் நூற்றாண்டில் இப்பத்திரிகையே பிரபல்யப்படுத்தியது எனலாம். தனது பத்திரிகைக் கொள்கையை பொன்னையா பின்வருமாறு உரைக்கிறார்.

'நாகரிகம் நனி சிறந்து விளங்கும் நாடுகளெல்லாவற்றினும் பத்திரிகைகளே நன்னிலையடைந்து விளங்குதலொருதலை, அரசியற்றிருத்தங்களை மாற்றவும், சீர்திருத்தஞ் செய்யவும், கல்வி, சமயம், தத்துவம், பொருளாதாரம், கமத்தொழில், கைத்தொழில், வாணிபம் முதலாய எல்லாத்துறைகளிலும் பத்திரிகைகளின் கருத்துக்கள் பெரிதுந் தழுவப்படுகின்றன. ஒருவர் உள்ளக் கருத்தை மட்டும் உணர்த்தாது, ஒரு குழுவினர் ஒரு வகுப்பினரின் துணிந்த முடிபுகளையே எடுத்துரைப்பதற்கும், அறியாமை வயப்பட்டு உறங்கிக் கிடக்கும் மக்களைத் தட்டி எழுப்பி அறிவுச் சுடர் கொளுத்துவதற்கும் ஏற்ற நல்விளக்குப் பத்திரிகையே, ஒப்புயர்வற்ற கல்வியறிவும் நுண்ணுணர்ச்சியும் இயற்கையறிவும் வாய்ந்த பல புலவர்கள் தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் சிறந்த சாதனமாயுள்ளது பத்திரிகையே.

ஞஞ.. நமது நாடு அடிமைக் குழியிலாழ்ந்து அன்னியர் வயப்பட்டு, அறிவிழந்து, மொழிவளம் குன்றி, சமயமிழந்து சாதிப்பேய்க் கோட்பாட்டுச் சன்மார்க்க நெறியழிந்து உன்மத்தராய் மாக்களாய்புண்டுறங்கி வாழ்தலே கண்ட காட்சியெனக் கொண்டாடுமிக்காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் தோன்றினும் மிகையாகாது.

பத்திரிகைகளை நடத்துவோர் தேச நன்மைக்காக வேண்டியவைகளைக் காய்தலுவத்தலகற்றி நடுவு நிலைமையோடும் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்றவாறு எடுத்துரைத்தல் வேண்டும்.'

இவற்றின்வழி சுயநலமின்றி, குரோதமின்றிச் சாதிமத பேதமின்றி விதண்டைகளை விடுத்து பிறர் மனதைப் புண்படுத்தாது பத்திரிகை நடாத்த வேண்டும் என்கிறார். தமது ஈழகேசரி பத்திரிகையின் நோக்கையும் தொடர்ந்து உரைக்கிறார்.

'மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தன்னலமற்ற தியாக சிந்தையுடனும் யாதானுமொரு பணியிற் கடனாற்றுதல் வேண்டுமென்னும் பேரறிஞர் கொள்கை சிரமேற்கொண்டும் எமது சிற்றறிவிற் போந்தவாறு 'பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானினும் நனி சிறந்தனவே' என்னும் ஆன்றோர் வாக்கின்படியும் தேசத்தின் தொண்டு செய்தலே சிறப்புடையதெனக் கருதி இப்பணியை மேற்கொண்டோம்.'

அத்தோடு ஒருவர் இருவராய்ப் பேசுவதனால் ஒருபொது நன்மையும் ஏற்படாது என்றும் ஒருதேசம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால் பத்திரிகைகள் அவசியம் என்கின்றார் இதன்வழியே நாம் ஈழகேசரியை வாசிப்பு செய்தல் நலம்.

திரு.வி.கவின் நவசக்தியை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே ஈழகேசரி எழுந்தது என்பதை அறியமுடிகின்றது. முதலில் 17உஅ11உஅ அளவில் வெளிவந்த பத்திரிகையானது 16உஅ11உஅ ஆக்கப்பட்டது; அதேபோல 4 பக்கங்களில் ஆரம்பத்தில் வெளிவந்திருப்பினும்

பின் 12 - 16 பக்கம் வரை வெளிவந்தது. பல சிறப்பு மலர்கள் வெளிவந்தன; கல்வி அனுபந்தம், மாணவர் அனுபந்தம், எனவும் காலத்திற்கேற்ற வகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. முன்தாள்கள் வர்ணத்தாள்களாக விளங்கின. 1935 ஜூன் 7 இதழில் “சிறந்த தேசிய பத்திரிகை” எனக்குறிப்பிட்டமை ஈழகேசரியின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை தெளிவுறுத்துகின்றது. ஆங்கிலஅரசை உரிய உரிய இடங்களில் ஈழகேசரி கண்டித்திருந்தது. அரசியல், சமூகம், சமயம், பண்பாடு, கலைகள் என நவீன முகத்தோடு சமயம் சாராத தமிழ்ப் பத்திரிகையாக வெளிவந்த முதற்பத்திரிகை இதுவே. தேசிய உருவாக்கம், தமிழ்த் தேசிய உருவாக்கம், இனவைக்கியம், சுதந்திர முடிக்கம் என்பவற்றை முன்வைத்துத் தன் அரசியல் நிலைப்பாட்டை முன்னிறுத்துகின்றது.

இந்த அடித்தளத்தில் நின்று கொண்டு 1930—1956 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த வாரவெளியீடான இப்பத்திரிகை அரசியல் விழிப்புணர்வு, சிங்கள தமிழ் ஒற்றுமை, பெண்களின் முன்னேற்றம், சமூக முன்னேற்றம், சமூக சீர்திருத்தம், ஒழுக்கம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலம் போன்றவற்றை முன்வைத்து. ஈழத்தேசிய எழுச்சிக்கு முதன்மை கொடுத்த அதேவேளை அதற்கு ஒருபடி மேலாக இந்திய விடுதலைக்கும் இந்தியத் தலைவர்களுக்கும் முன்னுரிமையும் அழுத்தமும் வழங்கியது. குறிப்பாக இந்திய செய்திகளுக்கென ஒரு பக்கத்தையே ஒதுக்கியது.

ஈழத்தமிழரின் மதஞ்சாராத ஜனரஞ்சகப்பட்ட உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் அநேக வாசகரைக் கொண்ட முதற்பத்திரிகை எனும் பெருமை ஈழகேசரிக்குண்டு. அரசியல் தளத்தில் மாணவர் காங்கிரசை ஆதரித்தும் சுயராச்சியத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்தும் ஈழகேசரி தொடர்ந்து கருத்து தெரிவித்து வந்தது அதனை நிராகரித்த ஜீஜீ பொன்னம்பலம், சு.நடேசபிள்ளை, அமகாதேவா போன்றோரும் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் அவர்களுக்கெதிரான கருத்துக்களை முன் வைத்தது. இந்திய சுதந்திரம் வேறு ஈழத்து சுதந்திர போராட்டம் வேறு எனக் கருதாது

இந்திய சுதந்திரமே ஈழத்தார் சுதந்திரம் எனும் கருதுகோளின் வழி இயங்கியது. உலகயுத்தம் - அதன் பேரவலம், விழைவு என்பனவும் பதிவிடப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகையான ஈழகேசரி, கொழும்பில் நடைபெறும் தமிழர் பற்றிய அரசியல் விடயங்களை முதன்மைப்படுத்தியது; கொழும்பு நிருபரின் செய்தி விமர்சனம் இதனை தெளிவுறுத்துகின்றது.

உள்ளூர் விஷயங்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கின்ற வகையில் சமூகப்பிரச்சினையும் எடுத்தாண்டது. சாதிய வேறுபாடு தொடர்பாகக் காந்தியக் கொள்கையை முன்வைக்கிறது பாடசாலைகளில் சமவாசனம், சமபோசனம் வழங்கவேண்டும் எனக்கருத்துத் தெரிவித்தது. முசெல்லையா எழுதிய ‘ஈழத்து ஹரிஜன தேவை’ எனும் கட்டுரையை முக்கியமானது. சாதியத்தின் இழிவு, மனிதர்களின் நாகரிக வரலாற்றில் ஏற்பட்ட இப்பேதத்துக்கான குரலுக்கு மாற்றான குரலை ஈழகேசரி அழுத்தியுரைக்கிறது.

யாவர்க்குமான கல்வியை முன்மொழிகிறது ஈழகேசரி. அதேவேளை

“வயிற்றுப் பிழைப்பை நோக்கியே யாவரும் கஸ்ரப்பட்டு ஆவலுடன் கல்வி பயில்கின்றனர். கல்வியைக் கற்றோர் அரசின் கீழே வருவதும் மற்றும் எவ்விடத்தும் தமது அறிவிற்குகந்த உத்தியோகம் பெறின் போதுமென்றிருப்பர்”

என்பதன் வழி படித்த சமூகத்தின் மனோநிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. பெண் கல்விக்கு முதன்மை கொடுக்கும் அதேவேளை அவர்களுக்கான கல்வி ஒரு அளவிலிருந்தால் போதும் என்று கூறி—யிருப்பது அக்கால மக்களின் மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இப்பத்திரிகையில் பொருளாதாரத்துக்குரிய இடம் வழங்கப்படுகின்றது. விவசாயம், குடிசைக் கைத்தொழில், புகையிலை உற்பத்தி மற்றும் மலையாள தேசத்துக்கான விற்பனை, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் போன்றன யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதாரத்தின்

செயற்பாடுகளாக அமைந்திருந்தமையை அறியமுடிகிறது பெண்களும் வேலைக்குச் செல்லும் நிலையை முப்பத்தைந்துகளில் காணமுடிகிறது. பெண்களுக்கும் அரசாங்க உத்தியோகம், பெண் நியாயவாதியின் முதல்வழக்கு (3.2.1935, 17.02.1935) போன்ற தலைப்புக்கள் இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

உள்நாட்டுச் செய்திகளைப் பரபரப்புத் தன்மையோடு வெளியிட்ட முதற் பத்திரிகையாக ஆய்வாளர் ஈழகேசரியை இனங்காண்பர். ஆரம்பத்தில் 'வர்த்தமானங்கள்' எனும் தலைப்பிலும் பின்னர் கலம்பகம், செய்தித்திரட்டுப் போன்ற தலைப்புக்களிலும் இவை இடம்பெற்றன. இது பிற்கால பத்திரிகை எழுத்துக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. உதாரணமான சாரதியோடு சென்ற தங்கம்மா (02.10.1932) காரைப் புரட்டிய கான்ஸ்டபிள் (27.12.1937) நடுத்தெருவில் தாலி கட்டப்பட்ட நல்லூர் சரஸ்வதி வழக்கு (15.9.1935) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அத்தோடு உள்ளதை உள்ள படியும் விமர்சனத்தோடும் சொல்லும் மரபு கொழும்பு நிருபர் என்பவரின் எழுத்தில் தெரிகிறது. அவருக்கு முக்கியத்துவமும் வழங்கப்பட்டது. ஜாதிய எதிர்ப்பு ஈழகேசரியால் முன்மொழியப்பட்ட அதேவேளை அக்கால சாதியப் பெயர்களை உள்ளவாறு கூறும் தன்மையும் சாதியால் சுட்டும் தன்மையும் காணப்பட்டது. உதாரணங்களாக வெள்ளாளனைக் கத்தியால் வெட்டிய வண்ணான் (11.09.32) பத்தைமேனி பள்ளர் கொலை (11.08.1935) போன்றவற்றைச் சுட்டலாம். அதேவேளை பல்வேறு ஜாதிகளைச் சேர்ந்த

பல்வேறு எழுத்தாளர்களுக்குப் பத்திரிகையில் எழுத வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

பத்திரிகை விநியோகம் யாழ்ப்பாணத்துக்கப்பால் இலங்கையில் கிழக்கு, தெற்கு மலையகப் பிரதேசங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டதாயினும் யாழ்ப்பாணச் செய்திகளே முதன்மையுற்றன. அதபோல வேலை வாய்ப்புக்காக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் சென்ற மலேசியா, சிங்கப்பூர் உள்ளிட்ட நாடுகளிலும் இப்பத்திரிகை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இதன்வழி வியாபார நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட விளம்பரச் செயற்பாடுகளும்

உள்நாட்டுச் செய்திகளைப் பரபரப்புத் தன்மையோடு வெளியிட்ட முதற் பத்திரிகையாக ஆய்வாளர் ஈழகேசரியை இனங்காண்பர். ஆரம்பத்தில் 'வர்த்தமானங்கள்' எனும் தலைப்பிலும் பின்னர் கலம்பகம், செய்தித்திரட்டுப் போன்ற தலைப்புக்களிலும் இவை இடம்பெற்றன.

முன்வைக்கப்பட்டன. பரிமளா வெற்றிலை பாக்கு விளம்பரம், கொமர்ஷல் கொம்பனியின் பசளை விளம்பரம், இன்சூரன்ஸ் கம்பனியில் விளம்பரம், தைலம் தொட்டு பற்பொடி வரை — யிலான விளம்பரங்களை ஈழகேசரியில் காணமுடிகிறது. இவையாழ்ப்பாண சமூக வரலாற்றில் தரவுகளாக அமைந்துள்ளன.

மொழி எனும் தளத்தில் யாழ்ப்பாண வழக்கு முதன்மையுற்றது. நியமமொழி — யிலேயே கட்டுரைகள் கட்டமைக்கப்பட்டன. ஆக்க இலக்கியங்களில் தேவைக்கேற்ப யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு பிரயோகிக்கப்பட்டது. சிறுவர் பகுதி சுவாரசியமானதாகவும், கேள்வி பதில் அமைப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு விடையங்களும் உள்ளடங்கியிருந்தது. அ.செ.மு, இலங்கையர்கோன், வைத் — திலிங்கம், மங்களநாயகம் போன்ற பல சிறுகதை நாவல் எழுத்தாளர்களும் வித்துவான் கணேசையர், பண்டிதமணி உள்ளிட்ட மரபுவழிப் புலமையாளர்களும் இப்பத்திரிகையில்

எழுதியமை சுட்டியுரைக்கத்தக்கது. புதிய எழுத்தாளர்களையும் இப்பத்திரிகை அறிமுகம் செய்தது. பாரதி மகாகவியாக முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறார். திரு.வி.கவும் செல்வாக்குறுகிறார். ஈழத்து மொழி வளர்ச்சிக்கும் உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் இப்பத்திரிகை இயக்கவிசையாக இருந்தது என்கின்றார் ஆசிவநேசச்செல்வன்.

தமிழ் மொழியைப் பல பத்திரிகைகள் பிழையாக கையாளுகின்றன எனக் கவலைப்பட்ட ஈழகேசரி தாராளமாக பிறமொழிச் சொற்களை ஆக்க இலக்கியங்களிலும் கட்டுரைகளிலும் கையாண்டது. மண்வாசணை நிறைந்த பிரதேசச் சொற்கள் கையாளப்பட்டன. உதாரணமாக “கௌரவப்பட்டங்கள் விளாசப்பட்டன” பணக்காரர்களைப் “பெரும் புள்ளிகள்” எனக் குறிப்பிடுதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதேவேளை ஆங்கில மொழிநடையை அதன் உக்தி முறைகளை விளம்பரங்களில் அதிகம் கையாளப்படுவதையும் காணமுடிகின்றது. அதேவேளை அரசாங்க அறிவித்தலாக அமையும் விளம்பரங்களின் மொழிநடை அந்நியமான மொழிக்கட்டமைப்பாக உள்ளது.

எள்ளல் நிறைந்த சமூக விமர்சனங்களாக அமையும் பகுதியாக ‘பாதையோரத்தில்’ எனும் பகுதி அமைந்துள்ளது. ‘ஆட்டுக் குட்டிக்கு ஜே, கோழிக் குஞ்சுக்கு ஜே, ஊமத்தங்காய்க்கு வோட்பண்ணுங்கள், இலுப்பைக் கொட்டைக்கு உங்கள் சீட்டைப் போடுங்கள் என்ற கோஷங்கள் நகரசபைத் தேர்தல் காலங்களில் வாணைப் பிளக்கப் போகின்றன’. எனும் பகுதியை இதற்கு உதாரணமாகச் சுட்டலாம். சிலேடைகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சந்துங்கொழிக்கும் யாப்புக் கவிதைகள் நிறைந்துள்ளன. வாசகர் மனதை வெல்வதற்கு நகைச்சுவை நிறைந்த தமிழ்நடையை ஈழகேசரி பயன்படுத்தி வந்துள்ளது. வ.நடராசாவின் காதலா? கசினின் பாட்டியின் ஆராய்ச்சிக்கு, சட்டம்பியார் எழுதிய தமிழ் வாத்தியார் சரித்திரம், கோணாசலத்தின் பத்திரிகைப் பழக்கம் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

ஆக, ஈழகேசரி காந்திய வழிப்பட்டதும் இராமநாதனை முன்னிறுத்தியதுமான

அதேவேளை மாணவர் காங்கிரசிற்கு ஆதரவளித்தும் தமிழ்த் தேசியத்தை முன்வைத்தும் எழுச்சி பெற்ற பத்திரிகை எனலாம். தமிழ்ச் சமூகத்தின் மொழி, சமூகம், பண்பாடு இப்பொருளாதாரம் இவற்றின் ஊடுபாவாக அரசியலை முன்வைத்ததும் விமர்சனத்தோடு தர்க்கித்ததுமான வகையில் தனித்த இடத்தை ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெற்று இலங்குகிறது. இந்த வகையில் ஜனநாயகத்தை முன்னிறுத்தி தேசியத்தைக் கட்டியெழுப்புதல், கட்சி அரசியலுக்கு முதன்மை, தொழிலாளர் நலன்பேண் தன்மை, பிரதேச மேலாண்மை, சமூக ஒடுக்குமுறையான சாதியத்தை உடைத்தெறியும் போக்கு, அரசியல் விழிப்புணர்வைக் கிராமமட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லுதல், தமிழினத்தின் உண்மை நிலையும் அது சார்ந்த விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தல் போன்ற தளங்களுக்கும் ஈழத் தமிழர்களை ஈழகேசரி வழிநடாத்தியது. நவீன கல்வி மற்றும் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கும் மரபுவழி கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கும் சம அந்தஸ்தை இப்பத்திரிகை வழங்கியது. அதன் வழிநின்றே மறுமலர்ச்சி உள்ளிட்ட சிற்றிதழ்களும் பிற்கால பத்திரிகைகளும் தம்மை தகவமைக்க முற்பட்டன என்பது பொதுநிலைக் கருத்து என்ற வகையில் ஈழகேசரியின் தனித்துவம் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிவநேசச்செல்வன்.ஆ., (1974), ஈழநாட்டிலே தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை, யாழ்ப்பாணம்.
2. சோமேசுகந்தரி கிருஷ்ணகுமார், (2008), யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள், கடைப்பீட ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
3. <https://noolaham.org/wiki/index.php> (ஈழகேசரி இதழ்கள்)

(கட்டுரையாளர்: விரிவரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.)

எம்.என்.எப். ரூஸ்னா நவாஸ்

அகத்திணை மரபில் முன்னிலைப் புறமொழி

1. அகத்திணை மரபு – அறிமுகம்

புழந்தமிழ் இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் அக வாழ்வையும் புற வாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அகத்திணை, புறத்திணை எனப் பாகுபடுத்திப் பார்க்கக் கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளன. அகத்திணை என்பது தலைவியின் உள்ளம் நுகரும் உணர்வுகள் சார்ந்த அக வாழ்வை பிரதிபலிப்பவையாகும். புறத்திணை என்பது பண்டைய தமிழ் மக்களின் போர், வீரம், கொடை முதலியவற்றைக் கொண்ட புற வாழ்வு சார்ந்த பொதுவான வாழ்வைக் குறிக்கின்றது.

அகத்திணைச் செய்யுள்கள் தம்மளவில் தனித்துவத்துடனும் அழகியல் பொருந்தியும் விளங்க பல்வேறுபட்ட சிறப்பம்சங்களை தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படுகின்றன. இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக பெயர் சுட்டிக் கூறாமை, கூற்றுக்களாக அமைந்துள்ளமை, முதல், கரு, உரி என அமைந்துள்ளமை உள்ளூறை உவமம், இறைச்சிப் பொருள் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை சங்க அகத்திணை பாடல்களின் தனித்துவத்தை சிறப்பிப்பதோடு செய்யுள்களின் அழகியலையும் மெருகூட்டுவதாக உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களைப் போன்றே சங்க அகத்திணைச் செய்யுள்களின் அழகியலை மெருகூட்டக் கூடியதும் தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதுமான மற்றுமோர் அம்சமாக

முன்னிலைப்புறமொழியைக் குறிப்பிட முடியும். இது துறை, திணை விளக்கத்துடன் தொடர்புடைய ஓர் அம்சமாகும். சங்கச் செய்யுள்களை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு கூற்று விளக்கம் இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்குகின்றது. யார் கூற்று?, யாரால்? எவ்வகையில்? வழங்கப்படுகின்றது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையக் கூடியது முன்னிலைப்புறமொழி ஆகும்.

1.1 அகத்திணைப் பாடல்களில் கூற்று முறை ஓர் அறிமுகம்

பொதுவாகவே சங்க அகத்திணைச் செய்யுள்கள் நாடகப் பாங்கிலேயே அமையப் பெற்றுள்ளன. அதாவது அகத்திணைப் பாடல்; ஒவ்வொன்றிலும் பாத்திரங்களின் பங்கேற்பைக் காணலாம். பாத்திரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரையாடுவது போன்றோ அல்லது ஏதாவதொரு பாத்திரம் தன் கருத்தை அல்லது தன் மன உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகவோ சங்க அகத்திணைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

தனி ஒருவரின் கூற்று, கருத்தாக அல்லது மன உணர்வாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. சங்க அகத்திணைச் செய்யுள்களில் ஒரே பாடலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாத்திரங்கள் பங்கேற்கும் பாடல்களும் உண்டு. இதன்போது உரையாடற்பாங்கை இப்பாடலில் காணலாம்.

தலைவிக் கூற்று, தலைவன் கூற்று, தோழிக் கூற்று, செவிலிக் கூற்று, பாணன் கூற்று என பாத்திரங்களின் கருத்து கூற்றாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். பாத்திரங்கள் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளக் கையாளும் முறையாக கூற்றுமுறை காணப்படுகிறது. இக்கூற்று முறையுடன் தொடர்புடைய ஓர் அம்சமே முன்னிலைப்புறமொழியாகும். அதாவது கூற்று யார் கேட்க யாருக்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது என்ற விடயத்தோடு தொடர்புடையதாக முன்னிலைப்புறமொழி காணப்படுகின்றது.

இதன்படி, ஒருவருக்குரிய செய்தியை அவர் கேட்கப் பிறருக்கு கூறுவது போல அமையும் கூற்று முறையாக முன்னிலைப்புறமொழியை அடையாளப்படுத்தலாம்.

1.2 முன்னிலைப்புறமொழி தொடர்பாக மரபு இலக்கண நூல்கள் தரும் வரைவிலக்கணங்களும் விளக்கங்களும்

தமிழுக்குத் தனிச் சிறப்பை ஏற்படுத்தும் ஓர் அம்சமாக பொருள் இலக்கணம் காணப்படுகின்றது. அதாவது தமிழ் மொழியில் மட்டுமே பொருள் இலக்கணம் உண்டு. இந்த வகையில் பொருள் இலக்கணம் என்பது வாழ்விற்குப் பொருள் தரும் கூறுகளை விளக்கிக் காட்டுவது பொருள் இலக்கணமாகும். பாடல்களில் வரும் பொருள் எப்படி எல்லாம் இருக்கும் என்று எடுத்துக் கூறுவது பொருள் இலக்கணமாகும். பொருள் இலக்கணம் அகப் பொருள், புறப் பொருள் என இருவகைப்படும். ஓர் ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்குமிடையே ஏற்படும் காதல் உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது அகப்பொருள் இலக்கணமாகும். புறப் பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலிய புறப் பொருள்களைக் கூறுவதாகும். பொருள் இலக்கணம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஐவகை நிலங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். ஐந்திலக்கண மரபினுள் பொருள் இலக்கணமும் அடங்குகின்றது.

இறையனார் அகப்பொருள், தமிழ்நெறி விளக்கம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, களவியற் காரிகை, நம்பி அகப் பொருள் விளக்கம், மாறன் அகப்பொருள் முதலியன அகப்பொருள் இலக்கணம் பேசும் இலக்கண நூல்களாகும். இவற்றில் அகப்பொருள் இலக்கணம் பேசும் முதல் நூலாக தொல்காப்பியத்தைக் குறிப்பிட முடியும். ஐந்திலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் அகம், புறம் ஆகிய இரண்டிற்கும் வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளது. தொல்காப்பியம் மிக விரிவாக பொருள் இலக்கணம் பற்றி விளக்கியுள்ளது. தொல்காப்பியத்திலுள்ள ஒன்பது இயல்களில் ஐந்து இயல்கள் பொருள் இலக்கணத்தைப் பேசுகின்றன. தொல்காப்பியத்தைத் தொடர்ந்து நற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள் விளக்கம், களவியற் காரிகை முதலானவை அகப்பொருள்; இலக்கண நூல்கள் ஆகும்.

1.2.1 தொல்காப்பியம் வரைவிலக்கணப்படுத்தும் முன்னிலைப்புறமொழி

அகப் பொருள் இலக்கண நூல்களில் முதன்மை நூலாகத் திகழும் தொல்காப்பியத்தின் பொருள் அதிகாரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணார் ஆகியோர் உரை செய்துள்ளனர். இவ்விருவரதும் உரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குகும் போது முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து பின்வரும் தகவல்களைக் காணலாம்.

‘முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிற்கும் பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர்’ (பொருளதிகாரம் 167)

இச் செய்யுளுக்கு இளம்பூரணாரும் நச்சினார்க்கினியரும் சிறு வேறுபாட்டுடன் உரை செய்துள்ளனர். இனி அவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

1.2.1.1 இளம்பூரணார் உரை

தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் 167 ஆவது செய்யுளுக்கு,

• முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறுஞ்சொல் எல்லா வாயிற்கும் உரிய, பின்னிலை முயலுங்கால் தோன்றும்.

• முன்னிலைப் புறமொழியாவது முன்னிலையாக நிற்பாரைக் குறித்து பிறரைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல்.

எனும் பொருள்களை இளம்பூரணார் தந்துள்ளதுடன் உதாரணமாக பின்வரும் செய்யுளையும் தந்துள்ளார்.

“உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கால் முகனும்தாங்கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும்வேறாகுதல் பண்டுமில் வலகத் தியற்கை” (கலித்தொகை 22)

என்றவழி அவ்வுரை தலைமகனை நோக்கியவாறு காண்க, எனக் கூறியுள்ளார்.

1.2.1.2 நச்சினார்க்கினியர் உரை

தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் 167 ஆவது செய்யுள் வாயில்களுக்கு உரியதோர் பகுதியைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

‘முன்னிலையாக நிற்கின்ற தலைவனை நோக்கி பிறரைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல், பன்னிரண்டு வாயில்களுக்கும் குறைவேண்டி

முயலுங்கால் தோன்றுமென்று கூறுவர் புலவர்’ எனும் விளக்கத்தை நச்சினார்க்கினியார் கூறியுள்ளதுடன் இளம்பூரணாரைப் போலவே கலித்தொகை 22 ஆவது பாடலையே உதாரணம் காட்டி உள்ளார்.

நச்சினார்க்கினியரின் கூற்றுப்படி முன்னிலைப் புறமொழியானது பன்னிரண்டு வாயில்கட்கும் உரியது. வாயில்கள் எனப்படுபவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றிய விளக்கத்தையும் தொல்காப்பியம் தந்துள்ளதைக் காணலாம்.

தலைவன் மற்றும் தலைவிக்கு இடையில் நல்லுறவு அமையத் தூது செல்வோரை சங்க அகத்திணை மரபின்படி வாயில்கள் என அழைப்பர். இத்தகைய வாயில்கள் யார் யார் என்பதை தொல்காப்பியம் (கற்பியல் 52) பின்வரும் செய்யுள் மூலமாக பட்டியலிட்டு குறிப்பிட்டுள்ளது.

“தோழி தாயே பார்ப்பன் பாங்கன் பாணன் பாட்டி இளையர் விருந்தினர் கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர் யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப” (தொல்காப்பியம் கற்பியல் 52) (பாட்டி யென்பது பாடினி யென்றவாறு கொள்க)

தோழி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிருவரும் அதாவது தோழி, செவி—லித்தாய், பார்ப்பன், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் ஆகியோர் வாயில்களாவர். எனவே நச்சினார்க்கினியரின் உரைப்படி முன்னிலைப் புறமொழியானது இப்பன்னிரண்டு நபர்களில் எவருடனாவது தொடர்புடையதாக வரும்.

அச்சூத்திரத்தை விளக்கிய நச்சினார்க்கினியார் குறைமுயலுங்கால்; முன்னிலைப் புறமொழி நிகழுமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் ‘குறை’ எனும் சொல்லாட்சி குறியிடத்தெதிர்படுதலை வேண்டுகல் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. குறைவேண்டல் தலைவிக்கு உரிய கூற்றாகவே பெரும்பாலும் காணப்படும். குறைநேர்தல் என்றால் தலைவன் வெளிப்படுத்திய செய்திகளை உணர்ந்து அவனுக்குள்ள மனக் குறையை தீர்த்து வைக்க

தோழி உடன்படுதலாகும். எனவே இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது குறை என்பது தலைவன் தலைவி ஒருவரை ஒருவர் குறியிடத்து சந்தித்தலை விருப்பாகக் கொண்ட உணர்வு என பொதுவாக கொள்ளலாம். எனவே குறைவேண்டி முயலும் போதும் முன்னிலைப் புறமொழி நிகழும் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

முன்னிலைப் புறமொழி குறித்த மேற்கூறப்பட்ட தகவல்களையே தெல்காப்பியம் எமக்கு விளக்குகின்றது.

1.2.2 இறையணார் களவியல் (இறையணார் அகப்பொருள்)

இந்நூல் அகப்பொருள் இலக்கணம் பேசுகின்ற இலக்கண நூலாக இருந்தாலும் மிகச்சுருக்கமாக 60 பாக்களைக் கொண்டமைந்ததால் இந்நூலில் முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து எந்தவிதமான தகவலையும் பெற முடியாதுள்ளது.

1.2.3 அகப்பொருள் விளக்கம் (நம்பி அகப்பொருள்)

பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் தோன்றிய பொருள் இலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாகவும் பொருள் இலக்கணம் மற்றும் அகத்திணை மரபு பற்றிப் பேசும் மிக முக்கிய நூலாகவும் கருதப்படும் நூல் நற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள் விளக்கம் எனும் இலக்கண நூலாகும். இவ்விலக்கண நூல் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட அகப்பொருள் இலக்கணத்தை விளக்க எழுந்த நூல் ஆகும். இந்நூல் களவியல், அகத்திணையியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண்டது. தொல்காப்பிய சூத்திரங்களை விளக்க எழுந்த நூல் என்பதற்கு ஏற்பவே தொல்காப்பியம் ஒரு சூத்திரத்தில் விளக்கிய முன்னிலைப் புறமொழி எனும் அம்சத்தை மூன்று செய்யுள்களில் விரிவாக விளக்கி உள்ளது.

அகப்பொருள் விளக்கத்தின் 50, 154, 175 ஆகிய மூன்று இலக்க செய்யுள்களும் முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து பேசுகின்றன.

1.2.3.1 அகப்பொருள் விளக்கம் ஐம்பதாவது செய்யுள்

இச் சூத்திரம் பாங்கி அறத்தோடு நிற்கும் திறம் பேசுகிறது. அதனுடன் இணைத்து முன்னிலைப் புறமொழி குறித்தும் பேசியிருப்பதை காணலாம்.

“முன்னிலைப் புறமொழி முன்னிலை மொழிகளிற சின்மொழிப் பாங்கி செவிலிக் குணர்த்தம்” (நம்பி அகப்பொருள் 50)

இச்செய்யுள் பாங்கி அறத்தோடு நிற்கும் திறம் நுதலிற்று.

பொருள்: முன்னிலைப் புறமொழியும் முன்னிலை மொழியுமாகிய இரண்டினாலும் பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தோடு நிற்கும் என்றவாறு.

அகத்திணை மாந்தர்களின் மன, மண ஒழுக்கங்களை களவு, கற்பு என இரு வகைக்கு உட்படுத்தலாம். இவ்விரண்டையும் இணைத்து நிற்பதை அறத்தோடு நிற்பதெனலாம். தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை அதாவது பிறருக்கு தெரியாமல் தலைவன் தலைவியது மனங்கள் ஒன்று சேர்ந்ததை உண்மையோடு வெளிப்படுத்துவதை அறத்தோடு நிற்பதென அழைக்க முடியும். தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் என ஒவ்வொருவரும் அறத்தோடு நிற்பர். அறத்தோடு நிற்பதன் விளைவு தலைவியை அவள் விரும்பிய தலைவனுடன் கற்பு வாழ்க்கையில் இணைப்பதாகும்; தலைவனைத் தலைவியுடன் திருமணம் செய்விக்க எடுக்கும் முயற்சியாகும்;

செவிலி தலைவி குறித்து ஐயப்பட்டு வினா எழுப்பும் போது பாங்கி அறத்தோடு நிற்க முன்னிலைப் புறமொழி பகர்வாள் அல்லது முன்னிலை மொழி பகர்வாள். அதேவேளை முன்னிலைப் பகர்தல், முன்னிலைப் புறமொழி என்றால் என்ன என்பது குறித்து அகப்பொருள் விளக்கம் கிளவித்தொகைகள் எனும்பகுதி விளக்கம் தந்துள்ளது. முன்னிலைப் பகர்தல் எனப்படுவது முன்னிற்பாருக்கு நேரே கூறுதல் ஆகும். முன்னிலைப் புறமொழி என்றால் முன்னிற்பாருக்கு கூற வேண்டுவனவற்றை பிறருக்கு கூறுவார் போலக் கூறுதல் என விளக்கம் தந்துள்ளது.

1.2.3.2 அகப்பொருள் விளக்கம் 154 ஆவது செய்யுள்

ஒருசார் பகற்குறியின் விரியை விளக்குவதாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

“கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம் பொழுதுகண் டிரங்களும் பாங்கி புலம்பலும் தலைவன் நீடத் தலைவி வருந்தலும்

தலைவியைப் பாங்கி கழறலும் தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலும் இன்னுயிர்ப் பாங்கியோடு பகர்தலும் பாங்கியிசு சுறுத்தலும் நீங்கற்கருமை தலைவிநினைந் திரங்களும் தலைவி கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலும் சிறைப்புற மாகச் செறிப்பறிவறுத்தலும் முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறி வறுத்தலும் முன்னின்றனர்த்தலும் முன்னின் றுனர்த்தி ஓம்படை சாற்றலும் மேம்படு கிழவோன் தஞ்சம் பெறாது நெஞ்சோடு கிளத்தலும் என்றவீரேழும் எல்லுக்குறி விரியே” (நம்பி அகப்பொருள் 154)

என அமைந்த இச்சூத்திரம் ஒருசார் பகற்குறியின் விரியாகும்.

கிழவோன் பிரிந்துழிக்கிழத்தி மாலையம் பொழுதுகண்டு இரங்கல் முதலாக கிழவோன் தஞ்சம் பெறாது நெஞ்சோடு கிளத்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கும் ஒருசார் பகற்குறி விரியாம்.

ஒருசார் பகற்குறி என்பது தலைவன் தன் வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்து நிற்கப் பாங்கி குறியிடத்துத் தலைவியைச் செல்லவிடாமல் மறுத்துக் கூற தலைவன் வருத்தத்தோடு செல்லுதல் ஆகும். களவுக்குரிய கிளவித்தொகையாக அமையும் ஒருசார் பகற்குறியின் பதினான்கு பகுதியில் முன்னிலைப் புறமொழியும் ஒரு பகுதியாக அடங்கியுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட சூத்திரத்தின் வாயிலாக முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து மிக முக்கிய மூன்று கருத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1.எல்லுக் குறியின் விரியாக முன்னிலைப் புறமொழி அமையும்.

2.தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிவாள்.

3.ஒருசார் பகற்குறியில் முன்னிலைப் புறமொழி பகர்ந்து அறிவுறுத்தப்படும் செயன்முறையும் நிகழும்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட அகப்பொருள் விளக்கம் எனும் நூலில் மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு உதாரணங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. நற்கவிராச நம்பி இயற்றிய நம்பி அகப்பொருள் எனும் இலக்கண

நூல், தான் எடுத்துக் கொண்ட இலக்கண விதிகளை விளக்க பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவையிலிருந்தே உதாரணங்களை முன்வைத்துள்ளது.

நற்கவிராச நம்பியின் அகப்பொருள் விளக்கத்தில் தஞ்சைவாணன் கோவையிலிருந்து தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிவதற்கு உதாரணம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சைவாணன் கோவை 146 ஆவது செய்யுள் தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி பகர்வதற்கான உதாரணச் செய்யுளாக நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிட்டுள்ளது. தஞ்சைவாணன் கோவை தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல் என்றால் என்ன என்பது குறித்து தலைவி, முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல் என்பது பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத் தலைவி அவள் மேல் வெறுப்பால் அவளை நோக்கிக் கூறாது புறமாய் மொழிதலாகும்' என்கிறது.

“பூவலர் வாளியி னீற்றற போதுற்ற புன்மையல்லால் காவலர் காமந் துறக்கிலென் னாங்கடம் பாம்மதுகை மாவல வாணன் வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தல் செய்யா மேவலர் போலுங் கலற்றுரை யாளர் வியனறிவே” (குஞ்சைவாணன் கோவை 146)

என அமையும் பாடல் தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலுக்கான உதாரணமாகும். இதற்கு மற்றுமொரு உதாரணம் குறுந்தொகை—யிலிருந்து தரப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகை 152 ஆவது செய்யுள் தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிவதாகவே அமைந்துள்ளது.

தலைவன் நெடுங்காலம் வரையாது இருந்தமையினால் வருந்திய தன்னை இடித்துரைத்த தோழியை நோக்கி முன்னிலைப் புறமொழியாக “என்னை இடித்துரைப்போர் காமத்தின் தன்மையையும் தலைவன் உடனுறைவதன் இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்திலர்” என்று, தலைவி கூறியதாக பின்வரும் குறுந்தொகைச் செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

“யாவது மறிகிலர் கழறு வோளே தாயின் முட்டை போலவுட் கிடந்து

சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ
யாமைப் பார்பி னன்ன
காமங் காதலர் கையற விடினே”
கிள்ளி மங்கலங் கிழார் (குறந்தொகை 152)

‘தாய் முகம் நோக்கி வளருந் தன்மையை
உடைய ஆமையின் பார்ப்பைப் போலத்
தலைவரை பல்காற் காண்டலால் வளருந்
தன்மையுடைய காமமானது அவர் நாம்
செயலறும்படி நம்மைப் பிரிந்து கைவிட்டால்
தாயில்லாத முட்டை கிடந்தபடியே அழிவது
போல உள்ளத்துள்ளே கிடந்து மெலியினன்றி
வேறு என்ன உறுதியை உடையது, என்னை
இடித்துரைப்போர் இதனை சிறிதேனும்
அறிந்திலர்’ எனும் பொருளைக் கொண்டது.
அச்செய்யுளில் தலைவி தோழிக்கு உரைக்க
வேண்டிய கருத்தை நேரடியாக அவளுக்கு
கூறாமல் மறைமுகமாக நேரடித்தன்மையின்றி
வழங்குவதைக் காண முடியும். இதனாலே
இச்செய்யுள் முன்னிலைப் புறமொழியாக
அமைந்திருக்கின்றது என்று கூற முடியும். நம்பி
அகப்பொருளின் 154 ஆவது சூத்திரத்துக்கு
அமைய தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப்
புறமொழி மொழிந்து இற்செறிப்புணர்தற்கு
பின்வரும் இரு உதாரணங்களை நம்பி
அகப்பொருள் விளக்கம் எனும் நூல் தந்துள்ளது.

தஞ்சைவாணன் கோவை 152 ஆவது
செய்யுளும் நற்றிணை 376ஆவது செய்யுளும்
தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி
மொழிந்து செறிப்புணர்தற்கு உதாரணங்களாகும்.
செறிப்பு அல்லது இற்செறிப்பு எனப்படுவது
தலைவனைச் சந்திக்க வழியின்றி பெற்றோர்
தலைவியை அவள் வயது முதிர்ச்சி நோக்கி
வீட்டினுள் இருத்துகையாகும்.

பொய்யாமொழிப் புலவர் எழுதிய
தஞ்சைவாணன் கோவையில் தோழி தலைமகற்கு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்து அறிவுறுத்தல்
என்றால் என்ன என்பதற்கு தலைவன்
முன்னிலையாக நிற்பத் தோழி தலைமகனைக்
காணாள் போலப் புறமொழியாப் புட்களை
நோக்கி கூறுவாள் போல செறிப்பறிவுறுத்தலாகும்²
என வரைவிலக்கணம் தரப்பட்டுள்ளது.

“பயில்காள பந்திப் புயலன்ன வோதியைப்

பைங்கிள்ளைகாள்
மயில்காள் சிறிது மறக்கப்பெ ரீர்தஞ்சை வாணன்
வெற்பிற்
குயில்காள மெங்கு மியம்புதண் சேலையிற் கூடியின்பம்
அயில்காள வெங்கதிர் வேலன்பர் சால வயர்ப்பினுமே”
(தஞ்சைவாணன் கோவை 152)

செய்யுள் பொருள்: பைங்கிள்ளைகாள்,
மயில்காள் நெடுங்கரிய பந்தியாயிருக்கின்ற
புயல்போன்ற வோதியையுடையானைத்
தஞ்சைவாணன் வெற்பில் குயில்காளம் போல்
எங்கும் ஒலிக்கும் குளிர்ந்த சோலையில் கூடி
இன்பமருந்தும் விடம் போன்ற வெங்கதிர்
வேலையுடைய அன்பர் மிகுதியும் மறந்தாலும்
நீங்கள் சற்றும் மறக்கும் தன்மையைப் பெற்றாக
என்றவாறு, எனவே யாம் ஊருக்குப் போகா
நின்றோம்.

எனச் செறிப்புணர்;தீய இச்செய்யுள் ஒருசார்
பகற்குறி விரிப்பகுதியில் உள்ள பாடல் ஆகும்.

இதில் அஃறிணைக்கு கூறுவது போல்
கூறி தலைவனுக்கு முன்னிலைப் புறமொழி
மொழிந்து இற்செறிப்புணர்த்தியிருப்பதைக்
காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நற்றிணை 376 ஆவது செய்யுளும் இதே போல
தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி
மொழிந்து செறிப்புணர்த்தற்கு உதாரணம் என
அகப்பொருள் விளக்கம் உதாரணம் காட்டி
உள்ளது.

“முறஞ்செவி யானைத் தடக்கையிற் றடைஇ
யிறைஞ்சிய குரல பைந்தாட் செந்தினை
வரையோன் வண்மை போல பல உடன்
கிளையோடுண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினங்
குல்லை குளவி கூதளங் குவளை
யில்லமொடு மிடைந்த வீரந்தண் கண்ணியன்
சுற்றமை வில்லன் செயலைத் தோன்றும்
நற்றாய் மாப்பற் காண்குறிற் சிறிய
நற்கவற் கறிய வுரையின் பிற்றை
யணங்கு மணங்கும் போலு மணங்கி
வறும்புணங் காவல் விடாமை
யறிந்தனி ரல்லிரோ வறனில் யாயே”
(நற்றிணை 376)

செய்யுள் பொருள்: முறம் போலுஞ்
செவியையுடைய யானையினது வளைந்த கை
போல வளைந்து தலைசாய்ந்த கதிர்களையும்

பசிய அடித்தண்டினையும் உடைய செவ்விய திணையை வரையாது கொடுப்பவனது கைவண்மைக்கு ஈண்டும் பரிசிலர் போலப் பலவாகிய சுற்றத்தோடு நெருங்கி வந்து உண்ணா நின்ற வளைந்த வாயையுடைய பசிய கிளியின் கூட்டமே! தலைவனை முன்பு முயங்கி அவனை நீங்கிய பின்னர் அறநெறியிலே நில்லாத எம் அன்னை எம்மை வருத்தி காவலின்றி அழிகின்ற திணைப்புனத்தினை யாங் காவல் செய்ய விடாது இவ்வயிற் செறிந்திருப்பதனை நீயிற் அறிந்தீரன்றே, இதன் பின்பு வெறியெடுத்தலாலே முருக வேலும் எம்மை வருத்தும் போலும் ஆதலின் குல்லை, மலைப் பச்சை கூதாளி குவளை தேற்றா என்பனவற்றின் மலராற் புனைந்த மிகக் குளிர்ந்த பூமாலை யுடையவனும் வரிந்து கட்டிய வில்லை யுடையவனுமாகி அசோக மரத்தின் கீழ் வந்து நிற்கும் நல்ல மாலையணிந்த மார்புடைய அவனை நீயிற் காண்பீராயின் இங்கு நிகழ்ந்த எல்லாவற்றையும் கூறாது விடினும் சிறிய சிலவற்றையேனும் அறிந்து கொள்ளுமாறு நன்றாக அவனுக்கு உரையுங்கோள் எனும் பொருளைத் தருகிறது.

இச்செய்யுள் கிளிக்கூட்டத்துக்கு கூறுவது போல தலைவனுக்கு தோழி சிறைப்புறமாக செறிப்பு அறிவுறுத்தியதாக அமைந்துள்ளது. இங்கு அஃறினைப் பொருளை நேரடியாக வைத்து தலைவனுக்கு மறைமுகமாக கருத்தைத் தெரிவிக்கவே முன்னிலைப் புறமொழி பயன்பட்டுள்ளது.

1.2.3.3 அகப்பொருள் விளக்கம் 175 ஆவது செய்யுள்

நம்பி அகப்பொருளில் முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து பேசும் முன்றாவது செய்யுளாக 175 ஆவது செய்யுளைக் குறிப்பிட முடியும்.

“முன்னிலை முன்னிலைப் புறமொழியென்றாங்கன்ன வருவகை தறத்தோடு நிலையே” (நம்பி அகப்பொருள் 175)

இச்செய்யுள் அறத்தோடு நிலையை இரு வகையாகக் குறிப்பிட்டு ஒன்று முன்னிலை, மற்றையது முன்னிலைப் புறமொழி என நவின்றுள்ளது.

எனவே நம்பி அகப்பொருள்; 50, 154, 175 ஆவது செய்யுள்களின் வாயிலாக முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து இலக்கண விளக்கம் பேசி உள்ளது எனலாம்.

1.2.4 களவியற்காரிகை

அகத்திணை இலக்கணம் பேசும் நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றுமோர் நூலாக களவியற்காரிகையைக் குறிப்பிடலாம். இரா, இளங்குமரன் பதிப்பித்த களவியற் காரிகைநூலில் 31 - 42 வரையான செய்யுள் பகுதி தோழியாலய கூட்டக்கிளவி பற்றிப் பேசுகின்றது. தோழியாலய கூட்டக்கிளவிகளின் பகுதிகளில் ஒன்றாக சிறைப்புறக்கிளவி விளங்குகிறது. சிறைப்புறக்கிளவிக்கு விளக்கம் தருகையில் சிறைப்புறக்கிளவி முன்னிலைப் புறமொழியாகவும் அமையும் என்ற கருத்தைக் களவியற்காரிகை தருகின்றது. இதற்கு

உதாரணமாக பாண்டிக்கோவை செய்யுள்கள் இரண்டு உதாரணமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் சிறைப்புறக்கிளவி என்பது குறிப்பினால் இற்செறிப்புரைத்த தோழி முன்னிலைப் புறமொழியாக வேங்கைக்கு உரைப்பாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லுதல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

களவியற்காரிகை முன்னிலைப் புறமொழிக்கு உதாரணம் காட்டிய செய்யுள்கள் பின்வருமாறு,

“திரையார் குருதிப் புனல் மூழ்கச் செந்நிலத் தன்றுவென்ற வரையார் பெரும் புகழ்ச் செங்கோ லுசிதனொன் பூம்பொதியில்

வரையார் திணைப்புனம் கால் கொய்ய
நன்னாள் வரைந்து நின்ற
விரையார் மலரிள வேங்காய்
நினக்கு விடையிலலையே”
(பாண்டிக்கோவை 174)

“உலம்புனை தோண்மன்ன ரோடவல்
லத்தட் டவருரிமை
நலம்புனை கோதையர்க் கல்லல்கண்
டான்கொல்லின் சாரனண்ணி
வலம்புனை வில்லோடிருவிப்
புனங்கண்டு வாடிநின்றாற்
சிலம்பனை நையற்க வெண்ணுங்கொல்
வேங்கை செறிபொழிலே”
(பாண்டிக்கோவை 177)

இவை வேங்கைக்கு உரைப்பது போல
தலைமகனுக்கு தோழியால் முன்னிலைப்
புறமொழியாக மொழியப்பட்ட செய்யுள்
கூற்றுக்களாகும்.

1.3. முன்னிலைப் புறமொழி பொதுவான அறிமுகம்.

(அ க ர ர தி க ள யும் அ ரும் ப த
விளக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட
அறிமுகம்)

தமிழ் கலைச்சொல் அகராதிகளும்
இலக்கிய நூல்களின் அரும்பத விளக்கங்களும்
முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து பொதுவான
வரைவிலக்கணங்களைத் தந்துள்ளன.

முன்னிலைப் புறமொழி என்றால் என்ன
என்பதற்கு,

•ஐந்திணைப் பதிப்பக வெளியீடாக வந்த
டாக்டர் ப. கோபாலனது நூலான தமிழ்
இலக்கியக் கலைச்சொல் அகராதி “முன்னிலைப்
புறமொழி எனப்படுவது முன்னிலையாக
நிற்பாரைக் குறித்துப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக்
கூறுஞ்சொல் (தொல். பொ. 165; இளம்பூரணம்)
ஆகும்” என வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளது.

•தமிழவேள் என்பவர் “ஈழத்து பூதந்தேவனார்
வரலாறும் பாடல்களும்” எனும் தனது நூலில்
அருஞ்சொற்றொடர் பகுதியில் “முன்னிலைப்
புறமொழி எனப்படுவது ஒரு செய்தியைக்
கேட்பதற்கு உரியவர் அண்மையில் நிற்க அவர்
கேட்கும்படி பிறர் ஒருவருக்கு கூறுவது போலக்

கூறுதல் ஆகும்”³ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ்மண் பதிப்பக வெளியீடாக வந்த, தி. வே
கோபாலையர் அவரது நூலான தமிழ் இலக்கணப்
பேரகராதி, பல தொகுதிகளைக் கொண்டது.
இதில் அகப்பொருள் இலக்கண விளக்கம் தரும்
தொகுதிகளில் முன்னிலைப் புறமொழிக்கு சில
வரைவிலக்கணங்கள் உண்டு.

•தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி - அகப்பொருள்
தொகுதி 1

இதில் அறத்தோடு நின்றல் வகைக்கு விளக்கம்
தருகையில், அறத்தோடு நின்றல் முன்னிலை
மொழி, முன்னிலைப் புறமொழி என இரு
வகையில் இடம்பெறும். முன்னிலை மொழி
(முன்னிற்பாருக்கு நேரே கூறுதல்), முன்னிலைப்
புறமொழி என்பன (முன்னிலைப் புறமொழி
- தாம் உரையாட வேண்டுவோர் நேரில்
இருந்தும் அவரை அழைத்துப் பேசாது அவர்
செவிமடுக்குமாறு செய்தியினை அறிவுறுத்துதல்)
(நம்பி அகப்பொருள் 175)⁴ என விளக்கம்
தந்துள்ளது.

•தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி - அகப்பொருள்
தொகுதி 4

முன்னிலைப் புறமொழி என்பது வா—
யில்களாவார் தலைவன், தலைவி என்ற
இவர்களுடைய ஊடலைத் தணிக்கும் போது
தம்முன் நிற்கும் தலைவனை நோக்கி நேராகப்
பேசாமல் பிறரைக் கூறுமாறு போலத் தம்
ஓற்றுமைப்படுத்தும் சொற்களைப் பேசி ஊடல்
தீர்த்து வைப்பர். முன்னிலைப் புறமொழி - முன்
நின்றானிடம் நேராகப் பேசாமல் பிறரைக்
கூறுமாறு போலக் கூறுதல். (தொ. பொ. 167 நச்)⁵
என வரைவிலக்கணம் தந்துள்ளது.

•சந்தியா பதிப்பகம் வெளியிட்ட மதுரைத்
தமிழ்ப் பேரகராதி இன் இரண்டாம் பாகம்

முன்னிலைப் புறமொழி எனப்படுவது
“முகதாவினிற்போர்க்கு பிறருடன் பேசுதல் போல்
பேசல்”⁶ என வரைவிலக்கணம் தந்துள்ளது.

இவ்வரைவிலக்கணங்களின் வழி நோக்கினால்
ஒருவருக்கு உரிய செய்தியை அவரிடம்

நேரடியாகக் கூறாமல் அவர் கேட்க பிறருக்கு கூறுவது போல் கூறுதலை முன்னிலைப் புறமொழி என பொதுவாகக் கூறக்கூடியதாகவுள்ளது.

இதே பொருட்பட 'குறுந்தொகைப் பெருஞ் செல்வம்' எனும் நூலில் தமிழறிஞர் சாமி சிதம்பரனார் என்பவர் குறுந்தொகைச் செய்யுள் 47க்கு விளக்கம் தருகையில் முன்னிலைப் புறமொழி குறித்த வரைவிலக்கணத்தையும் தந்திருப்பதையும் காணலாம்.

சாமி சிதம்பரனாரின் கருத்துப்படி நம்முன்னே இருப்பவரிடம் நேரடியாக அச்செய்தியைக் கூற விருப்பமில்லை ஆயினும் எப்படியாவது செய்தியைச் சொல்லியே ஆக வேண்டும். அப்போது எப்படி பேசுகின்றோம், வேறொரு பெருளைப் பார்த்து சொல்வது போல் சொல்கின்றோம். இதற்கு "சாடை பேசுதல்" என்று உலக வழக்கிலே இன்று சொல்கின்றனர். இதற்குத்தான் முன்னிலைப் புறமொழி என்று பெயர் வந்தது. எதிரிலே இருப்பவரிடம் நேரடியாக செய்தியைச் சொல்லாமல் மற்றொருவரிடம் அல்லது மற்றொரு பொருளிடமேனும் சொல்லுதல் முன்னிலைப் புறமொழி எனப்படும்; எனக்கூறிய சாமி சிதம்பரனார் குறுந்தொகை 47ஆவது பாடலை முன்னிலைப் புறமொழிக்கு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். அப்பாடல் சாடை பேசும் பாடல் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறுந்தொகை 47 ஆவது பாடலானது ஒரு தலைவனும் தலைவியும் அடிக்கடி இரவிலே சந்தித்து பழகுகின்றனர். இதற்கு தோழியும் உடன்படுகிறாள். இந்த இரவுச்சந்திப்பை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்பது தோழியின் ஆவல் இது முடிவு பெற வேண்டுமானால் அந்தக் காதலர்கள் வெளிப்படையாக மணந்து கொண்டு வாழ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் சந்திப்பை யாராலும் நிறுத்த முடியாது. இதுவும் தோழிக்குத் தெரியும்.

தலைவனைப் பார்த்து 'நீ இவ்வாறு இரவிலே அடிக்கடி வந்து போவது தவறு தலைவியை விரைவிலே மணம் புரிந்து கொள்' என்று வற்புறுத்திக் கூறவும் தோழிக்கு மனம் இல்லை.

ஆதலால் இவள் தன் கருத்தை குறிப்பாக - சாடையாகக் கூறினாள்.

ஒரு நாள் வழக்கம் போல் தலைவியைக் காண வந்திருக்கிறான் தலைவன். அப்பொழுது நல்ல நிலவொளி பட்டப்பகல் போல் வீசுகின்றது. தோழி தலைவனிடம் செல்கிறாள். அவனை கீழும் மேலும் பார்த்தாள்; வானத்தையும் அன்னார்ந்து பார்த்தாள். நட்சத்திரங்களின் நடுவே நன்றாக தண்ணிலவு வீசித் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சந்திரனைப் பார்க்கிறாள். அதனிடம் தன் உள்ளத்திலே வெளியே புறப்படுவதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருந்த எண்ணத்தை விட்டுவிடுகிறாள்.

"கருங்கால் வேங்கை வீடகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றும்; காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிறு
நல்லை அல்லை நெடுவெண்ணிலவே!
(குறுந்தொகை 47)

'கணக்கு வழக்கின்றி நீண்ட நேரமாக வானத்திலே விளையாடுகின்ற நிலவே! நீ உலகில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் குளிர்ச்சியைத்தான் தருகின்றாய். பால் போன்ற உன் அமுத தாரகையால் பாரில் உள்ள அனைவரும் இன்பந்தான் அடைகின்றனர். ஆயினும் இரவு தோறும் வந்து அலையும் களவு மணத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் தலைவனுக்கு மட்டும் நீ நன்மை செய்யவில்லை. இதற்கு காரணம் கூறுகின்றேன் கருத்துடன் கேள். 'இரவிலே அவர் வரும் வழியிலே வலிமையான அடிப்பாகத்தை உடைய வேங்கை மரங்கள் தழைத்து மலர்ந்திருக்கின்றன. அந்த மலர்கள் குன்றுக் கற்களின் மேல் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன. வேங்கை மலர்கள் படிந்து கிடக்கும் அந்த குன்றுக் கற்கள் பெரிய புலிக் குட்டிகளைப் போலக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இத்தோற்றம் இரவிலே வரும் தலைவனுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கினாலும் உண்டாக்கும். அன்றியும் காண்போர் கண்ணுக்கு எல்லாப்பொருளும் விளங்குமாறு நீ வெண்ணிலவைப் பொழிவதனால் அவர் வருவதை ஊரில் உள்ளவர்கள் பார்த்து விடவும் முடியும். ஊரில் உள்ளோர் பார்த்துவிட்டால் என் தலைவியின் களவொழுக்கம் வெளிப்பட்டு விடும்; ஊரார் அவளைப் பழி கூறுவார்;

ஆதலால் ஏ வெண்ணிலவே நீ என் தலைவர்பால் நன்மையுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று கூறினாள் தோழி 'தலைவனே நீ இரவிலே வருதல் முறையாகாது. தலைவியை மணந்து கொள்வது தான் தகுந்தது.' என்பதை உணர்த்த நிலவுக்கு கூறுவது போல் சாடை பேசினாள் தோழி. என முன்னிலைப் புறமொழிக்கு உதாரணத்துடன் விளக்கம் தந்துள்ளார்;; சாமி சிதம்பரனார். இச்செய்யுளில் தலைவனுக்கு தோழி முன்னிலைப் புறமொழி பகர்வதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது தலைவனிடம் இரவுக்குறி மறுத்து தோழி நேரடியாக எதுவும் உரைக்கவில்லை. அஃறிணைப் பொருளான நிலவை விழித்துப் பேசுவது போல சாடையாக தலைவனுக்கு இரவுக்குறி மறுத்துப் பேசியுள்ளாள் தோழி. இப்பாடலை முன்னிலைப் புறமொழியை விளக்க சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

சங்க அகத்திணைப் பாடல்கள் ஒருவிதக் காட்சிப்படுத்தலுடன் அதாவது நாடகத் தன்மையுடனே புனையப்பட்டுள்ளன. இருவர் நேரடியாக ஒரு கருத்தை பரிமாற்றிக் கொள்ளும் போது அங்கு நாடகத் தன்மை குன்றி உரையாடல் பாங்கே மேலெழுகிறது. உரையாடலை விட நாடகப்பாங்கே இரசனை மிகுந்தது. செய்யுளை வாசிக்கும் வாசகரின் மனதில் காட்சியை விரியச் செய்ய உரையாடல் பாங்கை விட நாடகப் பாங்கே மிகச் சிறந்த முறையெனக் கொண்டோ அல்லது கூற வந்த விடயத்தை நேரடியாக அன்றி மறைமுகமாக கூறுவதே பொருத்தமானதாகவும் இரசனையை அதிகரிக்கச் செய்யும் எனக் கருதியோ முன்னிலைப் புறமொழியைக் கையாண்டு இருக்கலாம்.

1.4 பல்லவர் காலத்தில் சங்க இலக்கிய கூறான முன்னிலைப் புறமொழியின் செல்வாக்கு

முன்னிலைப் புறமொழி குறித்து மற்றுமோர் சிறப்பம்சத்தையும் முன்வைக்கலாம். சங்க அகத்திணைப் பண்புகள் பிற்பட்டகாலமான பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்களில் பக்தியைப் பாட அல்லது இறைவன் மீதான காதலைப்பாடவும் பயன்பட்டுள்ளன. இந்தவகையில் சங்க இலக்கிய அம்சங்களுள் ஒன்றான முன்னிலைப் புறமொழியும்

பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு தக்க சான்றாக பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த மாணிக்கவாசகரால் பாடப் பெற்ற திருக்கோவையிலிருந்து உதாரணம் எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

“கணியர் கருத்தின்று முற்றின்
றியாஞ்சென்றுங் காப்புனமே
மணியார் பொழில்கால் மறத்திற்கண்
டீர்மன்னு மம்பலத்தோன்
அணியார் கயிலை மயில்காள்
அயிலவே லொருவாவந்தாற்
றுணியா தனதுணிந் தாரென்னு
நீர்மைகள் சொல்லுமினே”
(திருக்கோவை 145)

பொருள் : கணியாரது நினைவு இன்று முடிந்தது. யாங்கள் போகா நின்றோம் கரிய புனமே, மணிகார்ந்த பொழில்காள் வேங்கையோ பயின்றீராகலின் நீரெம்மை மறப்பீர். நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவனது அழகார்ந்த கயிலை— யில்னின்றும் வந்த மயில்களே அயில் வேல் துணையாக தனிவருமவர் ஈண்டு வந்தால் அன்புடையார் துணியாதவற்றை அவர் துணிந்தார் என்று நீர்மைகளைச் சொல்லுமின்.

இச்செய்யுள் மயிலுக்கு உரைப்பது போல் தோழியால் தலைமகனுக்கு முன்னிலைப் புறமொழியாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செய்யுள் சிறைப்புறக்கிளவியாக அமைந்த முன்னிலைப் புறமொழியாகும்.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது அகத்திணைப் பண்புகளோடு இயைந்த அம்சமாக முன்னிலைப் புறமொழி பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியுள்ளது எனக் கூறலாம்.

1.5. கோவை இலக்கியங்களும் முன்னிலைப் புறமொழியும்.

தொல்காப்பியத்திலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் மிகுந்து காணப்படும் அகப்பொருள் கருத்துக்களையும் பண்புகளையும் இடைக்காலங்களில் பரப்பத் தமிழ் புலவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவே

கோவை இலக்கியம் எனக் குறிப்பிட முடியும். தொல்காப்பியக் கருத்துக்களும் சங்கத் தொகை நூல்களின் செய்திகளும் கோவை நூல்களில் மறுபிறவி எடுத்துள்ளன. அந்தவகையில் முன்னிலைப் புறமொழி என்ற அம்சத்தை கோவை இலக்கியங்களிலும் காணலாம். இதற்கு சான்றாக தஞ்சைவாணன் கோவை, பாண்டிக்கோவை, திருக்கோவை போன்ற இலக்கியங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பாண்டிக் கோவை 174, 177 ஆவது செய்யுள்கள் தஞ்சைவாணன் கோவை 152 ஆவது செய்யுள்; திருக்கோவை 145 ஆவது செய்யுள்

ஆகிய செய்யுள்கள் சங்க இலக்கிய பண்பான முன்னிலைப் புறமொழி என்ற அம்சத்தை பின்பற்றி அமைந்த செய்யுள்களாகும்.

எனவே, தொல்காப்பியத்திலும்; சங்க இலக்கியங்களிலும் உள்ள அகப் பொருள் கருத்துக்களை இடைக்காலத்தில் பரப்ப புலவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவே கோவை இலக்கியங்கள் எனும் கருத்துக்கு வலு சேர்க்கும் அம்சங்களில் ஒன்றாக முன்னிலைப் புறமொழி விளங்குகிறது எனலாம்.

1.6. முன்னிலைப் புறமொழிக்கான சந்தர்ப்பங்கள்.

கலைச்சொல் அகராதிகளும் இலக்கண நூல்களும் தந்த வரைவிலக்கணங்களினதும் உதாரணங்களினதும் வாயிலாக முன்னிலைப் புறமொழிக்கான சந்தர்ப்பங்களை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

- எல்லுக்குறி விரியாக அமைதல்.
- சிறைப்புறக் கிளவியாக வருதல்.
- அறத்தோடு நிற்கும் போது அமையப் பெறல்.

- இற்செறிப்புணர்த்துவதாக வருதல்.
- தலைமகனுக்கு அறிவுறுத்துவதாக அமைதல்.
- குறைவேண்டி முயலும் போது வருதல்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் முன்னிலைப் புறமொழி கையாளப்பட்டுள்ளது.

தொகுத்து நோக்கும் போது முன்னிலைப் புறமொழி என்ற துறை அகத்திணை மரபில் முக்கிய ஒரு அழகியல் அம்சமாகவும் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த துணைசெய்த ஓர் உத்திமுறையாகவும் திகழ்ந்துள்ளது.

1.7 தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் ஓர் ஒப்பீடு.

1.7.1 சங்க இலக்கியங்களில் தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் ஓர் அறிமுகம்

சங்க காலம் என எம்மால் வரையறுத்துக் கூறப்படும் காலத்துக்கு முன்பே தமிழ் மொழி மக்களால் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வந்திருத்தல் வேண்டும்.

தமிழில் இலக்கிய பாரம்பரியம் சங்க காலம் முதலே இருந்துவருகின்றது. சங்க இலக்கியங்கள் தமிழின் தொன்மையை மட்டுமின்றி கருத்தாழத்தையும் அழகையும் பறைசாற்றுகின்றது. தமிழில் கிடைக்கத்தக்க இலக்கியங்களாக சங்க இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்ற போதும் வளர்ச்சியடைந்த

ஒரு மொழியின் இலக்கியங்களாகவே சங்க இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றது. அதாவது சங்க காலம் என எம்மால் வரையறுத்துக் கூறப்படும் காலத்துக்கு முன்பே தமிழ் மொழி மக்களால் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வந்திருத்தல் வேண்டும். சங்க காலத்துக்கு முற்பட்ட இலக்கியங்கள் இயற்கைச் சீற்றங்களால் அழிந்தோ அல்லது பாதுகாக்கப்படாமல் அழிந்தோ துரதிஷ்டவசமாக எமக்கு கிடைக்கப் பெறாமல் போயுள்ளது. ஆனால் எமது அதி—ஷ்டத்தின் காரணமாக நன்கு வளர்ச்சியடைந்த சொற்கருக்கமும் பொருட்செறிவும் கொண்ட அழகிய இலக்கியங்களை இலக்கியப்

பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியாக நாம் கொண்டுள்ளோம்.

சங்கப் புலவர்கள் அக்கால சூழலையும் சூழ்நிலையையும் கருத்தில் கொண்டே இலக்கியங்கள் படைத்துள்ளனர். அகம்; புறம் எனும் பாகுபாட்டுடன் ஐந்தில வரையரையுடன் ஒரு சட்டகத்துக்குள் அமைக்கப்பட்டது போன்ற குறிப்பிட்ட வரையரையுடன் சங்கப்பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்ற போதும் அவற்றைச் செழுமைப்படுத்தி நயம்மிக்கதாக எமக்குத் தர சங்கச் சான்றோர் பல்வேறுபட்ட உத்திமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளதைக் காணலாம். உதாரணமாக சிறப்பான இயற்கை வருணனை, உள்ளூறை உவமம், இறைச்சிப் பொருள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இதே போன்று சங்க அகப்பாடல்களில் பாத்திரங்களையும் பாத்திரக் கூற்றுமுறைகளையும் காணலாம். பாத்திரக் கூற்றுமுறை சங்க அகத்தினைப் பாடல்களில் ஒரு வித நாடகத் தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது. இக்கூற்றுக்கள் தனியாள் கூற்றுமுறையாக அல்லது இருவர் கூற்றமுறையாகவே அமைந்துள்ளது. அக்கூற்றுக்களை வெறும் கூற்றுக்களாக வெளிப்படுத்தாமல் அவற்றை நயக்கத்தக்கதாகவும் கலையம்சம் பொருந்தியதாகவும் அமைக்க பல்வேறுபட்ட உத்திகளையும் கையாண்டுள்ளனர். அவ்வாறு கூற்றுமுறையைக் கலையம்சம் பொருந்தியதாக அமைக்க சங்கப் புலவர்கள் கையாண்ட இரு உத்திமுறை அம்சங்களாக தூதையும் முன்னிலைப் புறமொழியையும் குறிப்பிடலாம்.

1.7.2 தூதும் தூது இலக்கியங்களும் ஓர் அறிமுகம்.

தூது எனப்படுவது ஒருவர் தனது கருத்தை மற்றொருவருக்கு அறிவிக்கும்படி பிறதை அல்லது பிறனை அனுப்புவது ஆகும். தூது இலக்கியம் எனப்படுவது ஒருவர் தனது கருத்தை மற்றொருவருக்கு அறிவிக்கும்படி பிறதை அல்லது பிறனை தூது அனுப்புவது போல அமையும் இலக்கியமாகும். மனிதரைத் தூதாக அனுப்புதலே அல்லாமல் பறவைகளையும் விளங்குகளையும் தென்றல் முதலிய உயிருள்ள

மற்றும் உயிற்றவைகளையும் தூது விடுதல் மரபாக உள்ளது.

அன்னம், கிளி, முகில், பூவைத் தோழி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு, என்பனவும் தூதாக அமைத்துப்பாடப்பட்டுள்ளது. (உதாரணமாக விறலிவிடுதூது, பணவிடுதூது, மான்விடுதூது, நெல்விடுதூது, புகையிலை விடுதூது, தமிழ்விடுதூது, முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.)

தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் பாலைத் திணையில் பிரிவு பற்றி குறிப்பிடுகையில் தூது பற்றியும் குறிப்பிட்டு இருப்பதைக் காணலாம்.

‘ஓதல் பகையே, தூது இவை பிரிவே’ (தொல்காப்பியம் - அகத்திணையியல் 25)

‘அவற்றுள் ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன்’ (தொல்காப்பியம் - அகத்திணையியல் 26)

இது தவிர புறத்திணையியலிலும் தூது பற்றி தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டு உள்ளார். (தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - புறத்திணையியல் 1030, 1031, 1037)

சங்ககால அகத்திணை இலக்கியத்தில் தூது வடிவம் கையாளப்பட்டிருப்பதற்கு பின்வரும் பாடலை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

‘கொடுங் குறற் குறைத்த செல் வாய்ப்பைங்கிளி !

அஞ்சல் ஓம்பி, ஆர்ப்பதம் கொண்டுநின் குறை முடித்த பின்பை,

என் குறை செய்தல வேண்டுமால்; கை தொழுது இரப்பல் ;

பல் கோட் பலவின் சாரல் அவர் நாட்டு, நின் கிளை மருங்கின்,

சேறி ஆயின், அம் மலை கிழவோற்கு உரைமதி —இம் மலைக்

கானக் குறவர் மடமகள் ஏனல் காவல் ஆயினன் எனவே’ (நற்றிணை 102)

அதாவது வளைந்த திணைக் கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகா நின்ற சிவந்த வாயையுடைய கிளியே! அஞ்சாதேகொள். நீ

இக்கதிர்களைக் கொய்தல் காரணமாக யாரேனும் நின்னை அச்சுறுத்துவார் கொல்லோ? என்னும் ஐயத்தைப் போக்கி வேண்டிய உலவைக் கொண்டு நின் குறையெல்லாம் முடித்த பின்பு, ஒழிவெய்திய காலத்தில் என்னுடைய குறைபாட்டைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். இது நின்னை நான் என் கைகளைக் குவித்துத் தொழுது இரந்து கேட்கிறேன். அக்குறைபாடு தான் யாதோவெனின் பலா மரங்கள் மிக்க சாரலையுடைய நாட்டின் கண்ணுள்ள நின் சுற்றத்தினிடத்து நீ ஒரு பொழுது செல்லுவையாயின் அம்மலைக்கு உரியராகிய எனது காதலரைநோக்கி இந்த மலையைச் சூழ்ந்த காட்டின் கண்ணுள்ள குறவருடைய இளமகள் முன் போலவே தினைக் கொல்லைக் காவலுக்கு அமைந்து ஆண்டிருக்கிறாள் என்று ; இவ்வொன்றை மட்டும் உரைத்து என் இவ்வொரு குறையைச் செய்து முடிப்பாயாக.(காமம் மிக்க கழிபடர்க் கிழவி)எனக் கிளியைத் தூது செல்லக் கூறுவதாய் அப்பாடல் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் தனித் தூது இலக்கியம் எனத் தனி இலக்கியங்கள் எதுவும் காணப்படாத போதும் இலக்கியப் பாடல்களை தூது அனுப்பும் உத்தியைக் கையாண்டு படைத்திருப்பதைக் காணலாம். தூது அனுப்புதல் என்பது நடைமுறையின் பாற்பட்டதல்ல. சொல்ல விரும்பும் ஒரு விடயத்தை கவிநயத்துடன் வெல்வதற்கான ஒரு கற்பனை வடிவமாகவே உள்ளது.

1.7.3 தூதுக்கும் முன்னிலைப் புறமொழிக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை.

*தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் ஒருவர் மற்றொருவருக்குரிய செய்தியைக் கூறக் கைக்கொள்ளும் உத்தியாகக் காணப்படுகின்றது. ஒருவருக்குரிய செய்தியை அவரிடம் நேரடியாக கூறாமல் பிரிதொருவரின் அல்லது பிரிதொன்றின் உதவியைக் கொண்டு சொல்வதாக இவை அமையும்.

*இவ்விரண்டும் சங்ககாலம் முதல் கையாளப்பட்டு வந்துள்ள இலக்கிய உத்திமுறையாகக் காணப்படுகின்றது.

*சங்க காலத்துக்கு பிற்பட்ட காலங்களிலும் இவை பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

*இரண்டுக்குமான வரைவிலக்கணத்தை தொல்காப்பியம் தந்துள்ளது.

*ஆரம்ப காலங்களில் தலைவன் தலைவிக்கு இடையிலான கருத்துக்களை பறிமாற்றிக் கொள்ள பயன்பட்டுள்ளது.

*இரண்டிலும் மூன்று பாத்திரங்கள் தொடர்புடையதாக அமையும். செய்தியைக் கூறுபவர், செய்திக்கு உரியவர், செய்தியை காவிச் செல்பவர் அல்லது செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர் என மூன்று பாத்திரங்கள் தொடர்புபடுவதைக் காணலாம்.

*இரண்டிலும் செய்தி யாருக்கு உரியதோ அவரிடம் செய்தி நேரடியாக கூறப்படமாட்டாது. பிறிதொன்றால் அல்லது பிறிதொருவரின் உதவியைக் கொண்டே செய்தி உரியவரிடம் கூறப்படும்.

*தூது அனுப்புதலும் முன்னிலைப் புறமொழியும் கவிஞர் சொல்ல விரும்பும் ஒரு விடயத்தை, கவி நயத்துடன் சொல்வதற்கான கற்பனை வடிவங்களாகவே உள்ளன.

*தூது செல்வதற்கு உரியவர்களைத் தொல்காப்பியம் வாயில்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். அதே வாயில்கள் எனப்படுபவர்களுடன் தொடர்புடையதாகவே முன்னிலைப் புறமொழியும் காணப்படுகின்றது. (தோழி, செவிலித்தாய், பார்ப்பன், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் ஆகியோர் வாயில்களாவர்.)

*தூதிலும் முன்னிலைப் புறமொழியிலும் வாயில்கள் எனப்படுபவர்களைக் கொண்டு செய்தி உரியவர்களுக்கு எத்திவைக்கப்படும். அதாவது மனிதர் ஒருவரின் உதவியைக் கையாண்டு செய்தியை உரியவரிடம் சேர்க்கும் முயற்ச்சியாக இது அமையும்.

•வாயில்களின் உதவியின்றியும் இவை திகழ்ந்திருப்பதை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியலாம்.

•உயர்திணையில் வாயில்களின் மூலமும் அஃறிணையில் உயிருள்ளவையான கிளி, மயில் போன்ற பிராணிகள் மூலமும் உயிற்றற்ற நிலா போன்றவற்றின் மூலமும் முன்னிலைப் புறமொழியும் தூதும் பகரப்பட்டுள்ளது.

•தலைவன் பிரிந்தவிடத்து பிரிவுத்துன்பம் அதிகமான நிலையில்தன் காதல் மிகுதியையும் ஆற்றாமையையும் அஃறிணைப் பொருள்களிடம் கூறி தூது சென்றுவருமாரு தலைவி வேண்டுவாள். (காமமிக்க கழிபடர் கிழவி) அதே போன்று பிரிவுத்துன்பம் அதிகமான நிலையில்தன் காதல் மிகுதியையும் ஆற்றாமையையும் வெளிப்படுத்தி தலைவனை வரைவுக்கு விரைவுபடுத்த தலைவி முன்னிலைப்புறமொழியாக (சிறைப்புறக் கிளவி) தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துவாள்;

•பிற்பட்ட காலங்களில் குறிப்பாக பல்லவர் காலத்தில் தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் பக்தியைப் பாட துணை செய்துள்ளது. பக்தி இலக்கியங்களில் அடியார்கள் இறைவனிடம் குயில், தும்பி, பூவை, நெஞ்சு, தென்றல் முதலானவற்றைத் தூதாக அனுப்பும் முறையைக் காணமுடிகிறது.

திருமுறைகளிலும் நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தத்திலும் தலைவனாகிய இறைவனிடம் அன்பு கொண்ட தலைவி தூது அனுப்புவதாக அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன.

தூது பக்தியைப் பாட துணை செய்துள்ளதை மாணிக்கவாசகர் பாடிய குயிற்பத்து பகுதியில் காணலாம். தன் மகள் கூறிய விபரங்களை எல்லாம் கேட்ட தாய், உன் காதலனை என் முன் அழைத்து வா என்று கூறுகிறாள். இதைக் கேட்ட தலைவி,

குயிலை அழைத்து, தன் தலைவனை அழைத்துக் கொண்டு வருமாரு குயிலைத் தூது அனுப்புகிறாள். (மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம்: குயிற்பத்து)

இதே போன்று மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவையில் முன்னிலைப் புறமொழியைக்

காணலாம். கணியாரது நினைவு இன்று முடிந்தது. யாங்கள் போகா நின்றோம் கரிய புனமே, மணிகார்ந்த பொழில்காள் வேங்கையோ பயின்றீராகலின் நீரெம்மை மறப்பீர். நிலைபெறு மம்பலத்தை உடையவனது அழகார்ந்த கயிலை— யில்னின்றும் வந்த மயில்களே அயில் வேல் துணையாக தனிவருமவர் ஈண்டு வந்தால் அன்புடையார் துணியாதவற்றை அவர் துணிந்தார் என்று நீர்மைகளைச் சொல்லுமின் (திருக்கோவை 145) என மயிலுக்கு உரைப்பது போல் தோழியால் தலைமகனுக்கு முன்னிலைப் புறமொழியாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

•இரண்டிலும் நேரடியாகக் குறிப்பிட முடியாத விடயங்களே தூதாக அல்லது முன்னிலைப் புறமொழியாக கூறப்பட்டுள்ளது. தயக்கம், சங்கடம், சூழ்நிலைத் தடங்கள் போன்றவற்றாலே கூறமுடியாதவற்றை முன்னிலைப் புறமொழியாக குறிப்பிடுவதுண்டு. தூதில் காதலால் ஏற்படும் நாணம் செய்திக்கு உரியவர் தொலைவில் இருத்தல் போன்ற காரணங்களால் நேரடியாகத் தன் மனக் கருத்தை கூறமுடியாது போயுள்ளதைக் காணலாம்.

• இரண்டுமே செய்யுள் இலக்கியங்களில் நாடகத்தன்மையை ஏற்படுத்தும் நயக்கத்தக்க உத்திகளாக திகழ்கின்றன.

1.7.4 தூதுக்கும் முன்னிலைப் புறமொழிக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள்

• தூது எனப்படுவது ஒருவர் பிறர் ஒருவரை அல்லது பிறதை மற்றொருவரிடம் தூதாக அனுப்புதல் ஆகும். முன்னிலைப் புறமொழி ஒருவருக்குரிய செய்தியை அவர் கேட்க பிறருக்கு அல்லது பிறனுக்கு கூறுவது போல் அமையும்.

• சங்க காலத்தில் இலக்கிய உத்திகளாக திகழ்ந்த முன்னிலைப்புறமொழியும் தூதும் பிற்பட்ட காலங்களிலும் பயன்பட்டுவந்துள்ள போதும் தூது பிற்காலத்தில் தனி இலக்கியமாக வளர்ச்சிகண்டுள்ளது. தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. முன்னிலைப் புறமொழி அவ்வாறான வளர்ச்சியை அடையவில்லை. (உதாரணமாக விறலிவிடுதூது, நெஞ்சுவிடு தூது)

• தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் ஆரம்பத்தில் தலைவன் தலைவிக்கிடை—யிலான காதல் சார் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க அகத்திணையில் பயன்பட்டுள்ள போதும் தூது புறத்திணைசார் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவும் பயன்பட்டுள்ளது. அதியமான் என்ற மன்னனுக்காக ஓளவையார் தொண்டைமான் என்ற அரசனிடம் போர் மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று வலியுறுத்துவதற்காக தூது சென்றதாக குறிப்பிடும் புறநானூற்றின் தொண்ணூற்று ஐந்தாவது பாடலை இதற்கு சான்றாகக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் முன்னிலைப் புறமொழி புறத்திணையைப் பாட துணை நின்றதில்லை.

• முன்னிலைப் புறமொழியில் செய்தியைக் கூறுபவர், செய்திக்கு உரியவர், செய்தியை நேரடியாக கேட்பவர் ஆகிய மூவரும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதாகவே அமையும். அதாவது சாடைமொழியாக சொல்லப்படும் சொல்லைக் கேட்கும் தூரத்தில் செய்திக்கு உரியவரும் சாடைமொழி சொல்பவரும் யாருக்கு சொல்வது போல் சொல்லப்படுதோ அவரும், இம் மூவருமே ஒரே இடத்தில் தான் இருப்பார்கள். ஆனால் தூதில் அவ்வாறில்லை. யாருக்கு உரிய தூதோ அவர் தொலைவில் இருப்பதாகவே தூதின் அமைப்பு காணப்படுகின்றது.

• தூதிலும் முன்னிலைப் புறமொழியிலும் செய்தியைக் கூறுபவர், செய்திக்கு உரியவர் ஆகிய இரு நபர்களைத் தவிர்த்து பிற்தொன்றின் அல்லது பிற்தொருவரின் பங்கேற்பு காணப்படுகின்றது. இதில் உள்ள பிற்தொன்று அல்லது பிற்தொருவர் தூதில் இயங்க வேண்டிய பாத்திரமாக திகழ்கின்றது. அதாவது செய்தியை அல்லது குறிப்பிட்ட தகவலை செய்திக்கு உரியவரிடம் கொண்டு போய் சேர்க்கும் பணியைச் செய்ய வேண்டிய பாத்திரமாக உள்ளது. ஆனால் முன்னிலைப் புறமொழியில் அவ்வாறில்லை. செய்தியை உரியவரிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டிய எந்த தேவையும் இல்லை. செய்தியைக் உரியவர் கேட்கும்படியாக சொன்னால் மட்டும் போதும்.

• தூதுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட படிமுறைகள் உண்டு. அதாவது தலைவன் பெருமை கூறல், தூது அனுப்பும் தலைவியின் நிலை கூறல், தூதுப் பொருளின் பெருமைகள் கூறல், தூதுப் பொருளிடம் அறிவுரை கூறல், தூது வேண்டுகல் போன்ற படிமுறைகளை தூது கொண்டுள்ளது. முன்னிலைப் புறமொழிக்கு அவ்வாறான எந்தப் படிமுறையும் காணப்படுவதில்லை.

இவ்வாறு பல ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் தூதும் முன்னிலைப் புறமொழி கொண்டுள்ளன. எது எவ்வாறு இருப்பினும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் கையாளப்பட்ட சிறந்த இலக்கிய உத்திமுறைகளாக தூதும் முன்னிலைப் புறமொழியும் திகழ்கின்றன எனக்கூறலாம்.

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கிய கூற்றுமுறைகளில் ஒன்றான முன்னிலைப் புறமொழி என்ற கூற்றுமுறை சங்க இலக்கியங்கள் முதல் பல்லவர் காலம் போன்ற பிற்பட்ட கால இலக்கியங்கள் வரை அகத்திணையைப் பாட பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்கான இலக்கணங்களையும் காலந்தோறும் எழுந்த இலக்கண நூல்கள் எடுத்துரைத்துள்ளது. பிற்பட்ட காலங்களில் எழுந்த உரைநூல்களின் வழியாக உரையாசிரியர்களும் இக்கூற்றுமுறைக்கு விளக்கங்களும் உதாரணங்களும் முன்வைத்துள்ளனர். இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது முன்னிலைப் புறமொழியானது குறிப்பிட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த சிறப்பு வகைக் கூற்றுமுறையாக திகழ்ந்துள்ளது எனலாம். இக்கூற்றுமுறை தொடர்பாக ஆராய்வோருக்கு இது தூது வகைக்கூற்றுமுறையா என்ற சந்தேகம் எழக்கூடும். ஆனால் இலக்கண நூல்களும் உரைநூல்களும் அகராதிகளும் தரும் விளக்கங்களையும் உதாரணங்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது தூதுக்கும் முன்னிலைப் புறமொழிக்கும் ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் இருப்பதை அறியலாம். தொகுத்து நோக்கும் போது

முன்னிலைப் புறமொழியானது அகத்திணை மரபுக்கான தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் ஒரு கூற்றுமுறை உத்தியாக உள்ளது எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சுப்பையாப்பிள்ளை, ந. (1956) தஞ்சைவாணன் கோவை மூலமும் செக்கப்ப நாவலர் உரையும், சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை: யாழ்ப்பாணம், பக்: 195.

2. சுப்பையாப்பிள்ளை, ந. (1956) தஞ்சைவாணன் கோவை மூலமும் செக்கப்ப நாவலர் உரையும், சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை: யாழ்ப்பாணம், பக்: 201.

3. தமிழவேள், (2006), ஈழத்து பூதந்தேவனார் வரலாறும் பாடல்களும், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த கழகம்: சென்னை, பக்கம்: 46

4. கோபாலையர், தி. வே. (2005), தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி (பொருள் — அகம்1), தமிழ்மண் பதிப்பகம்;; சென்னை, பக்கம்: 46

5. மேலது, (பொருள் — அகம் 4), பக்: 174

6. சந்தியா நடராஜன், (2004), மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி (இரண்டாம் பாகம்) சந்தியா பதிப்பகம்: சென்னை, பக்: 458

7. சாமி சிதம்பரனார், (1983), குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், இலக்கிய கழகம்: சென்னை, பக்க: 128 — 129

உசாத்துணைகள்.

அன்னிதாமசு. (பதிப்பு), (2004), சங்ககாலப் பெண்மை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம் : சிதம்பரம்.

இளங்குமரன், இரா. (பதிப்பு), (1973), களவியற் காரிகை, சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக்கழகம்: திருநெல்வேலி.

கடிகாசலம், ந. சிவகாமி, ச. (1998), சங்க இலக்கியம் : கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப் பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்: சென்னை

கோபாலன், ப. (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை), தமிழ் இலக்கிய கலைச்சொல் அகராதி, ஐந்திணைப் பதிப்பகம் : சென்னை.

கோபாலையர் தி.வே.(2005), தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி (பொருள்அகம்1), தமிழ்மண் பதிப்பகம்: சென்னை.

கோபாலையர் தி.வே.(2005), தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி (பொருள்அகம்4), தமிழ்மண் பதிப்பகம்: சென்னை.

கோவிந்தராச முதலியார், க.ரா (1943), அகப்பொருள் விளக்கம்(பழைய உரையுடன்), சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக்கழகம்: திருநெல்வேலி.

சந்தியா நடராஜன், (2004), மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி (இரண்டாம் பாகம்), சந்தியா பதிப்பகம்: சென்னை

சாமி சிதம்பரனார், (1983), குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம் இலக்கிய கழகம் : சென்னை

சிவ சுப்ரமணியன், வே. (1990), அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை மூலமும் உரையும், மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்: சென்னை.

சுந்தர மூர்த்தி, கு (பதிப்பு), (1986), தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் நச்சினார்கினியர் உரை (தொகுதி 2), அண்ணாமலைப்; பல்கலைக்கழகம்.

சுப்பையாப்பிள்ளை, ந. (1956), தஞ்சைவாணன் கோவை மூலமும் செக்கப்ப நாவலர் உரையும், சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை : யாழ்ப்பாணம்.

செயபால், இரா. (2004), அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ சென்சரி புக் கவுஸ்: சென்னை.

தமிழவேள் (1998), ஈழத்து பூதந்தேவனார் வரலாறும் பாடல்களும்; சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம்: திருநெல்வேலி

(கட்டுரையாளர்: தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.)

ரவிக்குமார்

பொருளாதார நீதிக்கான கோட்பாடு

அமர்த்யா சென்னின் நினைவுக் குறிப்புகள் ஒரு அறிமுகம்

நோபல் பரிசு பெற்ற பொருளாதார அறிஞர் அமர்த்யா சென் தனது நினைவுக் குறிப்புகளை Home in the World - A memoir என்ற தலைப்பில் நூலாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். இளம் பிராயம் முதல் டிரினிடி கல்லூரியில் பிஏ மாணவராக, ஆராய்ச்சி மாணவராக இருந்து பின்னர் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியது உட்பட பலவற்றை 26 தலைப்புகளில் இந்த நூலில் விவரித்திருக்கிறார்.

மூன்று வயதில் பர்மாவுக்குக் கப்பலில் பயணம் செய்த நினைவு, கல்கத்தாவில் உலகப்போர் காலத்தில் ஜப்பான் ராணுவம் குண்டு வீசிய நிகழ்வு என அவரது இளம் பிராய நினைவுகள் நம்மையும் அந்த காலத்துக்குக் கூட்டிச் செல்கின்றன. சாந்திநிகேதனில் தங்கி, கல்வி பயிலக் கிடைத்த வாய்ப்பை மிகவும் உன்னதமான ஒன்றாகக் குறிப்பிடும் அமர்த்யா சென், அங்கு பின்பற்றப்பட்ட பயிற்றுமுறையின் தனித்தன்மை என்னவென்றும் கூறியிருக்கிறார். அங்கிருந்த நூலகம் எப்படி தனக்கு வாசிப்பதில் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியது என்பதை அவர் சொல்லும்போது இப்போதுகூட அப்படியொரு பள்ளி இங்கு இல்லையே என்ற ஏக்கம், படிப்பவருக்கு உண்டாகிறது.

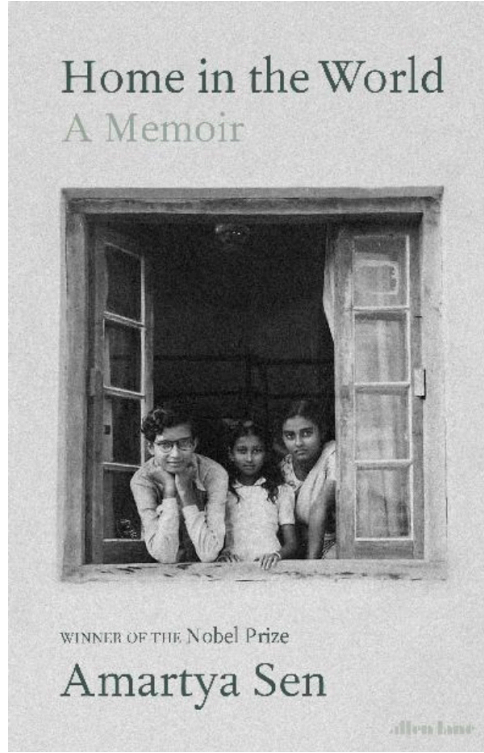
“கல்கத்தாவுக்கும் இந்தியாவில் இருக்கும் மற்ற நகரங்களுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் தமிழ் உட்படப் பல மொழிகளைப் பேசுகிறவர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் கல்கத்தாவாசிகள் பிற மாநிலத்தவரை வேறுப்போடு பார்ப்பதில்லை. மும்பையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே மகாராஷ்டிரா மீது பற்றுக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள் மீது

பகைமை பாராட்டுவதை நீங்கள் பார்க்கலாம். அத்தகைய போக்கு கல்கத்தாவில் இல்லை” என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு விதத்தில் இது சென்னைக்கும் கூட பொருந்தும் என்று தோன்றுகிறது.

டிரினிட்டியில் பிஎச்டி செய்வதற்காகப் போனபோது அங்கே இருந்த பொருளாதாரப் பேராசிரியர் திருமதி ஜோன் ராபர்ட்சன் என்பவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இந்தியாமீது ஆர்வம் கொண்டவர்

அவர், அடிக்கடி இந்தியாவுக்கு வருபவர், சென்மீதும் அன்பு கொண்டவர். ஆனால் அவரது அணுகுமுறை அமர்த்யா சென்னுக்கு ஒத்துவரவில்லை. மார்க்ஸிய பொருளாதாரம் உட்பட அனைத்து விதமான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளையும் நிராகரிப்பவர் ஜோன். எப்படியாவது பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்டிவிட வேண்டும் என்பதே அவரது தத்துவம்” என்று குறிப்பிடும் சென், திருமதி ஜோனின் அணுகுமுறையில் கீனிசிய கூறுகள் (Keynesian economics) எப்படி கலந்திருந்தன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறார்.” ஜோன் பின்பற்றிய அணுகுமுறை இப்போது இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் பொருளாதார அணுகுமுறையை ஒத்ததாக இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ள சென், “எப்படியாவது பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் போதும். செல்வச் செழிப்பு ஏற்பட்ட பிறகு கல்வி, சுகாதாரம் ஆகியவற்றைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இந்தியாவில் நினைக்கிறார்கள். அது தவறான அணுகுமுறை. ஒரு நாடு மிகவும்

வறுமையில் இருக்கும்போதுதான் கல்வி, சுகாதாரம் என்பவற்றின் தேவை மிக அதிகமாக இருக்கும். ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி என்பதே உண்மையான வளர்ச்சி” என்று தெளிவாகத் தனது நிலைப்பாட்டை முன்வைக்கிறார். ஆனால் பேராசிரியர் ஜோன் ராபர்ட்சன் இதற்கு நேர் எதிரான அணுகுமுறையைக் கொண்டவர். பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டும்தான் முக்கியம் என்று கருதியவர். இலங்கையில் அப்போது பின்பற்றப்பட்டு வந்த சமூக நலத் திட்டங்களை அவர் கடுமையாக விமர்சித்தார். ‘மரத்தை வளர்க்காமலேயே பழங்களை சாப்பிட நினைக்கிறார்கள்’ என்று இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களை அவர் கேலி செய்தார்” என்று அமர்த்யா சென் சொல்கிறார்.

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த கடைசி சில ஆண்டுகளில் அம்பேத்கரின் நூல்களை வாசித்ததாகக் குறிப்பிடும் அமர்த்யா சென், அது தன்மீது மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “மிக முக்கியமான சமூக, அரசியல் ஆய்வாளர்களில் ஒருவரும், சுதந்திர இந்தியாவின் ஜனநாயகபூர்வமான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றுவதில் முன்னணி பங்கு வகித்தவருமான டாக்டர் அம்பேத்கர், மனிதர்களைக் கூறுபடுத்திப் பார்ப்பதன் கேடுகளை ஒருபோதும் நாம் மறக்கக்கூடாது என நம்மை எச்சரித்திருக்கிறார்” என்கிறார் சென். இந்த நூலின் தலைப்பை தாகூரிடமிருந்து எடுத்ததாகக் குறிப்பிடும் சென், ஒரு புதினத்தின் சுவாரஸ்யத்தோடு தனது நினைவுக் குறிப்புகளை எழுதியிருக்கிறார்.

கார்ல் மார்க்ஸின் இருப்பும் அம்பேத்கரின் இன்மையும்:

அமர்த்தியா சென் எழுதியிருக்கிற இந்த நூலில் மார்க்சியம் பற்றிய அத்தியாயம் (What to make of Marx) முக்கியமானது. தனது மாணவப் பருவத்தில் மிகப்பெரிய அறிவுஜீவியாக எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டவர் கார்ல் மார்க்ஸ் தான் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கும் அமர்த்தியா சென், அந்தச் சூழலிலும்கூட தங்களை மார்க்சியத்தின் எதிரிகள் (Anti marxist) என்று சொல்லிக் கொள்வோரும் ஒரு சிலர் இருக்கவே செய்தார்கள் என்பதையும் பதிவு செய்திருக்கிறார். கார்ல் மார்க்ஸின் சிந்தனைகள் மீதான தன்னுடைய அக்கறை தனது உறவினர்களில் பலர் மார்க்ஸியர்களாக இருந்ததால் உண்டானதல்ல, தனக்கு ஆர்வமுள்ள விஷயங்கள் குறித்த மார்க்ஸின் சிந்தனைகள் முக்கியமானவையாகப் பட்டதால்தான் அதன்மீது ஈடுபாடு கொண்டதாக சென் தெரிவித்திருக்கிறார்.

கல்கத்தாவின் பிரசிடென்சி கல்லூரியிலும் இதர கல்லூரிகளிலும் பொருளாதாரப் பாடங்களை நடத்துகிறவர்கள் கார்ல் மார்க்ஸின் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளுக்கு அவ்வளவாக முக்கியத்துவம் கொடுக்காதது அமர்த்தியா சென்னுக்கு வியப்பாக இருந்திருக்கிறது. “கார்ல் மார்க்ஸின் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளை ‘மாற்றுப் பொருளாதார கோட்பாடுகள்’ என்று கூறி அவர்கள் அதற்கு மிகக் குறைந்த இடத்தையே கொடுத்தார்கள். பொருளாதாரம் குறித்த கார்ல் மார்க்ஸின் அணுகுமுறையை எள்ளி நகையாடியவர்களும் உண்டு. அவருடைய உழைப்பு கோட்பாடு (labour theory) தவறான புரிதலால் வந்தது என்று அவர்கள் கருதினார்கள். ஒரு பண்டத்தின் விலையை நிர்ணயிக்கும்போது அந்தப் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு செலுத்தப்பட்ட உழைப்புக்கு ஈடான கூலி வழங்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறு வழங்கப்படாத கூலி லாபமாக முதலாளியால் அபகரிக்கப் படுகிறது என்ற மார்க்சின் கருத்து கொச்சையானது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்றால் ஒரு பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வதில் உழைப்பு மட்டுமின்றி உழைப்பு அல்லாத (nonlabour) பல காரணிகளும் இருக்கின்றன அவற்றை கார்ல் மார்க்ஸ் காணத்

தவறுகிறார் என்பது அவர்களது வாதமாக இருந்தது. இதைப்பற்றி மாரீஸ் டோப் (Maurice Dobb) என்ற மார்க்சிய பொருளாதார அறிஞர் எழுதிய ஒரு கட்டுரை எனக்குத் தெளிவைத் தந்தது” என்கிறார் அமர்த்தியா சென். இந்த உழைப்பு கோட்பாட்டை நாம் இன்னும் விரிவான பின்புலத்தில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிற மாரீஸ் டோப், ‘பண்டங்களின் உற்பத்தியில் பல்வேறு காரணிகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை இதன் மூலம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒருநிலவுடைமையாளர் மற்றவர்கள் உழைப்பில் தான் வாழ்கிறார் என்று சொல்லும்போது, ‘நிலம் அவருக்கு சொந்தமாக இருக்கிறது அதுவும் தானே உற்பத்தியில் பங்காற்றுகிறது’ என்று கேள்வி வரும். ஆனால் இந்த உற்பத்தி என்ற நிகழ்வுப் போக்கில் எந்தெந்த காரணிகள் முதன்மையான பங்கை ஆற்றுகின்றன என்றும் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக மைக்கல் ஏஞ்சலோ இந்த சிலையைச் செய்தார் என்று சொன்னால், அதற்கு பளிங்கு கல்லும்தான் பங்களிப்புச் செய்தது. சுத்தியலும், உளியும் கூட பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றன அதை மறுக்க முடியுமா? என்று கேட்கலாம். ஆனால் அவற்றின் பங்களிப்பை விட ஒரு சிலையைச் செய்வதில் மைக்கல் ஏஞ்சலோவின் பங்கு முதன்மையானதாக இருக்கிறது. மாரீஸ் டோப் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்த பிறகுதான் கார்ல் மார்க்ஸின் உழைப்பு கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் எனக்குத் தெரிந்தது என்கிறார் அமர்த்தியா சென்.

“ஜனநாயகம், சுதந்திரம் முதலான கருத்தாக்கங்களைப் பற்றி கார்ல் மார்க்ஸ் அவ்வளவாக எழுதவில்லை என்ற விமர்சனங்கள் உண்டு. அதனால்தான் சோஷலிச அரசுகள் ஜனநாயகத்தை செயல்படுத்துவதில் மிகப்பெரிய சவால்களை சந்தித்தன” என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ள அமர்த்தியா சென், ‘ஜெர்மானிய தத்துவ இயல் நூலில் கார்ல் மார்க்ஸ் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருக்கும் சில கருத்துகளிலிருந்து தனிமனித சுதந்திரம் குறித்த அவருடைய அக்கறையை நாம் திரட்டிக்கொள்ளலாம்’ என்று கூறுகிறார். 1875 ஆம் ஆண்டில் கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதிய அவரது

கடைசி நூலான, 'கோதா வேலைத் திட்டம்' முக்கியமானது. சமூகத்தில் அனைவருக்கும் சமமான உரிமைகளை வலியுறுத்திய அந்தத் திட்டம் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருந்தது. ஆனால் அதில் கார்ல் மார்க்ஸ் கருத்து வேறுபாடு கொண்டார். உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம், தேவைக்கேற்ற ஊதியம் என்ற இரண்டு அணுகுமுறைகள் உள்ளன. தேவைக்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். மக்களின் தேவை ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபடும். ஊதியத்தை அவரது வேலையோடு மட்டும் இணைத்தால் அவரது தேவை பூர்த்தி ஆகாமல் போய்விடும். எனவே தேவை என்கின்ற கருத்தாக்கத்தை (Need principle) முதன்மையாக வைத்து நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று மார்க்ஸ் வலியுறுத்தியிருந்தார். இந்த நிலையை அடைவது உடனடியாக சாத்தியமில்லை, என்றாலும் அதை பொறுமையாகவாவது அடைந்தே தீர வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தியிருந்தார். தேவையை முதன்மைப்படுத்திய மார்க்சின் இந்தக் கருத்தாக்கம் குறித்து அவ்வளவாக வாதங்கள் நடந்ததில்லை. சீனாவில் புரட்சியை நிறைவேற்றி அங்கு ஒரு அரசாங்கத்தை மா ஓ சேதுங் அமைத்ததற்குப் பிறகு அவர் முன்னெடுத்த 'முன்னோக்கிய பெரும் பாய்ச்சல்' (Great Leap Forward) என்ற திட்டம் மார்க்ஸின் 'தேவை கருத்தாக்கத்தை' அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். ஆனால் அவசரப்பட்டு செய்யதால் அதில் அவர் தோல்வி கண்டார். போதிய கால அவகாசம் கொடுக்காமல் அடுத்து அவர் மேற்கொண்ட 'கலாச்சாரப் புரட்சி' என்பதும் கூட மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது என்று குறிப்பிடும் அமர்த்யா சென், "முதலாளித்துவ நாடுகளில் இந்த 'தேவை கருத்தாக்கம்' ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகு 1948 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேசிய பொது சுகாதார சேவை (NHM) இந்த தேவை என்ற கருத்தாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான்" என்கிறார். 'எந்த ஒரு சமூகமும் ஒரு நோயாளிக்கு அவரிடம் போதிய வசதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவருக்குத் தேவையான மருத்துவ உதவியை செய்ய மறுத்தால் அது ஒரு நாகரிக சமூகமாகவே

இருக்க முடியாது' அந்த தேசிய சுகாதார சேவை திட்டத்தை கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் குறிப்பிட்டதை அமர்த்யா சென் சுட்டிக்காட்டி அந்த எண்ணம் அவருக்கு கார்ல் மார்க்ஸைப் படித்ததால்தா கிடைத்தது என்றும் பதிவுசெய்திருக்கிறார்.

"கார்ல் மார்க்ஸின் கருத்தாக்கங்களில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஒன்று அவருடைய 'ஆப்ஜெக்டிவ் இல்லூஷன்' (Objective Illusion) என்ற கருத்தாக்கம் ஆகும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ள அமர்த்யா சென், கார்ல் மார்க்ஸ் பயன்படுத்தியதில் இருந்து வேறுபட்ட விதங்களிலும் கூட அதை தான் பயன்படுத்தி இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். பொருள்முதல்வாதம் என்ற கருத்தாக்கத்தை கொச்சையாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் கார்ல் மார்க்ஸ் ஒரு பொருள்முதல்வாதி என்று குறுகலான பொருளில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். கருத்தியலின் முக்கியத்துவத்தை அது குறைப்பதாக இருந்தது. ஆனால் கார்ல் மார்க்ஸ் அவ்வாறு கருத்தியலை இரண்டாம் பட்சமாகக் கருதியவர் அல்ல. இதைப்பற்றி எரிக் ஹாப்ஸ்வாம் விவரித்துள்ளவற்றை எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் அமர்த்யா சென் கார்ல் மார்க்ஸ் பற்றிய தவறான புரிதலைப் போக்கிக் கொள்வது அவசியம் என்று கூறியிருக்கிறார்.

கார்ல் மார்க்ஸின் ஆப்ஜெக்டிவ் இல்லூஷன் என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பற்றி அமர்த்யா சென் தனது 'ஐடியா ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்' (Idea of Justice) என்ற நூலிலும் ஆராய்ந்திருக்கிறார். அதில் இன்னும் விரிவாகவே அந்த விஷயத்தை அவர் விவாதித்திருக்கிறார். ஜனநாயகம் குறித்து, அதிலும் குறிப்பாக இந்திய ஜனநாயகம் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ள அந்த நூல், அம்பேத்கரைப் பற்றி பேசுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பை அமர்த்யா சென்னுக்கு அளித்த போதிலும் அதை அவர் தவற விட்டு விட்டார் என்றே எனக்கு அந்த நூலைப் படித்த போது தோன்றியது. அந்த நூலில் ஒரே ஒரு இடத்தில், பண்டைய இந்தியாவில் இருந்த ஜனநாயக அமைப்புகளைப் பற்றிப் பேசும்போது சென் அம்பேத்கரைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்.

கேம்பிரிட்ஜில் இருந்த கடைசி ஆண்டுகளில் அம்பேத்கரின் எழுத்துக்களை தான் வாசித்ததாக

Reading in the garden of Santiniketan, c. 1964.

இன்னொரு இடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் அமர்த்யா சென், கார்ல் மார்க்ஸின் ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தை அம்பேத்கர் முன்வைத்த விமர்சனங்களினூடாகப் பார்த்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பான புரிதல் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. புத்தரும் கார்ல் மார்க்ஸும் என்ற கட்டுரையில் அம்பேத்கர் கார்ல் மார்க்ஸினுடைய அணுகுமுறையில் இருக்கும் முக்கியமான அம்சங்களையும் பிரச்சனைகளையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அதில் அரசு பற்றிய அவதானம் முக்கியமானது.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்பதில் தங்களுக்கே உடன்பாடு இல்லாததால்தான் அரசு உலர்ந்து உதிரும் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் கூறுகிறார்கள் என விமர்சிக்கும் அம்பேத்கர் “அரசு உதிருமென்றால் எப்போது உதிரும்? அது உதிர்ந்தபின் அரசு இருந்த இடத்தில் வேறு என்ன இருக்கும்?” என்று கேள்வி எழுப்புகிறார். “பலவந்தத்தினால்தான் அரசைத் தாங்கிப் பிடிக்க முடியும். அதை விலக்கிக்கொண்டால்

அராஜகம்தான் நிலவும் என்றால் கம்யூனிஸ்ட் அரசை ஏற்படுத்துவதற்கு அர்த்தம்தான் என்ன?” என்று கேள்வி எழுப்புகிறார்.

“பலவந்தத்தை விலக்கிக்கொண்ட பிறகும் அரசைத் தாங்கிப் பிடிக்கும் ஆற்றல் மதத்துக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் அதை ஏற்க மாட்டார்கள். மதம் என்றால் அவர்கள் கிறித்தவ மதத்தை மட்டுமே நினைக்கிறார்கள். மதம் மறு உலக வாழ்க்கையைக் காட்டி இந்த உலகில் இருக்கும் துன்பங்களை சகித்துக்கொள்ளச் சொல்கிறது என்ற கம்யூனிஸ்டுகளின் குற்றச்சாட்டு பௌத்தத்துக்குப் பொருந்தாது” எனக் கூறிய அம்பேத்கர், ‘மதம் ஒரு அபின்’ என்ற மார்க்ஸின் விமர்சனம் பைபிளில் உள்ள மலைப் பிரசங்கத்தைப் பார்த்து சொல்லப்பட்டதாகும் என்று விளக்குகிறார். பௌத்தம் நல்ல வழியில் செல்வத்தைச் சேர்ப்பதற்கு அனுமதிக்கிறது என்பதை புத்தரின் போதனையிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

எரிக் ஹோப்ஸ்வாம் மூலமாக மார்க்ஸின் ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டதைவிட அம்பேத்கரின் வழியாகப் பார்த்திருந்தால் இந்தியாவில் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிய புரிதலுக்கு மேலும் கூடுதலான தெளிவு அமர்த்யா சென்னுக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்பது எனது கருத்து. மார்க்சியம் குறித்து எழுத ஒரு அத்தியாயத்தை ஒதுக்கியது போல் அம்பேத்கரைப் பற்றி எழுத ஒரு அத்தியாயத்தை அமர்த்யா சென் ஒதுக்கியிருந்தால் அம்பேத்கரின் பொருளாதார சிந்தனைகளையும், ஜனநாயகம் குறித்த சிந்தனைகளையும் அமர்த்யா சென் எப்படி புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது நமக்கு இன்னும் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும்.

“ அ ம் பே த் க ரே எனது பொருளாதார சிந்தனைகளின் தந்தை” எனப் பெருமையோடு குறிப்பிட்ட அமர்த்யா சென், அம்பேத்கரின் சமூக, பொருளாதார சிந்தனைகளை விரிவாக ஆராய்ந்து ஒரு நூலை எழுதாவிட்டாலும் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையையாவது எழுதவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இந்த சுய சரிதையைப் படிக்கும்போது என்னுள் மேலெழுந்தது.

The Evolution of Provincial Finance in British India (1927) என்ற ஆய்வுக்காக அமெரிக்காவின் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்திலும்; The Problem of the Rupee: Its origin and its Solution என்ற தலைப்பிலான பிஎச்டி ஆய்வுக்காக (1923) லண்டன் ஸ்கூல்

ஆஃப் எகனாமிக்ஸிலும் டாக்டர் பட்டங்களைப் பெற்ற அம்பேத்கரின் பொருளாதார சிந்தனைகளைப்பற்றி எழுதுவதற்கு முழுமையான தகுதி கொண்டவர் அமர்த்யா சென் என நான் நம்புவதே இந்த எதிர்பார்ப்புக்குக் காரணம்.

தர்மாகுமார் என்ற பேராளுமை

அமர்த்யா சென்னின் நூலில் ‘கான்வர்சேஷன் அண்ட் பாலிடிக்ஸ்’ என்ற அத்தியாயத்தைப் படிக்கிற எவரும் தனது மாணவப் பருவத்தை நினைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அவரைப்போல கேம்பிரிட்ஜில் போய் படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட ஒவ்வொருவருக்குமே அவர்களது கல்லூரிப் பருவ நினைவுகள் பசுமையாகத்தான் இருக்கும். கொல்கத்தாவில் இடதுசாரி பின்னணி—யிலிருந்து கேம்பிரிட்ஜில் படிக்கச் சென்ற அமர்த்யா சென்னுக்கு அங்கிருந்த இடதுசாரிக் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல வரவேற்பை

அளித்துள்ளனர். அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருந்த படிப்பு வட்டம் மற்றும் விவாதங்களுக்கான குழு ஆகியவை அவருக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன. கேம்பிரிட்ஜில் இருந்த இடதுசாரிப் படிப்பு வட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கார்ல் மார்க்சின் முக்கியமான நூல்களைக் கூட படிக்காமல் இருந்தது தனக்கு வியப்பளித்ததாக சென் குறிப்பிடுகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த நேரத்தில் ரஷ்யாவில் நடந்து கொண்டிருந்த அதிகாரத்துவ ஆட்சி குறித்தும் அவர்களுக்கு எந்த விமர்சனமும் இல்லாமல் இருந்தது அவரை அதிர்ச்சி அடையச் செய்திருக்கிறது. தன்னுடன் படித்த, விவாத அரங்குகளில் பங்கேற்ற பலரைப்பற்றி சென் துல்லியமாகப் பதிவு செய்திருப்பது நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அதில் 3 பேரைப்பற்றிய பற்றிய குறிப்புகள் எனக்கு முக்கியமாகப் பட்டன.

அளித்துள்ளனர். அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருந்த படிப்பு வட்டம் மற்றும் விவாதங்களுக்கான குழு ஆகியவை அவருக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன. கேம்பிரிட்ஜில் இருந்த இடதுசாரிப் படிப்பு வட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கார்ல் மார்க்சின் முக்கியமான நூல்களைக் கூட படிக்காமல் இருந்தது தனக்கு வியப்பளித்ததாக சென் குறிப்பிடுகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த நேரத்தில் ரஷ்யாவில் நடந்து கொண்டிருந்த அதிகாரத்துவ ஆட்சி

குறித்தும் அவர்களுக்கு எந்த விமர்சனமும் இல்லாமல் இருந்தது அவரை அதிர்ச்சி அடையச் செய்திருக்கிறது. தன்னுடன் படித்த, விவாத அரங்குகளில் பங்கேற்ற பலரைப்பற்றி சென் துல்லியமாகப் பதிவு செய்திருப்பது நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அதில் 3 பேரைப்பற்றிய பற்றிய குறிப்புகள் எனக்கு முக்கியமாகப் பட்டன.

தென்னாப்பிரிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பின்புலத்திலிருந்து அங்கு படிக்க வந்திருந்த சார்லஸ் ஃபெயின்ஸ்டெய்ன் (Charles Hilliard

Feinstein) என்பவர் ஒரு தீவிரமான கம்யூனிஸ்ட். ஸ்டாலினின் படைப்புகள் அவ்வளவு முக்கியத்துவமானவை அல்ல என்று சென் குறிப்பிட்டதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர் மட்டுமல்ல, சென்னின் புத்தக அலமாரியில் ஸ்டாலினின் புத்தகங்கள் சில தலைகீழாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்ததைக்கூட சகித்துக் கொள்ள முடியாதவர். ஆனால் அதே சார்லஸ் பின்னர் முற்றிலுமாக இடதுசாரி அரசியலிலிருந்து விலகி அரசியலற்ற ஒருவராக மாறிவிட்டார் என்றும் முக்கியமான வரலாற்று ஆசிரியராக அவர் உருவெடுத்த பிறகும் கூட அரசியல் அற்ற நிலை—யிலேயே இருந்தார் என்றும் சென் குறிப்பிடுகிறார். தீவிரமான இடதுசாரியாக இருந்த ஒருவர் அரசியல் அற்றவராக ஆகிவிட முடியுமா? என்பது சென்னுக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் மாணவப் பருவத்தில் இடதுசாரிகளாக இருந்தவர்கள் கௌரவமான வேலைகளுக்குச் சென்ற பிறகு அரசியல் அற்றவர்களாக மட்டுமின்றி அதிகாரத்துவ போக்கு கொண்டவர்களாகவும் ஆனதை நானும் கூட தமிழ்நாட்டில் பார்த்திருக்கிறேன்.

சென் தனது பி ஏ படிப்பை முடித்துவிட்டு மாஸ்டர்ஸ் படிக்க துவங்கிய நேரத்தில் 1955 ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்ஜிக்குப் படிக்கச் சென்றவர் மன்மோகன்சிங். மாணவப் பருவத்திலேயே அவர் மிகவும் எளிமையாகவும், அமைதியாகவும் இருப்பார் என்பதை மிகுந்த மரியாதையோடு பதிவு செய்திருக்கிறார் சென். பிரதமராக ஆனதற்குப் பிறகும் கூட அவருடைய அணுகுமுறையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. மற்றவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகுதான் அவர் பேசுவார். அதிகம் பேச மாட்டார். மிகவும் கண்ணியமானவர் என்றெல்லாம் மன்மோகன்சிங்கைப் பாராட்டியிருக்கிறார் சென். திரு

மன்மோகன்சிங் அவர்களின் இந்தப் பண்புகள் பலராலும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் மிகச்சிறந்த பொருளாதார வாதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர் எனினும் இந்தியாவின் பிரதமராக அவர் இருந்தபோது அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல நடவடிக்கைகள் இன்று பாஜகவின் அதிகாரத்துவ ஆட்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. யுஏபிஏ சட்டம், தேசியப் புலனாய்வு அமைப்பு ஆகியவற்றை உருவாக்கியது மன்மோகன்சிங் அரசுதான். அந்த சட்டத்தால் இன்று எப்படியெல்லாம் கருத்து சுதந்திரம் பறிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது போலவே ஜிஎஸ்டி

சென் தனது பி ஏ படிப்பை முடித்துவிட்டு மாஸ்டர்ஸ் படிக்க துவங்கிய நேரத்தில் 1955 ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்ஜிக்குப் படிக்கச் சென்றவர் மன்மோகன்சிங். மாணவப் பருவத்திலேயே அவர் மிகவும் எளிமையாகவும், அமைதியாகவும் இருப்பார் என்பதை மிகுந்த மரியாதையோடு பதிவு செய்திருக்கிறார் சென்.

வரிவிதிப்பு முறைக்கும், கூடுதல் வரி களை விதித்து மாநிலங்களின் வரி வருவாயைக் குறைப்பதற்கும் அவருடைய காலத்தில் தான் அடிப்படைகள் போடப்பட்டன. அவருடைய ஆட்சியில் அமெரிக்காவுடன் போடப்பட்ட அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தைக் காரணங்காட்டி இடதுசாரி கட்சிகள் தங்களது ஆதரவை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு தனது ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள

அவர் செய்த தந்திரங்கள் மிகச்சிறந்த கண்ணியவானான அந்த மனிதருக்குள்ளும் ஒரு தந்திரமான அரசியல்வாதி இருக்கிறார் என்று எடுத்துக்காட்டின. நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்ட அரசியல்வாதிகளைக் காப்பாற்றும்விதமாக அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் கொண்டு வந்த அவசரசட்டத்தின் நகலை திரு ராகுல் காந்தி பத்திரிக்கையாளர் சந்திப்பில் கிழித்து எறிந்ததை நாடு மறக்க முடியாது. தற்போதைய பிரதமர் மோடியின் திறமையின்மை மன்மோகன்சிங்கின் பெருமையைப் பேசுவதற்கு

புறநிலைக் காரணியாக அமைகிறது என்றாலும் திரு மன்மோகன் சிங் இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த பிரதமர் என்ற கூற்றை நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்.

அந்த அத்தியாயத்தின் இறுதியில் மிகச் சிறந்த வரலாற்று அறிஞரான தர்மா குமாரைப் பற்றி சென் குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பகுதி ஒரு துயரக் கவிதையாக இருக்கிறது. தர்மா குமாரைப்பற்றி மிகவும் அறிவுப்பூர்வமாகப் பேசுகிறவர்கள்கூட அவரது அழகை வியந்து குறிப்பிடாமல் இருந்ததில்லை. அதற்கு சென்னும் கூட விதிவிலக்கல்ல. தர்மாகுமார் சென்னுடைய மிக நெருங்கிய நண்பராக இருந்திருக்கிறார். லண்டனில் பல நாடகங்களை அவர்கள் சேர்ந்தே போய் பார்த்திருக்கிறார்கள். தர்மாகுமாரின் உறுதியான கருத்துக்கள், அவற்றை அவர் தயக்கமின்றி எடுத்துரைக்கும் விதம் எல்லாவற்றையும் சென் பதிவு செய்திருக்கிறார். ஒரு நாடகம் நல்ல நாடகமா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க தர்மா குமாருக்கு முதல் 20 நிமிடங்களே போதும். அது நன்றாக இருக்காது என்று முடிவு செய்துவிட்டால் 20 நிமிடத்தில் எழுந்து போய்விடுவார். ஆனால், எனக்கு நாடகம் முடிந்து எல்லோரும் கைதட்டி எழுந்து நிற்கும் வரை பார்த்து முடித்த பிறகுதான் அந்த நாடகம் நல்லதா இல்லையா என்பது பற்றிய ஒரு கருத்தை உருவாக்க முடியும். தர்மாகுமாருடன் இணைந்து நாடகங்களைப் பார்த்தேன் என்று சொல்வதை விடவும் அவரோடு சேர்ந்து பல நாடகங்களை முதல் 20 நிமிடங்கள் பார்த்தேன் என்று சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும்” என அங்கதம் தொனிக்கப் பதிவு செய்திருக்கிறார் சென். தர்மா குமாருடைய முக்கியமான ‘லேண்ட் அண்ட் கேஸ்ட் இன் சவுத் இந்தியா’ என்ற புத்தகம் எப்படி ‘ஓரிஜினலான’ சிந்தனையை முன்வைத்து என்று சொல்லும் அவர், அதுவரை நம்பப்பட்டு வந்த பல கருத்தாக்கங்களைத் தனது ஆழமான ஆய்வுகளின் மூலமாக கலைத்துப் போட்டவர் தர்மாகுமார் என்பதை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

தர்மாகுமார் தமிழ்நாட்டைத்தான் தனது ஆய்வுக்கு களமாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். காலனி ஆட்சிக் காலத்திற்கு முன்பு எப்படி நில

உடமை என்பது இருந்தது. யாரிடத்திலே நிலம் இருந்தது, நிலத்தோடு தீண்டாத மக்களுக்கு என்ன உறவு இருந்தது என்பவை பற்றிய விவரங்களை அந்த நூல் தருகிறது. காலனிய கால நில ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல். ஒரு விவசாயக் கூலியாக இருக்கிறவர், ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து மற்றொரு மாவட்டத்திற்குச் செல்ல முடியாது. போனால் கலெக்டர் உத்திரவு போட்டு போலீஸ் வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து மீண்டும் அந்த நில உடமையாளரிடம் ஒப்படைப்பார். அப்படியானால், அந்த நிலத்தோடு கூலியானவர் பிணைக்கப்பட்டிருந்தார், ஏறத்தாழ ஒரு அடிமையாகத்தான் இருந்தார் என்பதை அந்த ஆய்வு நூல் வெளிப்படுத்தியது. நிலம் விற்கப்படும் போது நிலத்தோடு, நிலத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்களையும் சேர்த்து விற்பது அன்றைக்கு வழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதற்கான ஆதாரங்களையெல்லாம் தர்மா குமார் சொல்லி யிருக்கிறார். அது போல பெண்கள் தங்களைக் குடும்பத்தோடு விற்றுக் கொள்வது, இது போன்ற அடிமை முறை குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலே, செங்கல்பட்டிலே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே எப்படி இருந்தது என்பதை சொல்லும் அந்த நூல் காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் தலித் மக்களின் நில உடமை எவ்வாறு குறைவாக இருந்தாலும் அவர்களது வாழ்வில் ஒரு ‘மொபிலிட்டி’ இருந்தது. அந்த மக்களுக்கு, அந்த மொபிலிட்டி என்பது ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது. இங்கிருந்து பிற நாடுகளுக்கும், பக்கத்திலிருக்கும் காலனி நாடுகளுக்கும் அவர்கள் கூலி ஆட்களாகக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். தோட்ட வேலையாட்களாக எவ்வளவு பேர் ஒரு நூற்றாண்டிலே தென்னிந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஆப்ரிக்க நாடுகளுக்கு, இலங்கைக்கு, மலேசியாவுக்கு, இதுமாதிரியான தோட்டத் தொழில்களுக்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் கொடுத்து, அப்படிப் போனவர்கள் 1930களிலே திரும்பி வரும்பொழுது அவர்கள் இங்கே வந்து நிலத்தை வாங்குகிறார்கள். திரும்பவும் அடித்தட்டு மக்களிடையே நில உடமையின் சதவீதம் திடீரென்று 1930களில்

அதிகரிக்கிறது. அதற்குக் காரணம் , காலனி ஆட்சி ஏற்படுத்திய ஒரு நெகிழ்ச்சி, லேபர் மார்க்கெட்டில் ஏற்படுத்திய நெகிழ்ச்சி. அது எப்படி நடந்தது என்பதை அவரது ஆய்வில் தர்மாகுமார் சொல்கிறார்.

இந்தியாவில் நில உடமை குறித்து வலதுசாரியான தரம்பாலின் கருத்துகளை கோவை ஞானி , எஸ்.என். நாகராஜன் முதலானவர்கள் இங்கே பேசிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், பிரிட்டிஷார்தான் இந்தியாவை நாசப்படுத்திவிட்டார்கள், அவர்கள்தான் மக்களுக்கு இடையிலே பிளவுகளைக் கொண்டுவந்தார்கள், அவர்கள்தான் சாதி முறையை இறுக்கமாக்கியவர்கள், அவர்கள்தான் இந்தியாவை நாசப்படுத்திவிட்டார்கள் என்று எல்லாவற்றிற்கும் காலனி ஆட்சியைக் குறை கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வாதத்தை தர்மாகுமாரின் நூல் தகர்த்தது.

தர்மாவுடனான அமர்த்யா சென்னின் நட்பு அவர் இறக்கும் வரை தொடர்ந்திருக்கிறது. தர்மா நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் படுக்கையில் இருந்தபோது அவருடைய மகள் ராதா குமார், சென்னை அழைத்துச் சென்று காண்பித்துள்ளார். “அப்போது தர்மாகுமாருடைய கண்கள் அகலத் திறந்து இருந்தன. என்னை அவர் அடையாளம் கண்டு கொண்டார் என்பது தெரிந்தது. ஆனால் அவரது வாயிலிருந்து ஒரு சிறு சப்தம்கூட எழவில்லை. என்னவொரு முரண்பாடு நகைச்சுவையும் அறிவுக்கூர்மையும் நிறைந்த பேச்சின் வடிவமாக இருந்தவரல்லவா அவர்! “ என்ற இறுதி வரி நம்மை நெகிழ்ச்சி செய்கிறது.

சென்னின் இந்த சித்தரிப்பைப் படித்தபோது தர்மா குமார் இறந்தபோது ராமச்சந்திர குஹா எழுதிய அஞ்சலிக் கட்டுரையும் அவரை அழைத்து வந்து சென்னையில் நான் நடத்திய அஞ்சலிக் கூட்டமும் நினைவுக்கு வந்தன.

அந்தக் கூட்டத்திற்கு அவரது குடும்பத்தினரும் நண்பர்களும் வந்திருந்தனர். ராமச்சந்திர குஹா அந்த நிகழ்ச்சியில் பேசியது இப்போதும் எனக்குப் பசுமையாக நினைவில் உள்ளது. அவற்றை வீடியோ பதிவு செய்யாமல் விட்டுவிட்டோமே என்ற ஆதங்கம் இப்போதும் உறுத்துகிறது

புத்தனும் அசோகனும் நமது மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையா?

‘ஜனநாயகம் என்பது விவாதங்களின் மூலமான அரசாங்கம்’ என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. அது நம்முடைய காலத்துக்கு மிகவும் பொருந்தும். இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்த நிலையில் கேம்பிரிட்ஜில் படிக்கச் சென்ற அமர்த்யா சென் அப்போது ஐரோப்பாவில் ஒற்றுமைக்கான உணர்வு மேலோங்கி இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார். ஐரோப்பா முழுவதும் ஒன்றாக இணைய வேண்டும் என்ற கருத்து பலராலும் நீண்ட காலமாகவே முன்வைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது என்றாலும், யுத்தம் ஏற்படுத்தியிருந்த பேரழிவு ஐரோப்பியர்களின் மனதில் ‘மனிதகுலத்தின் ஈடேற்றம் என்பது ஒற்றுமையில் தான் இருக்கிறது’ என்ற தெளிவை உண்டாக்கி இருந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் ‘மக்கள் நல அரசு

(welfare state) என்ற கருத்தாக்கம் மிகவும் சாதகமான விதங்களில் அங்கே வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததை அமர்த்யா சென் 1953 ஆம் ஆண்டு அங்கு போனபோது பார்த்தார். உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்த இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் பிரிட்டன் கையாண்ட ரேஷன் முறை பசியைப் போக்குவதற்கு மட்டுமின்றி ஏழை மக்களினுடைய ஆரோக்கியத்திலும் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுபோலவே பொது சுகாதாரத் துறையிலும் அதனுடைய தாக்கங்கள் வெளிப்பட்டன. அவற்றைப் பார்த்த

அமர்த்யா சென் ‘தேசிய பொது சுகாதார சேவை (NHM) போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டை ஏன் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்தியாவில் செய்யவில்லை? என்று சிந்தித்திருக்கிறார்.

பிரிட்டனின் காலனியாக இருந்த இந்தியாவில் ஒரு அணுகுமுறையும், பிரிட்டனில் இன்னொரு அணுகுமுறையும் கடைபிடிக்கப்பட்டதை அவர் கவனித்திருக்கிறார். இதைப்பற்றி ‘Crisis in Civilization’ என்ற தனது உரையில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் குறிப்பிட்டிருந்ததை சென் நினைவுகூர்கிறார். “இரண்டு வகையான அரசுகள் — ஒன்று கூட்டுறவை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இன்னொன்று சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்டது” என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை தாகூர் வர்ணித்தது எத்தனை துல்லியமானது என்பது அவருக்குப் புரிந்தது.

குழந்தைகளின் சத்துக் குறைவு என்பது பிரிட்டனில் வெற்றிகரமாக ஒழித்துக்கட்டப்பட்டபோது இந்தியாவில் மிகப்பெரிய பஞ்சம் தலைவிரித்தாடிக் கொண்டிருந்தது.

‘குழந்தைகளின் சத்துக் குறைவு என்பது பிரிட்டனில் வெற்றிகரமாக ஒழித்துக்கட்டப்பட்டபோது இந்தியாவில் மிகப்பெரிய பஞ்சம் தலைவிரித்தாடிக் கொண்டிருந்தது. வங்கப் பஞ்சம் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட 1943 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அந்தப் பஞ்சத்தில் சுமார் 30 லட்சம் இந்தியர்கள் உயிரிழந்தார்கள். ஐரோப்பாவில் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடாக

அப்போது திகழ்ந்துகொண்டிருந்த பிரிட்டன் எப்படி இந்தியாவில் இப்படியான ஒரு மோசமான நிலையை அனுமதித்தது? என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது அதில் ஊடகங்கள் ஆற்றிய பாத்திரம் முக்கியமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது’ என்கிறார் சென்.

‘இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் பின்வாங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், ஐப்பானிய ராணுவத்தால் விரட்டியடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சூழலில் தாங்கள் பின் வாங்குவது குறித்த செய்திகள் தெரியவந்தால் அதனால் மிகப்பெரிய

பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அதனால் காலனிய இந்தியாவில் கடுமையான செய்தித் தணிக்கையை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ் காரர்களால் நடத்தப்பட்ட 'ஸ்டேட்ஸ்மேன்' பத்திரிகைக்கு எந்த கட்டுப்பாடும் விதிக்கப்படவில்லை. அப்படி இருந்தும் அந்தப் பத்திரிக்கை சுய தணிக்கை செய்து கொண்டு பஞ்சம் குறித்தும் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்துக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவு குறித்தும் எந்த செய்தியையும் வெளியிடாமல் தவிர்த்து வந்தது. இந்த நிலை 1943 அக்டோபர் 13ஆம் தேதி மாறியது. அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த அயன் ஸ்டீபன்ஸ் (Ian Stephens) என்பவர் வங்கப் பஞ்சத்தின் பேரவலத்தை இனிமேலும் மூடி மறைக்கக்கூடாது என்று முடிவெடுத்து பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய புகைப்படங்களை ஸ்டேட்ஸ்மெனில் வெளியிட்டார். அடுத்தடுத்த நாட்களில் மேலும் பல புகைப்படங்கள் அந்த நாளைட்டில் வெளியாகின. பஞ்சத்தின் கொடூரம் குறித்து தலையங்கங்களும் தீட்டப்பட்டன. அந்த செய்திகள் பிரிட்டனை எட்டின. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அதைப் பற்றிய விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டன. அதன் விளைவாக இந்தியா குறித்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அணுகுமுறையில் மிகப்பெரிய மாற்றம் உண்டானது.

“இது நடந்ததற்குப் பல ஆண்டுகள் கழித்து கேம்பிரிட்ஜில் அயன் ஸ்டீபன்ஸை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதன்பிறகு பலமுறை அவரை சந்தித்து உரையாடி இருக்கிறேன். செய்திகளை இருட்டடிப்பு செய்வது எவ்வளவு பெரிய சேதத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களின் மூலமாக நான் புரிந்து கொண்டேன். ஒரு சமூகம் எப்படி செயல்படுகிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் பொது விவாதத்துக்கு

முக்கியமான ஒரு பங்கு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கீன்ஸ், ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் முதலான சிந்தனையாளர்கள் விரிவாக பேசியிருக்கிறார்கள். ஆர்த்தீனியர்களிடையே நிலவிய வாக்களிக்கும் வழக்கம் குறித்து பேசும்போது, அவர்கள் விவாதங்களை அறிவொளி பெறுவதன் வழிமுறைகளில் ஒன்றாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்தியாவிலும் பௌத்த மரபில் விவாதம் என்பதற்கு முக்கியமான இடம் இருந்திருக்கிறது. பேரரசன் அசோகன், தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு விவாதம் என்ற முறையைத்தான் கையாண்டிருக்கிறார். சமூகம் எதை விரும்புகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பொது விவாதத்தை அனுமதிப்பதே சிறந்த வழி என்று அசோகன் நினைத்தார். பாறைகளில் சாசனங்களைப் பொறித்து பொதுவெளியில் நட்டு வைப்பது என்ற

அவரது அணுகுமுறை இந்த சிந்தனையால் வந்ததுதான்” என்கிறார் சென்.

சமூகம் எதை விரும்புகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பொது விவாதத்தை அனுமதிப்பதே சிறந்த வழி என்று அசோகன் நினைத்தார்.

‘ஏழாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் ஜப்பானில் வாழ்ந்த பௌத்த இளவரசன் ஷோடோகு (Shotoku) என்பவர் 17 உறுப்புகளைக் கொண்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை கிபி 604 இல் உருவாக்கினார். கலந்தாலோசிப்பது மூலமாக

சிறந்த அறிவைப் பெற முடியும். முக்கியமான முடிவுகள் தனி ஒரு நபரால் எப்போதும் எடுக்கப்படக்கூடாது. பலராலும் கலந்தாலோசிக்கப்பட வேண்டும்’ என்று ஷோடோகு குறிப்பிட்டுள்ளார்’ என அமர்த்யா சென் இந்த நூலில் ‘persuasion and cooperation’ என்ற அத்தியாயத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

இந்தியாவின் தற்போதைய நிலையைப் பற்றி தனது நினைவுக் குறிப்புகளில் சென் எதுவும் பேசவில்லை. என்றாலும், இந்த அத்தியாயம் முழுவதுமே சமகால இந்தியாவைப்

பற்றிய மறைமுகமான விமர்சனமாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. கடுமையான யுத்தகால நெருக்கடியில் ஐரோப்பியர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு மேலோங்கியது போல இந்த கொரோனா கால நெருக்கடியில் ஏன் இந்தியர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு மேலோங்க வில்லை? என்ற கேள்வி இதைப் படிக்கும்போது நமக்குள் எழுகிறது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போதும், பஞ்சத்தின் போதும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் எப்படி செய்திகளைத் தணிக்கை செய்தார்களோ அப்படி இன்று இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தணிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரமான செய்திகளின் பரவலை அவர்கள் விரும்பவில்லை என்பதற்கு ஊடகவியலாளர்கள் மீது போடப்படும் பொய் வழக்குகளை சான்று. பஞ்ச காலத்தின்போது 'ஸ்டேட்ஸ்மென்' நாளேட்டின் ஆசிரியராக இருந்த அயன் ஸ்டீபன்ஸைப்போல ஆட்சியாளர்களின் தணிக்கையை மீறி உண்மையை வெளிப்படுத்தப் போவது யார்? என்ற கேள்வி நமக்குள் எழுகிறது

உரையாடல்கள், விவாதங்கள் என்பவையெல்லாம் இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு மிகப்பெரிய அச்சுறுத்தல்களாகத் தென்படுகின்றன. பாராளுமன்றமும், சட்டமன்றங்களும் கூட இப்போது ஆரோக்கியமான விவாதங்களுக்கான இடங்களாக இல்லை என்ற உண்மை நம்மை மேலும் அச்சுறுத்துகிறது.

புத்தரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விவாதம் என்ற கருத்தாக்கம், மாமன்னன் அசோகனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக

நெறிமுறைகள் - அவையும் கூட நமது மரபுகள் தாம் என்று, கற்பனை மரபை கட்டியமைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் யார் எடுத்துக் கூறுவது?

இந்தியாவும் ஆடம் ஸ்மித்துமும்

அமர்த்யா சென் தனது நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தில் டெல்லி ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸில் தான் பணியாற்ற அழைக்கப்பட்ட சூழலையும் அங்கு ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் போது தன்னிடம் பயின்ற மாணவர்கள் மாணவப் பருவத்திலேயே உலகப்புகழ்பெற்ற பொருளாதார நிபுணர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதையும் பெருமையோடு நினைவு கூர்ந்திருக்கிறார். பிரசந்தா பட்டநாயக் (Prasanta Pattanaik), பிரபாத் பட்டநாயக் (Prabhat Patnaik) ஆகிய இருவரும் அவ்வாறு புகழ்பெற்ற மாணவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். மாணவராக இருந்தபோதே பிரசந்தா பட்டநாயக் கண்டறிந்து முன்வைத்த பொருளாதாரக் கோட்பாடு 'பட்டநாயக் தியரம்' என்ற பெயரில் உலக அளவில் பேசப்பட்டதைப் பெருமையோடு அமர்த்யா சென்

இந்தியாவின் தற்போதைய நிலையைப் பற்றி தனது நினைவுக் குறிப்புகளில் சென் எதுவும் பேசவில்லை. என்றாலும், இந்த அத்தியாயம் முழுவதும் சமகால இந்தியாவைப் பற்றிய மறைமுகமான விமர்சனமாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பதிவுசெய்திருக்கிறார்.'சோஷியல் சாய்ஸ் தியரி' எனப்படும் பொருளாதாரக் கோட்பாடு எப்படி மாணவர்களை ஈர்த்தது அவர்கள் தம்மளவில் புதிய பங்களிப்புகளை அந்தக் கோட்பாட்டுக்கு எப்படி செய்தனர் என்பதையும் அவர் விவரித்திருக்கிறார்.

டெல்லி ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸில் மாணவர்களுக்குப் பொருளாதார பாடம் எடுத்த போது பல்வேறு தத்துவ அறிஞர்களின் சிந்தனைகளையும் மாணவர்களுக்கு சேர்த்தே அமர்த்யா சென் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்.

டேவிட் ஹியூம், ஆடம் ஸ்மித், இமானுவேல் காண்ட், தாமஸ் ஹாப்ஸ் (Thomas Hobbes), ஜான் லாக் (John Locke) என அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகள் மாணவர்களின் புரிதல் மட்டத்தை உயர்த்தின.

ஆடம் ஸ்மித்தின் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் இந்தியாவுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருப்பதை எதேச்சையாக அமர்த்யா சென் உணர்ந்திருக்கிறார். பின்னர் அந்தக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடங்களைத் தயாரித்து மாணவர்களிடையே போதித்த போது ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பது பற்றிய ஆடம் ஸ்மித்தின் அக்கறையை மாணவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு பகிர்ந்து கொண்டார்களாம். ஆப்பிரிக்காவை உதாரணமாகக் காட்டி அவர் பாடம் நடத்தியபோது வகுப்பில் இருந்த மாணவர்கள் உடனடியாக இங்கே அப்படி பாகுபாடுகளால் நிராகரிக்கப்பட்ட மக்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களோடு தமது தோழமையைப் புலப்படுத்தினார்களாம். பிரிட்டனில் மேல்தட்டு வர்க்க ஆங்கிலேயர்களால் பின்பற்றப்பட்ட பாகுபாடுகள்; அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அடிமைத்தனத்தை சகித்துக்கொண்டு அங்கிருந்த மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் வாழ்ந்த விதம் ஆகியவற்றை ஆடம் ஸ்மித் தனது 'தியரி ஆஃப் மாரல் செண்டிமெண்ட்ஸ்' என்ற நூலில் விவாதித்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி அமர்த்யாசென் வகுப்பறையில் பேசியபோது அங்கிருந்த மாணவர்கள் இந்தியாவில் சாதிய பாகுபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளை அத்துடன் இணைத்துப் புரிந்து கொண்டனர். அந்த மக்களுக்கு உதவக்கூடிய ஒரு பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் எளிதாக புரிந்து கொண்டார்கள்.

ஆடம் ஸ்மித் போலவே ரவீந்திரநாத் தாகூரும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைய

வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். '1941 ஆம் ஆண்டில் அவர் இறுதியாக ஆற்றிய உரையில் கூட அதைப் பற்றிய தனது கரிசனத்தை வெளிப்படுத்தினார்' என்று அமர்த்யா சென் குறிப்பிடுகிறார். கல்வி, சுகாதாரம் ஆகிய இரண்டு தளங்களில் 1960களில் இந்திய அரசின் அணுகுமுறை எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தது என்பதையும் பஞ்சத்தை ஒழிப்பதில் வெற்றி பெற்ற சுதந்திர இந்தியா, கல்வி — சுகாதாரம் ஆகியவற்றை தன் மக்கள் அனைவருக்கும் பாகுபாடில்லாமல் வழங்குவதில் எந்தவித முன்னேற்றத்தையும் காணமுடியாமல் இருந்ததை அவர் வேதனையோடு சுட்டிக் காட்டுகிறார். அமர்த்யா சென்னின் அந்த வேதனை ஒரு தனி மனிதனின் மன உணர்வாக ஒரு பெருமூச்சோடு தீர்ந்து போய்விடவில்லை. அது தொடர்ந்து பல்வேறு பொருளாதார திட்டங்களை வகுப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. அந்தக் கரிசனமும், அவர்களது பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பொருளாதார அறிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அவரது வேட்கையும் தான் நோபல் பரிசு பெறும் தகுதியை அவருக்கு உருவாக்கின என்று சொல்லலாம்.

டெல்லி ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸில் பணிபுரிந்த காலத்தோடு இந்த நினைவுக் குறிப்புகள் முற்று பெறுகின்றன. அதன் பிறகான அவரது வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்வுகள் குறித்து அடுத்தடுத்து அவர் இதேபோன்ற நினைவுக் குறிப்புகளை எழுதி வெளியிடுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு இந்த நூலைப் படிக்கும்போது ஏற்படுகிறது.

இந்தநூல் அமர்த்யா சென்னின் வாழ்க்கையை புரிந்துகொள்வதற்கு மட்டுமல்ல, சுதந்திர இந்தியாவின் முற்பகுதியில் இந்த நாடு எப்படி இருந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் நம்பகமான ஒரு ஆவணமாகத் திகழ்கிறது.

Amartya Sen (2021) Home in The World- A Memoir, Allen Lane, Rs 564/-

தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தேவை

ரவிக்குமார் | பேரா. கோ. பாலசுப்ரமணியன்
எல்.இராமமூர்த்தி | ரங்கன் கிருஷ்ணசாமி
| முனைவர். இரவிசங்கர் | பேராசிரியர்
நல்லபெருமாள் நடராசன் | முனைவர் பெ.
செல்வக்குமார் | ஆ. ஜோசப் ஜெயபால் |
ராஜசேகரன் நாயர் | பழனிராஜன்

முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களின்
நினைவாக தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் பல்கலைக்கழகம்
ஓன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று 07.08.2021 அன்று
விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி அறிக்கை வெளியிட்டது.
அதையொட்டி மணற்கேணி ஆய்விதழ் சார்பில் 10.08.2021
அன்று இணையவழி கருத்தமர்வொன்று ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது.
அதில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளும் அதன் பின்னர் எழுத்து
மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துகளும் இங்கே தொகுத்து
வழங்கப்படுகின்றன.

தொல்லியல் ஆய்வுகளும் மொழியியல் ஆய்வுகளும் ரவிக்குமார்

தமிழ்நாட்டில் அண்மைக் காலமாக நடந்து வரும் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள் தமிழ் இனத்தின் தொன்மையை உறுதி செய்யும் பல்வேறு ஆதாரங்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றன. ஆரியர்கள் வடமேற்கு இந்தியாவின் வழியாக நுழைவதற்கு முன்பாகவே தமிழ்நாட்டில் வளர்ச்சிபெற்ற பண்பாட்டைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற உண்மை இப்பொழுது மறுக்க முடியாதபடி உறுதியாகியுள்ளது. அதுபோலவே தமிழ் மொழியின் சிறப்பும் இந்த அகழ்வாய்வுகளின்வழி உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சமஸ்கிருதத்தை மையமாக வைத்துக் கட்டப்படும் இந்துத்துவம் என்னும் ஒற்றைப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான கூறுகளைக் கொண்டதாகத் தமிழ்ப் பண்பாடும், தமிழ் மொழியும் திகழ்கின்றன. 165 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ராபர்ட் கால்டுவெல் எழுதி வெளியிட்ட திராவிட ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூல் எவ்வாறு தமிழில் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டதோ அதுபோலவே இப்போது கண்டறியப்படும் அகழ்வாய்வு முடிவுகள் மாபெரும் கிளர்ச்சியைத் தமிழர் உள்ளத்தில் உருவாக்கியுள்ளன. ஒப்பிலக்கண நூலை எழுதி வெளியிட்ட கால்டுவெல் அவர்கள் 12 மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று அடையாளப்படுத்தினார். அதன் பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆய்வுகள் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகள் 30 என முடிவு செய்துள்ளன.

திராவிடம் என்னும் போது பொதுவாக தென்னிந்தியாவை மட்டுமே நாம் உடனடியாக நம் மனதில் உருவகித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால், திராவிட மொழிகள் இந்தியாவின் நடுப்பகுதியிலும், வடக்குப் பகுதியிலும் பரவி இருந்துள்ளன. எனவே தென்திராவிட மொழிகள், நடுத்திராவிட மொழிகள், வடக்குத் திராவிட மொழிகள் என்று இப்போது திராவிட மொழிகளை மொழி—யியலாளர்கள் மூன்றாக வகைப்படுத்துகின்றனர். இந்த திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கெல்லாம் மூல மொழி தமிழ்தான் எனவே இதைத் தமிழ் மொழிக் குடும்பம் எனச் சொல்வதே பொருத்தமானது என்றாலும் தமிழும் ஒரு மொழியின் பெயராக இருப்பதால்

திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்று அழைப்பதாக கால்டுவெல் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார். அவரது கூற்று திராவிட என்ற சொல் தமிழ் என்பதன் பதிலியாகவே அவரால் கையாளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த உண்மையை மறைத்து, திராவிட என்பதைத் தமிழுக்கு எதிரானதாக நிறுத்தி சிலர் அரசியல் செய்து கொண்டிருப்பது நகைப்புக்குரியது

கால்டுவெல் அவர்கள் ஒரு மொழியியல் அறிஞராக மட்டுமின்றி தொல்லியல் ஆய்விலும் முறையாகப் பயிற்சி பெற்ற அறிஞராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். அவர் வாழ்ந்த திருநெல்வேலி பகுதியில் பல்வேறு அகழ்வாய்வுகளைச் செய்து தமிழ் இனத்தின் தொன்மையைப் பல்வேறு சான்றுகளின் மூலமாக அவர் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே மெய்ப்பித்து இருக்கிறார்.

தமிழ்மொழியின் தமிழ் இனத்தின் தொன்மையை, தனித்தன்மையை, பெருமையை உறுதிப்படுத்தவும், உயர்த்திப் பிடிக்கவும் தொல்லியல், மொழியியல் என இரண்டு தளங்களிலும் நாம் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கிறது என்பதையே கால்டுவெல்லின் அணுகுமுறை நமக்குக் காட்டுகிறது.

தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளுக்கு இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு காட்டிவரும் அக்கறை பாராட்டுக்குரியது. அதுபோலவே மொழியியல் தளத்திலும் தமிழ்நாடு அரசு அக்கறை காட்டவேண்டும். ஏற்கனவே, தமிழ் மொழிக்கான பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொழியியலுக்கெனத் தனியே ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

மொழியியல் என்பது இப்போது அறிவியல் ரீதியாக வளர்ச்சிபெற்ற தனி அறிவுத்துறையாக

உறுதிப்பெற்றுள்ள நிலையில், மொழியியலின் பல்வேறு பிரிவுகளில் ஆழமான பல ஆய்வுகள் மேலை நாடுகளில் நடந்து வரும் சூழலில் இங்கே மொழியியலுக்கென ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பது தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும் செய்யும் மாபெரும் பங்களிப்பாக அமையும்.

தமிழ்நாட்டில் மருத்துவம், பொறியியல், கடல்சார் அறிவியல் என வெவ்வேறு துறைகள் சார்ந்த தனித்தனி பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வெற்றிகரமாக இயங்கி வருகின்றன. அந்த வரிசையில், உலகின் பல்வேறு மொழிகளைக் கற்பிக்கவும், இந்திய மொழிகளுக்கு இடையிலான உறவுகளை வலுப்படுத்தவும், மொழியாக்கங்களை ஊக்குவிக்கவும், உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து ஆராய்ச்சி கல்வி பயில்வோர் இந்தியாவுக்கு வந்து மொழி—யியல் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவும் உதவும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் மொழி—யியல் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்று தமிழ் அறிஞர் பலரதும் வேண்டுகோளாக இருக்கிறது. ரஷ்ய நாட்டின் தலைநகரான மாஸ்கோவில்

அமைந்திருக்கும் 'மாஸ்கோ அரசு மொழி—யியல் பல்கலைக்கழகத்தை' முன்மாதிரியாகக் கொண்டு மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கலாம் என்ற ஆலோசனையும் அரசுக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலத்தை அகழ்ந்து ஆராய்ந்து தொல்லியல் துறையால் வெளிப்படுத்தப்படும் உண்மைகளை மேலும் உறுதிப்படுத்த வேண்டுமெனில், மொழியை அகழ்ந்து ஆராய மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தமிழ்நாடு அரசும் உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் கல்வி ஆய்வின் தேவை பேரா. கோ. பாலசுப்ரமணியன்

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி முறையான திட்டமிடுதல் மூலமாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளே தீர்மானிக்கும். இல்லையெனில் எந்த ஒரு மொழியின் பயன்பாடும் சுருங்கிபோவதற்கான வாய்ப்புகளுண்டு.

தமிழ் மொழியியல் பலகலைக்கழகம் ஒன்று உறுவாக்கப் பட்டால் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பயன்பாட்டிற்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும். அனைத்து அறிவியல் துறைகளையும் தமிழ்மொழி மூலம் பயிலவதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் பெரும் பங்காற்றமுடியும்.

மொழியியல் ஆய்வும் கல்வியும்

மொழியைப்பற்றிய எல்லா அறிதல் முறைகளும் கருத்தாங்கனும் குறிப்பாக மரபு இலக்கணங்களும் ஒரு வகையில் மொழியியியல் ஆய்வே. இருப்பினும் மொழியியல் எனும் நவீன துறை மேற்குலகில் 20—ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உருவம் கொண்டது. இலாகூரில் 1928—இல் நடைபெற்ற ஐந்தாவது கிழக்கவியல் மாநாட்டில் (Fifth Oriental Conference) இந்திய மொழியியல் கழகம் (Linguistic Society of India) மிகச்சிறிய எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களைக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. Indian Linguistics ஆய்விதழ் 1931—இலிருந்து வரத் தொடங்கியது. 1939—இல் கல்கத்தாவிற்கு இடம் மாறியது. 1945—இல் Indian Philosophical Association- என்ற அமைப்பு இந்திய மொழியியல் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு புனேயில் உள்ள Deccan College இடம் மாறியது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கிவந்த கிழக்கவியல் ஆராய்ச்சி மையத்தில் ஒப்பிலக்கணதுறை 1914 தொடங்கப்பட்டதே இன்று உள்ள தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியத் துறைகளின் ஆரம்பம் எனலாம்.

மு.வரதராசன் 1947—இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டதின்படி மொழிநூல் என்ற தலைப்பில் நூல் வெளியிட்டிருப்பது மொழியியல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1940 களில் தொடங்கிவிட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

1945—இல் அண்ணாமலையில் நடந்த வரலாற்று மாநாட்டின்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புதிதாகத் திராவிடப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. புனேயில் மொழியியலில் கோடை மற்றும் குளிர்கால மொழியியல் பயிற்சி பெற்ற தெ.பொ. மீ 1954—இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்ட. தெ.பொ.மீ திராவிடப்பிரிவின் தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 1966 முதல் மொழியியல் உயராய்வு மையமாக வளர்ந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மொழியியல் துறை தென்னகம் முழுவதும் மொழியியல் பரவக் காரணமாக அமைந்தது. இன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் மொழியியல் துறைகள் இயங்கி வருகின்றன.

தமிழ்நாட்டு பல்கலைக்கழக மொழி—யியல் துறைகள் தமிழ் மொழி ஆய்விற்கும் பழங்குடி மக்கள் மொழியாய்விற்கும் அளப்பரிய பங்காற்றியுள்ளன. கிளைமொழி ஆய்வு, மொழியியல் நோக்கிலான மரபிலக்கண ஆய்வு குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கனவாகும். தமிழ் கற்பித்தல், மொழிபெயர்ப்பு, அகராதி உருவாக்கம் போன்ற பரப்புகளிலும் பயானாக்க மொழியியல் பெரும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த காரணமாக அமைந்துள்ளது. கணினி மொழியியல் தமிழின் வளர்ச்சியை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

இன்று தமிழ்நாட்டு மொழியியல் துறைகள் பல சிக்கல்களை எதிர்கொண்டுள்ளன. அண்ணமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைத் தவிர பிற பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர் நிலையிலான பணியிடங்கள் ஒழிவாக உள்ளதோடு பல பணியிடங்கள் நிரப்பப் படாமலே உள்ளன. பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழு 2016—இல் தொடங்கப்படவேண்டிய 13 வது ஐந்தாண்டு திட்டம் பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழுவால் முன்னெடுக்கப் படாததால் ஆய்வுத்திட்டங்களுக்கு நல்கை கிடைப்பதில் சிக்கல்கள் உள்ளதால் தமிழ்நாட்டு மொழி—யியல் துறைகளில் சொல்லிகொள்ளும்படியான ஆய்வுத்திட்டங்கள் ஏதுமேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழாய்வின் நிலை

தமிழ் மொழியியல் ஆய்வுகள் தமிழாய்வே என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டியதாகும்.

தமிழாய்விற்காகத் தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின்கீழ்

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காகவும் ஆய்விற்காகவும் கீழ்க்கண்ட அமைப்புகள் உள்ளன.

1. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
2. உலகத் தமிழாய்வு நிறுவனம்
3. மொழிபெயர்ப்புத் துறை

4. உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்

5. செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

6. தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம்

ஆகிய அமைப்புகள் உள்ளன.

இவை மட்டுமன்றி,

தமிழக அரசின் மற்றொரு துறையின்கீழ் இயங்கும் 'தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம்' கணினி வழியாக தமிழை உலகத் தமிழர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது.

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனமும் உள்ளது.

மேலும் தமிழகத்தில் உள்ள கலை அறிவியல் சார்ந்த (தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம் உட்பட) அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஆய்வுத்துறைகளாக தமிழ்த்துறைகள் இயங்கி வருகின்றன.

தமிழக அரசின்கீழ் இயங்கும் நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியாக அந்த அந்த நிறுவனம் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் வரையறை செய்யப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு அமைப்பும் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்திலிருந்து விலகிச் சென்றுள்ளதோடு ஒரு அமைப்பு செய்யும் பணியையே மற்றொரு அமைப்பும் மேற்கொண்டு வருவது தேவயற்ற நிதிச்செலவுகளுக்கு வழி வகுக்கிறது.

எனவே, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட 6 அமைப்புகளும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் நடைமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஒவ்வொரு அமைப்புக்கும் அதன் வளர்ச்சி நிலையில் நிறுவனம் சார்ந்த தனிப்பட்ட சிக்கல்கள் உள்ளன.

எனவே, தமிழகக் கௌவெவ்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழக அரசால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மேற்கண்ட அமைப்புகளின் பங்களிப்பு, அவற்றின் தற்போதைய செயல்பாடுகள் போன்றவற்றையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து தமிழ்நாட்டில் தமிழாய்வு,

ஆட்சித் தமிழ், அயலகத்தமிழர்களின் தமிழ் மற்றும் பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியவற்றைச் செம்மைப்படுத்தி மேபடுத்த வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்குப் பன்முக ஆளுமைகள் அடங்கிய ஒரு உயர்மட்ட வல்லுநர் குழுவை அமைத்து உரிய பரிந்துரையப் பெற்று தமிழாய்வையும் தமிழ் வளர்ச்சியையும் முன்னெடுத்துச் செல்லலாம்.

மொழியியல் கல்வி ஆய்வின் தேவை

நீண்ட நெடிய மரபும் இரட்டைவழக்குத் தன்மையும் உள்ள தமிழ் பன்மொழிச் சூழலும் அமைந்த மொழி ஒரு நிலப்பரப்பில் பயன்பாட்டில் உள்ள மொழியாகும். மேற்கண்ட வகையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் மிகசிறந்த ஆய்வுகளையும் ஆவணப்படுத்தலையும் செய்திருந்தாலும் செய்யவேண்டிய பணிகள் பல.

தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதப்பட வேண்டியது உடனடிதேவையாகும்

விரிவான தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம் எழுதப்பட வேண்டும்

ஒப்பிலக்கண ஆய்வுகள் தொடரப்பட வேண்டும்

மலைவாழ் மக்கள் பேசும் பல மொழிகள் அழிந்து கொண்டுள்ளன. அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதோடு அம்மொழிகள் அழியாமல் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் பேசப்படும் சிறுபான்மை மொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகள்; அவற்றையும் வீட்டு மொழியாகவேனும் பாதுகாக்கவேண்டும்.

கிளைமொழிகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும்

பலதரப்பட்ட அகராதிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்

இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் கணினி மொழியாய்வுகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு தமிழ், கணியில் அனைத்து வகையிலும் தடங்கலின்றி பயன்படுத்தப்படும் நிலைய உருவாக்கவேண்டும்

தமிழ் கற்பித்தல் மேலும் - (தமிழ்நாட்டில், புலம் பெயர்ந்தோர்) மேலும் செம்மைப்படுத்தப்படவேண்டும்,

அமையவிருக்கும் மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் கீழ்க்கண்ட துறைகளும் இடம் பெறவேண்டும்

தடயமொழியியல்

Clinical Linguistics

மலைவாழ் மக்கள் மொழித்துறை

கிளைமொழியியல் துறை

சிறுபான்மை மொழித்துறை

அகராதியியல்

மொழிபெயர்ப்பியல்

Dept of Dravidian Languages

Dept of Indian Languages

Dept of Foreign Languages

Dept. Comparative Linguistics

Dept. Typology

Dept of Multilingualism

Dept pf Language Teaching

And many other Inter-disciplinary oriented departments.

தமிழ் மொழியியல் பல்கலைக்கழம் ஒன்றைத் தொடங்கும்போது எழக்கூடிய சிக்கல்களையும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

1. இன்றைக்கு மொழியியல் படிப்போருக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகவும் அரிது; அதன் காரணமாக முதுகலை மொழியியல் பயிலவரும் மாணவர் எண்ணிக்கையும் குறைவு. எனவே தரமான இளம் ஆய்வாளர்களை உருவாக்குவது பெரும் சவாலாக உள்ளது.

2. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட துறைகளுக்குத் துறைபோகிய பேராசிரியர்கள் கிடைப்பதும் அரிதாகலாம்.

3. ஒரு நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டால் அதன் தொடர் வளர்ச்சி (Sustainable growth) உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(கட்டுரையாளர்: துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்)

மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஏன் தேவை?

எஸ்.இராமமூர்த்தி

மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் என்பது மொழியையும் இலக்கியத்தையும் மட்டும் ஆராயும் பல்கலைக்கழகமாக அமையாது. மொழியினுடைய இயங்கியல் தன்மையை உணர்ந்து அது மனித வாழ்வில் செயல்படும் இயங்கியலின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் மொழியை ஆராய்வதாக அமையும். எனவே சமூகவியல் பண்பாட்டியல் வரலாற்றியல் ஆகிய அனைத்தும் துறைகளின் பின்புலத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியும் தமிழ் வளர்ச்சியும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

மொழியின் இயங்கியல் தத்துவங்கள் தான் மேலை நாடுகளில் மிகப்பெரிய கோட்பாடுகளுக்கு அடித்தளம் ஆயின என்பதை அறிஞர்கள் அறிவார்கள். மொழியியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்ததுதான் அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் நவீனத்துவம் போன்ற சிந்தனைகள். இவற்றைப் போல தமிழ் மொழி—யினை/ சிந்தனை மரபைப் பல்துறை நோக்கில் /துறை தாண்டி ஆராய்வதும், அந்த மரபை விழுமியங்களோடு அடுத்த தலைமுறைக்கு மொழியின் வழியாகக் கொண்டு செல்வதும் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் தலையாய கடமையாக இருக்கும். அதற்கு இன்றைய மொழி நிலையும் சமூக மாற்றங்களைப் பற்றிய புரிதல்களும் அவசியம். இரண்டாயிரம் ஆண்டு கால வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைப் பல்வேறு சமூக அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஊடாகக் கடந்து இன்றும் பயன்பாட்டில் இருக்கக்கூடிய அந்தத் தன்மைகளை கண்டறிந்து இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டு காலம் செயல்படக்கூடிய மொழி சிந்தனைகளை உருவாக்குவது தான் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கமாக இருக்கலாம் இன்றைய உலகமயமாதலும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும்

இத்தனை நூற்றாண்டுகள் இல்லாத மிகப்பெரிய சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் நாம் உண்ணும் உணவு தொடங்கி உடுத்தும் உடைவரை எல்லா நிலையிலும் சிந்தனை மாற்றங்கள் உருவாகியுள்ளன. இந்தச் சிந்தனை மாற்றங்கள் விழுமிய மாற்றங்களாக மாறும் சூழல் வெகுதூரமில்லை.

மொழி என்பது மனிதனின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளிலும் சிந்தனை மரபிலும் ஊடாடி இருக்கும் ஒரு அமைப்பு. ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனையையும் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் தன்னகத்தே பொதிந்து வைத்துள்ள ஒரு காலப்பெட்டகம் மொழி. (தொல்காப்பியம் போல)

உலகமயமாதல் சூழல் உலக நாடுகளுக்கு மிகப்பெரிய எச்சரிக்கையை விடுத்துள்ளது. இன்னும் 50 ஆண்டு காலத்தில் உலகில் பேசக்கூடிய மொழிகளில் 50 விழுக்காட்டு மொழிகள் அழிந்து விடும் என்று யுனெஸ்கோ நிறுவனம் எச்சரித்துள்ளது. ஒரு மொழி அழிந்தால் அதோடு இணைந்த பண்பாடும் சிந்தனை மரபும் வேரோடு அழிக்கப்படும். இது ஏதோ சிறுபான்மை மொழிகளுக்கும் மலைவாழ் மக்கள் மொழிகளுக்கும் விடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கை அல்ல. மிகப்பெரிய மொழிகளின் பயன்பாட்டுச் சுறுக்கம் அவற்றை இந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம். கடந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு பல்துறைகளில் குறைந்து வருவதைக் காணலாம். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மொழி உணர்வு கூட குறைந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் சமூக விழுமியங்கள் எல்லாம் பொருளாதார மேம்பாட்டை மையப்படுத்தியதாக மாறியுள்ளது. எனவே இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக அவசியமான தேவை மொழிப் பாதுகாப்பாகும். மொழியை எவ்வாறு பாதுகாப்பது அதன் பயன்பாட்டை எவ்வாறு விரிவுபடுத்துவது என்பது மொழி—யியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும்

ஒரு மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தால் தான் முடியும்.

உலகமயமாதல் சந்தை பொருளாதாரத்தை மையமிட்டு இயங்கும் ஒன்றாகும். பன்னாட்டு பெரு வணிகர்களின் சந்தை தளமாகத் தெற்காசிய நாடுகள் மாறியுள்ளன. அவர்களின் பண்டங்கள் இந்நாடுகளில் வியாபாரப் படுத்த அந்நாட்டு மொழிகளின் அறிவு தேவையாகிறது. எனவே தமிழ்மொழியின் தேவை வியாபார நோக்கோடு மாறியுள்ளது. இந்த நோக்கத்தை ஈடு செய்யும் அளவிற்கு மொழி கற்றல் கற்பித்தல் மாற வேண்டும். மொழியைப் பயன்பாடு நோக்கி கற்றுத் தருவதுதான் மொழியியல். அத்தோடு பெருவணிக பொருட்களின் குறிப்புகளை, தன்மைகளைத் தமிழில் மொழி மாற்றம் செய்வதன் வழியாகத் தமிழர்களுக்கு ஒரு வருவாய் ஈட்டுவதற்கும் வாய்ப்பாக மாற்றலாம். அதற்கான வழிவகைகளையும் உத்திகளையும் உள்ளடக்கிச் செயல்படுத்த மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தேவையாகிறது நம்முடைய மரபு சார்ந்த தொழில்நுட்ப அறிவும் பண்பாட்டு அறிவும் மக்களின் மொழியில் தான் பதிவாகியுள்ளன. இத்தகைய மரபு சார்ந்த பண்பாட்டு அறிவை ஆவணப்படுத்துவதும் அதை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லுவதும் மொழியியல் சார்ந்த கொள்கைகளால் தான் முடியும். உலகளாவிய நிலையில் மொழியியல் துறைகள் மொழியையும் பண்பாட்டையும் ஆவணப்படுத்தும் திட்டங்களையும் செயல்பாடுகளையும் செயல்படுத்தி வருகின்றன. எனவே மொழியியல் பயிற்சி மொழிப் பாதுகாப்பிற்கு மிக அவசியமான ஒன்று தமிழ் மொழி தமிழ்நாடு மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு நாடுகளில் அலுவல் மொழியாகவும் இருப்பது மிகச் சிறப்பான ஒரு பண்பாகும். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் இந்த உலகமயமாதல் சூழலில் தமிழ் மொழியை இழந்து பண்பாட்டையும் பெரு மொழிகளுக்குள் கரைத்து வாழும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது..

இன்றைய காலகட்டத்தில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்களின் பொருளாதாரத்தைப் பலப்படுத்த சென்றவர்கள் அரசியல் சார்ந்த புலம்பெயர்வு மொழியை ஒரு இன அடையாளமாக கொண்டு

இயங்குகிறது. இந்த இருவரின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதாகத் தமிழ் நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகள் போதுமானதாக இல்லை .

தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களும் நிறுவனங்களும் இத்தகைய சமூக மாற்றங்களை உள்வாங்கி மொழி மேம்பாட்டை செயல்படுத்த முடியாத நிலையில் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவையெல்லாம் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கும் மொழி உணர்வை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஏற்ற பணிகளையே செய்து வருகின்றன. ஆனால் இன்றைய தேவை மொழியைப் பயன்படுத்தி பொருளாதார மேம்பாட்டை எட்டு வதாகும். அதற்கு மொழியியலின் கொள்கைகளும் செயல்பாடுகளும் உறுதுணையாக இருக்கும்.

தமிழ்மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் ஒவ்வொரு நாட்டுச் சூழலும் தேவைகளும் வேறு வேறு ஆகின்றன. அந்தந்த நாட்டு தேவைகளுக்கேற்ப மொழி கற்பதில் மாற்றம் செய்வதும் அதை மிக எளிய முறையில் செயலாக்கம் செய்வது மொழி—யியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தான் முடியும். எனவே மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தேவையாகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தின் மிக முக்கியமான வளர்ச்சி தொழில்நுட்ப புரட்சியாகும். தகவல் தொழில்நுட்ப புரட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவிற்கு தமிழ் மொழியைத் தகவமைக்க வேண்டும். எந்திர மொழிபெயர்ப்பு, பேச்சு உணரி, எழுத்துணரி போன்ற மொழித் தொழில்நுட்பக் கருவிகள் இன்றைய காலகட்டத்தின் அவசியம். இவற்றையெல்லாம் உருவாக்குவதற்கு மொழி—யியல் அறிவு தேவை என்பதைக் கணினி வல்லுநர்கள் உணர்ந்துள்ளார்கள் .

ஏடுகளில் இருந்த தமிழைக் காகிதத்திற்கு மாற்றியது போல காகிதத்தில் இருக்கும் தமிழை மின் தொழில்நுட்பத்திற்கு மாற்றுவது இன்றைய கடமை மட்டுமல்ல நாளைய தேவையுமாகும். அதற்கான தொழில்நுட்ப உத்திகளை வழங்குவது மொழியியல் துறை. எனவே மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தேவையாகிறது. மொழியின் தொன்மையோடு கூடிய பயன்பாட்டு விரிவாக்கம் தான் மொழியை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும். பயன்பாட்டு விரிவாக்கம்

என்பது எல்லாத்துறைகளிலும் தமிழைப் பயன்படுத்துவதும் தமிழ் மொழிக் கல்வியை செயல்படுத்துவதும் ஆகும். இப்பணிகளுக்கு தேவையான கருவி நூல்களை உருவாக்குவதும் கலைச் சொற்களை உருவாக்குவதும் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பணி. அதற்குரிய கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் மொழியியல் துறை வழங்கும்.

மொழி கற்பித்தல் என்பது இலக்கியம் கற்பித்தல் அல்ல. மொழித் திறன்களை வளர்த்து அதை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு செல்வதாகும். இன்றைய மொழிக் கல்வி என்பது இலக்கியக் கல்வியாக உள்ளது . அதனால்தான் முதுகலை படித்த ஒருவரால் கூட மொழியைத் தவறின்றி பயன்படுத்த இயலவில்லை. மொழியின் இயக்கத்தை உணர்ந்து அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிமுறையைக் காட்டுவது மொழியியல் கொள்கைகள் ஆகும். மொழி கற்பித்தலில் விழுமிய மாற்றங்களோடு, தேவை கருதிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் அவசியமாகிறது

தமிழின் பெருமையை உலகமெங்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றால் தமிழோடு பிற மொழி அறிவும் தேவையாகிறது. எனவே தமிழோடு இந்திய மொழிகளும் பிரெஞ்சு ஜெர்மன் ஆங்கிலம் போன்ற பன்னாட்டு மொழிகளும் பயன்பாட்டுத் தேவையை நோக்கி கற்பிக்கப்பட வேண்டும். பிற மொழிகளைக் கற்பிப்பது என்றால் இலக்கியம் கற்பிப்பதில்லை பயன்பாட்டை ஓட்டி மொழியைக் கற்பிப்பது. இது மொழி—யியல் பல்கலைக்கழகத்தால் மட்டும்தான் சாத்தியமாகும்.

மொழியின் உண்மையான வளம் என்பது மக்கள் வழக்காறுகளில் தான் பதியப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலுள்ள எல்லா வழக்காறுகளையும் ஆவணப்படுத்துவது மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தலையாய கடமை.வட்டார வழக்குச் சொற்கள் மட்டுமல்ல தொழில் சொற்களையும் பண்பாட்டு பழக்க வழக்கங்களையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டும். இது மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தால் மட்டும்தான் சாத்தியமாகும். தமிழ்மொழியின் தொன்மையான

இலக்கண இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் நாணயங்கள் வரலாற்றுச் சுவடுகள் ஆகிய அனைத்தின் வழியாகத் தொல் மொழியை/மரபை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும் அதனை வேறு பிற மொழிகளோடு/மரபுகளோடு ஒப்புமையாக்கம் செய்து அறிவியல் அடிப்படையில் தமிழரின் தனித்தன்மையை நிலைநாட்டுவதற்கும் பல்கலைக்கழகம் அவசியமாகிறது . இப்பணிகள் பல்கலைக்கழகங்களில் தனித்தனியாக நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தகுந்தது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் இணைத்து ஒரு தளத்தில் செயல்பட பல்கலைக்கழகம் தேவை. இன்றைய மொழியியலின் பயன்பாடு என்பது உலகளாவிய நிலையில் பண்பாட்டு மொழியியல், மொழிசார் தொல் அறிவியல், நரம்பு மொழியியல், சூழலியல் மொழியியல், தடைய மொழியியல், கணினி மொழியியல், மொழி தொழில்நுட்பவியல், இலக்கிய மொழியியல், ஒப்புமையாக்கம் மொழி—யியல், குறியீட்டியல், சமுதாய மொழியியல், பேச்சு தொழில்நுட்பவியல், மருத்துவ மொழியியல் என்று மனிதனின் எல்லாச் செயல்பாட்டோடும் இணைந்து இயங்கி வருகின்றது. இவையெல்லாம் தமிழுக்கு கொண்டுவரப் பல்கலைக்கழகம் தேவையாகிறது .

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மொழியியல் என்பது மொழி சார்ந்த அறிவியல் என்ற நிலையில் எல்லா நாடுகளுக்கும் மொழிகளுக்கும் பொதுவாக அமையும் கொள்கைகளை உடையது. எனவே இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் வழியாகப் பிறநாட்டு திட்டங்களையும் அதற்கான நிதி உதவிகளையும் எளிதாக பெற முடியும். ஒரு மாநிலப் பல்கலைக்கழகம் என்ற நிலையைத் தாண்டி ஒரு பன்னாட்டு பல்கலைக்கழகம் என்ற தகுதியை மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கும் .

நடுவண் அரசு இந்திய மொழிகளுக்கான ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை மொழியியல் அடிப்படையில் நிறுவுவதற்கு தமிழ் மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஒரு முன்மாதிரியாக அமையும். அதுவும் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் பெயரால் அமைவது தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் பெருமையான ஒன்றாகும்.

மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றம்

ராங்கன் கிருஷ்ணசாமி

மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றைத் தமிழகத்தில் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் முன்மொழியப்படுவதற்கு எங்களுடைய பாராட்டுகள். மொழிசார் பல்கலைக்—கழகத்தின் ஆய்வுகளும் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வுகளும் தொடக்கத்திலேயே வேறுபடுத்தப்பட வேண்டும். மொழி ஒரு சமூக நிறுவனம். ஆகையால், இந்த நிறுவனம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையுமாறு திட்டமிடுவது நல்லது. இந்த நிறுவனத்தை இரு நிலைகளில் வடிவமைக்கலாம். முதலாவது தமிழை மையப்படுத்தி ஆய்வுகளையும் சமூகத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யுமாறு திட்டமிடுவது. இரண்டாவது தமிழைத் திராவிட மொழிகளோடும் மற்றைய உலக மொழிகளோடும் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது (திராவிட மொழியியல் துறை — திராவிட மொழிகளின் வண்ணனை இலக்கணங்களும் ஒப்பீட்டு திராவிட மொழியியலும் இதன்கீழ் வரும்). முதல் நிலையில் தமிழின் அமைப்பு குறித்த ஆய்வுகள்: இந்தப் பகுதியில் மரபு இலக்கணப் பகுதியும் இன்றைய மொழியியல் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான ஆய்வு—களும் உள்ளடங்கும். இந்தப் பிரிவுகள் தனித் துறைகளாகச் செயல்படலாம் (தமிழ் இலக்கண மரபுத் துறை).

அடுத்தது இந்த ஆய்வுகளை முறைப்படுத்தித் தமிழ் மொழியை முதல் மொழியாகவும் இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்துதல். மொழி அமைப்பு குறித்த ஒரு துறையும் மொழி கற்பித்தல் தொடர்பான துறையும் மிக முக்கியமானவை (மொழியியல்சார் இலக்கணத் துறையும் தமிழ் மொழி கற்பித்தல் துறையும் அகராதி துறையும்). மொழி கற்பித்தலுக்கு மொழி அமைப்பு பற்றிய செய்திகளோடு கற்பித்தலுக்குத் தேவையான பாடநூல்கள், அகராதிகள், மொழி கற்பித்தல் பின்னணியில் இலக்கண நூல்கள் அகியவற்றைத் தயாரிப்பதற்குரிய துறை. பல்வேறு ஊடகங்களின் வழியான கற்பித்தலும் இதில் உள்ளடங்கும். தமிழ் நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவைகளில் தமிழைக் கற்பிக்கும் முறைகளை ஆராய்ந்து அவற்றைச் செயல்படுத்துவது. தமிழின் பயன்பாட்டு எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவது என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் ஆகிய கல்வி நிலைகளில் தமிழ்வழிக் கல்வியை விரிவுபடுத்தும் முறைகள் குறித்த ஆய்வுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் இந்தத் துறை. இது மொழிக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான பாலமாக அமையும். கல்வி நிலையங்களில் மட்டுமின்றி நிர்வாகம், நீதி மன்றம், பல்வேறு ஊடகங்களில் பயன்படுத்தக் கூடிய வழிகளில் தமிழை வளர்ப்பதற்குரிய முறைகளை மேம்படுத்தும் வழியில் தமிழை வளர்ப்பதற்குரிய துறை ஒன்று தேவை. சமூக மொழியியல் துறை என்பதன் பகுதியாக இத்துறை செயல்படலாம். மொழிக் கொள்கை குறித்த ஆய்வுகளையும் இத்துறை மேற்கொள்ளலாம். பல்வேறு நாடுகளின் சமூக-அரசியல்-பொருளாதாரப் பின்னணிகளில் எத்தகைய மொழிக் கொள்கைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன, அவற்றின் தன்மை என்ன?, அவற்றைச் செயல்படுத்தும்போது ஏற்பட்ட சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து நம் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழிக் கொள்கைகளைத் திட்டமிட்டு வகுப்பது போன்றவற்றை இத்துறை மேற்கொள்ளலாம். அரசுக்கு உரிய பரிந்துரைகளையும் அறிவுரைகளையும் இத்துறை வழங்கலாம். இப்பணிகளை மேற்கொள்ள மொழி மேலாண்மைத் துறை ஒன்றை நிறுவலாம்.

இன்னொரு முக்கியத் துறை இலக்கிய மொழியியல் துறை. இத்துறை இலக்கியங்களைத் தரவுகளாகக் கொண்டு பல்வேறு கருவி நூல்களை உருவாக்க வேண்டும். சொல்லடைவு, தொடரடைவு,

ஒவ்வொரு இலக்கியத்திற்கும் தனித் தனியான அகராதிகளை உருவாக்குவது போன்றவற்றை இத்துறை மேற்கொள்ள வேண்டும். அகராதித் துறையோடு இலக்கிய மொழியியல் துறை இணைந்து செயல்படலாம். இலக்கியங்களையும் மொழிகளையும் மானிடவியல், உளவியல், ஆகியவற்றின் பின்புலத்தில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. மொழிசார் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக் கூடிய மானிடவியல் துறை, உளவியல் துறையும் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும். மொழிசார் அணுகுமுறையில் மொழி கற்பிக்கும் துறையோடு இணைந்து செயல்படும் விதத்தில் கல்வியல் துறை ஒன்றும் இதன் பகுதியாக அமைய வேண்டும்.

கணினி மொழியியல் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கியப் பகுதியாகத் தொடங்கப்படவேண்டும். கணினிவழி மொழி ஆய்வு, தரவகம் அமைத்தல், இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு, அகராதிகளின் உருவாக்கம் ஆகிய பணிகளைக் கணினி மொழி—யியல் துறை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

உள மொழியியல் துறை ஒன்றைத் தனியாக உருவாக்க வேண்டும். குழந்தைகள் எவ்வாறு தங்கள் தாய்மொழியைப் பெறுகிறார்கள், கற்றலின் கோட்பாடுகள், முதல் மொழிக் கற்றலுக்கும் இரண்டாம் மொழிக் கற்றலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் ஆராய்வது, மொழிக்கும் மனதிற்கும் உள்ள உறவு, குழந்தைகளின் பேச்சுக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கான வழிமுறைகளை ஆராய்வது போன்றவற்றை இத்துறை மேற்கொள்ளும். புலனறிவு மொழியியல் (Cognitive Linguistics) இத்துறையில் முக்கியப் பங்கு வகிக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது.

தமிழில் தொழில்சார் சொற்களின் சொற்களஞ்சியங்கள் இன்றைய சமூகத்தின் தேவை. நம் மரபுசார் சொற்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். இத்தொகுப்பு நவீன அறிவியல் துறைகளின் செய்திகளை மக்களுக்குச் சொல்லும்போதும் தேவையான கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் போதும் இதற்கான மையம் மிக முக்கியத் தேவையாக

உள்ளது. இத்தகைய ஆவணப்படுத்தும் பணிகளுக்குத் தனியாக ஆவண மையம் (Documentation Centre) ஒன்றை உருவாக்கலாம். இத்துறை பல்வேறு துறைகளில் நடந்துள்ள ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தி நோக்கீடு நூல்களைத் தயாரிக்கலாம்.

இந்திய மொழிகள் துறை ஒன்றையும் வெளிநாட்டு மொழிகள் துறை ஒன்றையும் திட்டமிடலாம். இத்துறைகள் தங்கள் ஆய்வைத் தமிழோடு தொடர்புபடுத்த வேண்டும். இத்துறைகளும் பன்மொழி அகராதிகளையும் ஒப்பீட்டு மொழி அகராதிகளையும் உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடலாம். இங்குக் கூறப்பட்ட துறைகள் தங்கள் துறைகளின் ஆய்வோடு மற்ற துறைகளோடு இணைந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் கலைப்புலம் சார்ந்த துறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தொகுதிகளையும் அறிவியல் புலம் சார்ந்த துறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளது. அடுத்த நிலையில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் இரண்டு அல்லது மூன்று தொகுதிகளைக் கொண்ட களஞ்சியங்களை இப்பல்கலைக்கழகம் கொண்டுவர வேண்டும். அகராதிகள் தயாரிப்பது, களஞ்சியங்களை உருவாக்குவது ஆகிய பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். இப்பல்கலைக்கழகம் தமிழை அகலமாகவும் ஆழமாகவும் ஆராயும் பணிகளை பல்துறைகளின் அறிவுப் பின்னணியில் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக, ஒன்றைக் கூறி இதனை நான் முடிக்க விரும்புகிறேன். இதற்கு நிலையான தொடர்ச்சியான நிதி உருவாகும்படியும் தக்கவர்களைத் தேடிப் பிடித்து அறிஞர்களைக் கொண்டுவரவும் வேண்டும். இப்பல்கலைக்கழகத்தின் மொத்த ஆய்வாளர்களில் 70% நிலையானவர்களாகவும் 30% ஆய்வாளர்கள் வருகைதரு ஆய்வாளர்களாகவும் பணியாற்றினால் இப்பல்கலைக்கழகம் சிறந்து செயல்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் ஏன் அமைக்கப்பட்ட வேண்டும்?

முனைவர். இரவிசங்கர்

முனைவர் தொல்திருமாவளவன் அவர்களின் மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்துக்கான வேண்டுகோள் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. இந்தியாவில் சமசுகிருத மொழிக்கு மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. தமிழ் மொழிக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் உள்ளது. அது தமிழ் மொழியின் இலக்கியம், இலக்கணம், சுவடிகள், கல்வெட்டுக்கள், ஆழ் கடல் ஆய்வு மொழிபெயர்ப்பு என பல துறைகளை கொண்டுள்ளது. மொழியியல் பல்கலைக்கழகத்துக்கான அடிப்படை தேவைகள், நோக்கங்கள் தனிப்பட்டவை ஆகும். குறிப்பாக திராவிட மொழியியலை, பண்பாட்டை, வளர்ச்சியை மையப்படுத்தி ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும். தமிழ் மொழியை மையப்படுத்தி மொழியியல் வழி தமிழ் நாட்டுப்புறவியல், மானுடவியல், மொழிபெயர்ப்பு, தமிழ் கற்றல், கற்பித்தல், சமுதாயமொழியியல் போன்ற தமிழ்ச்சமுதாயம் சார்ந்த ஆய்வுகளையும் தற்காலத்திற்கு ஏற்ப தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கணினி மொழியியல், பேச்சிலிருந்து உரையைப்பெறுதல், உரைகளை தட்டச்சு செய்துபேச்சாக மாற்றுதல், பல்வேறு செயலிகளை உருவாக்கல், பேச்சுக்குறைபாடு உள்ளவர்களுக்கு மொழி—யியல் அடிப்படையில் குறைகளை நீக்குதல் போன்ற பல்வகை ஆய்வுநிலை செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே இடத்தில் செய்ய மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் அவசியம். ஏனென்றால் இவ்வகை ஆய்வுகள் தனிப்பட்ட மனிதர்களால் செய்யப்பட்டு வெளிவராமல், சமுதாயத்திற்கு பயனில்லாமல்போகின்றன. மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் இக்குறைகளை நீக்கும்.

மேலும் உலகின் பல்வேறு மொழிகளை கற்பிக்க, அயலார் இங்கு வந்து தமிழ் மொழியை கற்க, பின் கள ஆய்வு செய்ய, பிராகிருதம், பாலி, போன்ற பிற இந்திய மொழிகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளை ஆய்வு செய்து, மொழி உறவுகளை வலுப்படுத்த, தமிழ், ஏனைய இந்திய மொழிகள், அயலக மொழிகள் இடையே இலக்கியம், தொழில்நுட்பம் சார்ந்த அறிவினை பரிமாற்றம் செய்துக்கொள்ள, மொழிபெயப்பினை ஊக்குவிக்க மொழியியல் பல்கலைக் கழகம் முன்னிற்கும். உலகின் பிற நாடுகளில் இருந்து ஆய்வாளர்கள் தமிழ் மொழி தொடர்பான மொழியியல் ஆய்வுகளை இங்கு வந்து மேற்கொள்ள இயலும்.

தமிழ் மொழியின் தொன்மையையும், பண்பாட்டையும், இலக்கணத்தையும் அடையாளப்படுத்தும் தொன்மை இலக்கண நூல் 'தொல்காப்பியம்'. இதனை அயலார் கற்கவும், அதன் வழி தமிழ் மொழியின் சிறப்பு, மேலும் மற்ற உலக மொழிகளைவிட தமிழ் உலகின் ஆதி மொழி என பறைசார்த்தவும் இது ஒரு உலகளாவிய மையமாக அமையும். இலக்கண ஒப்பிட்டு ஆய்வுகள் மிகவும் முக்கியமானவை. இதை இது போன்ற ஒரு பல்கலைக்கழக நிலையிலேயே செய்ய இயலும்.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை, தமிழ் தேசியம் இவை திராவிடமே என்பது தற்போது நிறுவப்பட்டு வருகின்றது. உலகின் அனைத்து மொழிகளுக்கும் தாய் தமிழ் தான் என்ற உண்மையை நிலைநாட்ட மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்நாட்டில் அமைவது மிக மிக அவசியம்.

(கட்டுரையாளர்: புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்)

மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் சில சிந்தனைகள் நல்லபெருமாள் நடராசன்

தமிழகத்தில் ஒரு 'மொழியியல் பல்கலைக் கழகத்தை மறைந்த தமிழக முதல்வர் தலைவர் கலைஞர் பெயரில் உருவாக்கவேண்டும்' என்னும் முக்கியமான, இன்றியமையாத, மிகவும் தேவையான, சிறந்த ஒரு வேண்டுகோளை நம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உயர்திரு முனைவர் தொல். திருமாவளவன் முன்னெடுத்திருக்கிறார். அவருக்கு அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதற்குத் தேவையான அடிப்படை கருத்துகளையும் ஆதரவுகளையும் துணைச் சிந்தனைகளையும் இங்கு முன்வைக்கிறேன்.

மொழியியலுக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் தேவைதானா? என்னும் ஓர் அடிப்படையான கேள்வி எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் எழ வாய்ப்பு இருக்கிறது. உண்மை. அது காலத்தின் மொழித் தேவைக்கு மிகமிகத் தேவை! இதற்கு ஒப்பீடாக, தமிழ்த் துறைகள் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் இருக்கின்ற போது 'தமிழ்த் பல்கலைக் கழகம்' என்னும் ஒன்று காலத்தின் மொழி ஆராய்ச்சித் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இலக்கியம், கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடி, எனச் சிறப்புத் தேவையாக உருவாக்கப்பட்டதைப் போல, இன்றையத் தேவை மொழியியல் பல்கலைக் கழகம். பல பல்கலைக்கழகங்களில் மொழியியல் துறைகள் உள்ளனவே என்றும் கேட்கலாம். ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களின் துறைகளுக்குப் பல கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அவர்கள் பாடக்கல்விக்குக் கொடுக்கிற அளவிற்கு ஆராய்ச்சிக்கும் பன்னாட்டுத் தமிழ்த் தேவைகளை முழுமையாக்க அவர்களுக்கு முழுச் சதந்திரம் இருப்பதில்லை. ஆகவே, ஒரு பல்கலைக் கழகம் தேவையாகிறது.

இனி இப்பல்கலைக் கழகம் ஏன் எப்படித் தேவையாகிறது என்ப பார்க்கலாம்.

மொழி ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலுக்கும், கற்பித்தல் முறைகளுக்கும் உத்திகளுக்கும் பின்புலமாக அமைவது மொழியியல். அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிப்பதற்கு மொழியியல் அறிவு 100 விழுக்காடு தேவையாகும். மொழி ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான ஆவணங்களை ஆராயும் வரலாற்று அறிஞர்கள், அகராதி உருவாக்குபவர்கள், கணினி வழி இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு செய்யும் வல்லுநர்கள், மானிடவியலார், தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள், நாட்டுப்புறவியலார், பேச்சுக்குறை நீக்கும் வல்லுநர்கள், போன்றவர்களுக்கு வெகு சிறப்பாகப் பணியாற்ற மொழியியல் அறிவு தேவை.

மொழியியலில் 'கோட்பாட்டுமொழியியல்', 'பயன்பாட்டு மொழியியல்' என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. பலவகையான மொழி சார்ந்த திட்டங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. ஆனால் அச்சிக்கலகளைத் தீர்ப்பதற்கான பயிற்சிபெற்ற மொழியியலாளர்களுக்கான தேவைக்கும் அவர்கள் கிடைப்பதற்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளி மிகக் கூடுதல். தற்போது, 'மொழியியல்' மொழிசார்ந்த எல்லாத் துறைகளிலும் ஊடுருவிப் பரந்திருப்பது முற்றிலும் நாம் கண்கூடாகக் காணுகின்ற ஒன்று. இவற்றில் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே இங்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1. நாட்டின் மொழிசார்ந்த சிக்கல்கள் ஒருவகை; மாநிலத்தின் சிக்கல்கள் இன்னொரு வகை. இவற்றிற்கான தீர்வுகளை மொழியியல் தர முடியும்.

2. இருபத்திரண்டு அங்கீகரிக்கப் பட்ட மொழிகள், சிறுபான்மை மொழிகள், பழங்குடி மொழிகள் என நம் நாடும் மாநிலமும் பன்மொழி, பல பண்பாட்டு வலை உள்ளது. சுமார் 400 பழங்குடி மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் சுமார் 200 மொழிகள் அழியும் நிலையில் உள்ளவை. தமிழ்நாட்டிலும் பல உள்ளன. இவற்றை ஆராய்ந்து ஆவணப்படுத்துதல் தேவையானது. இல்லையெனில் அப்பண்பாட்டுக் கூறுகளை இழந்துவிடுவோம். எனவே, மொழியியல் அறிவு இல்லாமல் இச்செயற்பாட்டை முடிக்க முடியாது.

3. சமுதாயத்தில் மொழியின் பயன்பாடு, மருத்துவத்தில் பேச்சுக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்கான செயல்கள், மொழி உள்ளம் சார்ந்த ஒன்று என்பதாலும் கற்றல் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கவும் உள்மொழியியல் தேவை.

4. பயன்பாட்டு மொழியியலில், மொழிகற்பித்தல் — கற்றல் செயற்பாட்டுக்கு மொழியியல் அடிப்படைத் தேவையாகும். சிறப்பாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் தமிழ் கற்றல் சிக்கல்களை மொழியியலாரால் மட்டுமே தீர்க்க முடியும். சான்றாக, இந்தியாவுக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை நாடுகளின் கற்பித்தல்—கற்றல் சிக்கல்கள் ஒரு வகை. இந்தியாவுக்கு மேற்கே மொரீசியசு, ரீயூனியன், தென் ஆப்பிரிக்கா கரீபியன் [கன்னி] தீவுகளின் கற்பித்தல்—கற்றல் சிக்கல்கள் இன்னொரு வகை. இவர்களுக்கானப் பாடத்திட்டம், பாட நூல்கள், கற்பித்தல் முறைகள், உத்திகள், துணைக்கருவிகள், போன்றவை வெவ்வேறானவை இப்பிரச்சினைகளை மொழியியலாளர்களால் மட்டுமே சிறப்பாகத் தீர்த்துவைக்க முடியும். தென் ஆப்பிரிக்கா, ஜெர்மனி, பர்மா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சில காலம் முன்பு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட தமிழ் அறிஞர்களால் அவர்களுக்குத் தேவையான தமிழ் அறிவையும் திறன்களையும் தரமுடியாமற் போனது ஓர் அனுபவம். அது மொழியியலின்

தேவையை பன்மடங்கு வலியுறுத்துகிறது. புலம்பெயர்ந்தவர்களின் தேவையைப் பட்டியலிட்டு ஒருசேர உழைப்பதற்குப் பல்கலைக் கழகம் இருந்தாலொழிய இலக்கியத் துறைகளால் முடியாத ஒன்று ஆகும்.

5. தமிழ் நாட்டின் தமிழ்க் கற்பித்தலை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்

அ. தாய் மொழிக் கல்வி,

ஆ. மொழிச் சிறுபான்மையினரின் குழந்தைகள் தமிழை முதன் மொழியாகக் கற்றல்,

இ. பழங்குடி மொழிகளின் குழந்தைகள் கற்றல்.

ஒவ்வொரு குழுவினரின் சிக்கல்களும் வெவ்வேறானவை. இக் குழந்தை களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான கையேடுகள் நான்கை மைசூரில் அமைந்துள்ள இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம் மொழியியல் அடிப்படையில் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளது.

6. தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கெனத் தனியாக 'அஞ்சல் மற்றும் வானொலி வழி பயிற்சி' ஒன்றை 8 ஆண்டுகள் நடத்திச் சுமார் 30000 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தது இந்நிறுவனம். இதுவும் மொழியியல் அடிப்படையிலேயே நடந்தது.

7. தமிழ்ப் பாடநூல்களில் 1980—களில் பயிற்சிகளை [பாடப் பொருள் பயிற்சி மற்றும் மொழித் திறன் பயிற்சி என] மாற்ற வைத்தது மேற்சொன்ன பயிற்சியே.

8. அச்சு, ஒலி, ஒளி, பல்லுடகம் வழி மாணவர்களுக்கெனப் பாடங்களை உருவாக்கி அளித்ததும் மொழியியலின் அடிப்படை—யிலேயே. தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, பல்வேறு தமிழ் கற்பித்தல்—கற்றல் செயற்பாட்டில் இருக்கும் நாடுகளுக்கெனவும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. [மேற்கூறிய 4 முதல் 8 வரையிலான செயற்பாடுகளில் நான் முழுவதுமாகப் பங்கேற்றுள்ளேன் என்பதைப் பெருமையுடன் ஆவணப்படுத்துகிறேன்]

9. தற்காலத்தில், கொரோனா பெருந்தொற்றின் காரணமாக நடத்தப்படுகின்ற 'இணையம்

வழி' தமிழ், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளைக் கற்பிப்பதற்கு அனுபவம் வாய்ந்த மொழி—யியலறிஞர்கள் உதவமுடியும். இதற்கெனத் 'தகவல் பரிமாற்றத் தொழில் நுட்பத்தைத்' திறம்படப் பயன்படுத்த மொழியியல் தேவையாகும்.

10. இன்றையத் தேவையான மொழிசார்ந்த கணினிப் பயன்பாட்டுக்கு மொழியியல் அறிவு மிகத் தேவையாகும். சான்றாக, 'தரவகம்' (Corpus) சார்ந்தே அகராதிகளும் மொழிபெயர்ப்பும் பாடநூல்களும் தயாரிக்கப் படுகின்றன. அதற்குக் கணினி மொழியியல் மிகத் தேவையான ஒன்று. இங்குக் 'கணித் தொழில் நுட்பமும்' 'தகவல் பரிமாற்றத் தொழில் நுட்பமும்' சங்கமிக்கின்றன.

11. ஆங்கில மொழியைத் தொடக்க நிலைகளில் கற்பிக்க மொழியியல் பின்புலம் இருந்தால் சிறப்பாக மொழி திறன்களை (language skills), படிப்பு சார் திறன்களை (Study skills) வளர்க்க முடியும். இன்றைய உலகில் மென்னாளுமைத் திறன் (Soft skills) எங்குமே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவை மய அரசின்/ மாநில அரசின் பள்ளிகளுக்கு மிகத் தேவையாகும்.

12. மொழியாசிரியர்களுக்கு முன்பணி அறிமுகத்திற்கும் பயிற்சிக்கும் மொழியியல் பாடம் மிக முக்கியம். உலகின் பல பல்கலைக்கழகங்களில் கல்விப் பட்டப்படிப்புகளில் மொழியியல் ஒரு பாடம். அவர்களின் வெற்றிக்கு இது ஒரு காரணம்.

13. பல்வேறு வகையான பாடநூல்கள், ஒலி, ஒளி, பல்லுடகம், இணையம் வழி, மெய்நிகர் வகுப்புகளுக்கு போன்றவைகளுக்கு ஏற்ற பாடப் பொருள்களைத் தேவையின் அடிப்படையில் தயாரிக்க மொழியியல் அறிவும் பன்னாட்டு அறிமுகமும் தேவையாகும். தற்போது 188 நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் தேவைகளும் முன்னறிவும் வெவ்வேறானவை.

14. தமிழ் வாக்கிய அமைப்புகளை கற்பித்தலுக்கேற்பப் படியமைப்பு செய்து பாடநூல்கள் எழுதுவதற்கு மொழியியலின் ஆராய்ச்சிகள் வழி செய்யும்.

15. பல்கலைக் கழகங்களின் மொழியியல் துறையோ இலக்கியத் துறையோ இவ்விடயத்தில்

முழு மூச்சாக இயங்க முடியாது. ஒரு பல்கலைக் கழகம் தான் புலம்பெயர்ந்தோரையும் ஒன்று இணைத்துச் செயல் படுத்த முடியும்

16. கல்வி, ஊடகம், நிர்வாகம் போன்ற துறைகளில் தமிழின் தேவையை முழுமையாக்குவது மொழியியலே. சான்றாக, முசெளரியின் லால் பகதூர் சாஸ்திரி நிறுவனத்தில் ஆட்சிப் பணியில் நுழைவதற்கான தமிழ் மொழிப் பயிற்சிக்கு மொழியியல் அறிவு உள்ளவர்களே தேவைப்படுகிறார்கள்.

17. இணைய வழி ஏமாற்றுபவர்கள், கொலை, கொள்ளையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் போன்றோரின் மொழியை ஆராய்ந்து காவல் மற்றும் நீதித் துறைக்கு வழக்குகளை விரைவில் முடித்துவைக்கத் தற்காலத்தில் 'தடய மொழியியல்' என்னும் புதிய துறை உருவாகியிருக்கிறது. [பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளது]

18. முன்னரே சொன்னது போல இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கு இன்றியமையாத ஒரு பாடம்/ துறை மொழியியல்.

19. மொழி தேர்விடல் தொடர்பான பல புதிய தேடல்களும் பயனும் மொழியியல் வழியேதான் நடக்கின்றன.

20. தலை சிறந்த தமிழ் மரபு இலக்கணங்களை, எடுத்துக்காட்டாக, தொல்காப்பியத்தைப் பன்னாட்டு இலக்கணக் கோட்பாடுகளின் அறிமுகத்துடன் வேறொரு தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது மொழியியல் மட்டுமே.

21. தமிழ் நாட்டிற்குப் பணிக்காக வருகிறவர்களுக்குத் தமிழ் அறிவு மிகத் தேவை. குறுகிய கால மொழிப் பயிற்சிக்கு மொழியியல் தேவை ஆகும்.

இக்குறிக்கோள்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு மொழியியலுக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயம். அதற்குக் குரல் கொடுப்போம்.

(கட்டுரையாளர்: இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், இந்திய அரசு, மைசூரு)

திராவிடப்பழங்குடியின மொழியியல் ஆய்வு மையம் தேவை

முனைவர் பெ. செல்வக்குமார்

மாண்புமிகு நாடளுமன்ற உறுப்பினரும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சித் தலைவருமான முனைவர் தொல். திருமாவளவன் அவர்கள் அறிவித்த 'டாக்டர் கலைஞர் மொழியியல் பல்கலைக்கழகம்' என்றதன் முன்வரைவினமீது 10.08.2021 அன்று விழுப்புரம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் மணற்கேணி ஆய்விதழின் ஆசிரியருமான முனைவர் து. ரவிக்குமார் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற கருத்து ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் முனைவர் பெ. செல்வக்குமார், இணைப்பேராசிரியர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை அவர்கள் பங்கேற்று முன்வைக்க விரும்பிய கருத்துகள் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

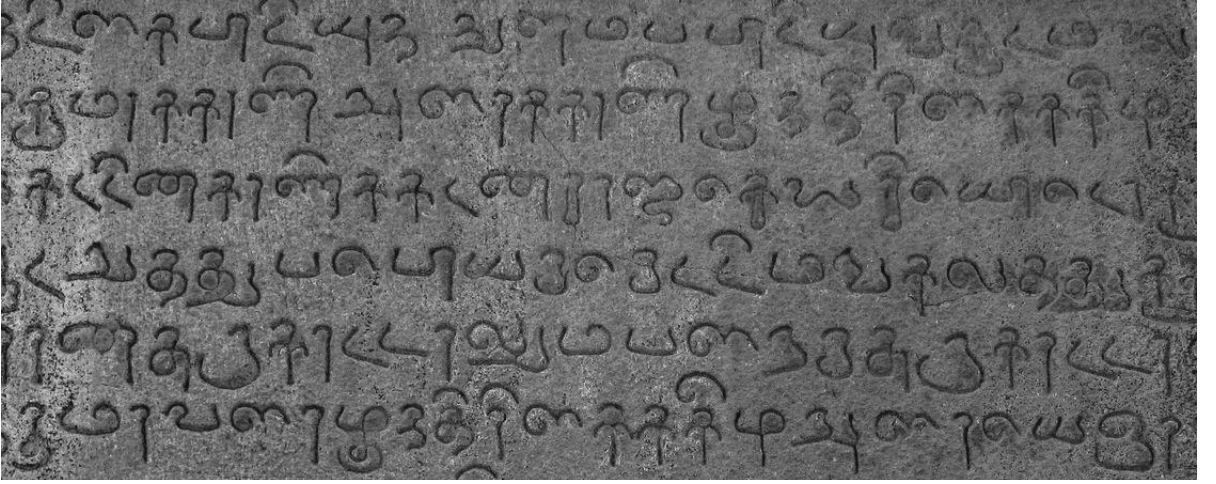
• உலகளவில் நிறுவியுள்ள மொழியியல் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் நிலவுகின்ற மொழியியல் ஆய்வுகள், குறிப்பாக, தமிழாய்வுகள் பற்றிய திறனறிந்து (Review) தமக்கானதை ஏற்றுக் கருத்துருவைக் கட்டமைக்கலாம்.

• இந்திய மொழிகளின் ஒன்றிய நிறுவனம், இந்திய மனிதவியல் மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ் இயங்கும் சார்பு மற்றும் உருப்புப் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் மொழி ஆய்வு நிறுவனங்களின் (Apex and Nodal Agencies of MHRD) அடிப்படை நோக்கங்களையும் பணிகளையும் திறனறிவது முன்வரைவிற்குத் துணைபுரியும்

கீழ்க்காணும் புலங்களையும் மையங்களையும் உருவாக்கலாம்

• ஒலியியல், உருபியல், தொடரியல், பொருண்மையியல் மற்றும் பயனாக்க மொழியியல் ஆகியவற்றிற்கான புலங்களை உருவாக்கலாம். இவற்றோடு பன்முகப் பார்வை மொழியியல் புலத்தை (Faculty of Interdisciplinary with Linguistics)யும் சேர்த்து உருவாக்கலாம்

- தமிழ் மற்றும் திராவிட மொழிக்குடும்பங்கள் புலம் (Faculty of Tamil and other Dravidian Languages)
- தமிழ் மற்றும் இந்தோ ஆரியக் குடும்பங்கள் புலம் (Faculty of Tamil and Indo- Aryan Languages)
- தமிழ் மற்றும் திபெத்தோ-பர்மன் குடும்பங்கள் புலம் (Faculty of Tamil and Tibeto- Burman Languages)
- தமிழ் மற்றும் ஆஸ்ட்ரோ-ஆசியாட்டிக் குடும்பங்கள் புலம் (Faculty of Tamil and Astro- Asiatic Languages)
- தமிழ்மொழித் தரவகப் புலம் (Faculty of Speech and Written Corpus of Tamil)
- திராவிடப்பழங்குடியின மொழியியல் ஆய்வு மையம் (Centre for Dravidian Tribal Linguistic research)

- கணினி மொழியியல் ஆய்வு மையம் (Centre for Computational Linguistics)
- இந்திய மொழியியல் கோட்பாடுகள் மையம் (Centre for Indian Linguistic Theories)
- மேலை மொழியியல் கோட்பாடுகள் மையம்(Centre for Western Linguistic Theories)
- இந்திய மற்றும் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் மையம்(Centre for Indian and Tamil Traditional Grammar)
- மொழியியல் எடுத்துரைப்புகள் மற்றும் பொருண்மை விளக்கங்கள் மையம்(Centre for Interpretation and Definition of Language studies)
- வரலாற்று மொழியியல் புலம்(Faculty of Historical Linguistics)
- விவரணை மொழியியல் புலம் (Faculty of Discriptive Linguistics)
- தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் (L2) கற்போருக்கான பாடக்கருவிகள் தயாரிப்பு மையம் (Centre for Material Production for Tamils as a Second Language)
- இருவகையான மையப்புலங்களைப் பிரித்து (Faculty of Core Linguistics and Faculty of peripheral or hyphenated or Applied Linguistics)பொது மொழியியல் மற்றும் பயனாக்க மொழியியல் என்ற உருவாக்கி இவற்றின்கீழ் மற்ற துறைகளைக் கொண்டுவரலாம்
- பல்கலைக்கழகத்தின் Vision and Mission ஆய்வுலகிற்கும், சமூகப் பயன்பாட்டிற்கும்(Reseach fields and Social relevance)ஏற்றதாக அமைக்கலாம்

மேற்கண்டவற்றோடு தேவை கருதி மேலும் புலங்களையும், மையங்களையும் உருவாக்கக் கருத்துரு அமைக்கலாம். மேலும் பாடத்திட்டம், பாடப்பொருண்மை தயாரிப்பின்போது இவற்றின் கருத்துருக்களை விரிவாகக் கொடுக்க இயலும்.

(கட்டுரையாளர்: இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழி (ம) மொழியியல் புலம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை 600 113)

•

தமிழ் மொழியை இன்னும் அதிகமாக உலகறியச் செய்ய மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் தேவை

ஆ. ஜோசப் ஜெயபால்

உலகில் ஒரு சில நாடுகளில் மட்டுமே இயங்கி வரும் மொழி—யியல் பல்கலைக்கழகம் நம் தமிழ்நாட்டில் புதிதாக அமைக்க அரசிற்கு பரிந்துரை செய்து அதை விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

மொழியியல் துறை என்பது பல உட்பிரிவுகளை கொண்ட ஒரு துறை ஆகும். அதில் எண்ணற்ற வேலை வாய்ப்புகள் கொட்டிக்கிடக்கின்றது. முதலில் மொழியியல் பாடத்தை இளங்கலை பட்டப்படிப்பில் ஒரு பாடமாகச் சேர்க்க வேண்டும். அப்போது தான் மொழியியல் பற்றிய விரிவான அறிவு மாணவர்களிடையே உருவாகும்.

தமிழ் நாட்டில் மொழியியலுக்கு என்று தனியே பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏனெனில் தமிழ் மொழியும் மொழியிலும் மற்ற மொழிகளைவிட மிகவும் நெருக்கமான தொடர்பு உடையவை. மொழியியல் மூலம் நாம் கொடுக்க நினைக்கும் அனைத்து ஒப்புமைகளும் தமிழ் மொழியில் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்..

மொழியியல் துறை மூலம் பல பரிமாணங்களில் மொழி பண்பாடு கலாச்சாரம் போன்ற இன்னும் பல மொழி—யியல் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்தப் பல்கலைக்கழகம் பேருதவியாக இருக்கும்..

இதன் மூலம் தமிழ் மொழியை இன்னும் அதிகமாக உலகறியச் செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து...

(கட்டுரையாளர்: முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
மொழியியல் துறை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் மதுரை..)

உலகப் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகத்திற்கு
இணையாக மொழியியல் பல்கலைக்கழகம் இருக்க வேண்டும்

ராஜசேகரன் நாயர்

LINGUISTIC UNIVERSITY OF TAMILNADU

I have listened to the lectures by the main speakers Dr T. Ravikumar, Dr. G. Balasubramanian and Dr. L. Ramamoorthy about the necessity of the establishment of a Linguistic university in Tamilnadu. I totally endorse their ideas, and suggestions. I wish to record my views on the subject.

- The proposed Linguistic university should excel the world renowned universities like Oxford, Cambridge and Harvard in promoting and accelerating academic activities.
- This university should attract scholars from all over the world who wish to undertake and continue in-depth research in Tamil language and related subjects.
- This university should be able to produce many Nobel laureates.
- This university has to initiate steps to have more number of patents on various topics. This university should have world-class faculty who can enthuse the students for innovative studies.

MOU s should be signed with various top ranking international universities.

- At present post graduate and doctoral programs on Linguistics are available in Annamalai University, Madurai Kamaraj University, Bharathiar University and Tamil University in Tamilnadu.
- The proposed Linguistic university has to produce responsible citizens who can contribute to the upliftment of the society. The students of this university must be able to 'Learn, Earn, and Return.'
- Generally the faculty members of Linguistic departments in Tamilnadu have broad outlook, excellent academic and administrative capabilities. The training on Linguistics gained from top ranking International universities contribute to this also. An example can be cited here. The Centre of Advanced Study in Linguistics, Annamalai university produced 4 Vice-chancellors who were able to create and shape the academic fervor of four universities in Tamilnadu.

1. Prof. T.P. Meenakshisundaran, Madurai University
2. Prof. S. Agesthalingom, Tamil University
3. Prof. K. Karunakaran, Tamil University
4. Prof. P. Kothandaraman, University of Madras

The presence of Linguistic University is necessary to have in-depth research in Tamil language, history and culture.

(கட்டுரையாளர்: சிஏஎஸ் - மொழியியலில் முன்னாள் இயக்குநர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்

மொழியியல் ஆய்வுகளுக்கான இணைய நூலகம் தேவை

பழனிராஜன்

- தமிழியல் ஆய்வுகள் அடங்கிய இணைய நூலகம் உருவாக்க வேண்டும்.
- பழங்காலத் தமிழ், இடைக்காலத் தமிழ், தற்காலத் தமிழ் எனப் பிரித்துத் தனித்தனியாகத் தரவகம் (corpora) உருவாக்க வேண்டும்.
- வராற்றுத் தமிழ் இலக்கணம் தரவகத்தின் வாயிலாக எழுதவேண்டும்
- தமிழுக்கும் பிற இந்திய, அயல் நாட்டு மொழிகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளை ஒப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.
- பழந்தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், கல்வெட்டு சிற்பம், நுண்கலை, அறிவியல், தொழில்நுட்பம், திராவிட மொழிக்குடும்பம் போன்றவை தொடர்பான காட்சிக்கூடம் அமைக்க வேண்டும்.
- அனைவருக்கும் தமிழ் என்ற திட்டம் உருவாக்கி அதன் மூலம் மொழிக்கற்றல் மொழிக்கற்பித்தலுக்குத் தேவையான பாடநூல்களை உருவாக்க வேண்டும். அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட பாடநூல்கள் விலையில்லாமல் மொழியைக் கற்பவற்குச் சென்றடைய வேண்டும்.
- சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதித் திட்டத்தை நிரந்தர திட்டமாக மாற்றியமைத்துப் புதுப்பித்தல் மற்றும் பதிப்பில் பணி தொடங்க வேண்டும்.
- தமிழ்க் கணினிப் பயிற்சி மையங்களைத் தொடங்கி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்
- தமிழ்க் கணினி மென்பொருள் ஊக்குவித்தல், ஆய்வு செய்தல், தரச்சான்றிதழ் வழங்குதல்
- அகராதி துறையை உருவாக்கி பின்வரும் அகராதிகளைத் தயாரிக்க வேண்டும்.
- இதுவரை வெளிவந்துள்ள அனைத்து அகராதிகளையும் இணைய அகராதிகளாக மாற்றுதல்
- தமிழ் மொழிக்குத் தரவக அடிப்படையில் மின்னகராதி அமைத்தல்
- தமிழ் மொழிக்குத் தரவக அடிப்படையில் சொல்வலை அமைத்தல்
- தமிழ் மொழிக்குத் தரவக அடிப்படையில் சொற்களஞ்சியம் (இணைப்பொருள் சொல்லகராதி) அமைத்தல்
- தமிழ் மொழிக்குத் தரவக அடிப்படையில் சொற்சேர்க்கை அகராதி அமைத்தல்
- தமிழ் மென்பொருளை உருவாக்கி ஆய்வாளர்களுக்கு வழங்குதல்
- தமிழ் மேற்கோள் அகராதி
- தமிழ் வட்டார வழக்கு அகராதி
- தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகராதி
- செயற்பாட்டுச் சொற்களுக்கான அகராதி
- தமிழ் நூற் சொல்லடைவு, தொடரடைவு, பொருளடைவு
- வரலாற்றுமுறைத் தமிழ் அகராதி
- காலநிலை அகராதி
- கற்போர் அகராதி
- திராவிட ஒப்பியல் அகராதி
- தமிழ்—இருமொழி, பன்மொழி அகராதி

- தமிழ் -திராவிட மொழி அகராதி
- துறை சார்ந்த கலைச்சொல் அகராதி
- அறிவியல், தொழில்நுட்பவியல் துறைக் கலைச்சொல் களஞ்சியம்
- தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்
- உரைச்சொல் அகராதி
- தமிழ் இணைப்பொருள் சொல்லகராதி
- பழங்குடியினர் சொல்லகராதி
- சங்க இலக்கிய அகராதி
- இலக்கணக் கலைச்சொல் அகராதி
- இலக்கணச் சொல் வகை அகராதி (பெயர், வினைஞ்)
- இலக்கணச் சொல் வகை இலக்கணம் (பெயர், வினை...)
- படவிளக்க அகராதி
- மொழிபெயர்ப்பு அகராதி
- தமிழும் பன்முக ஆய்வும் (கணினி, மானிடவியல், சமூகவியல்)
- அகராதி ஆவணக் காப்பகம் உருவாக்குதல்
- இலக்கண ஆவணக் காப்பகம் உருவாக்குதல்
- கட்டடவியல், மருத்துவம், சித்தமருத்துவம், பண்டைய அறிவியல், தொழில்நுட்பவியல், வானவியல் சிந்தனைகளை நவீன அறிவியலுடன் ஒப்பிடுதல்.
- தமிழரின் உயர்த சிந்தனைகளை உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தல்.
- உலக மொழிகளில் உள்ள உயர்ந்த சிந்தனைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல்.
- தமிழ் மொழியில் வெளிவந்துள்ள நூல்கள் (இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள், இனி வரவிருக்கின்ற நூல்கள்) அனைத்தும் ஒரு படியைச் சேமித்து ஆவணக்காப்பகத்தில் வைத்தல்
- பழைய ஆராய்ச்சி நூல்கள், இதழ்கள், குறிப்புகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆகியவற்றை மின் ஆவணப்படுத்தல்
- கணினி மொழியியல் இலக்கணம் எழுதுதல்
- இக்காலத் தமிழுக்குத் தரவகத்தைப் பயன்படுத்தி இலக்கணம் எழுதுதல்
- இக்காலத் தமிழுக்குப் பயன்பாட்டு இலக்கணம் எழுதுதல்
- தமிழ் இலக்கண ஆய்வடங்கள் உருவாக்கல்
- தமிழ் மொழி வரலாறு எழுதுதல்
- தமிழ் மரபிலக்கணங்களை மொழியியல் கோட்பாடுகளுடன் இணைத்து ஆராய்தல்.
- திராவிட மொழிகளின் தரவகத்தை (corpora)உருவாக்குதல்
- இந்திய, மேலைநாட்டு இலக்கண மரபுகளில் தமிழின் தனித்த இலக்கண மரபை ஆராய்தல்.
- புதிய மொழியியல் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் சங்க இலக்கிய மொழியமைப்பை ஆராய்தல்
- மரபிலக்கணச் சூத்திரங்களை மொழி—யியழல் விதிகளாக மாற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளுதல்
- இந்திய மொழிகளின் யாப்பும் தமிழ் மொழி யாப்பும் ஒப்பாய்வு செய்தல்
- இந்திய மொழிகளின் அணியும் தமிழ் மொழி அணியும் ஒப்பாய்வு செய்தல்
- இயற்கைமொழி ஆய்வு அடிப்படையில் தமிழ் மொழியின் அமைப்பை ஆராய்தல்
- உடல்மொழி குறித்துத் தமிழில் நூல் உருவாக்குதல்
- தமிழகத்தில் உள்ள தமிழ் ஆய்வு நிறுவனங்களை ஒன்றிணைத்தல்

கொரோனா பெருந்தொற்று காலத்தில் மணற்கேணி ஆய்விதழ் மூலம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட இணையவழி கருத்தமர்வுகள்

ஆய்வு வெளி - 1

வ. எண்	தேதி	ஆய்வாளர் பெயர்	ஆய்வுத் தலைப்பு
1	29.08.2020	வி. விமலாதித்தன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை	திருப்புக்கழில் ஈழத்துத் திருத்தலங்கள்
2	30.08.2020	கோ. மணிகண்டன் தமிழ் மொழித்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்	ஆய்வு நோக்கில் பழந்தமிழர் போரியல்
3	31.08.2020	த. அருள்விழி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை	ஈழ நாட்டில் தொல்காப்பியம்
4	01.09.2020	ப. ரேவதி தமிழ்மொழித்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்	கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் காவியங்கள்
5	02.09.2020	செ. இர. வினிதா தமிழ்மொழித்துறை, மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்	குறுந்தொகை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, சிக்கல்களும் சில தீர்வுகளும்
6	03.09.2020	ஏ. அனுசாந்தன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை	ஈழத்துச் சமய மரபில் திருவாசகம்
7	04.09.2020	ம. காமாட்சி வரலாற்றுத்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.	அறிவியல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் மருத்துவம் ஓர் வரலாற்றுப் பார்வை
8	05.09.2020	கா. விக்னேஷ் தமிழ்த்துறை மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்	ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் குறுந்தொகையும் சாலொமோன் பாடல்களும்
9	06.09.2020	க. மாரிமுத்து தமிழ்மொழித்துறை சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்	கவிதைப் பொருள் புலப்பாட்டில் வண்ணச்சினைச் சொல், கலித்தொகை
10	07.09.2020	த. ஜீவராஜ் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை	ஈழத்தில் கம்பராமாயணச் செல்வாக்கு
11	08.09.2020	கா. கவிதா தமிழ்மொழித்துறை, ஸ்ரீ பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி, குற்றாலம்	ஈழத்தமிழ் நாவல்களில் போரும் புலப்பெயர்வும்
12	09.09.2020	அ. வேளாங்கண்ணி அமிர்தா தமிழியல் மற்றும் உயராப்தத்துறை, செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, சென்னை	நிலவரையறையின் அடிப்படையில் ஆற்றுப்படை நூல்கள்

ஆய்வு உலா

13	13.09.2020	முனைவர் இரா. நரேந்திரன் நூலகர். பிரஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம்	தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரியில் உள்ள ஓலைக்கவடி நூலகங்களின் பட்டியல் மற்றும் எண் முறையமைக்குதலின் சிக்கல்களும் பார்வைகளும்: ஓர் ஆய்வு
14	14.09.2020	முனைவர் ஞா. சிவசுந்தர் உதவி பேராசிரியர், வணிக நிர்வாகவியல் துறை இலயோலா கல்லூரி, சென்னை	வட்டார வணிகப் பண்பாட்டுக் கதையாடல்கள்
15	15.09.2020	திரு. அஜந்தகுமார் யாழ்பாணம் ஆழியவளை, இலங்கைத் திருச்சபை தமிழ் கலவன் வித்தியாலயம், இலங்கை	இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள். சமூகப் பண்பாட்டுநோக்கு
16	16.09.2020	முனைவர் ம.சுரேஷ் உதவி பேராசிரியர், இதழியல்துறை, நாகலாந்து	எண்ணியல் பதாகையின் வழியாகச் சாதியத்தை வெளிபடுத்துதல் அல்லது நிறுவுதல்
17	17.09.2020	முனைவர் சு. இளவரசி ஆய்வு ஆலோசகர், மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிறுவனம்	பெண்களும் தண்ணீரும்
18	18.09.2020	இரா. இராஜேஷ் கண்ணன் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமூகவியல்துறை, யாழ்பாண பல்கலைக்கழகம், இலங்கை	மதச்சார்புக் கல்வியும் சமூக அசைவியக்கமும் பின்காலனிய யாழ்பாணத்துச் சமூக உருமாற்றமும் பற்றிய ஓர் சாவல்
19	19.09.2020	முனைவர் ப.கீதாஸெட்சுமி துணைப் பேராசிரியர், புதுச்சேரி	சாதியப்படி நிலை சமூக அமைப்பில் பாலினம் தொடர்பான நமது புரிதல்களும் சிறுபான்மையினர் குறித்த ஆய்வுகளும்
20	20.09.2020	முனைவர் ச.தமிழினியன் உதவி பேராசிரியர், தூய சவேரியார் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை	ஸ்ரீதர கணேசன் படைப்புகளில் தலித் வாழ்வியல்
21	21.09.2020	முனைவர்கா. சிலம்பரசன் உதவிபேராசிரியர், ஆச்சார்யா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, புதுச்சேரி	தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் மறுஉருவாக்கம் முருகன்
22	22.09.2020	திரு.க. ஜெயதீஸ்வரன் வரலாற்றுத்துறை பேராதனை பல்கலைக்கழகம் இலங்கை	யாழ்ப்பாண அரசிற்கும் தென்னிலங்கை அரசுகளுக்கும் இடையிலான அரசியல் உறவு ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை
23	23.09.2020	க. வினோதா ஆய்வாளர், புதுச்சேரி	குறுந்தொகைப் புலவர்கள் மொழியியல், இலக்கியவியல், கிளைமொழியியல், மூலபாடவியல் ஆய்வு, ஓளவையார் முதலியோரின் 133 பாடல்கள் சொல்லடைவுடன்
24	24.09.2020	திரு. மார்க்கண்டன் ருபவதனன் பொதுசன நிர்வாகத்துறை தலைவர் வெல்லசைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை	ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் தமிழியற் பணிகள்
25	25.09.2020	முனைவர்கு. தயாநிதி தமிழ்துறைத் தலைவர், ஜெ.ஜெகலை அறிவியல் கல்லூரி, புதுக்கோட்டை	தமிழ் இலக்கியக் கருத்தியல் வளர்ச்சியில் தனிப்பாடல்கள் ஒத்திசைவும் மறுதலிப்பும்

26	26.09.2020	முனைவர் எஸ்.பால்ராஜ் உதவிபேராசிரியர் பி.எஸ்.ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி கோயம்புத்தூர்	தமிழ்த் திவாகரம் சமஸ்கிருத நிருக்தம்: ஓர் ஒப்பாய்வு
27	27.09.2020	முனைவர் ச. குணேஸ்வரன் யாழ்ப்பாணம், தொண்டைமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயம், இலங்கை	புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் நாவல்கள் ஒரு நுண்ணாய்வு
28	28.09.2020	முனைவர் ந. எழிலரசன் உதவி பேராசிரியர், தமிழவேள் உமாமகேஸ்வரனார் கரந்தைக்கலை கல்லூரி	நாலடியாரும் சமூக ஏற்பு நிலையும்
ஆய்வு வெளி - 2			
29	04.10.2020	சு. இராஜேந்திரன் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அகராதியியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்	பெண்ணிய நோக்கில் இரட்டைக் காப்பியங்கள்
30	05.10.2020	ரா. ராமச்சந்திரன் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, இந்திய மொழிகள் மையம், ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புது தில்லி.	தமிழ், பாலி மரபிலக்கணங்கள் ஓர் ஒப்பீடு (தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், மொக்கல்லான வியாகரணம்)
31	06.10.2020	வ. மீனாட்சி முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்ப்பண்பாட்டுமையம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி	கலித்தொகையில் மெய்ப்பாடுகள்
32	07.10.2020	மு.பிரியசித்ரா முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் மகளிரியல்துறை பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி	தமிழகப் புதிரைவண்ணார் பெண்களின் நிலை
33	08.10.2020	பெ.வெங்கடேஷ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்த்துறை பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்.	இன வரைவியல் நோக்கில் கொங்கு நாட்டுத் தெருக்கூத்து
ஆய்வு வெளி - 3			
34	13.10.2020	டே. பிரசல்யா முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் மாமன்னர் கல்லூரி (கு)புதுக்கோட்டை	21ஆம் நூற்றாண்டு மாணவர்களின் தமிழ் மொழி இலக்கிய ஆளுமைத்திறன்கள்
35	14.10.2020	ப .எழில்முருகன் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்நாடு இசை மற்றும் கவின் கலை பல்கலைக்கழகம், சென்னை	தமிழகத்தின் ஓவிய மரபும் பாதுகாப்பு முறைமையும்: ஓர் ஆய்வு

36	15.10.2020	சீ. பாலச்சந்தர் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்நாடு திறந்தநிலை பல்கலைக்கழகம், சென்னை	பாடல்கள் மூலம்கட்டமைக்கப்பட்ட எம்.ஜி.ஆரின் நட்சத்திர அங்கீகாரம். ஓர் பகுப்பாய்வு
37	16.10.2020	ந.சிவா முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்	குறுந்தொகைப் புலவர்கள். மொழியியல், இலக்கியவியல், கிளைமொழியியல், மூலபாடவியல் ஆய்வு. (பரணர் முதலியோரின் 134 பாடல்கள் சொல்லடைவுடன்)
38	17.10.2020	த. விஜய அமிர்தராஜ் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் புதுதில்லி.	புறநானூறும் லெ ஷான் ஸோன் த ஜெஸ்த்தும். ஓர் ஒப்பாய்வு
39	18.10.2020	இரா. மணிகண்டன் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர் திரு.வி.க. அரசு கலை கல்லூரி, திருவாரூர்	பதினெண்கீழ்க்கணக்கு மருந்துப் பெயர் நூல்களில் அறக்கோட்பாடு
ஆய்வு வெளி - 4			
40	23.10.2020	முனைவர் கு. ராதிகா இணை பேராசிரியர், வணிகவியல்துறை, மகேந்திரா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, காலாப்பட்டி, நாமக்கல்	நகர்ப்புறவறுமை: குறிப்பாக நகர்புற குடிசைப்பகுதி மக்களின் வறுமை பற்றிய ஆய்வு
41	24.10.2020	ச. தேவி முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்த்துறை, பாரதி மகளிர் கல்லூரி, சென்னை	பதினெண்கீழ்க் கணக்கு அறநூல் பாடல்களில் விழுமியங்கள்
42	25.10.2020	ச. கோமதி முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்நாடு தமிழ்த்துறை, தூய சவேரியார் தன்னாட்சி கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை	முன்னகோட்பாடு நோக்கில் சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் பாடல்கள்
43	26.10.2020	பி. ஆர்த்தி முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி	தமிழ் சினிமாவில் பெண்களின் நிலை
44	27.10.2020	சௌ. அபிலா முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை திரு .வி.க அரசு கலைக்கல்லூரி, திருவாரூர்	சங்க அகப்படல்களில் பிரிவுத் துயரும் கவியாக்க உத்திகளும்

* அமர்வு ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்:

முனைவர் செல்லத்துரை சுதர்சன்,
தமிழ்த்துறை, விரிவுரையாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

முனைவர் தே.வீ. சுமதி
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அரசு கலை - அறிவியல் கல்லூரி, ஓரத்தநாடு.

முனைவர் க.ஜவகர்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்.

முனைவர் தி.நடராஜன்
தமிழ்த்துறை, திரு.வி.க. அரசு கலைக்கல்லூரி, திருவாரூர்.